

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 november 2016
(OR. en)

14775/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0360 (COD)**

**EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	23 november 2016
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2016) 850 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

För delegationerna bifogas dokument – COM(2016) 850 final.

Bilaga: COM(2016) 850 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.11.2016
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 377 final}

{SWD(2016) 378 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den föreslagna ändringen av förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallad *kapitalkravsförordningen* eller CRR) ingår i ett lagstiftningspaket som även innehåller ändringar av direktiv 2013/36/EU (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet* eller CRD), av direktiv 2014/59/EU (nedan kallat *krishanteringsdirektivet* eller BRRD) och av förordning (EU) nr 806/2014 (nedan kallad *förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen* eller SRMR).

- **Motiv och syfte med förslaget**

De senaste åren har EU genomfört en stor reform av regelverket för finansiella tjänster för att öka motståndskraften hos institut (dvs. kreditinstitut och värdepappersföretag) som är verksamma i EU:s finansiella sektor, huvudsakligen på grundval av globala standarder som överenskommits med EU:s internationella partner. I reformpaketet ingick framförallt förordning (EU) nr 575/2013¹ (nedan kallad *kapitalkravsförordningen* eller CRR) och direktiv 2013/36/EU² (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet* eller CRD), som handlar om tillsynskrav för och tillsyn av institut, direktiv 2014/59/EU³ (nedan kallat *krishanteringsdirektivet* eller BRRD), om instituts återhämtning och resolution och förordning (EU) nr 806/2014⁴ om den gemensamma resolutionsmekanismen (SRM).

Dessa åtgärder vidtogs till följd av den finansiella krisen under 2007–2008 och beaktar internationellt överenskomna standarder. Även om reformerna har gjort det finansiella systemet stabilare och mer motståndskraftigt mot många typer av chocker och kriser som kan tänkas ske i framtiden har de inte på ett heltäckande sätt åtgärdat alla identifierade problem. Syftet med detta förslag är därför att fullborda reformagendan genom att åtgärda kvarvarande brister och genomföra vissa utestående delar av reformen som är nödvändiga för att säkerställa motståndskraftiga institut, men som först nyligen har slutförts av internationella standardiseringsaktörer (dvs. Baselkommittén för banktillsyn (BCBS) och rådet för finansiell stabilitet (FSB)):

- En bindande bruttosoliditetsgrad som ska förhindra att institut ökar sin skuldsättningsgrad i alltför stor utsträckning, till exempel för att uppväga dålig lönsamhet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 321, 26.6.2013, s. 6).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

- En bindande stabil nettofinansieringskvot (NSFR) som ska förstärka instituts förbättrade finansieringsprofiler och upprätta en harmoniserad standard för hur mycket stabil och långsiktig finansiering institut behöver för att klara av perioder av marknads- och finansieringsstress.
- Mer riskkänsliga kapitalbaskrav för institut som i stor utsträckning handlar i värdepapper och derivat, som ska förhindra alltför stor avvikelse i dessa krav som inte bygger på institutens riskprofiler.
- Sist men inte minst, nya standarder för den totala förlustabsorberingskapaciteten (TLAC) hos globala systemviktiga institut. Standarderna innebär att dessa institut måste ha en större förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och kommer även att hantera de inbördes kopplingarna på de globala finansmarknaderna och ytterligare stärka EU:s förmåga att avveckla systemviktiga institut med minimal risk för skattebetalarna.

Kommissionen framhöll vikten av ytterligare riskreducering i sitt meddelande av den 24 november 2015⁵ och åtog sig att lägga fram ett lagstiftningsförslag som bygger på de ovannämnda internationella överenskommelserna. Riskreducerande åtgärder kommer inte bara att ytterligare stärka det europeiska banksystemet och marknadernas förtroende för det, utan också lägga grunden för fortsatta framsteg i arbetet med att fullborda bankunionen. Vikten av ytterligare konkreta lagstiftningsåtgärder för att minska riskerna inom finanssektorn framhölls också i Ekofinrådets slutsatser av den 17 juni 2016⁶. I Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015 – uppmärksammas också vissa delar av det nuvarande regelverket som kan kräva mer arbete.

Kommissionen måste samtidigt ta hänsyn till det befintliga regelverket och utvecklingen på regelområdet på internationell nivå samt hantera utmaningarna för EU:s ekonomi, särskilt behovet av att främja tillväxt och sysselsättning i tider där de ekonomiska utsikterna är osäkra. Flera viktiga politiska initiativ har lanserats för att stärka unionens ekonomi, bl.a. investeringsplanen för Europa (Efsi) och kapitalmarknadsunionen. Institutens förmåga att finansiera ekonomin måste stärkas, men utan att undergräva regelverkets stabilitet. För att se till att den senaste tidens reformer i finanssektorn samverkar väl med varandra och med nya politiska initiativ, men också med bredare reformer inom finanssektorn på senare tid, genomförde kommissionen efter ett remissförfarande en grundlig övergripande utvärdering av det befintliga regelverket för finansiella tjänster (vilket omfattar CRR, CRD, BRRD och SRMR). Den kommande översynen av globala standarder bedömdes också ur ett mer övergripande ekonomiskt perspektiv.

Ändringar som är en följd av den internationella utvecklingen innebär att internationella standarder införlivas i sin helhet i unionsrätten, med vissa riktade justeringar som tar hänsyn till EU:s särdrag och allmänna politiska överväganden. Att EU:s små och medelstora företag

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Mot ett fullbordande av bankunionen", 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁶ Rådets slutsatser om en färdplan för att fullborda bankunionen, 17.6.2016.

eller infrastrukturprojekt mestadels är beroende av bankfinansiering motiverar särskilda justeringar av reglerna så att instituten fortsatt kan finansiera dessa företag, som utgör ryggraden i den inre marknaden. Ett smidigt samspel med de nuvarande kraven om till exempel central clearing och säkerheter för derivatexponeringar, eller en gradvis övergång till vissa av de nya kraven är nödvändigt. Sådana justeringar är begränsade i fråga om omfattning och giltighet i tiden och undergräver därför inte förslagets allmänna effektivitet, som är anpassad till den grundläggande ambitionsnivån i de internationella standarderna.

Som en följd av remissförfarandet syftar dessutom förslagen till att förbättra de befintliga bestämmelserna. Kommissionens analys visade att det nuvarande regelverket kan tillämpas på ett mer proportionerligt sätt, särskilt med hänsyn till situationen för mindre och mindre komplexa institut där vissa av de nuvarande kraven rörande offentliggörande av information, rapportering komplexa handelslager inte förefaller vara motiverade av tillsynsmässiga skäl. Kommissionen bedömde dessutom den risk som är förenad med lån till små och medelstora företag samt infrastrukturprojekt och konstaterade att för vissa av dessa lån borde kapitalkraven vara lägre än i dag. Genom föreliggande förslag korrigeras därför dessa krav så att tillsynsramen för finansiella institut blir mer proportionerligt. Därmed stärks institutens förmåga att finansiera ekonomin utan att det undergräver regelverkets stabilitet.

Avslutningsvis har kommissionen i nära samarbete med expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring bedömt tillämpningen av de alternativ och handlingsutrymmen som finns i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen. På grundval av denna analys är det föreliggande förslaget syfte att undanröja vissa alternativ och handlingsutrymmen när det gäller föreskrifterna om bruttosoliditetsgraden, stora exponeringar och kapitalbas. Det föreslås att möjligheten att skapa nya statligt garanterade uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet och som inte skulle behöva dras av från det lagstadgade kapitalet ska avskaffas.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Flera aspekter i förslagen gällande kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen är en följd av planerade översyner, medan andra anpassningar av det finansiella regelverket har blivit nödvändiga på grund av senare utveckling, till exempel antagandet av BRRD, inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen och det arbete som utförts av Europeiska bankmyndigheten och på internationell nivå.

Genom förslaget införs ändringar av den befintliga lagstiftningen som gör den fullständigt förenlig med gällande bestämmelser om tillsyns krav för och tillsyn av institut samt med regelverket för deras återhämtning och resolution.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Fyra år efter det att de europeiska stats- och regeringscheferna enades om att skapa en bankunion vilar nu två av bankunionens grundpelare – gemensam tillsyn och resolution – på en stabil grund bestående av ett enhetligt regelverk för alla institut inom EU. Även om betydande framsteg har gjorts behövs ytterligare insatser för att fullborda bankunionen, bl.a. att det inrättas ett gemensamt insättningsgarantisystem.

Översynen av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet ingår i de riskreducerande åtgärder som krävs för att ytterligare stärka motståndskraften i banksektorn parallellt med det stegvisa införandet av det europeiska insättningsgarantisystemet (EDIS). Samtidigt syftar översynen till att säkerställa ett fortsatt enhetligt regelverk för alla institut i EU, både i och utanför bankunionen. Initiativets övergripande mål, som beskrivs ovan, är helt förenliga och samstämmiga med EU:s grundläggande mål att främja finansiell stabilitet, minska sannolikheten för och omfattningen av skattebetalarnas stöd när ett institut försätts i resolution samt att bidra till en harmonisk och hållbar finansiering av ekonomisk verksamhet som främjar en stark konkurrenskraft och ett starkt konsumentskydd.

Dessa övergripande mål är också förenliga med de mål som satts upp för andra viktiga EU-initiativ enligt ovan.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

De föreslagna ändringarna bygger på samma rättsliga grund som de rättsakter som ska ändras, dvs. artikel 114 i EUF-fördraget, för förslaget till förordning om ändring av CRR, och artikel 53.1 i EUF-fördraget för förslaget till direktiv om ändring av CRD IV.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

De mål som eftersträvas med de föreslagna åtgärderna syftar till att komplettera redan befintlig EU-lagstiftning och uppnås därför bättre på EU-nivå än genom olika nationella initiativ. Nationella åtgärder som syftar till att bland annat höja institutens bruttosoliditetsgrad, stärka deras stabila finansiering och skärpa kraven på kapital i handelslagret skulle inte vara lika effektiva när det gäller att uppnå finansiell stabilitet som EU-regler, eftersom institut har rätt att etablera sig och tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater och det gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, kapitalflöden och marknadsintegration över gränserna som detta ger upphov till. Nationella åtgärder kan tvärtom snedvrider konkurrensen och påverka kapitalflödena. Att anta nationella åtgärder skulle dessutom vara juridiskt svårt eftersom CRR redan reglerar bankfrågor, inbegripet kraven på bruttosoliditet (rapportering), likviditet (särskilt likviditetstäckningskvoten) och handelslagerkraven.

En ändring av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet anses därför vara det bästa alternativet, eftersom man därmed kan göra rätt avvägning mellan harmoniseringen av regler och bevarande av nationell flexibilitet när så är nödvändigt, utan att försvåra det enhetliga regelverket. Ändringarna kommer att ytterligare främja en enhetlig tillämpning av tillsynskraven, konvergens mellan tillsynsmetoderna och säkerställa lika villkor på hela den inre marknaden för banktjänster. Medlemsstaterna kan inte i tillräcklig utsträckning uppnå dessa mål på egen hand. Detta är särskilt viktigt inom banksektorn där många kreditinstitut bedriver verksamhet på hela den inre marknaden. Fullständigt samarbete och förtroende inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) och inom tillsynskollegierna och behöriga myndigheter utanför SSM är grundläggande för att se till att kreditinstitut verkligen står under effektiv tillsyn på konsoliderad basis. Dessa mål skulle inte uppnås med nationella regler.

- **Proportionalitetsprincipen**

Proportionalitetsprincipen har utgjort en integrerad del av den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget. Alla de föreslagna alternativen på olika lagstiftningsområden har inte bara bedömts individuellt mot proportionalitetsprincipen, utan avsaknaden av proportionaliteten hos de befintliga reglerna har lagts fram som ett separat problem och specifika alternativ har analyserats för att minska administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för mindre institut (se avsnitten 2.9 och 4.9 i konsekvensbedömningen).

- **Val av instrument**

Åtgärderna ska enligt planerna genomföras genom ändringar av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet i form av en förordning respektive ett direktiv. De föreslagna åtgärderna hänvisar till eller vidareutvecklar befintliga bestämmelser i dessa rättsakter (om likviditet, bruttosoliditet, ersättningar, proportionalitet).

Vad gäller den nya FSB-standarderna om total förlustabsorberingskapacitet (TLAC) föreslås att merparten av standarden ska införlivas i kapitalkravsförordningen, eftersom endast en förordning kan uppnå en enhetlig tillämpning, ungefär på samma sätt som det befintliga riskbaserade kapitalaskravet. Genom att tillsynskraven införs i form av en ändring av kapitalkravsförordningen säkerställs att dessa krav blir direkt tillämpliga på globala systemviktiga institut. Detta skulle förhindra att medlemsstaterna genomför motstridiga nationella krav på ett område där en fullständig harmonisering är önskvärd för att förhindra olika spelregler. En finjustering av de befintliga bestämmelserna i direktivet kommer dock att bli nödvändig för att se till att TLAC-kravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL) är helt samstämmiga och förenliga.

Vissa av de föreslagna ändringarna av kapitalkravsdirektivet som påverkar proportionalitetsprincipen skulle ge medlemsstaterna vissa möjligheter att behålla olika regler i samband med införlivandet i nationell rätt. Detta skulle ge medlemsstaterna möjlighet att införa striktare regler på vissa områden.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har genomfört olika initiativ för att bedöma huruvida den befintliga tillsynsramen och kommande översyner av globala standarder är de lämpligaste instrumenten för att uppnå tillsynsmålen när det gäller institut inom EU, och även om dessa institut skulle fortsätta att tillhandahålla nödvändig finansiering till EU:s ekonomi.

I juli 2015 inledde kommissionen ett offentligt samråd om de möjliga konsekvenserna av kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet på bankernas finansiering av EU:s ekonomi, med särskild inriktning på finansiering av små och medelstora företag och av

infrastruktur samt i september 2015 ett remissförfarande⁷ som omfattade EU:s finansiella lagstiftning i dess helhet. I dessa två initiativ efterfrågades empiriska bevis eller konkreta synpunkter på i) bestämmelser som påverkar ekonomins förmåga att finansiera sig själv och tillväxten, ii) onödiga regelbördor, iii) samspel mellan, inkonsekvenser och luckor i reglerna, och iv) regler som leder till oavsedda konsekvenser. Kommission samlade också in synpunkter från berörda parter inom ramen för särskilda analyser om bestämmelser om ersättningar⁸ och proportionaliteten i de regler som ingår i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet. Avslutningsvis inleddes ett offentligt samråd i samband med den studie som kommissionen låtit utföra för att bedöma kapitalkravsförordningen när det gäller bankernas finansiering av ekonomin⁹.

Alla de initiativ som nämns ovan har gett tydliga belägg för behovet av att uppdatera och komplettera de nuvarande reglerna för att i) ytterligare minska riskerna i banksektorn och därigenom minska beroendet av statligt stöd och skattebetalarnas pengar i samband med kriser, och ii) att stärka institutens förmåga att kanalisera tillräcklig finansiering till ekonomin.

Bilagorna 1 och 2 till konsekvensbedömningen innehåller en sammanfattning av samråden, översynerna och rapporterna.

• **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen¹⁰ diskuterades med nämnden för lagstiftningskontroll och avslogs den 7 september 2016. Efter avslaget stärktes konsekvensbedömningen genom i) en bättre redogörelse för den politiska bakgrunden till förslaget (dvs. dess förhållande till både internationell och europeisk politik, ii) fler detaljer om de berörda parternas åsikter och iii) ytterligare bevis rörande effekterna (nytta respektive kostnader) av varje politiskt alternativ som undersöks i konsekvensanalysen. Nämnden för lagstiftningskontroll avgav den 27 september 2016 ett positivt yttrande¹¹ om den reviderade konsekvensbedömningen. Förslaget åtföljs av konsekvensbedömningen. Förslaget är fortsatt i överensstämmelse med konsekvensbedömningen.

Som framgår av simuleringsanalysen och de makroekonomiska modeller som utvecklats i konsekvensbedömningen förväntas kostnaderna för införandet av de nya kraven, särskilt de nya Baselstandarderna om till exempel bruttosoliditetsgrad och handelslager, vara begränsade. Den beräknade långsiktiga effekten på bruttonationalprodukten (BNP) varierar mellan -0,03 % och - 0,06 % medan ökningen av finansieringskostnaderna för banksektorn uppskattas till

⁷ Se http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf and http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Remissförfarandet var avsett att täcka hela spektrumet av regelverket för finansiella tjänster. Konsekvensanalysen tar endast upp frågor som gäller bankfrågor. Andra frågor som rör andra delar av EU:s finansiella lagstiftning kommer att behandlas separat.

⁸ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 28 juli 2016 – Bedömning av ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

⁹ Det offentliga samrådet finns på http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

¹⁰ Infoga länk till konsekvensbedömning.

¹¹ Infoga länk till yttrande.

under 3 räntepunkter i det mest extrema scenariot. När det gäller nyttan visar simuleringen att de offentliga medel som krävs för att stödja banksystemet i händelse av en finansiell kris av samma omfattning som 2007–2008 skulle minska med 32 % – en minskning från 51 miljarder euro till 34 miljarder euro.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Genom att behålla de förenklade metoderna för beräkning av kapitalbaskraven förväntas reglerna vara fortsatt proportionerliga för mindre institut. Ytterligare åtgärder för att göra en del av kraven mer proportionerliga (avseende rapportering, offentliggörande av information och ersättningar) bör dessutom minska den administrativa bördan och efterlevnadsbördan för dessa institut.

När det gäller små och medelstora företag förväntas den föreslagna omkalibreringen av kapitalbaskravet för bankernas exponeringar mot små och medelstora företag ha positiva effekter på bankernas finansiering av sådana företag. Detta skulle särskilt påverka små och medelstora företag som för närvarande har exponeringar på mer än 1,5 miljon euro, eftersom dessa exponeringar enligt gällande regler inte omfattas av stödfaktorn för små och medelstora företag.

Andra delar av förslaget, särskilt de som syftar till att öka institutens motståndskraft under framtida kriser, förväntas bidra till en mer hållbar utlåning till små och medelstora företag.

Slutligen förväntas åtgärder för att minska efterlevnadskostnaderna för instituten, särskilt mindre institut och institut med lägre komplexitetsgrad, minska dessa instituts lånekostnader.

Med avseende på tredjelandsdimensionen kommer förslaget att öka stabiliteten på EU:s finansmarknader och därigenom minska sannolikheten och kostnaderna för potentiella negativa spridningseffekter på de globala finansmarknaderna. De föreslagna ändringarna kommer dessutom att ytterligare harmonisera regelverket inom hela unionen, och därigenom avsevärt minska de administrativa kostnaderna för institut från tredjeländer som bedriver verksamhet inom EU.

Med tanke på den översyn enligt kapitalkravsförordningen som pågår beträffande värdepappersföretag och den första rapport som har lämnats av EBA¹² bedöms det vara rimligt att de nya kraven bara ska tillämpas på systemrelevanta företag, medan övriga värdepappersföretag ska omfattas av de gamla kraven till dess att granskningen har avslutats.

Förslaget är förenligt med kommissionens prioriteringar för den digitala inre marknaden.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har förbundit sig att leva upp till höga standarder för skydd av de grundläggande rättigheterna och har undertecknat en rad konventioner om mänskliga rättigheter. I detta sammanhang kommer förslaget inte att inverka direkt på dessa rättigheter vilka anges i FN-

¹² Se <https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms> för mer information.

konventionerna om de mänskliga rättigheterna, Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna som är en integrerad del av EU-fördragen och Europeiska konventionerna om de mänskliga rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

De föreslagna ändringarna väntas börja träda i kraft tidigast 2019. Ändringarna är nära kopplade till andra bestämmelser i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet som redan har trätt i kraft och har övervakats sedan 2014.

Baselkommittén och EBA kommer att fortsätta att samla in nödvändiga uppgifter för övervakningen av bruttosoliditetsgraden och de nya likviditetsåtgärderna för att möjliggöra den kommande konsekvensbedömningen av de nya politiska verktygen. En regelbunden översyns- och utvärderingsprocess och stresstester kommer också att bidra till övervakningen av de nya föreslagna åtgärdernas inverkan på berörda institut och bedömningen av om flexibiliteten och proportionaliteten i lämplig grad tar hänsyn till mindre instituts särdrag. Kommissionens avdelningar kommer dessutom att fortsätta delta i Baselkommitténs arbetsgrupper och den gemensamma arbetsgrupp inrättad av Europeiska centralbanken (ECB) och EBA som övervakar utvecklingen av institutens kapitalbas- och likviditetspositioner, globalt respektive inom EU.

Uppsättningen indikatorer för att övervaka resultaten av genomförandet av de föredragna alternativen består av följande:

Om den bindande stabila nettofinansieringkvoten (NSFR):

Indikator	NSFR för institut inom EU
Mål	På tillämpningsdagen uppfyller 99 % av de institut som deltar i EBA:s Basel III-kontroll NSFR till 100 % (65 % i grupp 1 och 89 % i grupp 2 av kreditinstitut uppfyller NSFR i slutet av december 2015)
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III

Om bruttosoliditetsgraden:

Indikator	Bruttosoliditetsgrad för institut inom EU
Mål	På tillämpningsdagen har 99 % av kreditinstituten i grupp 1 och grupp 2 en bruttosoliditetsgrad på minst 3 % (93,4 % av

	instituten i grupp 1 uppfyllde målet i juni 2015)
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III

Om små och medelstora företag

Indikator	Finansieringsgap för små och medelstora företag i EU, dvs. skillnaden mellan behovet av extern finansiering och tillgängliga medel
Mål	Två år efter tillämpningsdagen < 13 % (senast kända tal (13 % i slutet av 2014)
Uppgiftskälla	Europeiska kommissionen/Europeiska centralbanken SAFE-undersökning (datatäckningen begränsad till euroområdet)

Om TLAC:

Indikator	TLAC i globala systemviktiga institut
Mål	Alla globala systemviktiga banker i EU (G-SIB) uppfyller målet (> 16 % av riskvägda tillgångar (RWA)/6 % av exponeringsmålet för bruttosoliditetsgraden (LREM) år 2019 > 18 % riskvägda tillgångar (RWA)/6,75 % (LREM) år 2022)
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III

Om poster i handelslagret:

Indikator	Riskvägda tillgångar med avseende på marknadsriskerna för institut inom EU Observerad variabilitet för riskvägda tillgångar för aggregerade portföljer enligt internmetoden.
Mål	- År 2023 kommer alla institut inom EU uppfylla kapitalbaskrav för marknadsrisker enligt den slutliga kalibreringen som antogs i EU. - År 2021 kommer omotiverade variationer (dvs. variationer som inte beror på skillnader i underliggande risker) i resultaten av interna modeller hos institut inom EU vara lägre än den nuvarande variationen* av de interna modellerna hos institut inom EU. _____

	* Referensvärden för den ”nuvarande variationen” för value-at-Risk (VaR) och kapitalbaskrav för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk (<i>incremental risk charge</i> , IRC) bör vara de som uppskattas i den senaste EBA-rapporten, Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios, beräknade för aggregerade portföljer som offentliggjordes före ikraftträdandet av den nya ramen för marknadsrisk.
Uppgiftskälla	Halvårsvisa rapporter från EBA Basel III EBA:s rapport om variationer i riskvägda tillgångar för marknadsriskportföljer. Nya värden ska beräknas enligt samma metod.

Om ersättningar:

Indikator	Institutens användning av uppskjuten ersättning och utbetalning i instrument
Mål	99 % av institut som inte är små eller icke-komplexa, i enlighet med kapitalkravsdirektivet, skjuter upp minst 40 % av den rörliga ersättningen i 3–5 år och betalar minst 50 % av den rörliga ersättningen i instrument till sin identifierade personal med betydande inslag av rörlig ersättning.
Uppgiftskälla	EBA-rapporter om riktmärkning av ersättningar

Om proportionalitet:

Indikator	Minskad börda när det gäller tillsynsrapportering och offentliggörande av information
Mål	80 % av små och mindre komplexa institut rapporterar minskad börda
Uppgiftskälla	Undersökning som ska tas fram och genomföras av EBA senast 2022–2023

Utvärderingen av detta förslag kommer att ske fem år efter tillämpningsdagen för de föreslagna åtgärderna på grundval en metod som ska överenskommas med EBA strax efter antagandet. EBA ska ha mandat att fastställa och samla in de uppgifter som krävs för att övervaka ovannämnda indikatorer samt andra indikatorer som behövs för utvärderingen av den ändrade kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet. Metoden kan utvecklas för enskilda alternativ eller en uppsättning sammankopplade alternativ beroende på vilka

omständigheter som föreligger innan utvärderingen inleds och utfallen av övervakningsindikatorer.

Efterlevnad och genomförande kommer att kontinuerligt att säkerställas genom att kommissionen vid behov ska inleda överträdelseförfaranden för bristande eller inkorrekt införlivande eller tillämpning av lagstiftningsåtgärderna. Rapportering av överträdelser av EU-rätten kan ske genom Europeiska systemet för finansiell tillsyn, inbegripet de nationella behöriga myndigheterna och EBA, liksom genom ECB. EBA kommer även i fortsättningen att offentliggöra regelbundna rapporter om Basel III-kontrollen av EU:s banksystem. Denna kontroll övervakar effekterna av Basel III-kraven (som genomförs genom kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet) på institut i EU, särskilt vad gäller institutens kapitaltäckning (riskbaserad och icke riskbaserad) och likviditetskvoter (likviditetstäckningskvot och NSFR). Kontrollen utförs parallellt med den som görs av Baselkommittén.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

UNDANTAG FRÅN KAPITAL- OCH LIKVIDITETSKRAVEN (CRR)

Ett krav på att dotterföretag ska uppfylla kapitalbas- och likviditetskraven på individuell nivå kan förhindra en effektiv förvaltning av dessa resurser på gruppnivå. Detta är särskilt relevant i dagens läge, där den tekniska utvecklingen i allt större utsträckning underlättar en centralisering av en grupp kapital- och likviditetsförvaltning.

Enligt nuvarande lagstiftning kan behöriga myndigheter bevilja undantag från kraven på individuell nivå för dotter- eller moderföretag inom en och samma medlemsstat eller som ingår i en likviditetsundergrupp som omfattar flera medlemsstater, förutsatt att det finns garantier för att kapital och likviditet är fördelade på ett tillfredsställande sätt mellan moderföretaget och dotterföretagen. I och med inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) har tillsynen på gruppnivå förstärkts markant, i synnerhet när grupp företagen ligger i medlemsstater som deltar i SSM, och SSM har bättre kännedom om och direkta befogenheter över grupp företagen som ligger i olika medlemsstater. I väntan på att bankunionen fullbordas finns det emellertid fortsatt oro i de medlemsstater där dotterföretagen ligger om att otillräcklig likviditet eller kapital hos dotterföretag som hamnar i trångmål kan få konsekvenser för dessa värdmedlemsstaters offentliga finanser. Denna oro bemöts i detta förslag genom följande garantier: De villkor som redan finns i kapitalkravsförordningen kompletteras med en tydligt formulerad skyldighet för moderföretaget att stötta sina dotterföretag. Detta åtagande för moderföretaget måste garanteras för hela det belopp som motsvarar det undantagna kravet och säkerheter måste ställas för minst hälften av garantibeloppet. Kommissionen kommer att noggrant övervaka genomförandet av de relevanta bestämmelserna.

I det skede som bankunionen för närvarande befinner sig i bör den behöriga myndighet som utövar tillsyn över moder- och dotterföretag som ligger i olika medlemsstater inom bankunionen kunna undanta dotterföretag som ligger i andra medlemsstater än moderföretaget från kapitalbas- och likviditetskraven, men bara om moderföretagets åtagande att stötta dotterföretagen garanteras för hela det belopp som motsvarar det undantagna kravet och säkerheter ställs för minst hälften av garantibeloppet. Artiklarna 7 och 8 i

kapitalkravsförordningen ändras i enlighet med detta. Samma undantag ska kunna tillämpas av behöriga myndigheter i medlemsstater utanför bankunionen om de uttryckligen godkänner detta.

GENOMFÖRANDE AV FSB:S STANDARD AVSEENDE TOTAL
FÖRLUSTABSORBERINGSKAPACITET (CRR, BRRD, SRM)

Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet (FSB) en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standard*), som en vecka senare antogs på G20-toppmötet i Turkiet¹³. Enligt TLAC-standarderna ska globala systemviktiga banker (G-SIBs), i EU-lagstiftningen kallade globala systemviktiga institut (G-SIIs), ha en tillräcklig mängd starkt förlustabsorberande (nedskrivningsbara) skulder för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering vid resolution. TLAC-standardens samspel med den nuvarande unionslagstiftning som eftersträvar samma mål beskrivs närmare i motiveringarna av förslagen till ändring av krishanteringsdirektivet respektive SRMR.

Överensstämmelse med krishanteringsdirektivet

TLAC-standarderna genomförs i unionen genom ändringar av kapitalkravsförordningen som utgår från det befintliga regelverket i krishanteringsdirektivet. För att integrera de två regelverk som eftersträvar samma politiska syften måste nya definitioner införas, av t.ex. resolutionsenheter, resolutionskoncerner etc. (artikel 4 i kapitalkravsförordningen) och samarbete säkerställas mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter (artikel 2 i CRR).

På grundval av den översyn som krävs enligt artikel 518 i kapitalkravsförordningen och i enlighet med kraven i artikel 59 i krishanteringsdirektivet ändras kriterierna för primärkapitaltillskottsinstrument (artikel 52 i kapitalkravsförordningen) och supplementärkapitalinstrument (artikel 63 i kapitalkravsförordningen) för att införa ett krav på att dessa instrument ska skrivas ned eller omvandlas till kärnprimärkapitalinstrument när ett institut inte längre är bärkraftigt. Detta kommer inte att ändra ställningen för kapitalinstrument emitterade av institut inom EU, samtidigt som det kommer att säkerställa att bara instrument emitterade av dotterföretag i tredjeland till institut hemmahörande i EU som uppfyller detta tillkommande krav kan betraktas som primärkapitaltillskotts- eller supplementärkapitalinstrument av sina moderföretag inom EU när dessa beräknar kapitalbaskrav på gruppnivå.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

TLAC-standarderna genomförs i EU genom att det införs ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som består av en riskbaserad kvot och en icke riskbaserad kvot (ny artikel 92a i kapitalkravsförordningen). Detta krav är bara tillämpligt på globala systemviktiga institut, vilka kan utgöras av en grupp institut eller fristående institut (artikel 131.1 i

¹³ FSB, Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet, 9.11.2015.

kapitalkravsdirektivet). Artikel 6 i kapitalkravsförordningen ändras för att införa en skyldighet för globala systemviktiga institut som är resolutionsenheter att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå, medan artikel 11 ändras för att införa en skyldighet för resolutionsenheter som ingår i en grupp som räknas som ett globalt systemviktigt institut att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på gruppnivå.

TLAC-standarden innehåller även ett krav på intern total förlustabsorberingskapacitet (dvs. ett krav på att en förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet ska säkerställas på förhand hos dotterföretagen i en resolutionskoncern), som införlivas i EU genom att det införs ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (ny artikel 92b i kapitalkravsförordningen) som ska tillämpas på globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU (en liknande regel för globala systemviktiga institut finns redan i krishanteringsdirektivet). Detta krav utgör 90 % av det krav som ska tillämpas på globala systemviktiga institut i enlighet med nya artikel 92a. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska tillämpas på globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska tillämpas på större dotterföretag till sådana globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU på individuell nivå om de varken är resolutionsenheter eller moderföretag inom EU och på gruppnivå om de är moderföretag inom EU men inte resolutionsenheter.

Kvalificerade skulder

Ett nytt kapitel 5a (nya artiklar 72a–72l) om kvalificerade skulder införs i kapitalkravsförordningen efter kapitlen om kapitalbasen. I nya artikel 72a räknas undantagna skulder upp som inte kan medräknas i uppfyllandet av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Artikel 72b innehåller kriterier för kvalificerade skuldinstrument. I punkt 2 fastställs kriterier för efterställda skulder, medan det i punkterna 3 och 4 fastställs kriterier för skulder som likställs med undantagna skulder. I artikel 72c anges att instrument bara kan räknas som kvalificerade skulder om de har en återstående löptid på minst ett år. Enligt kriterierna ska skulder undantas som emitterats genom specialföretag i enlighet med dokumentet med villkor om TLAC.

I avsnitt 2 i nya kapitel 5a (artiklarna 72e–72j) fastställs avdragsregler för att fastställa det nettobelopp av skulder som får räknas in i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Institut är skyldiga att dra av innehav av egna kvalificerade skuldinstrument (artikel 72f) och innehav av andra globala systemviktiga instituts kvalificerade skulder (artiklarna 72h och 72i). I artikel 72e.3 fastställs ett proportionerligt avdrag för innehav av skulder som är likställda med undantagna skulder och bara får räknas som kvalificerade skulder upp till ett visst tak. Avdrag görs från kvalificerade skulder, och från kapitalbasen, på grundval av en motsvarande avdragsmetod (artikel 66e i kapitalkravsförordningen). Artikel 72j innehåller undantaget från avdrag för poster i handelslagret. I avsnitt 3 i det nya kapitlet 5a definieras begreppen kvalificerade skulder (artikel 72k) och kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 72l).

Kommissionen kommer att be EBA yttra sig över olika sätt att behandla innehav av TLAC-instrument som emitterats av globala systemviktiga institut och om effekten av dem. Ett av de alternativ som kommissionen kommer att begära ett yttrande om kommer att vara genomförandet av den metod att behandla TLAC-innehav som nyligen publicerats av

Baselkommittén. På grundval av yttrandet kommer kommissionen att överväga om den lösning som läggs fram i detta förslag bör ändras.

Anpassningar av de allmänna kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder

Kapitel 6 i avsnitt I i del två av kapitalkravsförordningen (artiklarna 73–80) anpassas till följd av införandet av kategorin kvalificerade skulder. Artiklarna 77 och 78 utvidgas till att även omfatta föregående tillstånd från tillsynsmyndighet för förtida inlösen av kapitalinstrument och kvalificerade skulder. I artikel 78 införs en möjlighet att ge allmänt föregående tillstånd till institut för förtida inlösen och fastställs kriterier för att säkerställa att villkoren för ett sådant tillstånd från tillsynsmyndigheter uppfylls. Genom artikel 80 åläggs EBA att övervaka emissioner av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument. För att anpassa kvalificeringskriterierna för kapitalbasen till kriterierna för kvalificerade skulder kommer primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument som emitterats av ett specialföretag bara kunna medräknas i kapitalbasen fram till och med den 31 december 2021.

AKTIEINVESTERINGAR I FONDER (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

I december 2013 offentliggjorde Baselkommittén en ny standard om behandling av aktieinvesteringar i fonder. Syftet med den nya standarden var att förtydliga den nuvarande behandlingen och få till stånd en mer internationellt enhetlig och riskkänslig behandling av sådana exponeringar (dvs. en som tar hänsyn till både risken i fondens underliggande investeringar och till dess bruttosoliditet). För att genomföra den nya standarden i unionens lagstiftning gjordes flera ändringar i kapitalkravsförordningen.

Artikel 128 ändras för att säkerställa att definitionen av poster som är förbundna med särskilt hög risk inte inkluderar exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder.

Artikel 132 ändras för att ta hänsyn till de nya allmänna principerna och kraven för beräkning av kapitalbaskrav för exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder för institut som tillämpar schablonmetoden för kreditrisk.

En ny artikel 132a införs för att närmare beskriva beräkningarna enligt två av de metoder som förutses i artikel 132, nämligen genomlysningsschablonmetoden och den mandatbaserade metoden.

Artikel 152 ändras för att ta hänsyn till de reviderade kraven och metoderna för beräkning av kapitalbaskrav för exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder för institut som tillämpar internmetoden för kreditrisk.

SCHABLONMETODEN FÖR MOTPARTSRISK (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

I mars 2014 offentliggjorde Baselkommittén en standard om en ny standardiserad metod för beräkning av exponeringsvärdet för derivatexponeringar, den s.k. schablonmetoden för motpartsrisk, för att åtgärda bristerna i de befintliga schablonmetoderna. För att införa den nya metoden i unionens lagstiftning, men samtidigt säkerställa att de nya reglerna är proportionerliga, gjordes flera ändringar i kapitalkravsförordningen.

I artikel 273 ändrades vissa definitioner och en del nya definitioner lades till för att ta hänsyn till de nya metoderna. Marknadsvärderingsmetoden ersattes med schablonmetoden för kreditrisk (artiklarna 274–280f). Reglerna om schablonmetoden ströks. Nya regler om en förenklad schablonmetod för kreditrisk infördes (artikel 281). De nuvarande reglerna om den ursprungliga åtagandemetoden ändrades (artikel 282). Kriterierna för att få använda den ursprungliga åtagandemetoden ändrades och kriterier för att få använda den förenklade schablonmetoden för motpartsrisk infördes (artikel 273a och 273b). Artiklarna 298 och 299 ändrades för att ta hänsyn till införandet av schablonmetoden för kreditrisk.

EXPONERINGAR MOT CENTRALA MOTPARTER (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN OCH EMIRFÖRORDNINGEN)

I april 2014 offentliggjorde Baselkommittén en slutlig standard om behandling av exponeringar mot centrala motparter. I den slutliga standarden åtgärdades bristerna i den interimstandard som hade offentliggjorts två år tidigare. För att genomföra den slutliga standarden i unionens lagstiftning gjordes flera ändringar i kapitalkravsförordningen och i förordning (EU) nr 648/2012 (förordningen om europeisk marknadsinfrastruktur eller Emirförordningen).

Ändringar av artiklarna 300–310 och 497 i kapitalkravsförordningen

Flera nya definitioner lades till i artikel 300 av termer som används i de ändrade reglerna om kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter. Artikel 301 ändrades för att införa en särskild behandling av instituts exponeringar mot en central motpart till följd av kontanttransaktioner, för att närmare ange behandlingen av initial marginalsäkerhet och ta hänsyn till det faktum att en enda metod skulle användas för beräkningen av kapitalbaskrav för exponeringar mot kvalificerade centrala motparter. Artikel 304 ändrades för att ta hänsyn till ändringen av metoderna för att beräkna exponeringsvärden för derivat och för att förtydliga behandlingen av transaktioner för värdepappersfinansiering och av säkerhet som kunder tillhandahåller sina clearingmedlemmar. Artikel 305 ändrades för att förtydliga behandlingen av transaktioner för värdepappersfinansiering och anpassa kriterierna för att få förmånsbehandla kunders exponeringar. Ett förtydligande av behandlingen av clearingmedlemmars garantier till sina kunder och av behandlingen av transaktioner för värdepappersfinansiering infogades i artikel 306. En ny metod för beräkning av kapitalbaskrav för förhandsfinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond infördes i artikel 308. Räkneformeln för kapitalbaskravet för exponeringar mot icke kvalificerade centrala motparter i artikel 309 ändrades. I artikel 310 ströks den alternativa metoden för beräkning av kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter och ersattes med en ny behandling för ofinansierade bidrag till obeståndsfonder. Slutligen ändrades även övergångsbestämmelserna i artikel 497.

Ändringar av artiklarna 50a–50d och 89 i Emirförordningen

Artiklarna 50a–50d ändrades för att införliva en ny metod för beräkning av en central motparts hypotetiska kapital, vilket institut behöver för att beräkna sina kapitalbaskrav för bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond. Artikel 89.5a ändrades för att uppdatera övergångsbestämmelserna för den beräkningen.

HANDELSLAGER/MARKNADSRISK (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

I januari 2016 avslutade Baselkommittén sitt arbete med den grundliga genomgången av handelslagret (den s.k. Fundamental review of the trading book – FRTB) och offentliggjorde en ny standard om behandlingen av marknadsrisk. Genom denna standard åtgärdades vissa brister i de befintliga marknadsriskreglerna, bl.a. att de inte tog tillräcklig hänsyn till samtliga risker som institut var exponerade för och den osäkerhet kring gränsen mellan handelslager och bankbok som möjliggjorde regelarbitrage. Den nya standarden innehåller reviderade regler för användningen av internmodeller för beräkning av kapitalbas för marknadsrisk, samt en ny schablonmetod som ersätter den gamla. För att införa den nya standarden i unionens lagstiftning, men samtidigt säkerställa att reglerna är fortsatt proportionerliga, gjordes flera ändringar i kapitalkravsförordningen.

I avdelning I – Allmänna krav, värdering och rapportering

I artikel 94 fastställs reviderade villkor för att institut ska omfattas av undantaget för institut med mindre verksamhet i handelslagret, enligt vilka kapitalbaskraven för kreditrisk i bankbokpositioner kan ersätta kapitalbaskraven för marknadsrisk. Artiklarna 102 och 103 förtydligar de allmänna kraven för positioner i handelslagret. Artikel 104 och 104a förtydligar kriterierna för att positioner ska få ingå i handelslagret och villkor för omklassificering av en position i handelslagret till en bankbokposition och vice versa. Artikel 104b definierar det nya begreppet ”handlarbord”. Artikel 105 fastställer regler som måste respekteras för en försiktig värdering av positioner i handelslagret. Artikel 106 beskriver redovisning och behandling av positioner i handelslagret som betraktas som interna säkringar av positioner i bankboken.

I avdelning IV kapitel I – Allmänna bestämmelser

I artikel 325 beskrivs de olika sätt som institut kan använda för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk och villkoren för deras användning samt hur de kan kombineras. I artikel 325a anges närmare kriterierna för att få använda den förenklade schablonmetoden för institut med medelstor verksamhet i handelslagret. I artikel 325b fastställs villkor enligt vilka marknadsriskexponeringar kan nettas mellan olika juridiska personer inom en grupp vid beräkning av de konsoliderade kapitalbaskraven för marknadsrisk. I artikel 325c anges villkor enligt vilka positioner som ett institut ingår för att risksäkra mot den negativa effekten av växelkursförändringar på institutets kapitalbas får undantas från marknadsriskkraven.

Kapitel 1a – Schablonmetoden

I avsnitt 1 (artikel 325d) beskrivs schablonmetodens olika komponenter. I avsnitt 2 (artiklarna 325e–325l) beskrivs den första komponentens, den känslighetsbaserade metodens, funktion. Där fastställs allmänna principer för beräkning och aggregering av deltarisk, vegarisk och kurvrisk. I underavsnitt 1 i avsnitt 3 (artiklarna 325m–325r) anges de riskfaktorer som måste beaktas för att beräkna känsligheten hos handelslagerpositioner mot olika riskklasser. I underavsnitt 2 i avsnitt 3 (artiklarna 325s–325u) beskrivs hur denna känslighet ska beräknas. I avsnitt 4 (artikel 325v) beskrivs hur schablonmetodens andra komponent, tillägget för kvarstående risk, fungerar. I avsnitt 5 beskrivs hur schablonmetodens tredje komponent, kapitalkravet för fallissemangsrisk, fungerar. I artikel 325w fastställs de viktigaste

definitionerna. I underavsnitt 1 (artiklarna 325x–325z) beskrivs hur kapitalkravet för fallissemangsrisk ska beräknas för andra positioner än värdepapperiseringspositioner, medan samma beräkning för värdepapperiseringar beskrivs i underavsnitten 2 (artiklarna 325aa och 325ab) och 3 (artiklarna 325ac–325ae). I avsnitt 6 (artiklarna 325af–325az) fastställs riskvikter och korrelationer som måste användas för varje riskklass tillsammans med känslighetsgraden för att fastställa kapitalbaskraven för marknadsrisk enligt schablonmetoden. Exponeringar mot medlemsstaters statspapper ingår i den första riskgruppen, som tilldelats den lägsta riskvikten (artiklarna 325aj och 325al). Denna behandling är helt i linje med den ej kreditvärderingsberoende behandling som för närvarande föreskrivs för dessa typer av exponeringar utanför handelslagret. Riskvikterna för säkerställda obligationer som emitterats av institut inom EU sänktes (artiklarna 325ai och 325al). Denna behandling skulle förhindra en potentiellt betydande höjning av kapitalkraven för exponeringar mot säkerställda obligationer emitterade av institut inom EU och därmed bibehålla lägre finansieringskostnader för hypotekslån för köp av bostads- och affärsfastigheter.

Kapitel 1b – Internmodellmetoden

I avsnitt 1 (artiklarna 325ba och 325bb) anges villkor enligt vilka institut får använda interna modeller och hur kapitalbaskraven för marknadsrisk ska beräknas för handlarbord som fått detta tillstånd. I avsnitt 2 (artiklarna 325bc–325bl) beskrivs hur *expected shortfall*-mått och likviditetshorisonter ska användas i beräkningen av kapitalbaskraven för marknadsrisk, de krav som interna modeller måste uppfylla vad gäller utfallstester, resultatanalys, intern validering och mer allmänna kvalitativa krav och riskmättningskrav, samt det riskmått för ett stressscenario som måste beräknas för icke modellerbara riskfaktorer. Precis som för schablonmetoden infördes en gynnsam behandling under internmodellmetoden via kortare likviditetshorisonter för exponeringar mot medlemsstaters statspapper och säkerställda obligationer emitterade av institut inom EU (artikel 325be). I avsnitt 3 (artiklarna 325bm–325bq) beskrivs hur kapitalkravet för fallissemangsrisk ska beräknas för handlarbord som är exponerade för fallissemangsrisk med hjälp av en internmodellmetod.

Kapitel 2, 3 och 4 – Den förenklade schablonmetoden

Kapitel 2, 3 och 4 – kapitalbaskrav för positionsrisk, valutarisk respektive råvarurisk – visar den förenklade schablonmetoden enligt de reviderade marknadsriskreglerna. Dessa regler fanns redan i det nuvarande regelverket om marknadsrisk och är oförändrade. Institut kommer att kunna använda denna metod fram till och med [denna förordnings tillämpningsdag]. Efter denna dag kommer bara institut som uppfyller kriterierna i artikel 325a kunna använda den förenklade schablonmetoden.

Kapitel 5 – Den förenklade internmetoden

Kapitel 5 handlar om den förenklade internmodellmetoden enligt de reviderade marknadsriskreglerna. Dessa regler fanns redan i det nuvarande regelverket om marknadsrisk och är oförändrade. Institut kommer att kunna använda denna metod fram till och med [denna förordnings tillämpningsdag]. Därefter kommer institut inte längre kunna använda den förenklade internmodellmetoden vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk. Kapitel 5 ska emellertid fortsätta att gälla för beräkningar av kapitalbaskraven för kreditvärdighetsjusteringsrisk enligt den avancerade metoden i artikel 383.

Del tio – Övergångsbestämmelser, rapporter, översyn och ändringar

I artikel 501b beskrivs hur kapitalbaskrav för marknadsrisk, beräknade enligt kapitlen 1a och 1b ska fasas in. I artikel 519a anges ett antal tekniska inslag i de reviderade marknadsriskreglerna som kan visa sig vara problematiska när de väl ska tillämpas. EBA får i uppdrag att se över dessa tekniska inslag senast tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft och EBA:s slutsatser kan få kommissionen att föreslå ändringar av de berörda bestämmelserna.

STORA EXPONERINGAR (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Den nuvarande kapitalbasen (det medräkningsbara kapitalet) fångar bara upp en liten del av de samlade stora exponeringar som institut har och är därför inte tillräcklig för att undvika att den maximala möjliga förlusten för ett institut vid en enda motparts eller en grupp motparts plötsliga fallissegång hotar institutets överlevnad. Den nuvarande gränsen tar dessutom inte hänsyn till de högre risker som följer av globala systemviktiga instituts exponeringar mot en enda motpart eller en grupp av kunder med inbördes anknytning, i synnerhet exponeringar mot andra globala systemviktiga institut. Finanskrisen har i själva verket visat att betydande förluster i ett globalt systemviktigt institut kan skapa oro kring andra globala systemviktiga instituts betalningsförmåga med potentiellt allvarliga konsekvenser för den finansiella stabiliteten. De metoder som det nuvarande regelverket för stora exponeringar baseras på är slutligen inte lika exakta som den nya metod (dvs. schablonmetoden för motpartsrisk) som Baselkommittén har utarbetat för beräkning av bankers derivatexponeringar (dvs. OTC). Regelverket för stora exponeringar ändras för att täppa till de kryphål som har konstaterats. I synnerhet begränsas det kapital som kan ingå vid beräkningen av taket för stora exponeringar till kärnprimärkapital (supplementärkapital ska inte längre ingå). Artikel 395I ändras för att införa en lägre gräns på 15 % för globala systemviktiga instituts exponeringar mot andra globala systemviktiga institut och enligt den ändrade artikel 390 ska schablonmetoden för centrala motparter användas för att fastställa exponeringar mot OTC-derivattransaktioner, även för banker som har fått tillstånd att använda interna modeller. De ändringar som görs i det nuvarande regelverket kommer sammantaget att öka riskkänsligheten hos regelverket för stora exponeringar och göra att systemet inom EU blir bättre anpassat till Baselkommitténs standard för stora exponeringar, som utfärdades 2014.

Enligt artikel 507 i kapitalkravsförordningen skulle kommissionen se över och rapportera om tillämpningen av artikel 400.1 j och artikel 400.2. Eftersom det inte var möjligt att samla in tillräckligt med kvantitativa uppgifter för att bedöma den potentiella effekten av att avskaffa de undantag som räknas upp i den bestämmelsen eller av att göra dem obligatoriska, får EBA genom artikel 507 i uppdrag att rapportera till kommissionen om användningen av de undantag som anges i artikel 400.1 och 400.2 och i artikel 390.6.

BRUTTOSOLIDITETSGRAD (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Nya bestämmelser införs och justeringar görs av flera artiklar i kapitalkravsförordningen för att införa ett bindande bruttosoliditetskrav för alla institut som omfattas av kapitalkravsförordningen. Bruttosoliditetskravet kompletterar de nuvarande tillsynskraven när det gäller risken för alltför låg bruttosoliditet i kapitalkravsdirektivet och kraven i

kapitalkravsförordningen för att beräkna bruttosoliditetsgraden, rapportera den till tillsynsmyndigheterna och, från och med januari 2015, offentliggöra den.

Bruttosoliditetskravet

Ett bruttosoliditetskrav på 3 % av kärnprimärkapitalet – enligt överenskommelse på internationell nivå – tillkommer utöver kapitalbaskraven i artikel 92 i kapitalkravsförordningen som institut måste uppfylla förutom sina riskbaserade krav. Ett harmoniserat bindande krav införs därmed i hela unionen som en säkerhetsspärr (*backstop*) för instituten. Behöriga myndigheter är vidare fortsatt ansvariga för att övervaka enskilda instituts policy och processer när det gäller bruttosoliditeten och kan om nödvändigt vidta ytterligare åtgärder för att hantera risker för alltför låg bruttosoliditet.

Justeringar av exponeringsmättet för bruttosoliditetsgraden

De justeringar av exponeringsmättet för bruttosoliditetsgraden som fanns redan i nuvarande kapitalkravsförordningen överförs. Eftersom ett bruttosoliditetskrav på 3 % skulle ha en större begränsande inverkan på vissa affärsmodeller och affärsområden än andra behövs ytterligare justeringar. Institut får reducera exponeringsmättet för bruttosoliditeten för offentliga utvecklingsbankers utlåning (artikel 429a.1 d, pass through-lån (artikel 429.1 e) och offentligt garanterade exportkrediter (artikel 429a.1 f). För att inte avskräcka institut från att utföra clearing för kunders räkning får institut reducera exponeringsmättet med den initiala marginalsäkerhet som har ställts av kunder för derivat som clearas genom kvalificerade centrala motparter (artikel 429c.4).

En bruttosoliditetsbuffert för globala systemviktiga institut

Diskussioner förs internationellt om en eventuell bruttosoliditetsbuffert för globala systemviktiga institut. Så snart en slutlig internationell överenskommelse om bruttosoliditetsbufferten har nåtts bör det övervägas om den ska införas i kapitalkravsförordningen.

TILLSYNSRAPPORTERING (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Flera bestämmelser har införts eller ändrats i kapitalkravsförordningen och kapitalkravsdirektivet för att förbättra proportionaliteten och minska institutens kostnader i det samlade regelverket för tillsynsrapportering.

Artikel 99.5 ändras för att ge EBA i uppdrag att senast den 31 december 2019 lämna en rapport till kommissionen om kostnaderna för tillsynsrapportering. I uppdraget fastställs en mycket exakt metod för hur EBA ska kvantifiera rapporteringskostnaderna för institut och en skyldighet att lämna rekommendationer för hur rapporteringen kan förenklas för små institut genom ändringar av EBA:s nuvarande rapporteringsmallar.

Små institut enligt definitionen i artikel 430a kommer bara behöva lämna tillsynsrapporter en gång om året i stället för halvårsvis eller ännu oftare som övriga institut (artiklarna 99.4, 100, 101, 394 och 430).

Rapporteringen om stora exponeringar kommer att förenklas genom att en post stryks och en annan post som för närvarande ska rapporteras enligt artikel 394 förtydligas.

OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Mer proportionerliga krav på offentliggörande

Nya bestämmelser införs i del åtta för att skapa en mer proportionerlig ordning för krav på offentliggörande som tar hänsyn till instituts relativa storlek och komplexitet. De delas in i tre kategorier: betydande (artikel 433a), små (artikel 433b) och övriga (artikel 433c) och indelas vidare i börsnoterade och ej börsnoterade institut. Kraven på offentliggörande ska tillämpas på varje institutkategori enligt en glidande skala med en differentiering i fråga om innehåll och frekvens.

I skalans övre ände ska stora institut med börsnoterade värdepapper årligen behöva offentliggöra all information som krävs i del åtta och därutöver viss information halvårs- och kvartalsvis, i det sistnämnda fallet bl.a. en tabell med nyckeltal (artikel 447). I den nedre änden ska små och ej börsnoterade institut bara behöva offentliggöra viss information om bolagsstyrning, ersättningar och riskhantering, samt tabellen med nyckeltal på årsbasis.

Riktade ändringar för att uppnå enhetlighet med internationella standarder och nya eller ändrade pelare 1-krav

Flera ändringar har gjorts i avdelningarna II och III i del åtta (artiklarna 435–455) för att anpassa kraven på offentliggörande till de internationella standarderna för offentliggörande av information. Ett nytt krav har framför allt införts om att information ska offentliggöras om betydande investeringar i försäkringsföretag som enligt tillstånd från en behörig myndighet inte behöver dras av från finansiella konglomerats supplementärkapitalkrav (artikel 438e och f).

Syftet med andra ändringar i dessa avsnitt är att ta hänsyn till nya eller ändrade pelare 1-krav som ska införas genom detta lagstiftningsförslag. Det handlar bl.a. om offentliggörande av information om TLAC (artikel 437a), motpartsrisk (artikel 439), marknadsrisk (artikel 445) och likviditetskrav (artikel 451a). Vissa förtydliganden görs slutligen när det gäller offentliggörande av information om ersättningar och ett krav införs på offentliggörande av information om utnyttjande av undantag från ersättningsreglerna i direktiv 2013/36/EU (artikel 450).

Bemyndiganden av EBA och kommissionen

Förslaget innebär att EBA får rätt att utforma enhetliga format för offentliggörande av information som för ökad jämförbarhet så mycket som möjligt bör anpassas till internationella format för offentliggörande av information (artikel 434a).

I samma syfte omfattar förslaget ett bemyndigande av kommissionen att ändra kraven på offentliggörande i del åtta för att ta hänsyn till utvecklingen eller ändringar av internationella standarder för offentliggörande av information (artikel 456k).

KRAVET PÅ STABIL NETTOFINANSIERING (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

En ny avdelning införs i del sex och befintliga bestämmelser anpassas för att införa en bindande stabil nettofinansieringskvot (NSFR) för kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag.

Allmänna bestämmelser

De allmänna bestämmelserna i del ett har justerats. Artikel 8 har ändrats för att justera de villkor enligt vilka institut kan omfattas av undantag från likviditetskraven på individuell nivå, och av artiklarna 11 och 18 beträffande konsolideringsreglerna.

Befintliga likviditetsbestämmelser

Avdelningarna I och II i del sex ändras för att justera definitionerna och rapporteringskraven. Definitionerna i artikel 411 justeras, medan rapporteringskraven anges närmare i artiklarna 412, 413, 415, 416 och 422–425. Artikel 414 ändras för att integrera det nya NSFR-kravet och fastställa tillämpliga konsekvenser om det inte uppfylls.

Ny avdelning IV i del sex: Den stabila nettofinansieringskvoten

Kapitel 1 Den stabila nettofinansieringskvoten (artiklarna 428a och 428b)

I artikel 428a fastställs regler för dotterföretag i tredjeländer vid beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten på gruppnivå.

I artikel 428b definieras den allmänna utformningen av den stabila nettofinansieringskvoten, som ska beräknas som kvoten mellan ett instituts tillgängliga stabila finansiering och dess behov av stabil finansiering.

Kapitel 2 Allmänna regler för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten (artiklarna 428c–428h)

I artikel 428c förtydligas de allmänna reglerna för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten.

I artikel 428d fastställs hur derivatkontrakt ska beaktas vid beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten, medan nettning av utlåningstransaktioner mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner fastställs närmare i artikel 428e.

I artikel 428f definieras de villkor enligt vilka vissa tillgångar och skulder kan anses vara beroende av varandra och en förteckning upprättas över produkter med sådana tillgångar och skulder: centraliserat reglerat sparande, subventionerade lån, emissioner av säkerställda obligationer utan finansieringsrisk på ett års sikt och clearing av derivat för kunders räkning. Kommissionen bemyndigas anta en delegerad akt för att se över denna förteckning (ny punkt 3 i artikel 460).

I artikel 428g anges behandlingen av inlåning i kooperativa nätverk eller institutionella skyddssystem närmare och i artikel 428h införs en möjlighet för behöriga myndigheter att under vissa förhållanden förmånsbehandla gruppinterna transaktioner.

Kapitel 3 Tillgänglig stabil finansiering (artiklarna 428i–428o)

I avsnitt 1 (artiklarna 428i och 428j) i detta kapitel fastställs de allmänna regler som gäller för beräkning av den mängd tillgängliga stabila finansiering som utgör täljaren i NSFR-kvoten.

I avsnitt 2 (artiklarna 428k–428o) fastställs de faktorer avseende den tillgängliga stabila finansiering (ASF-faktorer) som ska tillämpas på det lagstadgade kapitalet och olika skulder beroende på deras särdrag, i synnerhet löptid och typ av motpart.

Kapitel 4 Behov av stabil finansiering (artiklarna 428p–428ag)

I avsnitt 1 (artiklarna 428p och 428q) i detta kapitel fastställs de allmänna reglerna för beräkning av det behov av stabil finansiering som utgör nämnaren i NSFR-kvoten.

I avsnitt 2 (artiklarna 428r–428o) fastställs de faktorer (RSF-faktorer) som är tillämpliga på olika tillgångar och exponeringar utanför balansräkningen beroende på deras särdrag, i synnerhet löptid, likviditet och typ av motpart.

De definitioner och RSF-faktorer som ska tillämpas vid beräkning av kvoten för stabil nettofinansiering beaktar de definitioner och nedsättningar som har tillämpats vid beräkning av EU:s likviditetstäckningsgrad. Tillgångar som räknas som högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1, utom extremt högkvalitativa säkerställda obligationer, omfattas av en RSF-faktor på 0 % för att undvika negativa likviditetseffekter på marknaden för statsobligationer.

Tillgångar som är en följd av transaktioner med finansiella kunder och har en återstående löptid på mindre än sex månader och som har högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 som säkerhet, utom extremt högkvalitativa säkerställda obligationer, omfattas av en RSF-faktor på 5 % (artikel 428s). Om de är utan säkerhet eller har andra tillgångar som säkerhet omfattas dessa transaktioner av en RSF-faktor på 10 % (artikel 428u). Syftet med dessa justeringar av Baselreglernas RSF-faktorer (som är 10 % respektive 15 %) är att mildra de omedelbara effekterna på likviditeten på interbankmarknaderna, på värdepapprens likviditet och på likviditetsgarantiverksamhet. Kommissionen får rätt att anta en delegerad akt för att se över denna behandling och behandlingen av transaktioner mot säkerhet mer allmänt och i detta sammanhang ta hänsyn till slutsatserna i en rapport sammanställd av EBA. Om inget beslut fattas senast tre år efter det att NSFR-kravet börjar tillämpas ska dessa RSF-faktorer höjas till 10 % respektive 15 % (ny punkt 7 i artikel 510 i del tio).

För derivatkontrakt ska, om derivattillgångarna (kvittat med variationsmarginaler som mottagits i form av kontanter och högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1, utom extremt högkvalitativa säkerställda obligationer) överstiger derivatskulderna (kvittat med ställda variationsmarginaler), RSF-faktorn för mellanskillnaden vara 100 % (artikel 428ag). För tillgångar som ställts som initial marginalsäkerhet eller bidrag till en central motparts obeståndsfond ska RSF-faktorn vara 85 % (artikel 428af). En riskkänslig metod som är en justering jämfört med Baselreglernas NSFR införs dessutom för att fänga in den framtida

finansieringsrisken i derivat. För derivatkontrakt utan ställda marginalsäkerheter ska en RSF-faktor på 10 % tillämpas på bruttoderivatskulder (artikel 428u) och för derivatkontrakt med ställda marginalsäkerheter införs en valmöjlighet att antingen tillämpa en RSF-faktor på 20 % på bruttoderivatskulder eller använda en potentiell framtida exponering beräknad enligt schablonmetoden för motpartsrisk (artikel 428x). Kommissionen bemyndigas att anta en delegerad akt för att se över denna behandling och i detta sammanhang ta hänsyn till EBA:s slutsatser i en rapport. Om inget beslut fattas senast tre år efter det att NSFR-kravet börjat tillämpas ska en RSF-faktor på 20 % för bruttoderivatskulder tillämpas på alla derivatkontrakt och alla institut (ny punkt 5 i artikel 510).

IFRS 9 (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Artikel 473a läggs till för att fasa in de nya gradvis växande kraven på avsättningar för kreditrisk enligt IFRS under en period som börjar den 1 januari 2019 och slutar den 31 december 2023 för att mildra de finansiella effekterna på instituten.

STÖDFAKTORN FÖR SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Förslaget innebär ändringar av kapitalkraven för exponeringar mot små och medelstora företag (artikel 501). Den nuvarande kapitalreduceringen på 23,81 % för exponeringar mot små och medelstora företag som inte överstiger 1,5 miljoner EUR bibehålls. När det gäller exponeringar mot små och medelstora exponeringar som överstiger 1,5 miljoner EUR föreslås en kapitalreducering på 23,81 % för den första delen på 1,5 miljoner EUR av exponeringar och en reduktion på 15 % för resterande del av exponeringen över gränsvärdet på 1,5 miljoner EUR. Institut kommer att kunna fortsätta att tillämpa reduktionen genom att justera det riskvägda exponeringsbeloppet för ett givet litet eller mellanstort företag.

BEHANDLING AV INFRASTRUKTUREXPONERINGAR (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Att främja bärkraftiga infrastrukturprojekt inom transport, energi, innovation, utbildning och forskning är av avgörande betydelse för unionens ekonomiska tillväxt. Förslaget strävar, i likhet med initiativen om kapitalmarknadsunionen och investeringsplanen för Europa, efter att mobilisera privat finansiering för infrastrukturprojekt av hög kvalitet. Med utgångspunkt i de ändringar som på senare tid har gjorts i regelverket för försäkringsföretag och Baselkommitténs pågående arbete med den kommande reformen av schablonmetoden föreslås att förmånsbehandling ska beviljas exponeringar som avser specialutlåning för att finansiera säkra och sunda infrastrukturprojekt enligt både schablonmetoden och internmetoden för kreditrisk. Dessa definieras genom ett antal kriterier som kan minska riskprofilen hos exponeringen och förbättra institutens förmåga att hantera risken. Kriterierna överensstämmer med de kriterier som används för att fastställa vilka infrastrukturprojekt som ska förmånsbehandlas enligt Solvens II-regelverket. En bestämmelse fastställs om att den föreslagna behandlingen ska ses över så att den eventuellt kan finjusteras mot bakgrund av hur den påverkar infrastrukturinvesteringarna i EU och med hänsyn till eventuell relevant utveckling på global nivå. Översynen kommer även att göra det möjligt att, om lämpligt, ändra bestämmelsen för att tillåta mer flexibilitet när det gäller infrastrukturprojekts finansieringsstruktur genom att utvidga behandlingen till att även omfatta infrastrukturföretag. Kommissionen ska efter samråd med EBA rapportera om trenderna på marknaden för

infrastrukturinvesteringar och dessa investeringars faktiska riskprofil och överlämna rapporten till Europaparlamentet och rådet tillsammans med eventuella lämpliga förslag.

GRANSKNING AV VÄRDEPAPPERSFÖRETAG (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN)

Granskningen enligt artikel 508.3 avseende värdepappersföretag befinner sig för närvarande i sin andra fas. I en första rapport som offentliggjordes i december 2015 konstaterade EBA att de bankliknande reglerna i kapitalkravsförordningen inte var ändamålsenliga för majoriteten av värdepappersföretag, med undantag för de systemviktigaste som medför ungefär samma risker som kreditinstitut. EBA utför, på kommissionens begäran, ytterligare analysarbete och datainsamling för att utforma en mer lämplig och proportionerlig kapitalbehandling för värdepappersföretag som omfattar alla parametrar i en eventuell ny ordning. EBA förväntas leverera sina slutliga slutsatser till kommissionen i juni 2017. Kommissionen har för avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag om inrättande av särskilda tillsynsregler för icke-systemviktiga värdepappersföretag före slutet av 2017.

I avvaktan på att dessa förslag antas bör värdepappersföretag som inte är systemviktiga få tillämpa kapitalkravsförordningen i den version som gällde innan ändringarna träder i kraft. Systemviktiga värdepappersföretag ska däremot omfattas av den ändrade versionen av kapitalkravsförordningen. Därmed säkerställs att systemviktiga företag behandlas på lämpligt sätt samtidigt som det minskar regelbördan på icke-systemviktiga företag, som annars tillfälligt skulle behöva tillämpa nya regler avsedda för kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag under perioden innan det slutliga antagandet av de särskilda tillsynsregler för värdepappersföretag som ska föreslås 2017.

INFÖRA ETT REVIDERAT RAMVERK FÖR RÄNTERISK (KAPITALKRAVSFÖRORDNINGEN OCH KAPITALKRAVSDIREKTIVET)

Till följd av utvecklingen inom Baselkommittén när det gäller mätning av ränterisker ska artiklarna 84 och 98 i kapitalkravsdirektivet och artikel 448 i kapitalkravsförordningen ändras för att införa ett reviderat ramverk för att fånga upp ränterisker för positioner utanför handelslagret. Ändringarna omfattar införandet av en gemensam schablonmetod som instituten kan använda för att täcka dessa risker eller som behöriga myndigheter får kräva att institutet använder när de system som utarbetats av institutet för att täcka dessa risker inte är tillfredsställande, ett förbättrat test för extremvärden och krav på offentliggörande av information. EBA får genom artikel 84 i kapitalkravsdirektivet dessutom i uppdrag att vidareutveckla schablonmetoden med beaktande av de kriterier och villkor som instituten bör följa för att identifiera, utvärdera, hantera och minska ränterisker och, i artikel 98 i kapitalkravsdirektivet, att definiera de sex chockscenarier som tillämpas på räntor och det gemensamma antagande som institut måste tillämpa för extremvärdestestet.

Förslag till**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹⁴,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Efter den finanskris som bröt ut 2007–2008 genomförde unionen en genomgripande reform av regelverket för finansiella tjänster för att stärka motståndskraften hos sina finansinstitut. Reformen baserades till största delen på internationella standarder. En av många åtgärder som ingick i reformpaketet var antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹⁶ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36¹⁷, vilka stärkte tillsynskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag.

¹⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (2) Även om reformen har gjort det finansiella systemet mer stabilt och motståndskraftigt mot många typer av störningar och kriser som kan tänkas ske i framtiden har den inte åtgärdat alla problem som har konstaterats. En viktigt skäl till detta var att internationella standardiseringsaktörer som Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*) och rådet för finansiell stabilitet (nedan kallat *FSB*) vid den tidpunkten inte hade slutfört sitt arbete med att hitta internationellt överenskomna lösningar på dessa problem. I dag har arbetet med ytterligare viktiga reformer slutförts och det är därför lämpligt att åtgärda utestående problem.
- (3) I sitt meddelande av den 24 november 2015 framhöll kommissionen vikten av ytterligare riskreducering och åtog sig att lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle baseras på internationellt överenskomna standarder. Vikten av att ytterligare konkreta lagstiftningsåtgärder vidtas för att minska riskerna inom den finansiella sektorn framhölls även av rådet i dess slutsatser av den 17 juni 2016 och av Europaparlamentet i dess resolution av den 10 mars 2016¹⁸.
- (4) Riskreducerande åtgärder bör inte bara stärka motståndskraften hos det europeiska banksystemet och marknadernas förtroende för det, utan även lägga grunden för fortsatta framsteg mot ett fullbordande av bankunionen. Åtgärderna bör även ta hänsyn till de mer allmänna utmaningar som unionens ekonomi står inför, i synnerhet behovet av att främja tillväxt och sysselsättning i en tid där de ekonomiska utsikterna är osäkra. Flera stora politiska initiativ har i detta sammanhang lanserats för att stärka unionens ekonomi, t.ex. investeringsplanen för Europa och kapitalmarknadsunionen. Det är därför viktigt att alla riskreducerande åtgärder fungerar på ett problemfritt sätt tillsammans med dessa politiska initiativ och de mer övergripande reformer som på senare tid har genomförts inom den finansiella sektorn.
- (5) Bestämmelserna i denna ändringsförordning bör vara likvärdiga med internationella standarder och säkerställa fortsatt likvärdighet med Basel III-reglerna för direktiv 2013/36/EG och den här förordningen. Riktade justeringar för att ta hänsyn till unionens särdrag och även mer allmänna politiska överväganden bör vara begränsade i fråga om omfattning och giltighet i tiden för att inte undergräva tillsynsramens allmänna effektivitet.
- (6) Befintliga riskreducerande åtgärder bör dessutom förbättras så att de kan tillämpas mer proportionerligt och inte leder till att regelefterlevnaden blir alltför betungande, i synnerhet för små och mindre komplexa institut.
- (7) Bruttosoliditetsgrader bidrar till finansiell stabilitet genom att fungera som en säkerhetsspärr (*backstop*) för riskbaserade kapitalkrav och genom att begränsa uppbyggnaden av en alltför hög skuldsättningsgrad under konjunkturuppgångar. Ett bruttosoliditetskrav bör därför införas som ett komplement till det nuvarande systemet där bruttosoliditetsgraden rapporteras och offentliggörs.

¹⁸ Se Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015, som kan laddas ned från <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//SV>.

- (8) För att bruttosoliditetskravet inte ska ha en onödigt stor hämmande inverkan på institutens utlåning till företag och hushåll och för att förhindra oönskade negativa effekter på marknadens likviditet bör bruttosoliditetskravet fastställas på en nivå där det fungerar som en trovärdig säkerhetsspärr mot risken för en alltför låg bruttosoliditet men inte hindrar den ekonomiska tillväxten.
- (9) Europeiska bankmyndigheten (EBA) slog i sin rapport till kommissionen¹⁹ fast att en bruttosoliditetsgrad beräknad på kärnprimärkapitalet som kalibreras till 3 % för alla typer av kreditinstitut skulle fungera som en trovärdig säkerhetsspärr. Även på internationell nivå har Baselkommittén enats om ett bruttosoliditetskrav på 3 %. Bruttosoliditetskravet bör därför kalibreras till 3 %.
- (10) Ett bruttosoliditetskrav på 3 % skulle emellertid ha en större hämmande inverkan på vissa affärsmodeller och affärsområden än andra. Offentliga utvecklingsbankers utlåning och offentligt garanterade exportkrediter skulle till exempel påverkas i oproportionerligt hög grad. Bruttosoliditetsgraden bör därför justeras för dessa typer av exponeringar.
- (11) Bruttosoliditetsgraden bör dessutom inte undergräva institutens tillhandahållande av centrala clearingtjänster för sina kunder. Initiala marginalsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som institut mottar i kontanter från sina kunder och sedan vidarebefordrar till centrala motparter bör därför undantas från exponeringsmålet för bruttosoliditetsgraden.
- (12) Baselkommittén har reviderat den internationella standarden för bruttosoliditetsgraden för att närmare ange vissa aspekter på dess utformning. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till den reviderade standarden så att spelreglerna blir mer likartade för institut hemmahörande i EU som är verksamma utanför unionen och för att säkerställa att bruttosoliditetsgraden fortsätter att vara ett effektivt komplement till de riskbaserade kapitalbaskraven.
- (13) Baselkommittén överväger för närvarande att införa ett påslag på bruttosoliditetskravet för globala systemviktiga banker. Det slutliga resultatet av Baselkommitténs kalibreringsarbete bör leda till en diskussion om lämplig kalibrering av bruttosoliditetsgraden för systemviktiga institut i EU.
- (14) Den 9 november 2015 offentliggjorde FSB ett dokument med villkor rörande den totala förlustabsorberingskapaciteten (nedan kallad *TLAC-standard*) som antogs en vecka senare vid G20-ländernas toppmöte i Turkiet. Enligt TLAC-standard ska globala systemviktiga banker (G-SIBs) hålla tillräckligt mycket starkt förlustabsorberande (nedskrivningsbara) skulder för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering i samband med resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015 åtog kommissionen sig att före utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som gör det möjligt att genomföra TLAC-standard inom den internationellt överenskomna tidsfristen, dvs. senast 2019.

¹⁹ Rapport om bruttosoliditetskravet av den 3 augusti 2016
[https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+\(Leverage+ratio+report\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf)

- (15) Ett genomförande av TLAC-standarden i unionen måste ta hänsyn till det befintliga minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *MREL-kravet*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU²⁰. Eftersom TLAC-kravet och MREL-kravet eftersträvar samma mål, dvs. att säkerställa att institut har tillräcklig förlustabsorberingskapacitet, är de kompletterande delar av ett gemensamt regelverk. I praktiskt hänseende bör TLAC-standarden harmoniserade miniminivå för globala systemviktiga institut införas genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut (G-SII) och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut bör införas genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014²¹. De relevanta bestämmelserna i den här förordningen, genom vilka TLAC-standarden införs, bör läsas tillsammans med bestämmelserna i den tidigare nämnda lagstiftningen och med direktiv 2013/36/EU.
- (16) I enlighet med TLAC-standarden, som endast omfattar globala systemviktiga banker (G-SIBs), bör det minimikrav för kapitalbas och starkt förlustabsorberande skulder som införs genom denna förordning endast tillämpas på globala systemviktiga institut. De bestämmelser om kvalificerade skulder som införs genom denna förordning bör emellertid tillämpas på alla institut i överensstämmelse med de kompletterande justeringarna och kraven i direktiv 2014/59/EU.
- (17) I överensstämmelse med TLAC-standarden bör kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas på resolutionsenheter som antingen själva är globala systemviktiga institut eller tillhör en grupp som fastställts vara ett globalt systemviktigt institut. Kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör antingen tillämpas på individuell nivå eller på gruppnivå, beroende på om resolutionsenheterna är fristående institut utan dotterinstitut, eller moderföretag.
- (18) Enligt direktiv 2014/59/EU får resolutionsverktyg inte bara användas i fråga om institut utan även i fråga om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Precis som moderinstitut bör finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag därför ha tillräcklig förlustabsorberingskapacitet.
- (19) För att kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara effektivt måste de instrument som hålls för att uppfylla detta krav ha stark förlustabsorberingskapacitet. Skulder som är undantagna från det skuldnedskrivningsverktyg som avses i direktiv 2014/59/EU har inte den kapaciteten, vilket även gäller andra skulder som även om de i princip är nedskrivningsbara kan vara svåra att skriva ned i praktiken. Dessa skulder

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

bör därför inte kunna räknas in i kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kapitalinstrument har liksom efterställda skulder stark förlustabsorberingskapacitet. Förlustabsorberingspotentialen hos skulder som likställs med vissa undantagna skulder bör dessutom medräknas upp till ett visst tak i överensstämmelse med TLAC-standard.

- (20) För att skulder inte ska räknas två gånger vid uppfyllandet av kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bestämmelser införas om avdrag för innehav av kvalificerade skuldposter som motsvarar den avdragsmetod för kapitalinstrument som redan beskrivs i förordning (EU) nr 575/2013. Enligt den metoden bör innehav av kvalificerade skuldinstrument först dras av från kvalificerade skulder och, om det inte finns tillräckliga skulder, från supplementärkapitalinstrumenten.
- (21) TLAC-standard innehåller vissa kvalificeringskriterier för skulder som är strängare än de nuvarande kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument. Kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument bör anpassas för att säkerställa samstämmighet fr.o.m. den 1 januari 2022 när det gäller att instrument som emitteras genom specialföretag inte ska vara kvalificerade.
- (22) Sedan förordning (EU) nr 575/2013 antogs har den internationella standarden om hur instituts exponeringar mot centrala motparter ska behandlas ur tillsynssynpunkt ändrats för att förbättra behandlingen av instituts exponeringar mot kvalificerade centrala motparter. Viktiga revideringar av denna standard är bl.a. användningen av en gemensam metod för att fastställa kapitalbaskravet för exponeringar till följd av bidrag till obeståndsfonder, ett uttryckligt tak för de samlade kapitalbaskrav som tillämpas på exponeringar mot kvalificerade centrala motparter och en mer riskkänslig metod för att fastställa värdet på derivat vid beräkning av en kvalificerad central motparts hypotetiska resurser. Behandlingen av exponeringar mot centrala motparter som inte är kvalificerade ändrades emellertid inte. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en behandling som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionens lagstiftning bör ändras för att införliva dessa standarder.
- (23) För att säkerställa att instituten hanterar sina exponeringar i form av andelar eller aktier i fondföretag på ett tillfredsställande sätt bör bestämmelserna om hur sådana exponeringar ska behandlas vara riskkänsliga och öka transparensen när det gäller fondföretags underliggande exponeringar. Baselkommittén har därför antagit en reviderad standard som fastställer en tydlig hierarki av metoder för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp när det gäller sådana exponeringar. Hierarkin beaktar graden av transparens när det gäller de underliggande exponeringarna. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till dessa internationellt överenskomna bestämmelser.
- (24) För att beräkna exponeringsvärdet för derivattransaktioner enligt motpartsriskreglerna kan instituten enligt förordning (EU) nr 575/2013 för närvarande välja mellan tre olika standardiserade metoder: schablonmetoden, marknadsvärderingsmetoden och den ursprungliga åtagandemetoden.
- (25) Dessa standardiserade metoder beaktar emellertid inte den riskreducerande effekt som säkerheter har när det gäller exponeringarna. Kalibreringen av metoderna är föråldrad

och tar inte hänsyn till den betydande volatilitet som observerades under finanskrisen. De beaktar inte heller de positiva effekterna av nettning. För att åtgärda dessa brister beslutade Baselkommittén att schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden skulle ersättas med en ny standardiserad metod för beräkning av värdet av derivatexponeringar, den s.k. schablonmetoden för motpartsrisk. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en ny standardiserad metod som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionens lagstiftning bör ändras för att införliva dessa standarder.

- (26) Schablonmetoden för motpartsrisk är mer riskkänslig än schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden och bör därför leda till kapitalbaskrav som bättre avspeglar de risker som är förbundna med institutens derivattransaktioner. Schablonmetoden för motpartsrisk är samtidigt mer komplicerad att använda för instituten. För vissa av de institut som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden kan schablonmetoden för motpartsrisk visa sig vara alltför komplicerad och betungande. För dessa institut bör en förenklad version av schablonmetoden för motpartsrisk införas. Eftersom en sådan förenklad version är mindre riskkänslig än schablonmetoden för motpartsrisk bör den kalibreras på ett sätt som säkerställer att den inte underskattar exponeringsvärdet av derivattransaktioner.
- (27) För institut med mycket begränsade derivatexponeringar och som för närvarande använder den ursprungliga åtagandemetoden kan både schablonmetoden för motpartsrisk och den förenklade schablonmetoden för motpartsrisk vara alltför komplicerade att tillämpa. Den ursprungliga åtagandemetoden bör därför vara förbehållen sådana institut, men revideras för att åtgärda de största bristerna.
- (28) Tydliga kriterier bör införas för att vägleda institut i valet av metod. Kriterierna bör baseras på omfattningen av ett instituts derivatverksamhet, eftersom den visar med vilken komplexitetsgrad institutet bör kunna beräkna exponeringsvärdet.
- (29) Under finanskrisen drabbades vissa institut etablerade i unionen av betydande förluster i handelslagret. För några av dem visade sig kapitalkravet vara otillräckligt för att täcka dessa förluster och de tvingades begära extraordinärt finansiellt stöd från staten. Dessa iakttagelser fick Baselkommittén att åtgärda ett antal brister i tillsynsbehandlingen av positioner i handelslagret avseende kapitalbaskraven för marknadsrisk.
- (30) En första omgång reformer överenskoms på internationell nivå 2009 och införlivades med unionens lagstiftning genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU²².
- (31) Reformen från 2009 åtgärdade emellertid inte de strukturella bristerna i standarderna när det gäller kapitalbaskrav för marknadsrisk. Bristen på tydlighet när det gäller gränsen mellan handelslager och bankbok skapade utrymme för regelarbitrage, medan

²²

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (EUT L 329, 14.12.2010, s. 3).

bristen på riskkänslighet hos kapitalbaskravet för marknadsrisk innebar att det inte var möjligt att beakta samtliga risker som institut var exponerade för.

- (32) För att åtgärda dessa brister gjorde Baselkommittén därför en grundlig genomgång av handelslagret (den s.k. *Fundamental review of the trading book* – FRTB). Detta arbete avslutades i januari 2016. FRTB-standarderna innebär att marknadsriskreglerna blir mer riskkänsliga genom att det fastställs ett kapitalbaskrav som är mer proportionerligt mot riskerna i positionerna i handelslagret och de förtydligar även gränsen mellan bankbok och handelslager.
- (33) Genomförandet av FRTB-standarderna i unionen måste ske på ett sätt som inte stör de finansiella marknadernas funktion i unionen. Konsekvensbedömningar av FRTB-standarderna som har genomförts nyligen visar att genomförandet av dem förväntas leda till en kraftig ökning av det samlade kapitalbaskravet för marknadsrisk. För att undvika en plötslig nedgång i handelsverksamheten i unionen bör en infasningsperiod därför införas så att institut kan räkna med den samlade nivå av kapitalbaskrav för marknadsrisk som blir följderna av införlivandet av FRTB-standarderna i unionen. Särskild uppmärksamhet bör dessutom ägnas särdrag hos handelsverksamheten i Europa och anpassningarna till kapitalbaskraven för statsobligationer och säkerställda obligationer samt enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar.
- (34) En proportionerlig behandling av marknadsrisk bör även tillämpas på institut med begränsad verksamhet i handelslagret, så att fler institut med mindre handelsverksamhet kan tillämpa kreditriskreglerna för positioner i bankboken på det sätt som anges i en reviderad version av undantaget för mindre verksamhet i handelslagret. Institut med ett medelstort handelslager bör få använda en förenklad schablonmetod för beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk i överensstämmelse med den metod som för närvarande används enligt förordning (EU) nr 575/2013.
- (35) Regelverket för stora exponeringar bör förstärkas för att förbättra institutens förmåga att absorbera förluster och bättre uppfylla internationella standarder. Kapital av högre kvalitet bör därför användas som kapitalbas vid beräkning av gränsen för stora exponeringar, och exponeringar mot kreditderivat bör beräknas genom schablonmetoden för motpartsrisk. Gränsen för exponeringar som globala systemviktiga banker (G-SIBs) får ha gentemot andra globala systemviktiga banker bör dessutom sänkas för att minska de systemriskerna som är förknippade med kopplingarna mellan stora institut och de följer en global systemviktig banks fallissemang kan få för den finansiella stabiliteten.
- (36) Likviditetstäckningsgraden säkerställer att kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag kan stå emot allvarlig stress på kort sikt, men säkerställer inte att samma kreditinstitut och värdepappersföretag har en stabil finansieringsstruktur på längre sikt. Det har därför blivit uppenbart att ett detaljerat bindande krav på stabil finansiering som ska uppfyllas fortlöpande bör utformas på EU-nivå för att förhindra alltför stora löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder och ett alltför starkt beroende av kortfristig marknadsfinansiering.

- (37) Regler bör därför antas som är förenliga med Baselkommitténs standarder för stabil finansiering i syfte att definiera ett krav på stabil finansiering som utgörs av kvoten mellan den stabila finansiering som är tillgänglig för ett institut och dess behov av stabil finansiering över en ettårsperiod. Det är detta som är den bindande stabila nettofinansieringskvoten (NSFR). Tillgänglig stabil finansiering bör beräknas genom att institutets skulder och lagstadgade kapital multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till hur säkra de är som finansieringskällor över den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv. Behovet av stabil finansiering bör beräknas genom att institutets tillgångar och exponeringar utanför balansräkningen multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till deras likviditetsegenskaper och återstående löptid över NSFR:s ettårsperspektiv.
- (38) Den stabila nettofinansieringskvoten bör uttryckas i procent och vara lägst 100 %, vilket visar att ett institut har tillräcklig stabil finansiering för att under en ettårsperiod täcka sina finansieringsbehov under båda normala och stressade förhållanden. Skulle den stabila nettofinansieringskvoten sjunka under 100-procentsgränsen bör institutet uppfylla de särskilda krav som fastställs i artikel 414 i förordning (EU) nr 575/2013 för att utan dröjsmål återställa sin stabila nettofinansieringskvot till miniminivån. De tillsynsåtgärder som vidtas om kravet inte uppfylls bör inte vara automatiska, utan behöriga myndigheter bör bedöma orsakerna till att NSFR-kravet inte uppfylls innan de beslutar om eventuella tillsynsåtgärder.
- (39) I enlighet med EBA:s rekommendationer i rapporten av den 15 december 2015, som upprättades i enlighet med artikel 510.1 och 510.2 i förordning (EU) nr 575/2013, bör reglerna för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ligga nära Baselkommitténs standarder, inbegripet hur dessa standarder ändras när det gäller behandlingen av derivattransaktioner. Vikten av att ta hänsyn till vissa europeiska särdrag för att säkerställa att NSFR-kravet inte hindrar finansieringen av den europeiska reala ekonomin gör det emellertid motiverat att göra vissa justeringar av Baselkommitténs NSFR-krav vid fastställandet av det europeiska NSFR-kravet. Sådana justeringar av hänsyn till det europeiska sammanhanget rekommenderas i EBA:s NSFR-rapport och handlar främst om den särskilda behandlingen av i) pass through-modeller i allmänhet och emission av säkerställda obligationer i synnerhet, ii) handelsfinansieringsverksamhet, iii) centraliserat reglerat sparande, iv) garanterade bostadslån, och v) kreditföreningar. Den särskilda behandling som föreslås motsvarar i stort sett förmånsbehandlingen av dessa aktiviteter i samband med den europeiska likviditetstäckningsgraden jämfört med Baselkommitténs likviditetstäckningsgrad. Eftersom den stabila nettofinansieringskvoten utgör ett komplement till likviditetstäckningsgraden bör dessa två kvoter överensstämja i fråga om definition och kalibrering. Detta gäller särskilt de faktorer avseende behovet av stabil finansiering som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar i likviditetstäckningsgraden vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten, som ska ta hänsyn till definitioner och nedsättningar i den europeiska likviditetstäckningsgraden, oberoende av uppfyllandet av allmänna och operativa krav som fastställts för beräkningen av likviditetstäckningsgraden, men som inte är lämpliga för ettårsperspektivet i beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten.
- (40) Utöver hänsyn till europeiska särdrag kan den strikta behandlingen av

derivattransaktioner i Baselreglernas NSFR-krav ha en betydande inverkan på institutens derivatverksamhet och följaktligen på de europeiska finansmarknaderna och på slutanvändarnas möjligheter att göra vissa transaktioner. Införandet av Baselreglernas NSFR-krav kan i olämplig och oproportionerlig grad påverka derivattransaktioner och vissa sammankopplade transaktioner, inbegripet clearingverksamhet, om det sker utan omfattande kvantitativa konsekvensbedömningar och offentligt samråd. Det tillkommande kravet om att 20 % i stabil finansiering ska hållas mot bruttoderivatskulder betraktas allmänt som ett grovt mått som överskattar de tillkommande finansieringsriskerna till följd av en potentiell ökning av derivatskulderna över en ettårsperiod. Det verkar därför rimligt att anta ett annat, mer riskkänsligt mått för att inte störa de europeiska finansmarknadernas funktion och tillhandahållandet av risksäkringsverktyg för institut och slutanvändare, däribland företag, i syfte att säkerställa deras finansiering som ett av kapitalmarknadsunionens mål.

För derivattransaktioner utan marginalsäkerhet, där den framtida finansieringsrisken beror på oförutsägbara händelser, t.ex. att kreditvärdigheten skulle sjunka under en nivå och utlösa krav på ställande av säkerheter (s.k. *rating triggers*), och för vilka det bästa närmevärdet är det marknadsvärde som skulle motsvara finansieringsbehovet om en sådan händelse skulle inträffa, bör en faktor avseende behovet av stabil finansiering (nedan kallad *RSF-faktor*) på 10 % tillämpas på deras bruttoderivatskulder. En RSF-faktor på 20 % förefaller vara alltför försiktigt beräknad. För derivattransaktioner med marginalsäkerheter införs en möjlighet för institut som använder schablonmetoden för motpartsrisk att antingen tillämpa Baselstandardens RSF-faktor på 20 % eller deras potentiella framtida exponering (nedan kallat *PFE*), beräknad enligt schablonmetoden för motpartsrisk. Institut som inte använder schablonmetoden för motpartsrisk har mycket små derivatportföljer och bör undantas från detta krav. Detta tillvägagångssätt är mer riskkänsligt och bör, eftersom det är avsett för motpartsrisk och för beräkning av bruttosoliditetsgraden, inte utgöra någon ytterligare börda för instituten.

- (41) Syftet med den asymmetriska behandlingen i Baselreglerna mellan kortfristig finansiering, t.ex. repor (vilka inte anses bidra med stabil finansiering) och kortfristig utlåning, t.ex. omvända repor (visst behov av stabil finansiering – 10 % om säkerhet ställs i form av högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 såsom de definieras i likviditetstäckningsgraden och 15 % för övriga transaktioner) med finansiella kunder, är att motverka alltför omfattande kopplingar avseende kortfristig upplåning mellan finansiella kunder, eftersom sådana gör det svårare att försätta ett visst institut i resolution utan riskspridning till det övriga finansiella systemet i händelse av fallissemang. Kalibreringen av denna asymmetri är emellertid överdrivet försiktig och kan påverka likviditeten hos värdepapper som vanligtvis används som säkerhet i kortfristiga transaktioner, i synnerhet statsobligationer, eftersom institut förmodligen kommer att minska sin verksamhet på repomarknader. Det kan även undergräva marknadsgarantverksamhet, eftersom repomarknaderna underlättar hanteringen av den nödvändiga inventeringen, och därmed motverka målen med kapitalmarknadsunionen. Detta skulle dessutom göra det svårare att snabbt omsätta värdepapperen i kontanter till ett bra pris, vilket kan hota likviditetstäckningsgradens effektivitet eftersom syftet med denna är att det ska finnas en buffert av likvida tillgångar som lätt kan omsättas i kontanter om det uppstår likviditetsstress. Kalibreringen av denna asymmetri kan i

sista hand påverka likviditeten på interbankmarknaderna, framför allt likviditetsförvaltningen, eftersom det blir dyrare för banker att ge kortfristiga lån till varandra. Den asymmetriska behandlingen bör behållas, men RSF-faktorerna sänkas till 5 % respektive 10 % (i stället för 10 % och 15 %).

- (42) Förutom den ändrade kalibreringen av Baselreglernas RSF-faktor för kortfristiga omvända repor med finansiella kunder som har statsobligationer som säkerhet (RSF-faktor på 5 % i stället för 10 %) har det visat sig krävas vissa andra justeringar för att säkerställa att införandet av den stabila nettofinansieringskvoten inte har negativa effekter på likviditeten på statsobligationsmarknaderna. Den RSF-faktor på 5 % i Baselreglerna som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 innebär att institut skulle behöva ha denna procentuella andel långfristig finansiering utan säkerhet oavsett hur länge de räknar med att hålla sådana statsobligationer. Detta kan potentiellt skapa ytterligare incitament för institut att placera likviditet hos centralbanker i stället för att agera som *primary dealers* och tillföra likviditet till statsobligationsmarknaderna. Den är dessutom inte förenlig med likviditetstäckningsgraden, där dessa tillgångars fullständiga likviditet är medräknad även under perioder av allvarlig likviditetsstress (0 % nedsättning). RSF-faktorn för högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i EU:s likviditetstäckningsgrad, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, bör därför sänkas från 5 % till 0 %.
- (43) Alla högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i EU:s likviditetstäckningsgrad, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, som ställs som variationsmarginaler i derivatkontrakt bör dessutom kvittas mot derivattillgångar, medan Baselstandarden endast godtar kontanter som respekterar bruttosoliditetsreglernas villkor för kvittning av derivattillgångar. Denna utökade omfattning av tillgångar som ställs som variationsmarginaler kommer att bidra till likviditeten på statsobligationsmarknaderna, undvika att bestraffa slutanvändare som håller stora volymer statsobligationer men inte mycket kontanter (t.ex. pensionsfonder) och förhindra ytterligare spänningar när det gäller efterfrågan på kontanter på repomarknaderna.
- (44) Den stabila nettofinansieringskvoten bör tillämpas på institut både individuellt och på gruppnivå, såvida inte behöriga myndigheter beviljar undantag från NSFR-kravet i enskilda fall. Tillämpningsområdet blir därmed detsamma som för den likviditetstäckningsgrad till vilken NSFR-kravet utgör ett komplement. Om undantag från tillämpningen av NSFR-kravet inte har beviljats på individuell nivå bör transaktioner mellan två institut som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem i princip vara föremål för symmetriska faktorer avseende tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering för att undvika förlust av finansiering på den inre marknaden och för att inte försvåra en effektiv likviditetsförvaltning i europeiska grupper med central likviditetsförvaltning. En sådan symmetrisk förmånsbehandling bör endast tillåtas för gruppinterna transaktioner om alla nödvändiga garantier finns på plats, på grundval av ytterligare kriterier för gränsöverskridande transaktioner och bara med de berörda behöriga myndigheternas förhandsgodkännande, eftersom det inte kan förutsättas att institut som har svårt att uppfylla sina betalningsskyldigheter alltid kommer att få finansiellt stöd från andra

företag som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem.

- (45) Konsolideringen av dotterföretag i tredjeländer bör ta vederbörlig hänsyn till de krav på stabil finansiering som tillämpas i dessa länder. Konsolideringsreglerna i unionen bör följaktligen inte införa en mer gynnsam behandling för tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering i dotterföretag i tredjeländer än behandlingen enligt dessa tredjeländers nationella lagstiftning.
- (46) Kommissionen ska i enlighet med artikel 508.3 i förordning (EU) nr 575/2013 rapportera om en lämplig ordning för tillsyn av värdepappersföretag och, om lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag. Fram till dess att den bestämmelsen börjar tillämpas bör andra värdepappersföretag än systemviktiga värdepappersföretag fortsätta att vara underställda medlemsstaternas nationella lagstiftning om kravet på stabil nettofinansiering. För att möjliggöra en lämplig beräkning av NSFR-kravet på gruppnivå bör andra värdepappersföretag än systemviktiga värdepappersföretag emellertid, om de tillhör en bankgrupp, omfattas av det NSFR-krav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 på gruppnivå.
- (47) Institut bör vara skyldiga att rapportera till sina behöriga myndigheter det bindande, detaljerade NSFR-kravet i rapporteringsvalutan för alla poster och separat för poster uttryckta i varje väsentlig valuta för att säkerställa en lämplig kontroll av möjliga valutaobalanser. NSFR-kravet bör inte underkasta institut dubbla rapporteringskrav eller rapporteringskrav som inte överensstämmer med gällande regler, och institut bör få tillräckligt med tid på sig att förbereda sig för införandet av nya rapporteringskrav.
- (48) Eftersom en grundläggande förutsättning för ett sunt banksystem är att marknaden får användbar och jämförbar information om institutens gemensamma viktiga riskmått är det nödvändigt att minska informationsasymmetrin så mycket som möjligt och göra det lättare att jämföra kreditinstituts riskprofiler inom och mellan jurisdiktioner. I januari 2015 offentliggjorde Baselkommittén reviderade krav på offentliggörande av information i pelare 3 som ska förbättra jämförbarheten, kvaliteten och enhetligheten i den regulatoriska information som instituten måste lämna till marknaden. Nuvarande krav på offentliggörande av information bör därför ändras för att genomföra dessa nya internationella standarder.
- (49) I kommissionens remissförfarande om EU:s regelverk för finansiella tjänster visade svaren att de nuvarande kraven på offentliggörande av information ansågs vara oproportionerliga och betungande för mindre institut. Utan att det påverkar ytterligare anpassning av kraven på offentliggörande av information till internationella standarder bör små och mindre komplexa institut inte behöva offentliggöra information lika ofta eller lika detaljerad information som sina större motsvarigheter, vilket skulle minska den administrativa bördan för dem.
- (50) Vissa förtydliganden bör göras när det gäller kraven på offentliggörande av ersättningar. Institut som omfattas av ett undantag från vissa ersättningsregler bör dessutom vara skyldiga att offentliggöra information om detta undantag.
- (51) Tillämpningen av reglerna om avsättningar för förväntade kreditförluster till följd av

den reviderade internationella redovisningsstandarden om finansiella instrument (IFRS 9) kan leda till att institutens kapitaltäckningsgrad plötsligt ökar betydligt. Medan diskussionerna fortfarande pågår om hur effekten av ökade förväntade kreditförluster bör behandlas ur tillsynssynpunkt, och för att förhindra en omotiverad negativ inverkan på kreditinstitutens utlåning, bör de stegvis ökande avsättningarna för kreditrisk enligt IFRS 9 införas i etapper.

- (52) Små och medelstora företag utgör en av stöttepelarna i unionens ekonomi eftersom de spelar en viktig roll när det gäller att skapa ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Eftersom små och medelstora företag medför en lägre systemrisk än större företag bör kapitalkraven för små och medelstora företags exponeringar vara lägre än för stora företag för att säkerställa en optimal bankfinansiering av små och medelstora företag. För närvarande omfattas små och medelstora företags exponeringar upp till 1,5 miljoner EUR av en reducering av det riskvägda exponeringsbeloppet med 23,81 %. Eftersom gränsen på 1,5 miljoner EUR när det gäller små och medelstora företags exponeringar inte är knuten till en ökad risk för företaget bör sänkningen av kapitalkraven utvidgas till att omfatta små och medelstora företags exponeringar över taket på 1,5 miljoner EUR och för den överskjutande delen uppgå till en reducering av det riskvägda exponeringsbeloppet med 15 %.
- (53) Infrastrukturinvesteringar är avgörande för att stärka Europas konkurrensförmåga och stimulera skapandet av arbetstillfällen. Den ekonomiska återhämtningen och framtida tillväxten i unionen är i hög grad beroende av tillgången till kapital för strategiska infrastrukturinvesteringar av europeisk betydelse, i synnerhet investeringar i bredbands- och energinät samt i transportinfrastruktur, framför allt i industricentrum, utbildning, forskning och innovation, samt förnybar energi och energieffektivitet. Syftet med investeringsplanen för Europa är att uppmuntra ytterligare finansiering av bärkraftiga infrastrukturprojekt genom att bl.a. mobilisera flera privata finansieringskällor. För flera potentiella investerare är det största problemet den upplevda bristen på bärkraftiga projekt och den begränsade möjligheten att göra lämpliga riskbedömningar på grund av projektens inneboende komplexitet.
- (54) För att uppmuntra privata investeringar i infrastrukturprojekt är det därför nödvändigt att skapa en regelmiljö som uppmuntrar infrastrukturprojekt av hög kvalitet och minskar risken för investerare. Framför allt bör kapitalkraven för exponeringar mot infrastrukturprojekt sänkas, förutsatt att projekten uppfyller ett antal kriterier som minskar deras riskprofil och gör kassaflödet mer förutsägbart. Kommissionen bör se över bestämmelsen senast [tre år efter ikraftträdandet] för att bedöma a) dess inverkan på volymen av infrastrukturinvesteringar som görs av institut och investeringarnas kvalitet i ljuset av EU:s mål att övergå till en koldioxidsnål och klimattålig kretsloppsekonomi, och b) dess lämplighet ur ett tillsynsperspektiv. Kommissionen bör även överväga om tillämpningsområdet bör utvidgas till att även omfatta företags infrastrukturinvesteringar.
- (55) Enligt artikel 508.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013² ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om en lämplig ordning för tillsyn av värdepappersföretag och företag som avses i artikel 4.1 led 2 b och c, vilken om lämpligt ska följas av ett lagstiftningsförslag. Genom

lagstiftningsförslaget kan nya krav införas för dessa företag. För att säkerställa proportionalitet och undvika onödiga och återkommande regeländringar bör värdepappersföretag som inte är systemviktiga därför inte behöva uppfylla de nya bestämmelserna genom vilka förordning (EU) nr 575/2013 ändras. Värdepappersföretag som medför samma systemrisk som kreditinstitut bör emellertid omfattas av samma krav som kreditinstitut.

- (56) Mot bakgrund av den starkare gruppbaseade tillsyn som är en följd av skärpta tillsynsregler och upprättandet av bankunionen är det önskvärt att institut i större utsträckning utnyttjar fördelarna med den inre marknaden, bl.a. för att säkerställa en effektiv kapital- och likviditetsförvaltning inom hela gruppen. Möjligheten att bevilja undantag från kraven på individuell nivå för dotter- eller moderinstitut bör därför finnas för gränsöverskridande grupper, under förutsättning att det finns tillräckliga garantier för att de undantagna instituten kommer att ha tillräckligt med kapital och likviditet. Om alla sådana garantier finns är det den behöriga myndigheten som fattar beslut om huruvida sådana undantag ska beviljas. Behöriga myndigheter bör motivera sina beslut.
- (57) För att göra det lättare för instituten att följa reglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, samt de tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antas för att genomföra dessa regler, bör EBA utveckla ett it-verktyg som kan vägleda instituten när det gäller relevanta bestämmelser, standarder och mallar utifrån deras storlek och affärsmodell.
- (58) För att göra det lättare att jämföra den information som offentliggörs bör EBA få i uppdrag att utarbeta standardiserade mallar för offentliggörande av information som omfattar alla väsentliga krav på offentliggörande i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013. Vid utarbetandet av dessa standarder bör EBA ta hänsyn till institutens storlek och komplexitet, liksom till typen av risk och risknivån i deras verksamhet.
- (59) För att säkerställa en lämplig definition av vissa särskilda tekniska bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och för att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller förteckningen över produkter eller tjänster vars tillgångar och skulder kan anses vara beroende av varandra och när det gäller fastställandet av hur derivat, utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner och transaktioner med finansiella kunder utan säkerhet och med mindre än sex månaders löptid ska behandlas vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten.
- (60) Kommissionen bör anta EBA:s förslag till tekniska standarder för tillsyn gällande kapitalbaskrav för marknadsrisk i positioner utanför handelslagret, instrument exponerade för kvarstående risk, beräkningar avseende plötsligt fallissemang, tillstånd att använda interna modeller för marknadsrisk, utfallstester, resultatanalys, icke modellerbara riskfaktorer och fallissemangsriskerna i internmodellmetoden för marknadsrisk genom delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Det är särskilt viktigt att

kommissionen under beredningsarbetet genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå. Kommissionen och EBA bör se till att dessa standarder och krav kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till dessa instituts, och deras verksamhets, karaktär, storlek och komplexitet.

- (61) För tillämpningen av reglerna om stora exponeringar bör kommissionen, genom antagande av akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, fastställa under vilka omständigheter villkoren för förekomst av en grupp av kunder med inbördes anknytning är uppfyllda och hur värdet av exponeringar till följd av de kontrakt som avses i bilaga II och kreditderivat som inte ingår direkt med kunder utan är underliggande i skuld- eller aktieinstrument som har emitterats av en kund ska beräknas, samt i vilka fall och hur länge behöriga myndigheter kan tillåta att exponeringsgränsen överskrids. Kommissionen bör även utfärda en teknisk standard för tillsyn för att fastställa hur stora exponeringar ska rapporteras i fråga om format och frekvens, samt kriterier för att identifiera de skuggbanker som rapporteringsskyldigheterna avseende stora exponeringar avser.
- (62) När det gäller motpartsrisk bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen avseende definitionen av aspekter som rör väsentliga riskdrivare i transaktioner, regulatoriskt delta och tillägget för råvarurisk kategorin.
- (63) Innan akter antas i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är det ytterst viktigt att kommissionen under beredningsarbetet genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika delaktighet i utarbetandet av delegerade akter får Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och experterna har systematiskt möjlighet att delta i mötena i kommissionens expertgrupper som ansvarar för utarbetandet av delegerade akter.
- (64) För att kunna reagera mer effektivt på utvecklingen över tid när det gäller krav på offentliggörande på internationell nivå och inom unionen bör kommissionen ha mandat att ändra kraven på offentliggörande i förordning (EU) nr 575/2013 genom en delegerad akt.
- (65) EBA bör rapportera om hur proportionaliteten i unionens samlade regler om tillsynsrapportering kan förbättras i fråga om räckvidd, detaljnivå eller frekvens.
- (66) Vid tillämpningen av kapitalbaskraven för exponeringar i form av andelar eller aktier i fondföretag bör kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn för att fastställa hur instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet enligt den mandatbaserade metoden om någon av de nödvändiga uppgifterna inte är tillgänglig.
- (67) Eftersom målen med denna förordning, dvs. att stärka och förbättra befintlig unionslagstiftning som säkerställer enhetliga tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva, utan på grund av deras omfattning och verkningar kan uppnås

bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (68) Med tanke på att behandlingen av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter, närmare bestämt institutens bidrag till kvalificerade centrala motparter, obeståndsfonder, ändras, bör en ändring även göras av relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012 som infördes i den förordningen genom förordning (EU) nr 575/2013 och som närmare fastställde beräkningen av det hypotetiska kapital hos centrala motparter som instituten därefter använder för att beräkna sina kapitalbaskrav.
- (69) Vissa bestämmelser om nya krav på kapitalbas och kvalificerade skulder genom vilka TLAC-standarden genomförs bör i enlighet med internationella överenskommelser börja tillämpas den 1 januari 2019.
- (70) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Förordning (EG) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1 Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs enhetliga regler för allmänna tillsynskrav som institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som omfattas av direktiv 2013/36/EU ska uppfylla med avseende på följande punkter:

- (a) Kapitalbaskrav rörande fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk och avvecklingsrisk.
- (b) Krav på begränsning av stora exponeringar.
- (c) Likviditetskrav som rör fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisk.
- (d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b, c och bruttosoliditet.
- (e) Krav på offentliggörande av information.

I denna förordning fastställs enhetliga regler för kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av globala systemviktiga institut eller väsentliga dotterbolag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla.

Denna förordning reglerar inte de offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut som anges i direktiv 2013/36/EU.”.

- (2) Artikel 2 ska ersättas med följande:

*”Artikel 2
Tillsynsbefogenheter*

1. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv 2013/36/EU och i denna förordning.
2. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska resolutionsmyndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv 2014/59/EU och i denna förordning.
3. För att säkerställa att kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder efterlevs ska de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna samarbeta.”.

- (3) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1.7 ska ersättas med följande:

”(7) *företag för kollektiva investeringar* eller *fond*: ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG²³ eller en alternativ investeringsfond (AIF) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU²⁴.”.

- (b) Punkt 1.20 ska ersättas med följande:

”(20) *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag.

Finansiella instituts dotterföretag är huvudsakligen institut eller finansiella institut om åtminstone ett av dem är ett institut och mer än 50 % av det egna kapitalet, de konsoliderade tillgångarna, inkomsterna, personalen eller någon annan indikator som bedöms vara relevant av den myndighet som är behörig för det finansiella institutet har anknytning till dotterföretag som är institut eller finansiella institut.”.

- (c) Punkt 1.26 ska ersättas med följande:

”(26) *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett institut eller ett renodlat

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

industriellt holdingföretag men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, betalningsinstitut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG²⁵ och kapitalförvaltningsbolag, men däremot inte försäkringsholdingföretag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.”.

(d) I punkt 1.39 ska följande stycke införas:

”Två eller flera fysiska eller juridiska personer som på grund av sin direkta exponering mot samma centrala motpart i samband med clearingverksamhet uppfyller villkoren i led a eller b anses inte utgöra en grupp av kunder med inbördes anknytning.”.

(e) I punkt 1.71 ska den inledande meningen i led b ersättas med följande:

”(b) vid tillämpning av artikel 97, summan av”.

(f) I punkt 1.72 ska led a ersättas med följande:

”(a) Den är en reglerad marknad eller en marknad i tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med förfarandet i artikel 25.4 a i direktiv 2014/65/EU.”.

(g) Punkt 1.86 ska ersättas med följande:

”(86) *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett institut, antingen i avsikt att bedriva handel, för att säkra antingen positioner som innehas i avsikt att bedriva handel eller de positioner som avses i artikel 104.2, men inte de positioner som avses i artikel 104.3.”.

(h) Punkt 1.91 ska ersättas med följande:

”(91) *marknadsexponering*: nuvarande exponering, inbegripet en variationsmarginal som ska ställas till en clearingmedlem men som denne ännu inte mottagit, och en clearingmedlems eller kunds potentiella framtida exponering mot en central motpart till följd av sådana kontrakt och transaktioner som anges i artikel 301.1 led a, b och c, samt initial marginalsäkerhet.

(i) Punkt 1.96 ska ersättas med följande:

”(96) *intern säkring*: en position som i väsentlig grad täcker komponentriskdelen mellan en position i ett handelslager och en eller flera positioner utanför

²⁵

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

handelslagret eller mellan två handlarbord.”.

(j) I punkt 1 ska följande led läggas till:

(129) *resolutionsmyndighet*: en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1 led 18 i direktiv 2014/59/EU.

(130) *resolutionsenhet*: en resolutionsenhet enligt definitionen i artikel 2.1 led 83a i direktiv 2014/59/EU.

(131) *resolutionskoncern*: en resolutionskoncern enligt definitionen i artikel 2.1 led 83b i direktiv 2014/59/EU.

(132) *globalt systemviktigt institut*: ett globalt systemviktigt institut fastställt i enlighet med artikel 131.1 och 131.2 i förordning (EU) nr 2013/36.

(133) *globalt systemviktig institut hemmahörande utanför EU*: globala systemviktiga bankgrupper eller banker som inte är globala systemviktiga institut och som anges i den förteckning över globala systemviktiga banker som offentliggörs och regelbundet uppdateras av FSB.

(134) *större dotterföretag*: ett dotterföretag som på individuell nivå eller gruppnivå uppfyller något av följande villkor:

- (a) Dotterföretaget innehar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade riskvägda tillgångar.
- (b) Dotterföretaget genererar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets totala rörelseintäkter.
- (c) Dotterbolagets totala exponeringsmått för bruttosoliditetsgraden utgör mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade exponeringsmått för bruttosoliditetsgraden.

(135) *G-SII-enhet*: en juridisk person som är ett globalt systemviktigt institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU.

(136) *skuldnedskrivningsverktyget*: det skuldnedskrivningsverktyg som definieras i artikel 2.1 led 57 i direktiv 2014/59/EU.

(137) *grupp*: en grupp av företag, varav minst ett är ett institut och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, eller av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU²⁶.

²⁶

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets

(138) *transaktion för värdepappersfinansiering*: repa, värdepappers- eller råvarulån eller marginalutlåningstransaktion.

(139) *systemviktigt värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag som har fastställts vara ett globalt systemviktigt institut eller ett annat systemviktigt institut i enlighet med artikel 131.1, 131.2 eller 131.3 i direktiv 2013/36/EU.

(140) *initial marginalsäkerhet*: varje säkerhet, med undantag för variationsmarginaler, som mottas av eller ställs till ett företag för att täcka en transaktions eller en transaktionsportföljs nuvarande och potentiella framtida exponering under den tidsperiod som krävs för att avveckla dessa transaktioner, eller återsäkra deras marknadsrisk, när motparten i transaktionen eller transaktionsportföljen har fallerat.

(141) *marknadsrisk*: risken för förluster till följd av marknadsprISRörelser.

(142) *valutarisk*: risken för förluster till följd av växelkursrörelser.

(143) *råvarurisk*: risken för förluster till följd av råvaruprISRörelser.

(144) *handlarbord*: en tydligt fastställd grupp av handlare som institutet har inrättat för att gemensamt förvalta en portfölj av handelslagerpositioner i enlighet med en väldefinierad och sammanhållen affärsstrategi och som agerar inom ramen för samma riskhanteringsstruktur.”.

(k) Följande punkt 4 ska läggas till:

”4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger under vilka omständigheter villkoren i led 39 a eller b i första stycket är uppfyllda.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [ett år efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Instituten ska uppfylla kraven i delarna två–fem, sju och åtta på individuell nivå.”.

(b) Följande punkt 1a ska införas:

”1a. Genom undantag från punkt 1 ska bara institut som fastställts vara

direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

resolutionsenheter, som även är globala systemviktiga institut eller tillhör ett globalt systemviktigt institut och som inte har några dotterföretag uppfylla kravet i artikel 92a på individuell nivå.

Bara större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU som inte är dotterföretag till ett moderinstitut inom EU, som inte är resolutionsenheter och som inte har några dotterföretag ska uppfylla kraven i artikel 92b på individuell nivå.”.

(5) I artikel 7 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Behöriga myndigheter får från tillämpningen av artikel 6.1 undanta ett dotterföretag, om både dotterföretaget och moderföretaget har sina huvudkontor i samma medlemsstat och dotterföretaget omfattas av den gruppbaseade tillsynen av moderföretaget, som är ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, och om samtliga följande villkor är uppfyllda, för att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:

- (a) Det finns inga nuvarande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till dotterföretaget.
- (b) Moderföretaget uppfyller den behöriga myndighetens krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens tillstånd, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- (c) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- (d) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

2. Den behöriga myndigheten får efter samråd med den samordnande tillsynsmyndigheten undanta från tillämpningen av artikel 6.1 ett dotterföretag vars huvudkontor ligger i en annan medlemsstat än moderföretagets huvudkontor och som omfattas av den gruppbaseade tillsynen av moderföretaget, som är ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:

- (a) Villkoren i punkt 1 a–d.
- (b) Institutet ställer en garanti för sitt dotterföretag som vid alla tidpunkter uppfyller följande villkor:
 - (i) Garantin ställs för ett belopp som minst motsvarar kapitalbaskravet för det dotterföretag som undantas från tillämpningen.

- (ii) Garantins ska utlösas om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 i direktiv 2014/59/EU har gjorts beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
- (iii) Säkerheter har ställts för minst 50 % av garantibeloppet genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG²⁷.
- (iv) Garantin och avtalet om finansiellt säkerhetsställande regleras genom lagstiftningen i den medlemsstat där dotterföretagets huvudkontor ligger, om inte annat anges av den myndighet som är behörig för dotterföretaget.
- (v) De säkerheter som har ställts för garantin är sådana godtagbara säkerheter som avses i artikel 197 som, efter nedsättningar som är lämpliga ur försiktighetssynpunkt, är tillräckliga för att täcka hela det belopp som avses i led iii.
- (vi) De säkerheter som har ställts för garantin är oinregistrerade och används inte som säkerhet för någon annan garanti.
- (vii) Det finns inga rättsliga, regulatoriska eller operativa hinder för överföring av säkerheter från moderföretaget till det relevanta dotterföretaget."

(6) Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Undantag från tillämpningen av likviditetskrav på individuell nivå

1. Behöriga myndigheter får från tillämpningen av del sex helt eller delvis undanta ett institut och alla eller vissa av dess dotterföretag med huvudkontor i samma medlemsstat som institutets huvudkontor, och utöva tillsyn över dem som en enskild likviditetsundergrupp, om alla följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Moderinstitutet uppfyller på gruppnivå, eller dotterinstitutet uppfyller på undergruppsnivå, kraven i del sex.
 - (b) På gruppnivå ansvarar moderinstitutet, och på undergruppsnivå dotterinstitutet, fortlöpande för övervakningen av likviditetspositionerna hos alla institut i likviditetsundergruppen som omfattas av undantaget i enlighet med denna punkt och säkerställer en tillräcklig likviditetsnivå för alla dessa institut.
 - (c) Instituterna inom likviditetsundergruppen har ingått avtal som av de behöriga myndigheterna bedöms som tillfredsställande, vilka medger fri överföring av

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EC av den 6 juni 2002 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 168, 27.6.2002, s. 43).

medel dem emellan, i syfte att kunna uppfylla enskilda och gemensamma skyldigheter när de uppkommer.

- (d) Det finns inga nuvarande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för fullgörandet av de avtal som åsyftas i led c.
2. Behöriga myndigheter får från tillämpningen av del sex helt eller delvis undanta ett institut och alla eller vissa av dess dotterföretag med huvudkontor i andra medlemsstater än institutets huvudkontor, och utöva tillsyn över dem som en enskild likviditetsundergrupp först efter att ha följt förfarandet i artikel 21 och endast de institut vars behöriga myndigheter kommer överens om följande:
- (a) Bedömningen av uppfyllandet av villkoren i punkt 1.
 - (b) Bedömningen av om institutets organisation och behandling av likviditetsrisker uppfyller kriterierna i artikel 86 i direktiv 2013/36/EU inom hela den enskilda likviditetsundergruppen.
 - (c) Fördelningen av belopp, lokalisering och ägande när det gäller de nödvändiga likvida tillgångarna inom den enskilda likviditetsundergruppen.
 - (d) Fastställande av de minimibelopp av likvida tillgångar som måste innehas av institut som ska undantas från tillämpningen av del sex.
 - (e) Behovet av strängare parametrar än de som anges i del sex.
 - (f) Ett oinskränkt och fullständigt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.
 - (g) Full insikt i konsekvenserna av ett sådant undantag.
3. En myndighet som är behörig att utöva tillsyn på individuell nivå över ett institut och alla eller vissa av dess dotterföretag vars huvudkontor ligger i andra medlemsstater än institutets huvudkontor, får från tillämpningen av del sex helt eller delvis undanta detta institut och alla eller vissa av dess dotterföretag och utöva tillsyn över dem som en enskild likviditetsundergrupp, under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:
- (a) De villkor som avses i punkt 1 och i punkt 2 b.
 - (b) En garanti som uppfyller alla följande villkor ställs av antingen moderinstitutet på gruppnivå, eller av dotterinstitutet på undergruppsnivå, för det institut eller den institutgrupp som har sitt huvudkontor i en annan medlemsstat:
 - (i) Garantin ställs för ett belopp som minst motsvarar det nettolikviditetsutflöde som garantin ska ersätta och som beräknas i

enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/61²⁸ på individuell nivå för institutet, eller på undergruppsnivå för den institutgrupp som omfattas av undantaget och garantin, utan hänsyn till någon förmånsbehandling.

- (ii) Garantin ska utlösas om det institut eller den institutgrupp som omfattas av undantaget och garantin inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 i direktiv 2014/59/EU har gjorts beträffande institutet eller institutgruppen, beroende på vad som infaller först.
 - (iii) Säkerheter har ställts för hela garantibeloppet genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG.
 - (iv) Garantin och avtalet om finansiellt säkerhetsställande regleras genom lagstiftningen i den medlemsstat där huvudkontoret för det institut eller den institutgrupp som omfattas av undantaget och garantin ligger, om inte annat anges av den myndighet som är behörig för dessa institut.
 - (v) De säkerheter som har ställts för garantin har godkänts som högkvalitativa likvida tillgångar enligt definitionen i artiklarna 10–13 och 15 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/61 och omfattar, efter de nedsättningar som avses i avdelning II kapitel 2 i den förordningen, minst 50 % av de nettolikviditetsutflöden som beräknas i enlighet med den förordningen för det institut på individuell nivå, eller för den institutgrupp på undergruppsnivå, som omfattas av undantaget och garantin, utan hänsyn till någon förmånsbehandling.
 - (vi) De säkerheter som har ställts för garantin är ointecknade och används inte som säkerhet för någon annan transaktion.
 - (vii) Det finns inga nuvarande eller förväntade rättsliga, regulatoriska eller operativa hinder för överföring av säkerheter från det institut som beviljar garantin till det institut eller den institutgrupp som omfattas av undantaget och garantin.
4. De behöriga myndigheterna får också tillämpa punkterna 1, 2 och 3 på ett eller vissa av dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och utöva tillsyn över det finansiella holdingföretag eller det blandade finansiella holdingföretag och de dotterföretag som omfattas av undantaget och garantin, eller de dotterföretag som endast omfattas av undantaget, som en enskild

²⁸

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

likviditetsundergrupp. Hänvisningarna i punkterna 1, 2 och 3 till moderinstitutet ska anses omfatta det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

5. De behöriga myndigheterna får också tillämpa punkterna 1, 2 och 3 på institut som ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7, under förutsättning att instituten uppfyller alla där fastställda villkor, samt på andra institut som står i en sådan relation till varandra som avses i artikel 113.6, under förutsättning att de uppfyller alla där fastställda villkor. De behöriga myndigheterna ska i ett sådant fall besluta att ett av de institut som omfattas av undantaget ska uppfylla del sex, grundat på den konsoliderade situationen för samtliga institut i den enskilda likviditetsundergruppen.
6. Om ett undantag har beviljats i enlighet med punkterna 1–5 får behöriga myndigheter också tillämpa artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller delar därav på en enskild likviditetsundergrupp och bevilja undantag från artikel 86 i direktiv 2013/36/EU eller delar därav på individuell basis.

Om ett undantag har beviljats enligt punkterna 1–5 ska behöriga myndigheter, med avseende på de delar av del sex som undantaget gäller, tillämpa de rapporteringsskyldigheter som avses i artikel 415 i den här förordningen på den enskilda likviditetsundergruppen och bevilja undantag från artikel 415 på individuell basis.

7. Om undantag inte beviljas enligt punkterna 1–5 för institut som tidigare beviljats undantag på individuell basis ska behöriga myndigheter ta hänsyn till den tid som dessa institut måste få på sig att förbereda sig för tillämpningen av del sex eller delar därav och besluta om en lämplig övergångsperiod innan bestämmelserna börjar tillämpas på dessa institut.”.

- (7) Artikel 11 ska ersättas med följande:

*”Artikel 11
Allmän behandling*

1. Vid tillämpning av kraven i denna förordning på gruppnivå ska termerna ”institut”, ”moderinstitut i en medlemsstat”, ”moderinstitut inom EU” och ”moderföretag”, beroende på vad som är fallet, även avse finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har auktoriserats i enlighet med artikel 21a i direktiv 2013/36/EU.
2. Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som anges i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två till fyra och sju på grundval av institutens konsoliderade situation. Moderföretag och dotterföretag till

dessas som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt. De ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer en korrekt konsolidering.

3. Genom undantag från punkt 2 ska endast moderinstitut som fastställts vara resolutionsenheter, som är globala systemviktiga institut, en del av globala systemviktiga institut eller en del av globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU uppfylla kraven i artikel 92a på gruppnivå i den utsträckning och på det sätt som föreskrivs i artikel 18.

Bara moderföretag inom EU som är större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU och som inte är resolutionsenheter ska uppfylla kraven i artikel 92b på gruppnivå i den utsträckning och på det sätt som föreskrivs i artikel 18.

4. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del sex på gruppnivå om gruppen består av ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2004/39/EG. I avvaktan på den rapport från kommissionen som avses i artikel 508.2 i denna förordning, och om gruppen endast består av värdepappersföretag, får behöriga myndigheter undanta moderinstitutet hemmahörande i EU från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex på gruppnivå, med hänsyn till dess verksamhets karaktär, storlek och komplexitet.

Om ett undantag har beviljats enligt artikel 8.1–8.5 ska institut och, i tillämpliga fall, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som ingår i en likviditetsundergrupp, uppfylla kraven i del sex på gruppnivå eller på likviditetsundergruppens undergruppsnivå.

5. Om artikel 10 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del två till åtta på grundval av den konsoliderade situationen i den helhet som utgörs av det centrala organet tillsammans med dess underställda institut.
6. Utöver de krav som anges i punkt 1–4, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna förordning och direktiv 2013/36/EU, får de behöriga myndigheterna, om det är motiverat av tillsynsskäl på grund av omständigheterna kring risken eller institutets kapitalstruktur, eller om medlemsstaterna antar nationell lagstiftning som kräver en strukturell uppdelning av verksamheterna inom en bankgrupp, kräva att institutet fullgör de skyldigheter som föreskrivs i del två till fyra och del sex till åtta i denna förordning samt i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU på

undergruppsnivå.

Tillämpning av den metod som avses i första stycket ska inte påverka en effektiv tillsyn på gruppnivå och får inte medföra oproportionerligt negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och den får inte heller utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens funktion. ”.

- (8) Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Gruppbaserad beräkning för globala systemviktiga institut med flera resolutionsenheter

Om mer än en G-SII-enhet som tillhör samma globala systemviktiga institut är en resolutionsenhet ska moderinstitutet inom EU för detta globala systemviktiga institut beräkna den kapitalbas och de kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a. Beräkningen ska göras på grundval av den konsoliderade ställningen för moderinstitutet inom EU, som om detta var det globala systemviktiga institutets enda resolutionsenhet.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket är lägre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a för alla resolutionsenheter som tillhör detta globala systemviktiga institut ska resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artikel 45d.3 och artikel 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket är högre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a för alla resolutionsenheter som tillhör detta globala systemviktiga institut får resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artikel 45d.3 och artikel 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.”.

- (9) Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Tillämpning av krav på offentliggörande av information på gruppnivå

1. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av sin konsoliderade situation.

Stora dotterföretag till moderinstitut inom EU ska offentliggöra den information som anges i artiklarna 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a, 451d och 453 på individuell nivå eller, i tillämpliga fall i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU, på undergruppsnivå.

2. Institut som fastställts vara resolutionsenheter och som är globala systemviktiga institut eller en del av globala systemviktiga institut ska uppfylla del åtta på grundval av sin konsoliderade finansiella ställning.
3. Punkt 1 första stycket ska inte tillämpas på moderinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU, blandade finansiella moderholdingföretag inom EU eller resolutionsenheter om de omfattas av likvärdig information som offentliggörs på gruppnivå av ett moderföretag etablerat i tredjeland.

Punkt 1 andra stycket ska tillämpas på dotterföretag till moderföretag etablerade i tredjeland om dessa dotterföretag uppfyller kriterierna för stora dotterföretag.

4. Om artikel 10 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del åtta på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 18.1 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.”.
- (10) Artikel 18 ska ersättas med följande:

Artikel 18
Metoder för konsoliderad tillsyn

1. Institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att uppfylla de krav som avses i avsnitt 1 i detta kapitel på grundval av sin konsoliderade ställning ska genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag. Punkterna 3–7 i denna artikel ska inte tillämpas om del sex är tillämplig på grundval av den konsoliderade ställningen för ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller på undergruppsnivå för en likviditetsundergrupp enligt artiklarna 8 och 10.

Institut som är skyldiga att uppfylla kraven i artiklarna 92a eller 92b på gruppnivå ska göra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag i de relevanta resolutionskoncernerna.
2. När gruppbaserad tillsyn ska utövas i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU ska anknutna företag ingå i konsolideringen i de fall och i enlighet med de metoder som anges i denna artikel.
3. Om företagen står i en sådan relation till varandra som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EEG ska behöriga myndigheter avgöra hur konsolideringen ska ske.
4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kräva proportionerlig konsolidering utifrån den kapitalandel som innehas i institut och finansiella institut som förvaltas av ett företag som ingår i konsolideringen tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i konsolideringen, när dessa företags ansvar är begränsat till den kapitalandel som de innehar.
5. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som anges i punkterna 1 och 4, ska de behöriga myndigheterna avgöra om och hur konsolidering ska ske. De får tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Användning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaserade tillsynen.
6. De behöriga myndigheterna ska avgöra om och hur konsolidering ska ske i följande

fall:

- (a) Om de behöriga myndigheterna bedömer att ett institut har ett väsentligt inflytande över ett eller flera institut eller finansiella institut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar till dessa institut.
- (b) Om två eller flera kreditinstitut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får i synnerhet tillåta eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 22.7–22.9 i direktiv 2013/34/EEG ska användas. Användning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

- 7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor enligt vilka konsolidering ska ske i de fall som avses i punkterna 2–6 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

- (11) Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Undergruppskonsolidering av företag i tredjeländer

- 1. Dotterinstitut ska tillämpa kraven i artiklarna 89–91 och delarna tre och fyra på undergruppsnivå om dessa institut har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.
- 2. Genom undantag från punkt 1 behöver dotterinstitut inte tillämpa kraven i artiklarna 89–91 och delarna tre och fyra på grundval av sin ställning på undergruppsnivå om de totala tillgångarna hos deras dotterföretag i tredjeland utgör mindre än 10 % av det totala värdet av dotterinstitutets tillgångar och poster utanför balansräkningen.”

- (12) Rubriken på del två ska ersättas med följande:

”KAPITALBAS OCH KVALIFICERADE SKULDER”.

- (13) I artikel 33.1 ska led c ersättas med följande:

”(c) Vinster och förluster till verkligt värde på institutets derivatskulder som är en följd av förändringar av institutets egen kreditrisk.”.

- (14) I artikel 36 ska led j ersättas med följande:
- ”(j) Det belopp som måste dras av från primärkapitaltillskottsposterna enligt artikel 56 som överstiger institutets primärkapitaltillskottsposter.”.
- (15) I artikel 37 ska följande punkt c läggas till:
- ”(c) Det belopp som ska dras av ska minskas med beloppet för den redovisningsmässiga omvärdering av dotterföretagens immateriella tillgångar som är en följd av den konsolidering av dotterföretag som kan hänföras till andra personer än de företag som ingår i konsolideringen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”.
- (16) I artikel 39.2 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:
- ”Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet ska vara begränsade till uppskjutna skattefordringar som är en följd av temporära skillnader och som har uppkommit före [datum för kollegiets antagande av ändringsförfordningen], om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- (17) I artikel 45 a ska led i ersättas med följande:
- ”(i) Förfallodagen för den korta positionen infaller antingen samtidigt som, eller senare än, förfallodagen för den långa positionen, eller den långa positionens återstående löptid är minst 365 dagar.”.
- (18) I artikel 49 ska följande stycke läggas till i slutet av punkt 2:
- ”Denna punkt ska inte tillämpas vid beräkning av kapitalbasmedel enligt kraven i artiklarna 92a och 92b.”.
- (19) Artikel 52.1 ska ändras på följande sätt:
- (a) Led a ska ersättas med följande:
- ”(a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är fullt betalda”.
- (b) Punkt p ska ersättas med följande:
- ”(p) Enligt lagar eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten ska, om resolutionsmyndigheten beslutar utöva den befogenhet som avses i artikel 59 i direktiv 2014/59/EU, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.”.
- (c) I punkt 1 ska följande led q och r läggas till:
- ”(q) Instrumenten får bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, lagstiftningen i ett tredjeland om utövandet av den nedskrivnings- och konverteringsrätt som avses i artikel 59 i direktiv 2014/59/EU har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner

resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

(r) Instrumenten omfattas inte av något kvittningsarrangemang eller nettningsrättigheter som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster.”.

(20) I artikel 56 ska led e ersättas med följande:

”(e) Summan av de poster som måste dras av från supplementärkapitalet i enlighet med artikel 66 och som överstiger institutets supplementärkapitalposter.”.

(21) I artikel 59 a ska led i ersättas med följande:

”(i) Förfallodagen för den korta positionen infaller samtidigt som, eller senare än, förfallodagen för den långa positionen, eller den långa positionens återstående löptid är minst 365 dagar.”

(22) I artikel 62 ska led a ersättas med följande:

”(a) kapitalinstrument och efterställda lån, under förutsättning att villkoren i artikel 63 är uppfyllda och i den utsträckning som närmare anges i artikel 64,”.

(23) Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

”(a) Instrumenten har emitterats eller de efterställda lånen har tagits upp direkt av ett institut, beroende på vad som är tillämpligt, och är fullt betalda.”.

(b) Led d ska ersättas med följande:

”(d) Fordran på instrumentens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten, eller fordran på de efterställda lånens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar de efterställda lånen, beroende på vad som är tillämpligt, är efterställd fordringar som härrör från kvalificerade skuldinstrument.”.

(c) Led n ska ersättas med följande:

”(n) Enligt lagar eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten ska, om resolutionsmyndigheten beslutar utöva den befogenhet som avses i artikel 59 i direktiv 2014/59/EU, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.”.

(d) Följande led o och p ska läggas till:

”(o) Instrumenten får bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, lagstiftningen i ett tredjeland om utövandet av den nedskrivnings- och konverteringsrätt som avses i artikel 59 i direktiv 2014/59/EU har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade

bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

(p) Instrumenten omfattas inte av något kvittningsarrangemang eller nettningsrättigheter som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster.”.

(24) Artikel 64 ska ersättas med följande:

”Artikel 64

Avskrivning av supplementärkapitalinstrument

1. Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på mer än fem år ska till hela sitt värde räknas som supplementärkapitalposter.
2. I vilken grad supplementärkapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalposter under de sista fem åren av sin löptid ska beräknas genom att resultatet av beräkningen i led a multipliceras med summan i led b enligt följande:
 - (a) Instrumentens eller de efterställda lånens bokförda värde den första dagen av den avtalade löptidens sista femårsperiod, dividerat med antal kalenderdagar denna period.
 - (b) Antalet återstående kalenderdagar av instrumentens eller de efterställda lånens återstående avtalade löptid.”.

(25) I artikel 66 ska följande led e läggas till:

”(e) Summan av de poster som måste dras av från kvalificerade skuldposter enligt artikel 72e och som överstiger institutets kvalificerade skulder.”.

(26) I artikel 69 a ska led i ersättas med följande:

”(i) Förfallodagen för den korta positionen infaller samtidigt som, eller senare än, förfallodagen för den långa positionen, eller den långa positionens återstående löptid är minst 365 dagar.”.

(27) Följande kapitel 5a ska införas efter artikel 72:

”KAPITEL 5a
Kvalificerade skulder

AVSNITT 1

KVALIFICERADE SKULDPOSTER OCH SKULDINSTRUMENT

Artikel 72a

Kvalificerade skuldposter

1. Följande ska utgöra kvalificerade skuldposter, såvida de inte omfattas av någon av de

kategorier av undantagna skulder som fastställs i punkt 2:

- (a) Kvalificerade skuldinstrument, om villkoren i artikel 72b är uppfyllda, såvida de inte räknas som kärnprimärkapital-, primärtillskotts- eller supplementärkapitalposter.
- (b) Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på minst ett år, såvida de inte räknas som supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 64.

2. Genom undantag från punkt 1 ska följande skulder undantas från kvalificerade skuldposter:

- (a) Garanterade insättningar.
- (b) Avistainlåning och kortfristig inlåning med en ursprunglig löptid på mindre än ett år.
- (c) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag som överstiger den täckningsnivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.
- (d) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade inom unionen.
- (e) Skulder med säkerhet, inbegripet säkerställda obligationer och skulder i form av finansiella instrument som används för säkringsändamål och är en integrerad del av säkerhetspoolen, som säkrats enligt nationell rätt på liknande sätt som säkerställda obligationer, under förutsättning att alla säkrade tillgångar som hänför sig till säkerställda obligationer i en täckt säkerhetspool inte påverkas och förblir separerade med tillräcklig finansiering, samt ej inräknat delar av skulder med säkerhet eller skulder för vilka säkerhet har ställts som överstiger värdet av de tillgångar, den panträtt, den företagsinteckning eller annan säkerhet som ställts för fordran.
- (f) Skulder som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel, inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på uppdrag av fondföretag, under förutsättning att kunderna är skyddade enligt gällande insolvenslagstiftning.
- (g) Skulder som hänför sig till en förtroenderelation mellan resolutionsenheten eller något av dess dotterföretag (som förvaltare) och en annan person (som mottagare), under förutsättning att en sådan mottagare är skyddad enligt tillämplig insolvensrätt eller civilrätt.
- (h) Skulder till institut, med undantag för skulder till enheter inom samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- (i) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till system eller operatörer av system som är utformade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av

deltagandet i ett sådant system.

- (j) En skuld till någon av följande:
 - (i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättning som inte regleras av kollektivavtal, men ej inräknat den rörliga delen av ersättning till sådana risktagare med väsentlig inverkan som avses i artikel 92.2 i direktiv 2013/36/EU.
 - (ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn där skulden hänför sig till att institutet eller moderföretaget har tillhandhållits varor eller tjänster som är kritiska för institutets eller moderföretagets löpande verksamhet, däribland IT-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - (iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.
 - (iv) Insättningsgarantisystem om skulden hänför sig till bidrag som ska betalas i enlighet med direktiv 2014/49/EU.
- (k) Skulder som hänför sig till derivat.
- (l) Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat.

Artikel 72b
Kvalificerade skuldinstrument

1. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de uppfyller villkoren i denna artikel och endast i den utsträckning som fastställs i denna artikel.
2. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Skulderna har emitterats eller tagits upp, beroende på vad som är tillämpligt, direkt av ett institut och är fullt betalda.
 - (b) Skulderna har inte förvärvats av
 - (i) institutet eller en enhet som ingår i samma resolutionskoncern,
 - (ii) ett företag i vilket institutet har ett direkt eller indirekt ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.
 - (c) Förvärvet av skulderna har inte direkt eller indirekt finansierats av resolutionsenheten.

- (d) Fordran på skuldernas kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är helt efterställd fordringar som hänför sig till de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2. Detta efterställningskrav ska anses vara uppfyllt i någon av följande situationer:
 - (i) De avtalsbestämmelser som reglerar skulderna anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i ett normalt insolvensförfarande enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2.
 - (ii) Den lagstiftning som reglerar skulderna anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i ett normalt insolvensförfarande enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2.
- (e) Instrumenten emitteras av en resolutionsenhet som i sin balansräkning inte har några av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 som är likställda med eller har lägre prioritet än kvalificerade skuldinstrument.
- (f) Skulderna är utan säkerhet och omfattas inte av någon garanti eller annat arrangemang som ökar förmånsrätten för
 - (i) institutet eller dess dotterföretag,
 - (ii) institutets moderföretag eller dess dotterföretag,
 - (iii) varje företag som har nära förbindelser med de enheter som avses i leden i och ii.
- (g) Skulderna omfattas inte av något kvittningsarrangemang eller nettningsrättigheter som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster under resolution.
- (h) De bestämmelser som reglerar skulderna innehåller inget incitament för institutet att före förfallodagen lösa in, återköpa eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt.
- (i) Om inte annat följer av artikel 72c.2 kan innehavarna av instrumenten inte lösa in skulderna före förfallodagen.
- (j) Om skulderna omfattar en eller flera köpoptioner eller optioner om återbetalning i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, beslutar utgivaren ensam om dessa ska utnyttjas.
- (k) Skulderna får bara lösas in, återköpas eller återbetalas i förväg om villkoren i artiklarna 77 och 78 är uppfyllda.

- (l) De bestämmelser som reglerar skulderna anger inte uttryckligen eller implicit att skulderna skulle eller skulle kunna lösas in, återköpas eller återbetalas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av resolutionsenheten, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.
 - (m) De bestämmelser som reglerar skulderna ger inte innehavaren rätt att tidigare lägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om resolutionsenheten blir insolvent eller försätts i likvidation.
 - (n) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos resolutionsenheten eller dess moderföretag.
 - (o) Enligt de avtalsbestämmelser som reglerar skulderna ska, om resolutionsmyndigheten utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 48 i direktiv 2014/59/EU, skuldernas kapitalbelopp skrivas ned permanent eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.
3. Förutom de skulder som avses i punkt 2 ska skulder räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde motsvarande högst 3,5 % av det totala riskexponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, under förutsättning att
- (a) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i led d, är uppfyllda,
 - (b) skulderna likställs med de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, och
 - (c) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte har någon väsentlig negativ inverkan på möjligheterna att försätta instituten i resolution, vilket resolutionsmyndigheten bekräftar efter att ha bedömt de faktorer som avses i artikel 45b.3 leden b och c i direktiv 2014/59/EU.
- Ett institut får besluta att inte inkludera de skulder som avses i första stycket i de kvalificerade skuldposterna.
4. Om ett institut fattar det beslut som avses i punkt 3 andra stycket ska skulderna räknas som kvalificerade skuldinstrument utöver de skulder som avses i punkt 2, under förutsättning att
- (a) institutets beslut om att inte inkludera de skulder som avses i punkt 3 första stycket i de kvalificerade skuldposterna har rättsverkan i enlighet med punkt 5,
 - (b) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i led d, är uppfyllda,
 - (c) skulderna är likställda eller rankas högre än de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2,

- (d) värdet, på institutets balansräkning, av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 som är likställda med eller rankas lägre än sådana skulder i ett insolvensförfarande, inte överstiger 5 % av värdet av institutets kapitalbas och kvalificerade skulder,
 - (e) inkluderingen av sådana skulder i de kvalificerade skuldposterna har ingen väsentlig negativ inverkan på möjligheterna att försätta institutet i resolution, vilket resolutionsmyndigheten bekräftar efter att ha bedömt de faktorer som avses i artikel 45b.3 leden b och c i direktiv 2014/59/EU.
5. Det beslut som avses i punkt 3 andra stycket ska ange om institutet antingen har för avsikt att inkludera de skulder som avses i punkt 4 i kvalificerade skuldposter eller att inte inkludera några av de skulder som avses i punkterna 3 eller 4. Ett institut får inte besluta att inkludera skulder som avses i både punkt 3 och punkt 4 i de kvalificerade skuldposterna.
- Beslutet ska offentliggöras i årsredovisningen och få verkan sex månader efter offentliggörandet av densamma. Beslutet ska ha rättsverkan i minst ett år.
6. Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten i sin bedömning av om villkoren i denna artikel är uppfyllda.

Artikel 72c

Avskrivning av kvalificerade skuldinstrument

1. Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på minst ett år ska till fullo räknas som kvalificerade skuldposter.
- Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på mindre än ett år ska inte räknas som kvalificerade skuldposter.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar en inlösoption för innehavaren som kan utövas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag innehavaren tidigast kan utöva inlösoptionen och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

Artikel 72d

Följder av att kvalificeringsvillkoren inte längre uppfylls

Om tillämpliga villkor i artikel 72b inte längre uppfylls i fråga om ett kvalificerat skuldinstrument ska skulderna med omedelbar verkan inte längre räknas som kvalificerade skuldinstrument.

De skulder som avses i artikel 72b.2 får även i fortsättningen räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de räknas som kvalificerade skuldinstrument enligt artikel 72b.3 eller artikel 72b.4.

AVSNITT 2

AVDRAG FRÅN KVALIFICERADE SKULDPOSTER

Artikel 72e

Avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institut som omfattas av artikel 92a ska från kvalificerade skuldposter göra avdrag för följande:
 - (a) Ett instituts direkta, indirekta och syntetiska innehav av egna kvalificerade skuldinstrument, inbegripet egna skulder som ett institut kan vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.
 - (b) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i G-SII-enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp resolutionsenhetens förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.
 - (c) Tillämpligt värde, fastställt i enlighet med artikel 72i, av direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i G-SII-enheter, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.
 - (d) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i G-SII-enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter, undantaget emissionsgarantipositioner som innehas i färre än fem arbetsdagar.
2. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska alla instrument som likställs med kvalificerade skuldinstrument behandlas som kvalificerade skuldinstrument, med undantag för instrument som likställs med instrument som godkänns som kvalificerade skulder enligt artikel 72b.3–72b.4.
3. Vid tillämpningen av detta avsnitt får instituten beräkna värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 på följande sätt:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

där

h = värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3,

i = index som anger det emitterande institutet,

H_i = det totala värdet av de kvalificerade skulder som innehas av det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3,

I_i = värdet av skulder som det emitterande institutet i har inkluderat i de kvalificerade skuldpостerna upp till de tak som anges i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut.

L_i = det totala värdet av de utestående skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut.

4. Om ett moderinstitut inom EU eller i en medlemsstat som omfattas av artikel 92a har direkta, indirekta eller syntetiska innehav av kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument emitterade av ett eller flera dotterföretag som inte ingår i samma resolutionskoncern som moderinstitutet, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet, efter samråd med resolutionsmyndigheterna för eventuellt berörda dotterföretag, tillåta att moderinstitutet avviker från punkterna 1 c, 1 d och 2 genom att dra av ett lägre belopp som fastställs av hemmedlemsstatens resolutionsmyndighet. Detta lägre belopp måste åtminstone vara likvärdigt med beloppet (m), som beräknas på följande sätt:

$$m_i = O_i + P_i - \max \{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

där

i = index som anger dotterföretaget.

O_i = värdet av kapitalbasinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som medräknas av moderinstitutet i de konsoliderade kapitalbasmedlen.

P_i = värdet av kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet.

r_{RG} = den kvot som ska tillämpas på varje resolutionskoncern i enlighet med artikel 92a.1 led a och artikel 45d i direktiv 2014/59/EU.

R_i = total riskexponering för G-SII-enheten i , beräknad i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

Om moderinstitutet får dra av det lägre beloppet i enlighet med första stycket ska dotterföretaget dra av mellanskillnaden mellan det belopp som beräknats i enlighet med punkterna 1 c, 1 d och 2 och detta lägre belopp från motsvarande del av kapitalbasmedlen och de kvalificerade skulderna.

Artikel 72f

Avdrag för innehav i egna kvalificerade skuldinstrument

Vid tillämpning av artikel 72e.1 a ska instituten beräkna innehav grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

- (a) Instituten får beräkna summan av innehav grundat på nettobeloppet för långa

positioner, under förutsättning att båda av följande villkor är uppfyllda:

- (i) De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna innebär inte någon motpartsrisk.
 - (ii) Såväl de korta som de långa positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.
- (b) Institutet ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen för egna kvalificerade skuldinstrument i dessa index.
- (c) Institutet får ”netta” bruttovärdet av långa positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, under förutsättning att båda av följande villkor är uppfyllda:
 - (i) De långa och korta positionerna har samma underliggande index.
 - (ii) Såväl de korta som de långa positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

Artikel 72g

Avdragsunderlag för kvalificerade skuldposter

Vid tillämpning av artikel 72e.1 b–d ska instituten dra av bruttovärdet av långa positioner med beaktande av de undantag som anges i artiklarna 72h–72i.

Artikel 72h

Avdrag för innehav i kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut

Institut som inte tillämpar de undantag som anges i artikel 72j ska göra de avdrag som avses i artikel 72e.1 c–d enligt följande:

- (a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav i kvalificerade skuldinstrument får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att båda följande villkor är uppfyllda:
 - (i) Löptiden för de korta positionerna motsvarar löptiden för de långa positionerna eller har en återstående löptid på minst ett år.
 - (ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.
- (b) De belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper ska fastställas genom en genomgång av den underliggande exponeringen för kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

Artikel 72i

Avdrag av kvalificerade skulder om institutet inte har ett väsentligt innehav i globala systemviktiga institut

1. Vid tillämpning av artikel 72e.1 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att beloppet i led a i denna punkt multipliceras med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:
 - (a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument utgivna av enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument utgivna av globala systemviktiga institut – där institutet inte har ett väsentligt innehav – överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat genom tillämpning av
 - (i) artiklarna 32–35,
 - (ii) artikel 36.1 a–g, k ii–v och l, exklusive den summa som ska dras av för uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader,
 - (iii) artiklarna 44 och 45
 - (b) summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument utgivna av globala systemviktiga institut i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, delat med totalsumman av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument utgivna av enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument utgivna av globala systemviktiga institut, i vilka institutet som försätts i resolution inte har ett väsentligt innehav.
2. Institutet ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.
3. Den summa som ska dras av enligt punkt 1 ska fördelas mellan alla de kvalificerade skuldinstrument utgivna av ett globalt systemviktigt institut som institutet innehar. Institutet ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som ska dras av i enlighet med punkt 1 genom att multiplicera den summa som anges i led a i denna punkt med den andel som anges i led b i denna punkt:
 - (a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.
 - (b) Andelen av den totala summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument utgivna av globala systemviktiga institut i vilka institutet inte har något väsentligt innehav, representerat av varje kvalificerat skuldinstrument som institutet innehar.
4. Summan av de innehav som avses i artikel 72e.1 c och som uppgår till mindre än

10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i, ii och iii, får inte dras av och ska åsättas den tillämpliga riskvikten i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

5. Institutet ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som är riskvikttat i enlighet med punkt 4 genom att multiplicera det innehav som måste riskviktas i enlighet med punkt 4 med den andel som erhålls från beräkningen i punkt 3 b.

Artikel 72j

Undantag för handelslagret avseende avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institutet får besluta att inte dra av en viss del av sina direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument, som sammanlagt och efter det beräknade bruttobeloppet för långa positioner utgör högst 5 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av artiklarna 32 och 36, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:
 - (a) Innehaven finns i handelslagret.
 - (b) De kvalificerade skuldinstrumenten har innehafts i högst 30 bankdagar.
2. Beloppen för de poster som inte dragits av i enlighet med punkt 1 ska omfattas av kapitalbaskraven för poster i handelslagret.
3. Om de innehav som dragits av i enlighet med punkt 1 inte längre uppfyller de villkor som fastställts i den punkten ska innehaven dras av i enlighet med artikel 72g utan tillämpning av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

AVSNITT 3

KAPITALBAS OCH KVALIFICERADE SKULDER

Artikel 72k

Kvalificerade skulder

Ett instituts kvalificerade skulder ska utgöras av institutets kvalificerade skuldposter efter de avdrag som avses i artikel 72e.

Artikel 72l

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett instituts kapitalbas och kvalificerade skulder ska utgöras av summan av dess kapitalbas och kvalificerade skulder.”.

- (28) I del två avdelning I ska rubriken på kapitel 6 ersättas med följande:

”Allmänna krav för kapitalbas och kvalificerade skulder”

(29) Artikel 73 ska ändras på följande sätt:

(a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Utdelning på instrument”.

(b) Punkterna 1, 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”1. Kapitalinstrument och skulder för vilka ett institut har ensamrätt att besluta att betala utdelning i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte kunna betraktas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument om inte institutet har fått förhandstillstånd av de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska bevilja det tillstånd som avses i punkt 1 endast om de anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Institutets förmåga att inställa betalningarna enligt instrumentet skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.
- (b) Instrumentets eller skuldens förmåga att absorbera förluster skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.
- (c) Kapitalinstrumentets eller skuldens kvalitet skulle inte på annat sätt minskas genom den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller genom den form i vilken utdelningen kan ske.

Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten avseende institutets efterlevnad av dessa villkor innan den beviljar det tillstånd som avses i punkt 1.

3. Kapitalinstrument och skulder för vilka en annan juridisk person än det institut som ger ut dem har rätt att besluta eller kräva att betalning av utdelning på dessa instrument eller skulder ska göras i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte kunna betraktas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument.

4. Institutet får använda ett brett marknadsindex som en av baserna för att fastställa utdelningsnivån för primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument.”.

(c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Institutet ska rapportera och offentliggöra de breda marknadsindex som deras kapitalinstrument kvalificerade skuldinstrument är beroende av.

(30) I artikel 75 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Löptidskraven för korta positioner enligt artiklarna 45 a, 59 a, 69 a och 72h a ska anses vara uppfyllda för positioner om samtliga följande villkor är uppfyllda.”.

(31) I artikel 76 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av artiklarna 42 a, 45 a, 57 a, 59 a, 67 a, 69 a och 72h a får instituten reducera summan av en lång position i ett kapitalinstrument med den del av indexet som utgörs av samma underliggande exponering som säkras, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- (a) Såväl den långa säkrade positionen som den korta positionen i ett index som används för att säkra den långa positionen finns i handelslagret eller båda finns utanför handelslagret.
- (b) De positioner som avses i led a har sitt verkliga värde i institutets balansräkning.

2. Om den behöriga myndigheten har gett förhandstillstånd får ett institut använda en konservativ skattning av institutets underliggande exponering mot instrument som är inkluderade i index som alternativ till att ett institut beräknar sin exponering mot de poster som avses i ett eller flera av följande led:

- (a) Egna kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.
- (b) Kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som är utgivna av enheter i den finansiella sektorn och är inkluderade i index.
- (c) Institutets kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.

3. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja det tillstånd som avses i punkt 2 om de finner det styrkt att det skulle vara operativt betungande för institutet att övervaka den underliggande exponeringen mot de poster som avses i ett eller flera av leden i punkt 2, beroende på vad som är tillämpligt.”.

(32) Artikel 77 ska ersättas med följande:

*”Artikel 77
Villkor för reducering av kapitalbas och kvalificerade skulder*

Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från den behöriga myndigheten för att

- (a) minska, inlösa eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av institutet på ett enligt den nationella lagstiftningen tillåtet sätt, och/eller
- (b) verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av primärkapitaltillskott,

supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, före den avtalsenliga löptidens utgång.”.

(33) Artikel 78 ska ersättas med följande:

”Artikel 78

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Den behöriga myndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att minska, återköpa, köpa eller lösa in kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument om något av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Institutet ersätter de instrument som avses i artikel 77 med kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkäpacitet, tidigare än eller samtidigt med den åtgärd som anges i artikel 77.
 - (b) Institutet har för den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den aktuella åtgärden skulle överskrida de krav som fastställs i denna förordning, i direktiv 2013/36/EU och i direktiv 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig.

Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten innan tillstånd beviljas.

Om ett institut lämnar tillräckliga garantier för sin förmåga att bedriva verksamhet utöver de belopp som krävs enligt denna förordning, direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/59/EU får resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten bevilja institutet ett allmänt förhandstillstånd för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som anges i leden a och b i denna punkt. Detta allmänna förhandstillstånd ska endast beviljas för en viss tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av resolutionsmyndigheten. Resolutionsmyndigheterna ska informera de behöriga myndigheterna om alla förhandstillstånd som beviljas.

Om ett institut ger tillräckliga garantier för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas utöver det belopp som krävs enligt denna förordning, direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/59/EU får den behöriga myndigheten efter samråd med resolutionsmyndigheten bevilja institutet ett allmänt förhandstillstånd för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som anges i leden a och b i denna punkt. Detta allmänna förhandstillstånd ska endast beviljas för en viss tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som

ska fastställas av den behöriga myndigheten. För kärnprimärkapitalinstrument får det i förväg fastställda beloppet inte överstiga 3 % av emissionen i fråga och inte överstiga 10 % av det belopp med vilket kärnprimärkapitalet överstiger summan av de kärnprimärkapitalkrav som fastställs i denna förordning, i direktiv 2013/36/EU och i direktiv 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig. För primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument får det i förväg fastställda beloppet inte överstiga 10 % av emissionen i fråga och inte överstiga 3 % av totalbeloppet av utestående primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt. För kvalificerade skuldinstrument ska det i förväg fastställda beloppet fastställas av resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten.

De behöriga myndigheterna ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det förhandstillståndet.

2. När de behöriga myndigheterna enligt punkt 1 a bedömer hållbarheten hos ersättningsinstrumenten för institutets inkomstkapacitet ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument och skulder skulle vara dyrare för institutet än de instrument de skulle ersätta.
3. Om ett institut vidtar en åtgärd som avses i artikel 77 a och det enligt tillämplig nationell lagstiftning är förbjudet att vägra att lösa in sådana kärnprimärkapitalinstrument som avses i artikel 27, får den behöriga myndigheten göra undantag från de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att den behöriga myndigheten kräver att institutet på lämpligt sätt begränsar inlösen av sådana instrument.
4. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att lösa in primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument under fem år från och med dagen då de gavs ut om villkoren i punkt 1 och något av följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Det har skett en förändring i den rättsliga klassificeringen av instrumenten som troligen leder till att de utesluts från kapitalbasen eller omklassificeras som en form av kapitalbas av lägre kvalitet och båda följande villkor är uppfyllda:
 - (i) Den behöriga myndigheten anser att en sådan förändring är tillräckligt säker.
 - (ii) Institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att den rättsliga omklassificeringen av dessa instrument inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.
 - (b) Det har skett en förändring i den tillämpliga skattemässiga behandlingen av dessa instrument och institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att denna är väsentlig och inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.

- (c) Instrumenten berättigas fortsatt tillämpning av äldre regler i enlighet med artikel 484 i kapitalkravsförordningen
- (d) Institutet ersätter, tidigare än eller samtidigt med den åtgärd som anges i artikel 77, de instrument som avses i artikel 77 med kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, och den behöriga myndigheten har beviljat den åtgärden utifrån sin uppfattning att den skulle vara tillsynsmässigt gynnsam och motiverad av exceptionella omständigheter.
- (e) Primärkapitaltillskottet eller supplementärkapitalinstrumenten återköps för marknadsgarantsändamål.

Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten om dessa villkor innan tillstånd beviljas.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

- (a) innebörden av ”hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet”,
- (b) lämpliga grunder för den begränsning av inlösen som avses i punkt 3,
- (c) processen, inbegripet begränsningarna och förfarandena vad gäller behöriga myndigheters beviljande av förhandstillstånd för åtgärder enligt artikel 77, och datakraven för institutets ansökan om tillstånd från den behöriga myndigheten att genomföra en av åtgärderna i artikel 77, inbegripet den process som ska tillämpas vid inlösen av aktier som har givits ut till medlemmar i kooperativa sammanslutningar samt tidsfristen för att behandla en sådan ansökan,
- (d) de exceptionella omständigheter som avses i punkt 4,
- (e) innebörden av ”marknadsgarant”, som avses i punkt 4.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast [tre månader efter ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(34) Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

- (a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbas och kvalificerade skulder”

- (b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om ett institut tillfälligt innehar kapitalinstrument eller skulder eller har beviljat efterställda lån, i tillämpliga fall, som tillfälligt räknas som kärnprimärkapital,

primärkapitaltillskott eller supplementärkapital i en enhet i den finansiella sektorn eller som kvalificerade skuldinstrument i ett institut och om den behöriga myndigheten anser att dessa innehav syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda enheten eller institutet, får den behöriga myndigheten bevilja ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om avdrag som annars skulle gälla för dessa instrument.”.

(35) Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

(a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Fortlöpande granskning av kapitalbasens och de kvalificerade skuldernas kvalitet”

(b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. ”EBA ska övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har givits ut av instituten i unionen, och ska omedelbart meddela kommissionen om man finner starka belägg för att dessa instrument inte uppfyller de respektive kriterier som fastställs i denna förordning.

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och på begäran av EBA överlämna all information om nya utgivna kapitalinstrument eller nya typer av skulder som EBA anser vara relevant för att EBA ska kunna övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som har givits ut av instituten i unionen.”.

(c) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”3. EBA ska ge teknisk rådgivning till kommissionen om alla större förändringar av definitionen av kapitalbas och kvalificerade skulder som EBA anser krävs på grund av något av följande:”.

(36) I artikel 81 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Minoritetsintressen ska bestå av summan av kärnprimärkapitalet om följande villkor uppfylls:

(a) Dotterföretaget är endera av följande:

(i) Ett institut.

(ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

(iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av samma regler som kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa regler minst motsvarar reglerna i denna förordning.

- (b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- (c) Det kärnprimärkapital som avses i den inledande meningen i denna punkt ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”.

(37) Artikel 82 ska ersättas med följande:

*”Artikel 82
Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital,
supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas*

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas ska utgöras av minoritetsintressen, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, samt relaterade balanserade vinstmedel och överkursfonder, för ett dotterföretag för vilket följande villkor är uppfyllda:

- (a) Dotterföretaget är endera av följande:
 - (i) Ett institut.
 - (ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
 - (iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av samma regler som kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa regler minst motsvarar reglerna i denna förordning.
- (b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- (c) Instrumenten ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”.

(38) I artikel 83 ska inledningsfrasen i punkt 1 ersättas med följande:

”1. Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapital som givits ut av ett specialföretag samt relaterade överkursfonder ska till och med den 31 december 2021 räknas som kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital eller supplementärkapital eller kvalificerande kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:”.

(39) Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska följande led d läggas till:
 - ”d) En bruttosoliditetsgrad på 3 %.”.
- (b) I punkt 3 ska leden b, c och d ersättas med följande:

- ”b) Kapitalbaskraven för ett instituts handelslager, för
- (iv) marknadsrisker fastställda i enlighet med avdelning IV i denna del,
 - (v) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 395–401, i den utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden, fastställda i enlighet med del fyra.

c) kapitalbaskraven för marknadsrisker fastställda i avdelning IV i denna del, för all verksamhet som ger upphov till valuta- eller råvarurisker,

d) kapitalbaskraven fastställda i enlighet med avdelning V med undantag av artikel 379 för avvecklingsrisk.”.

(40) Följande artiklar ska införas som artikel 92a och artikel 92b:

”Artikel 92a

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut

1. Om inte annat följer av artiklarna 93 och 94 eller av undantagen i punkt 2 i denna artikel ska ett institut som försatts i resolution och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant alltid leva upp till följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:
 - (a) En riskbaserad kvot på 18 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala riskexponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.
 - (b) En icke riskbaserad kvot på 6,75 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4.
2. Kraven i punkt 1 ska inte tillämpas i följande fall:
 - (a) Inom tre år från dagen då institutet eller den grupp där institutet ingår identifierades som ett globalt systemviktigt institut.
 - (b) Inom två år från dagen då resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med direktiv 2014/59/EU.
 - (c) Inom två år från dagen då resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till primärkapital i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.
3. Om det totalbelopp som resulterar från tillämpningen av de krav som anges i punkt 1 a på varje resolutionsenhet från samma globala systemviktiga institut överstiger kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, som beräknas i enlighet med artikel

12, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet inom EU efter samråd med andra relevanta resolutionsmyndigheter agera i enlighet med artiklarna 45d.3 eller 45h.1 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 92b

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för icke EU-baserade globala systemviktiga institut

Institut som är betydande dotterbolag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut och som inte är resolutionsenheter ska alltid uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skuldinstrument motsvarande 90 % av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder i artikel 92a.

För efterlevnad av punkt 1 ska primärkapitaltillskott och kvalificerade skuldinstrument endast räknas om de innehas av institutets modelföretag i ett tredjeland.”.

(41) Artikel 94 ska ersättas med följande:

”Artikel 94

Undantag för mindre verksamhet i handelslagret

1. Genom undantag från artikel 92.3 b får instituten beräkna kapitalbaskraven för verksamheten i sina handelslager i enlighet med punkt 2, under förutsättning att storleken på denna verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad:
 - (a) 5 % av institutets totala tillgångar.
 - (b) 50 miljoner EUR.
2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda får instituten beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret enligt följande:
 - (a) För de kontrakt som förtecknas i punkt 1 i bilaga II, kontrakt avseende kapital som avses i punkt 3 i bilaga II och kreditderivat får instituten undanta dessa positioner från det kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b.
 - (b) För andra positioner i handelslagret än de som avses i led a får instituten ersätta de kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b med de krav som beräknas i enlighet med artikel 92.3 a.
3. Institutet ska vid tillämpning av punkt 1 beräkna storleken på sin verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen på ett givet datum i enlighet med följande krav:
 - (a) Alla positioner som ingår i handelslagret i enlighet med artikel 104 ska tas med i beräkningen med undantag av
 - (i) positioner som avser valuta och råvaror,

- (ii) kreditderivat som godkänns som en intern säkring mot kreditriskexponeringar eller motpartsriskexponeringar utanför handelslagret.
 - (b) Alla positioner ska värderas till marknadspris på det givna datumet; om en positions marknadspris inte finns tillgängligt på det givna datumet ska instituten använda sig av det senast kända marknadsvärdet för positionen i fråga.
 - (c) Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta positioner.
4. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
 5. Om ett institut inte uppfyller något av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
 6. Ett institut ska upphöra att fastställa kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2 inom tre månader om något av följande omständigheter föreligger:
 - (a) Institutet uppfyller inte något av kraven i punkt 1 under tre månader i följd.
 - (b) Institutet uppfyller inte något av kraven i punkt 1 under mer än sex av de tolv senaste månaderna.
 7. Om ett institut upphör att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel ska det endast tillåtas att på nytt börja beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 har uppfyllts under en sammanhängande ettårsperiod.
 8. Institutet får inte ingå en position i handelslagret endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.”
- (42) Artikel 99 ska ersättas med följande:

”Artikel 99

Rapportering av kapitalbaskrav och finansiell information

1. Institutet ska lämna in rapporter till de behöriga myndigheterna om kraven i artikel 92 i enlighet med denna artikel.
Resolutionsenheterna ska minst en gång per halvår lämna in rapporter till de behöriga myndigheterna om kraven i artikel 92a och 92b.
2. Utöver de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 ska instituten rapportera finansiell

information till sina behöriga myndigheter om de är något av följande:

- (a) Ett institut som omfattas av artikel 4 i förordning (EG) nr 1606/2002.
 - (b) Ett kreditinstitut som förbereder sin sammanställda redovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 5 b i förordning (EG) nr 1606/2002.
3. De behöriga myndigheterna får kräva att kreditinstitut som fastställer sin kapitalbas på gruppnivå i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 i denna förordning, rapporterar finansiell information i enlighet med denna artikel.
4. De rapporter som krävs enligt punkterna 1–3 ska lämnas in på årsbasis av små institut enligt artikel 430a och, med förbehåll för punkt 6, på halvårsbasis eller oftare av alla andra institut.
5. De rapporter med finansiell information som avses i punkterna 2 och 3 ska endast innehålla den information som krävs för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemrisker som instituten innebär för den finansiella sektorn eller den reala ekonomin i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format, intervall, rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i punkterna 1–3 i artikel 100.
- Rapporteringskraven i denna artikel ska tillämpas proportionerligt på instituten, med beaktande av deras storlek, komplexitet, art och risknivån på deras verksamhet.
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. EBA ska bedöma hur instituten påverkas finansiellt av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014²⁹ med avseende på efterlevnadskostnader och rapportera sina resultat till kommissionen senast den [31 december 2019]. Rapporten ska i synnerhet undersöka om rapporteringskraven har tillämpats på ett tillräckligt proportionerligt sätt. För dessa syften ska rapporten
- (a) dela in instituten i kategorier efter deras storlek, komplexitet, art och risknivån på deras verksamhet; rapporten ska i synnerhet innehålla en kategori av små institut enligt definitionen i artikel 430a,
 - (b) för varje kategori av institut under den relevanta perioden rapportera den börda

²⁹

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

som uppkommit från rapporteringskraven i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, med beaktande av ett antal principer, nämligen

- (i) att rapporteringsbördan ska beräknas som kvoten av efterlevnadskostnaderna och institutets nettoinkomst under den relevanta perioden,
 - (ii) att efterlevnadskostnaderna ska omfatta alla kostnader som direkt eller indirekt kan hänföras till genomförandet och den löpande driften av rapporteringssystemen, inbegripet kostnader för personal, it-system, juridiska tjänster, bokförings-, redovisnings- och konsulttjänster,
 - (iii) att den relevanta perioden ska avse varje räkenskapsår då institutet har haft efterlevnadskostnader för att förbereda genomförandet av rapporteringskraven enligt genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 och för att fortsätta den löpande driften av rapporteringssystemen,
- (c) bedöma huruvida och i vilken utsträckning efterlevnadskostnaderna utgjorde ett betydande hinder för nya institut att ta sig in på marknaden,
- (d) för varje kategori av institut bedöma konsekvenserna av de efterlevnadskostnader som avses i led b ii, som alternativkostnader, och
- (e) rekommendera ändringar av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 för att minska rapporteringsbördan för institut eller särskilda kategorier av institut och i förekommande fall med beaktande av syftena med denna förordning och direktiv 2013/36/EU. Rapporten ska minst innehålla rekommendationer om hur rapporteringskraven för små institutioner, enligt definitionen i artikel 430a, kan göras mindre detaljerade.
8. Vid tillämpningen av punkt 7 d ska ”alternativkostnader” avse värdet av de tjänster som institutet inte har möjlighet att tillhandahålla på grund av efterlevnadskostnader.
9. De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA om huruvida andra institut än de som avses i punkterna 2 och 3 bör lämna in rapporter om finansiella uppgifter på gruppnivå i enlighet med punkt 2, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
- (a) De relevanta myndigheterna rapporterar inte redan på gruppnivå.
 - (b) De relevanta instituten omfattas av en redovisningsram i enlighet med direktiv 86/635/EEG.
 - (c) Finansiell rapportering anses nödvändigt för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemrisker som den innebär för den finansiella sektorn och den reala ekonomin i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de format som de institut som avses i första stycket ska använda för det syften som

anges där.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. Om den behöriga myndigheten anser att information som inte omfattas av den tekniska standard för genomförande som avses i punkt 6 är nödvändig för de syften som anges i punkt 5, ska den underrätta EBA och ESRB om den ytterligare information som den anser behöva ingå i de tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt.
11. De behöriga myndigheterna får göra undantag från kraven på att rapportera datafält som anges i den tekniska standarden för genomförande som avses i denna artikel och artiklarna 100, 101, 394, 415 och 430 om dessa datafält redan finns tillgängliga för den behöriga myndigheten på andra sätt än de som anges i ovannämnda tekniska standard för genomförande, inbegripet i fall då denna information finns tillgänglig för de behöriga myndigheterna i olika format eller på olika detaljnivå.”.

(43) Artikel 100 ska ersättas med följande:

*”Artikel 100
Rapporteringskrav vid inteckning av tillgångar*

1. Institutet ska till sina behöriga myndigheter rapportera nivån på sin tillgångsinteckning.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska vara uppdelad efter typ av tillgångsinteckning, t.ex. efter repor, värdepapperslån, värdepapperiserade exponeringar eller lån som används som säkerhet för säkerställda obligationer.”.

(44) I artikel 101.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Institutet ska varje halvår till sina behöriga myndigheter rapportera följande aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad mot vilken de är exponerade:”.

(45) I artikel 101 ska punkt 4 ändras och punkt 5 läggas till enligt följande:

”4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format, definitioner, intervall och datum för rapportering för de aggregerade uppgifter som avses i punkt 1, såväl som it-lösningar.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Genom undantag från punkt 1 ska små institut, som definieras i artikel 430a, på årsbasis rapportera den information som avses i punkt 1.”.

(46) Artikel 102 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. Avsikt att bedriva handel ska styrkas på grundval av de strategier, riktlinjer och processer som institutet satt upp för att hantera positionen eller portföljen i enlighet med artikel 104.

3. Institutet ska bygga upp och upprätthålla system och kontroller för att hantera handelslagret i enlighet med artikel 103.

4. Positionerna i handelslagret ska tilldelas till de handlarbord som institutet inrättat i enlighet med artikel 104b, såvida inte institutet uppfyller kraven för den behandling som avses i artikel 94 eller har beviljats ett sådant undantag som avses i artikel 104b.3.”

(b) Följande punkter 5 och 6 ska läggas till:

”5. Positionerna i handelslagret ska omfattas av de krav på försiktig värdering som föreskrivs i artikel 105.

6. Institutet ska behandla interna säkringar i enlighet med artikel 106.”.

(47) Artikel 103 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och processer för den övergripande förvaltningen av handelslagret. Dessa riktlinjer och processer ska åtminstone avse följande:

- (a) De verksamheter som av institutet anses vara handel och utgöra en del av handelslagret för kapitalbaskravsändamål,
- (b) I vilken omfattning en position kan marknadsvärderas dagligen med hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad,
- (c) För positioner som är modellvärderade, i vilken omfattning institutet kan
 - (i) identifiera alla väsentliga risker som positionen medför,
 - (ii) säkra positionens alla väsentliga risker med instrument för vilka en aktiv, likvid tvåvägsmarknad existerar, och
 - (iii) erhålla pålitliga uppskattningar av de viktigaste antagandena och nyckelparametrarna som använts i modellen.
- (d) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, göra värderingar för positionen som kan valideras externt på ett konsekvent sätt.

- (e) I vilken omfattning rättsliga restriktioner eller andra driftskrav skulle hindra institutets möjligheter att genomföra en avveckling eller säkring av positionen på kort sikt.
- (f) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, aktivt hantera riskerna med positionen inom sin handelsverksamhet,
- (g) I vilken omfattning instituten får överföra risk eller positioner in och ut ur handelslagret och kriterierna för dessa överföringar, som avses i artikel 104a.”

(b) I punkt 2 ska inledningsdelen ersättas med följande:

”2. När institutet förvaltar sina positioner eller portföljer i handelslagret ska det uppfylla samtliga följande krav:”.

(c) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Institutet ska ha en tydligt dokumenterad handelsstrategi för positionen eller portföljerna i handelslagret som ska vara godkänd av den verkställande ledningen och som anger förväntad innehavsperiod.”

(d) I punkt 2 ska inledningsdelen av led b ändras på följande sätt:

”b) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och processer för den aktiva förvaltningen av de positioner eller portföljer i handelslagret. Dessa riktlinjer och processer ska innefatta följande:”.

(e) I punkt 2 ska inledningsdelen av led b i ändras på följande sätt:

”i) vilka positioner eller portföljer av positioner som varje handlarbord eller, i förekommande fall, handlare får ingå,”.

(48) Artikel 104 ska ersättas med följande:

*”Artikel 104
Införande i handelslagret*

1. Instituterna ska ha klart fastställda riktlinjer och processer för att avgöra vilka positioner som ska ingå i handelslagret för beräkning av kapitalkraven, i enlighet med kraven i artikel 102, definitionen av handelslager i artikel 4.1.86 och bestämmelserna i denna artikel, med beaktande av institutets förmåga och praxis när det gäller riskhantering. Instituterna ska fullt ut dokumentera sin efterlevnad av dessa riktlinjer och processer, låta dem genomgå en internrevision minst en gång per år och förelägga de behöriga myndigheterna resultaten av denna revision.
2. Positioner i följande instrument ska ingå i handelslagret:
 - (a) Instrument som uppfyller kriterierna för införande i

korrelationshandelsportföljen, som avses i punkterna 6–9.

- (b) Finansiella instrument som förvaltas genom ett handlarbord, som inrättats i enlighet med artikel 104b.
- (c) Finansiella instrument som ger upphov till en kort nettoposition i en aktie eller ett kreditinstrument.
- (d) Instrument som ges ut till följd av emissionsgarantier.
- (e) Finansiella tillgångar och skulder som bokförts till verkligt värde.
- (f) Instrument som ges ut till följd av marknadsgarantfunktioner.
- (g) Företag för kollektiva investeringar (fonder), förutsatt att de uppfyller villkoren i punkt 10 i denna artikel.
- (h) Börsnoterade aktier.
- (i) Handelsrelaterade transaktioner för värdepappersfinansiering.
- (j) Optioner, inbegripet tudelade inbäddade derivat av instrument utanför handelslagret som kan kopplas till kredit- eller aktierisk.

Vid tillämpning av led c i denna punkt ska ett institut anses ha en kort nettoposition i en aktie om en minskning av aktiens pris resulterar i en vinst för institutet. På motsvarande sätt ska ett institut anses ha en kort nettoposition i ett kreditinstrument om en ökad kreditspread eller en kreditvärdighetsförsämring hos en emittent eller grupp av emittenter resulterar i en vinst för institutet.

3. Positioner i följande instrument ska inte ingå i handelslagret:

- (a) Instrument som är utformade som warehousing-faciliteter för värdepapperisering.
- (b) Fastighetsinnehav
- (c) Kredit till hushåll och små och medelstora företag.
- (d) Andra företag för kollektiva investeringar (fonder) än de som avses i punkt 2 g i vilka institutet inte kan genomlysas fonden dagligen eller dagligen erhålla det verkliga priset på sina aktieinvesteringar i fonden.
- (e) Derivatinstrument med sådana underliggande instrument som avses i leden a–d.
- (f) Instrument som innehas i syfte att säkra en viss risk i en position i något av de instrument som avses i leden a–e.

4. Utan hinder av punkt 2 behöver ett institut inte låta en position i något av de

instrument som avses i punkt 2 e–i ingå i handelslagret om institutet på ett tillfredsställande sätt kan visa för de behöriga myndigheterna att positionen inte hålls i handelssyfte och inte fungerar som säkring för sådana positioner som hålls i handelssyfte.

5. De behöriga myndigheterna får kräva att institutet lägger fram uppgifter som styrker att positioner som inte avses i punkt 3 ska ingå i handelslagret. Om tillfredsställande uppgifter saknas får de behöriga myndigheterna kräva att institutet flyttar ut dessa positioner ur handelslagret, utom när det gäller de positioner som avses i punkt 2 a–d.
6. De behöriga myndigheterna får kräva att institutet lägger fram uppgifter som styrker att positioner som inte avses i punkt 2 a–d inte ska ingå i handelslagret. Om tillfredsställande uppgifter saknas får de behöriga myndigheterna kräva att institutet låter dessa positioner ingå i handelslagret, utom när det gäller de positioner som avses i punkt 3.
7. Värdepapperiseringspositioner i korrelationshandelsportföljen och kreditderivat som förfaller på n:te fallissemang som uppfyller samtliga följande kriterier ska ingå i korrelationshandelsportföljen:
 - (a) Positionerna är varken återvärdepapperiseringspositioner, optioner på en tranch i värdepapperiseringen eller några andra derivat på värdepapperiseringsexponeringar som inte ger någon proportionell andel i avkastningen från en tranch i värdepapperiseringen.
 - (b) Alla deras underliggande instrument
 - (i) refererar till endast ett namn, inbegripet kreditderivat som refererar till ett namn, för vilka en likvid tvåvägsmarknad existerar, eller
 - (ii) är allmänt omsatta index som baseras på de instrument som avses i led i.

En tvåvägsmarknad ska anses existera när det finns oberoende och äkta erbjudanden att köpa och sälja så att ett pris som står i rimlig proportion till det senaste försäljningspriset eller aktuella konkurrerande äkta köp- eller säljerbjudanden kan fastställas inom en dag och avvecklas till det priset inom en relativt kort tid i enlighet med gängse handelspraxis.

8. Positioner med något av följande underliggande instrument får inte ingå i korrelationshandelsportföljen:
 - (a) Underliggande instrument som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 112 h eller i.
 - (b) En fordran på ett specialföretag, för vilken säkerhet ställts, direkt eller indirekt,

genom en position som i sig inte skulle vara berättigad att inkluderas i korrelationshandelsportföljen i enlighet med punkt 6 och den här punkten.

9. Institutet får i korrelationshandelsportföljen inkludera positioner som varken är värdepapperiseringspositioner eller kreditderivat som förfaller på n:te fallissemang men som säkrar andra positioner i denna portfölj, förutsatt att en likvid tvåvägsmarknad enligt beskrivningen i punkt 7 sista stycket existerar för instrumentet eller dess underliggande instrument.
 10. Institutet ska låta en position i ett företag för kollektiva investeringar (fond) ingå i handelslagret om den uppfyller minst ett av följande villkor:
 - (a) Institutet kan dagligen genomlysna företaget för kollektiva investeringar.
 - (b) Institutet kan dagligen erhålla priser för företaget för kollektiva investeringar.”.
- (49) Följande artiklar ska införas som artikel 104a och artikel 104b:

*”Artikel 104a
Omklassificering av en position*

1. Institutet ska ha klart fastställda riktlinjer och processer för att avgöra vilka exceptionella omständigheter som motiverar att en position i handelslagret omklassificeras som en position utanför handelslagret eller omvänt, att en position utanför handelslagret omklassificeras som en position i handelslagret, i syfte att fastställa de kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna godtar. Institutet ska se över dessa riktlinjer minst en gång per år.

För tillämpningen av denna artikel ska EBA senast [två år efter denna förordnings ikraftträdande] utarbeta riktlinjer avseende innebörden av ”exceptionella omständigheter”.
2. De behöriga myndigheterna ska endast beviljas tillstånd att omklassificera en position i handelslagret som en position utanför handelslagret eller omvänt, omklassificera en position utanför handelslagret som en position i handelslagret i syfte att fastställa sina kapitalbaskrav om institutet till de behöriga myndigheterna har lämnat sådana skriftliga styrkande uppgifter om att dess beslut att omklassificera positionen är resultatet av en sådan exceptionell omständighet som är i linje med de riktlinjer som institutet fastställt i enlighet med punkt 1. Institutet ska för detta syfte lägga fram uppgifter som i tillräcklig grad styrker att positionen inte längre uppfyller villkoren för att klassificeras som en position i handelslagret eller en position utanför handelslagret, i enlighet med artikel 104.

Det beslut som avses i första stycket ska godkännas av institutets ledningsorgan.
3. Om de behöriga myndigheterna beviljat tillstånd i enlighet med punkt 2 ska institutet

- (a) vid nästa rapporteringstillfälle offentliggöra att positionen har omklassificerats,
 - (b) med beaktande av utfallet av bestämmelsen i punkt 4, vid nästa rapporttillfälle i enlighet med artikel 92 fastställa kapitalbaskraven för den omklassificerade positionen.
4. Om nettoförändringen av institutets kapitalbaskrav, som uppstår till följd av omklassificeringen av positionen, vid nästa rapporteringstillfälle leder till lägre kapitalbaskrav ska institutet hålla en ytterligare kapitalbas motsvarande nettoförändringen, och offentliggöra beloppet på denna ytterligare kapitalbas. Beloppet på denna ytterligare kapitalbas ska hållas konstant till dess positionen löper ut, såvida inte de behöriga myndigheterna tillåter att institutet fasar ut beloppet tidigare.
5. Omklassificeringen av en position enligt denna artikel ska vara oåterkallelig.

Artikel 104b

Krav för handlarbord

1. Institutet ska inrätta handlarbord och låta alla sina positioner i handelslagret ingå i dessa handlarbord. Positionerna i handelslagret ska endast tilldelas till samma handlarbord om de är i enlighet med den överenskomna affärsstrategin för handlarbordet och om de löpande förvaltas och övervakas i enlighet med punkt 2.
2. Institutets handlarbord ska alltid uppfylla följande krav:
- (a) Varje handlarbord ska ha en tydlig och utmärkande affärsstrategi och en riskhanteringsstruktur som är lämplig i förhållande till affärsstrategin.
 - (b) Varje handlarbord ska ha en tydlig organisationsstruktur; positioner i ett visst handlarbord ska förvaltas av särskilt utsedda handlare inom institutet. Varje handlare ska ha särskilda funktioner vid handlarbordet; varje handlare ska endast tilldelas ett handlarbord; vid varje handlarbord ska en av handlarna ta en ledande roll när det gäller att övervaka verksamheten och de andra handlarna vid handlarbordet.
 - (c) Varje handlarbord ska fastställa positionslimiter i enlighet med sin affärsstrategi.
 - (d) Rapporter om verksamhet, lönsamhet, riskhantering och regleringskrav på handlarbordnivå ska läggas fram minst en gång i veckan och regelbundet kommuniceras till institutets ledningsorgan.
 - (e) Varje handlarbord ska ha en tydlig årlig verksamhetsplan som inbegriper en väldefinierad ersättningspolicy som grundar sig på sunda kriterier för resultatmätning.
3. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna hur de efterlever punkt 2. De

behöriga myndigheterna får kräva att ett institut ändrar sina handlarbords struktur eller organisation så att de efterlever denna artikel.

4. Genom undantag från punkt 1 får institut som använder sig av metoderna i artikel 325.1 a och c för att fastställa kapitalbaskraven för marknadsrisk ansöka om undantag för vissa av eller alla de krav som anges i denna artikel. De behöriga myndigheterna får bevilja undantaget om instituten visar att

- (a) bristande uppfyllande av kraven i punkt 2 inte har en väsentlig negativ inverkan på institutets förmåga att effektivt hantera och övervaka marknadsrisken för sina positioner i handelslagret,
- (b) institutet efterlever de allmänna krav för förvaltning av handelslagret som anges i artikel 103.”.

- (50) Artikel 105 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Alla positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde ska omfattas av de standarder för försiktig värdering som anges i denna artikel. Institutet ska i synnerhet säkerställa att en försiktig värdering av positionerna i handelslagret har en skälig nivå av tillförlitlighet med hänsyn till den dynamiska karaktären hos positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde, kraven på god tillsyn och kapitalkravens funktion och syfte avseende sådana positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde.”.

- (b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Institutet ska omvärdera positionerna i handelslagret som bokförts till verkligt värde minst en gång per dag. Förändringar av dessa positioners värde ska rapporteras i institutets resultaträkning.

4. Institutet ska omvärdera sina positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde till aktuellt marknadsvärde när detta är möjligt, inbegripet när relevanta kapitalkrav tillämpas på dessa positioner.”.

- (c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”6. När marknadsvärdering inte är möjlig ska instituten genomföra en försiktig modellvärdering av sina positioner och portföljer, även vid beräkning av kapitalbaskraven för positionerna i handelslagret och positioner som bokförts till verkligt värde utanför handelslagret.”.

- (d) I punkt 7 ska det sista stycket ersättas med följande:

”I fråga om led d ska modellen utvecklas eller godkännas oberoende av handlarborden och den ska prövas genom oberoende tester, inbegripet validering av de matematiska grunderna, de gjorda antagandena och dataprogrammeringen.”.

(e) I punkt 11 ska led a ersättas med följande:

”a) den ytterligare tid det skulle ta att säkra positionen eller riskerna i positionen utöver de likviditetshorisonter som fastställts för positionens riskfaktorer i enlighet med artikel 325be.”.

(51) Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kraven i punkt 1 ska gälla utan att det påverkar kraven som gäller säkrade positioner utanför eller i handelslagret, i tillämpliga fall.

3. Om ett institut säkrar en kreditriskexponering eller motpartsriskexponering utanför handelslagret med ett kreditderivat som bokförts i dess handelslager ska denna kreditderivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot kreditriskexponeringen eller motpartsriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan kreditderivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditskydd som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd utanför handelslagret och som fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisker ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det kreditderivat som ingåtts med den tredje parten ingå i handelslagret.”.

(b) Följande punkter 4, 5 och 6 ska läggas till:

”4. Om ett institut säkrar en aktieriskexponering utanför handelslagret med ett aktiederivat som bokförts i dess handelslager ska denna aktiederivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot aktieriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan aktiederivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditskydd som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd utanför handelslagret och som fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisker ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det aktiederivat som ingåtts med den tredje parten ingå i handelslagret.”.

5. Om ett institut säkrar ränterisk utanför handelslagret med en ränteriskposition som bokförts i dess handelslager ska denna position, vid bedömning av den ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret i enlighet med artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU, anses vara en intern säkring om följande villkor uppfylls:

(a) Positionen tilldelas till ett handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b och vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponeringar; i det syftet får detta handlarbord ingå andra ränteriskpositioner med tredje part eller andra

handlarbord inom institutet, så länge dessa andra handlarbord fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de andra ränteriskpositionerna genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje part.

- (b) Institutet har fullt ut dokumenterat hur positionerna mildrar de ränterisker som följer av positioner utanför handelslagret, i enlighet med kraven i artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kapitalbaskraven för marknadsrisker för alla positioner som tilldelats eller ingått av de handlarbord som avses i punkt 3 a ska beräknas fristående som en separat portfölj och läggas till kapitalbaskravet för de andra handelslagerpositionerna.”.

- (52) I artikel 107 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Vid tillämpning av denna förordning ska exponeringar mot ett värdepappersföretag i tredjeland, ett kreditinstitut i tredjeland och en börs i tredjeland behandlas som exponeringar mot ett institut endast om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav på den enheten som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen.”.

- (53) I artikel 128 ska leden 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Institutet ska tilldela 150 % riskvikt till exponeringar som är förknippade med särskilt höga risker.

2. Institutet ska vid tillämpningen av denna artikel betrakta spekulativ finansiering av fast egendom som exponeringar förknippade med särskilt höga risker.”.

- (54) Artikel 132 ska ersättas med följande:

”Artikel 132

Kapitalbaskrav för exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet av fondens exponeringar, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkt 2 första stycket, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.
2. Om villkoren i punkt 3 uppfylls får institutet tillämpa genomlysningmetoden i enlighet med artikel 132a.1 eller den mandatbaserade metoden i enlighet med artikel 132a.2.

Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningmetoden eller den mandatbaserade metoden tilldela sina exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder riskvikten 1,250 % (reservmetoden).

Institutet får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i fonder genom att kombinera de metoder som avses i denna punkt, förutsatt att villkoren för

dessa metoder uppfylls.

3. Institutet får fastställa de riskvägda exponeringsbeloppen för sina fonders exponeringar i enlighet med metoderna i artikel 132a om samtliga följande villkor är uppfyllda:

(a) Fonden är endera av följande:

- (i) Ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), som regleras genom direktiv 2009/65/EG.
- (ii) En EU-baserad AIF-fondförvaltare som är registrerad i enlighet med artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU.
- (iii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-fond som är auktoriserad i enlighet med artikel 6 i direktiv 2011/61/EU.
- (iv) En AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad i enlighet med artikel 37 i direktiv 2011/61/EU.
- (v) En icke EU-baserad AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad i enlighet med artikel 42 i direktiv 2011/61/EU.

(b) Fondens prospekt eller motsvarande dokument innefattar

- (i) de tillgångskategorier som fonden har tillstånd att investera i
- (ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, de relativa begränsningarna och metoder för att beräkna dem,

(c) rapportering från fonden till institutet som uppfyller följande krav:

- (i) Fondens verksamhet rapporteras minst lika ofta som institutets verksamhet.
- (ii) Den finansiella informationen är tillräckligt detaljerad för att göra det möjligt för institutet att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med den metod som institutet valt.
- (iii) Om institutet tillämpar genomlysningmetoden verifieras uppgifterna om den underliggande exponeringen av en oberoende tredje part.

4. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller information för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponering i enlighet med metoderna i artikel 132a får förlita sig på tredjepartens beräkningar förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

(a) Tredjeparten är antingen

- (i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller
 - (ii) fondens förvaltningsbolag, om fondföretaget inte omfattas av led a i denna punkt och förutsatt att bolaget uppfyller kriterierna i punkt 3 a.
- (b) Tredjeparten genomför beräkningen i enlighet med metoderna i artikel 132a.1–3, beroende på vad som är tillämpligt.
- (c) En extern revisor har bekräftat att tredjepartens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig på tredjeparts beräkningar ska multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

1. Om ett institut vid beräkning av det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar tillämpar de metoder som avses i artikel 132a ("nivå 1-fond") och någon av de underliggande exponeringarna av nivå 1-fonden är en exponering i form av andelar eller aktier i en annan fond ("nivå 2-fond") får det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas genom alla de tre metoder som beskrivs i punkt 2. Institutet får endast använda genomlysningssmetoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet av fondernas exponeringar i nivå 3 och alla påföljande nivåer om det använder den metoden för beräkning av föregående nivåer. I alla andra scenarier ska de använda reservmetoden.
 6. Det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar beräknade i enlighet med genomlysningssmetoden och mandatmetoden ska begränsas till det riskvägda beloppet för den fondens exponeringar som beräknats i enlighet med reservmetoden.”.
- (55) Följande artikel 132a ska införas:

”Artikel 132a

Metoder för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Om villkoren i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av dessa institut.
2. Om villkoren i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar använda genomlysningssmetoden för att beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med gränserna i fondens mandat och relevant

lagstiftning.

Vid tillämpning av första stycket ska instituten utföra beräkningarna enligt antagandet att fonden först tar på sig exponering till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant lagstiftning som leder till de högsta kapitalbaskraven, och därefter fortsätter att ta på sig exponering i fallande ordning till den maximala totala exponeringsgränsen är nådd.

Instituten ska utföra de beräkningar som avses i första stycket i enlighet med metoderna i detta kapitel, kapitel 5 i denna avdelning och i kapitel 6 avsnitten 3, 4 eller 5 i denna avdelning.

3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ersätta kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar med ett belopp motsvarande 50 % av exponeringsvärdet av de exponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning.

Genom undantag från första stycket får ett institut, från beräkningen av kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattas av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbelopp som avses i punkt 2 om något av de ingångsvärden som krävs för att utföra beräkningen saknas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [nio månader efter ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

- (56) Följande artikel 132b ska införas:

”Artikel 132b

Undantag från metoderna för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

5. Instituten ska från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta fondens innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument, vilka måste dras av i enlighet med artiklarna 36.1, 56 respektive 66.
6. Instituten får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder i den mening som avses i artikel 150.1 g och h och istället tillämpa den behandling som avses i artikel 133 på dessa exponeringar.”.

- (57) Artikel 152 ska ersättas med följande:

”Artikel 152

Behandling av exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera fondens riskvägda exponeringsbelopp, beräknat i enlighet med de metoder som avses i denna artikel, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.
2. Om villkoren i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa underliggande exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av instituten.
3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av fondens exponeringar i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ersätta kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar med ett belopp motsvarande 50 % av exponeringsvärdet av de exponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelse från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. Institut som tillämpar genomlysningsmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 och som uppfyller villkoren för permanent partiell användning i enlighet med artikel 150, eller som inte uppfyller villkoren för att använda metoderna i detta kapitel för alla eller delar av fondens underliggande exponeringar, ska beräkna riskviktade exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med följande principer:
 - (a) För exponeringar som tillhör klassen aktieexponeringar enligt artikel 147.2 e ska instituten tillämpa den förenklade riskviktmetoden enligt artikel 155.2.
 - (b) För exponeringar som tillhör klassen värdepapperiseringspositioner ska instituten tillämpa externkreditvärderingsmetoden enligt artikel 261.
 - (c) För alla andra underliggande exponeringar ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2 i denna avdelning.

Vid tillämpning av led a i första stycket ska instituten om de inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalföretag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar.

5. Om villkoren i artikel 132.3 är uppfyllda får institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar beräkna dessa

exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den mandatbaserade metoden enligt artikel 132a.2. För de exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel ska instituten emellertid tillämpa de metoder som anges där.

6. Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningssmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel eller den mandatbaserade metoden i enlighet med punkt 5 i denna artikel tillämpa den reservmetod som avses i artikel 132.2.

7. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller information för att beräkna en fonds riskvägda belopp i enlighet med metoderna i punkterna 2–5 får förlita sig på tredjepartens beräkningar förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

(a) Tredjeparten är antingen

(i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller

(ii) för fonder som inte omfattas av led i, fondens förvaltningsbolag förutsatt att detta uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.

(b) För exponeringar som inte förtecknas i punkt 4 a–c utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med metoden i artikel 132a.1.

(c) För exponeringar som förtecknas i punkt 4 a–c utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med den metod som anges i respektive led.

(d) En extern revisor har bekräftat att tredjepartens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig på tredjeparts beräkningar ska multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

8. Vid tillämpning av denna artikel ska bestämmelserna i artiklarna 132.5, 132.6 och 132b gälla.”.

(58) I artikel 201.1 ska led h ersättas med följande:

”h) Kvalificerade centrala motparter.”.

(59) Följande artikel 204a ska införas:

*”Artikel 204a
Godtagbara slag av aktiederivat*

1. Som godtagbart kreditskydd får instituten använda aktiederivat som är totalavkastningsswappar eller som har liknande ekonomisk effekt, endast i syfte att

genomföra interna säkringar.

Om ett institut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar nettobetalningarna för swappen som nettoinkomst, men inte redovisar motsvarande värdeminskning på den tillgång som är skyddad, antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna, betecknas detta kreditriskskydd inte som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om ett institut genomför en intern säkring med ett aktiederivat, ska, för att den inre säkringen ska betecknas som godtagbart enligt detta kapitel, den kreditrisk som har överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter.

Om en intern säkring har genomförts i enlighet med första stycket och kraven i detta kapitel är uppfyllda, ska institutet tillämpa de regler som anges i avsnitten 4–6 i detta kapitel för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, då dessa täcks av obetalt kreditriskskydd.”

- (60) Artikel 223 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 3 ska det sista stycket ersättas med följande:

”Vid transaktioner med OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitt 6 beräkna E_{VA} enligt följande:

$$E_{VA} = E.”$$

- (b) I punkt 5 ska det sista stycket ersättas med följande:

”Vid transaktioner i OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitten 3–5 i denna avdelning i tillämpliga fall ta hänsyn till säkerhetens riskreducerande effekter i enlighet med bestämmelserna i dessa avsnitt.”

- (61) I artikel 272 ska leden 6 och 12 ersättas med följande:

”6) säkringsmängd: en grupp transaktioner inom en enda nettningsmängd för vilken fullständig eller partiell är tillåten för att avgöra den potentiella framtida exponeringen enligt metoderna i avsnitten 3 och 4 i detta kapitel.

12) aktuellt marknadsvärde (CMV): med avseende på avsnitt 3–5 i detta kapitel nettomarknadsvärdet av alla transaktioner inom en nettningsmängd utan avdrag för eventuell säkerhet som innehafts eller ställts, och där positiva och negativa marknadsvärden nettas vid beräkningen av CMV.”

- (62) I artikel 272 ska följande led 7a och 12a:

”7a) ensidigt marginalavtal: ett marginalavtal enligt vilket ett institut måste ställa tilläggsmarginälsäkerheter till en motpart men inte självt har rätt att erhålla tilläggsmarginälsäkerhet från motparten i fråga, eller vice versa.”

”12a) nettobelopp av oberoende säkerheter (NICA): summan av det

volatilitetsjusterade värdet av säkerheter erhållna eller ställda av motparter, beroende på vad som är lämpligt, till den fastställda nettningsmängden som inte är tilläggsmarginal.”.

(63) Artikel 273 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II på grundval av en av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i detta kapitel i enlighet med denna artikel.

Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.2 får inte använda den metod som anges i avsnitt 4 i detta kapitel. Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.3 får inte använda den metod som anges i avsnitt 5 i detta kapitel.

Institutet får inte använda den metod som anges i avsnitt 5 i detta kapitel för att fastställa exponeringsvärden för de kontrakt som förtecknas i punkt 3 i bilaga II.

Institut får inom en koncern på permanent basis använda en kombination av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i detta kapitel. Ett enskilt institut får inte på permanent basis använda en kombination av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i detta kapitel.”.

(b) Punkterna 6, 7, 8 och 9 ska ersättas med följande:

”6. Enligt samtliga metoder som redovisas i avsnitten 3–6 i detta kapitel ska exponeringsvärdet för en given motpart vara lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd avseende den motparten.

Genom undantag från första stycket ska exponeringsvärdet – om ett marginalavtal gäller flera nettningsmängder med den motparten och institutet använder en av metoderna i avsnitten 3 och 6 i detta kapitel för att beräkna dessa nettningsmängders exponeringsvärde – beräknas i enlighet med det avsnittet.

För en viss motpart ska exponeringsvärdet för en viss nettningsmängd av sådana OTC-derivat som förtecknas i bilaga II beräknat i enlighet med detta kapitel vara det värde som är störst av noll och differensen mellan summan av exponeringsvärdena för alla nettningsmängder avseende denna motpart och summan av säkerheternas kreditvärdighetsjusterade värden (CVA) avseende denna motpart, vilka institutet betraktar som en genomförd nedskrivning. Kreditvärdighetsjusteringarna ska beräknas utan beaktande av någon motsvarande sådan debetvärdejustering av företagets egen kreditrisk som redan har undantagits från kapitalbasen i enlighet med artikel 33.1 c.

7. Vid beräkningen av exponeringsvärdet i enlighet med metoderna i avsnitt 3 och 5 i detta kapitel får instituten behandla två OTC-derivatkontrakt som helt matchar varandra och ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med noll.

Vid tillämpning av första stycket ska två OTC-derivat anses helt matcha varandra om de uppfyller samtliga följande villkor:

- (a) Riskpositionerna är motsatta.
- (b) Deras egenskaper är, med undantag för handelsdagen, identiska.
- (c) Deras kassaflöden tar helt och hållet ut varandra.

8. För fastställande av exponeringsbeloppet för exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel, ska institut välja en av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 i detta kapitel, oavsett vilka metoder institutet har valt för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalbaskravet för transaktioner med lång avvecklingscykel får ett institut som använder den metod som redovisas i kapitel 3 tillämpa riskvikterna enligt den metod som redovisas i kapitel 2 på permanent basis, oavsett värdet av sådana positioner.

9. När det gäller de metoder som föreskrivs i avsnitten 3–6 i detta kapitel ska instituten behandla transaktioner där man konstaterat specifik korrelationsrisk i enlighet med artikel 291.”.

- (64) Följande artiklar ska införas som artikel 273a och artikel 273b:

”Artikel 273a

Villkor för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet får beräkna exponeringsvärdet av derivatpositioner i enlighet med metoden i avsnitt 4 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad:
 - (a) 10 % av institutets totala tillgångar.
 - (b) 150 miljoner EUR.Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa storleken på sin derivatverksamhet inom och utanför balansräkningen vid ett visst datum genom att räkna med alla sina derivatpositioner utom kreditderivat som anses vara interna säkringar mot kreditriskexponeringar utanför handelslagret.
2. Institutet får beräkna exponeringsvärdet av ränte-, valuta- och guldderivatpositioner i enlighet med avsnitt 5, under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad:
 - (a) 5 % av institutets totala tillgångar.
 - (b) 20 miljoner EUR.

Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa storleken på sin derivatverksamhet inom och utanför balansräkningen vid ett visst datum genom att räkna med alla sina derivatpositioner som avser kontrakt punkterna 1 och 2 i bilaga II.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten beräkna storleken på sin derivatverksamhet inom och utanför balansräkningen vid ett givet datum i enlighet med följande krav:
 - (a) Derivatpositionerna ska värderas till marknadspris på det givna datumet. Om en positions marknadspris inte finns tillgängligt på det givna datumet ska instituten ta det senast kända marknadsvärdet för positionen i fråga.
 - (b) Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta positioner.
4. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna vilka metoder i avsnitten 4 och 5 i detta kapitel som de använder, eller i förekommande fall upphör att använda, för beräkning av exponeringsvärdet för deras derivatpositioner.
5. Institutet får inte ingå en derivattransaktion endast för att efterleva något av villkoren i punkterna 1 eller 2 under den bedömning som genomförs varje månad.”.

Artikel 273b

Bristande uppfyllande av villkoren för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet av derivat

1. Om ett institut inte uppfyller något av kraven i artikel 273a.1 och 273a.2 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
 2. Ett institut ska upphöra att tillämpa artikel 273a.1 och 273a.2 inom tre månader efter det att något av följande fall föreligger:
 - (a) Institutet uppfyller inte något av kraven i artikel 273a.1 eller 273a.2 under tre sammanhängande månader.
 - (b) Institutet uppfyller inte något av kraven i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än sex av de tolv senaste månaderna.
 3. Om ett institut upphör att tillämpa artikel 273a.1 eller 273a.2 ska det endast tillåtas att fastställa exponeringsvärdet av sina derivatpositioner genom tillämpning av metoderna i avsnitten 4 och 5 i detta kapitel, beroende på vad som är tillämpligt, om det visar för den behöriga myndigheten att alla villkor i artikel 273a.1 och 273a.2 har uppfyllts under en sammanhängande period på ett år
- (65) I del tre ska avdelning II kapitel 6 avsnitt 3 ändras på följande sätt:

”AVSNITT 3 SCHABLONMETODEN FÖR MOTPARTSKREDITRISK

Artikel 274 Exponeringsvärde

1. Ett institut får beräkna ett enskilt exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå för alla transaktioner som omfattas av ett nettningsavtal om samtliga följande villkor är uppfyllda
 - (a) Nettningsavtalet tillhör en av de slag av nettningsavtal som avses i artikel 295.
 - (b) Nettningsavtalet har godkänts av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 296.
 - (c) Institutet har levt upp till de förpliktelser avseende nettningsavtal som avses i artikel 297.

Om något av dessa krav inte uppfylls ska institutet behandla varje transaktion som om det vore sin egen nettningsmängd.

2. Instituterna ska beräkna nettningsmängdens exponeringsvärde med hjälp av schablonmetoden för motpartskreditrisk enligt följande:

$$\text{Exponeringsvärde} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

där

RC = ersättningskostnaden beräknad enligt artikel 275,

PFE = den potentiella framtida exponeringen beräknad enligt artikel 278,

α = 1,4.

3. Exponeringsvärdet av en nettningsmängd som omfattas av ett kontraktsevenligt marginalavtal ska begränsas till exponeringsvärdet av samma nettningsmängd som inte omfattas av någon form av marginalavtal.
4. Om flera marginalavtal är tillämpliga på samma nettningsmängd ska instituten hänföra varje marginalavtal till den grupp av transaktioner i nettningsmängden till vilken det marginalavtalet kontraktsevenligt gäller och beräkna ett exponeringsvärde separat för var och en av dessa grupperade transaktioner.
5. Instituterna får fastställa exponeringsvärdet av en nettningsmängd till noll om nettningsmängden uppfyller samtliga av följande villkor:
 - (a) Nettningsmängden består enbart av sålda optioner.
 - (b) Nettningsmängdens aktuella marknadsvärde är alltid negativt.

- (c) Premien för alla optioner i nettningsmängden har erhållits av samtliga institut som en garanti för kontraktens verkställande.
 - (d) Nettningsmängden omfattas inte av något marginalavtal.
6. I en nettningsmängd ska instituten ersätta en transaktion som utgörs av en linjär kombination av köpta eller sålda köp- eller säljoptioner med alla de enskilda optioner som formar den linjära kombinationen, som en enskild transaktion, i syfte att beräkna exponeringsvärdet av nettningsmängden i enlighet med detta avsnitt.

Artikel 275
Ersättningskostnad

1. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden ("RC") för nettningsmängder som inte omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för enskilda nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

där

VM = det volatilitetsjusterade värdet av den nettotilläggsmarginall som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till nettningsmängden för att minska förändringarna av nettningsvärdets aktuella marknadsvärde.

TH = den marginaltröskel som tillämpas på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för.

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

3. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för flera nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} \\ + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

där

- i = det index som betecknar den nettningsmängd som omfattas av det enskilda marginalavtalet.
- CMV_i = Det aktuella marknadsvärdet av nettningsmängd ” i ”.
- VM_{MA} = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder för att minska förändringarna av deras aktuella marknadsvärde.
- $NICA_{MA}$ = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerhet som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder som inte är VM_{MA} .

Vid tillämpning av första stycket får $NICA_{MA}$ beräknas på handelsnivå, nettningsmängdsnivå eller för alla nettningsmängder på vilka marginalavtalet tillämpas beroende på vilken nivå marginalavtalet gäller.

Artikel 276

Godkännande och behandling av säkerhet

1. Vid tillämpning av detta avsnitt ska instituten beräkna säkerhetsbeloppen för VM , VM_{MA} , $NICA$ och $NICA_{MA}$ genom att tillämpa alla följande krav:
 - (a) Om alla transaktioner som ingår i en nettningsmängd tillhör handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artikel 299 godtas.
 - (b) Om en nettningsmängd innehåller minst en transaktion som återfinns utanför handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artikel 197 godtas.
 - (c) Säkerhet från en motpart ska ges positivt tecken och säkerhet som ställs till en motpart ska ha negativt tecken.
 - (d) Det volatilitetsjusterade värdet av alla typer av säkerheter som erhålls eller ställs ska beräknas i enlighet med artikel 223. Vid denna beräkning ska instituten inte använda metoden i artikel 225.
 - (e) Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM och $NICA$.
 - (f) Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM_{MA} and $NICA_{MA}$.
 - (g) Inga sådana säkerheter som ställs till motparter som är separerade från motpartens tillgångar – och därmed är konkursskyddade i det fall motparten skulle falla eller hamna på obestånd – ska tas med i beräkningen av $NICA$ och $NICA_{MA}$.
2. Vid beräkning av det volatilitetsjusterade värdet av sådana ställda säkerheter som avses i punkt 1 d ska instituten ersätta formeln i artikel 223.2 med följande formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

3. Vid tillämpning av punkt 1 d ska instituten fastställa den avvecklingsperiod som är relevant för beräkningen av det volatilitetsjusterade värdet av all säkerhet som erhålls eller ställs i enlighet med en av följande tidshorisonter:
 - (a) För de nettningsmängder som avses i artikel 276.1 ska tidshorisonten vara ett år.
 - (b) För de nettningsmängder som avses i artikel 276.2 och 276.3 ska tidshorisonten vara den marginalriskperiod som fastställs i enlighet med artikel 279d.1 b.

Artikel 277

Inplacering av transaktioner i riskkategorier

1. Institutet ska placera in varje transaktion som ingår i en nettningsmängd i en av följande sex riskkategorier för att fastställa nettningsmängdens potentiella framtida exponering, som avses i artikel 278:
 - (a) Ränterisk.
 - (b) Valutarisk.
 - (c) Kreditrisk.
 - (d) Aktierisk.
 - (e) Råvarurisk.
 - (f) Övriga risker.
2. Institutet ska genomföra den inplacering som avses i punkt 1 på grundval av transaktionens primära riskdrivare. För andra transaktioner än de som avses i punkt 3 ska den primära riskdrivaren vara den enda väsentliga riskdrivaren för en derivatposition.
3. För en derivattransaktion i handelslagret för vilken institutet använder metoderna i kapitel 1a eller 1b för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk ska den primära riskdrivaren från och med [dagen då denna förordning börjar tillämpas] vara den riskfaktor som är kopplad till den högsta absoluta känsligheten av alla de känsligheter som beräknats för transaktionen i enlighet med avdelning IV kapitel 1b.
4. Institutet ska utan hinder av vad som anges i punkterna 1 och 2 tillämpa följande krav när de placerar in transaktioner i de riskkategorier som förtecknas i punkt 1:
 - (g) Om en transaktions primära riskdrivare är en inflationsvariabel ska institutet placera in transaktionen i ränteriskkategorin.
 - (h) Om en transaktions primära riskdrivare är en klimatvariabel ska institutet placera in transaktionen i råvaruriskkategorin.

5. Genom undantag från punkt 2 ska institut placera in derivattransaktioner som har mer än en väsentlig riskdrivare i fler än en riskkategori. Om alla väsentliga riskdrivare för en av dessa transaktioner tillhör samma riskkategori ska instituten endast behöva placera in den transaktionen en gång i denna riskkategori på grundval av den väsentligaste av dessa riskdrivare. Om de väsentliga riskdrivarna för en av dessa transaktioner tillhör olika riskkategorier ska instituten placera in denna transaktion en gång i varje riskkategori för vilken transaktionen har minst en väsentlig riskdrivare, på grundval av den väsentligaste riskdrivaren i den riskkategorin.
6. EBA ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera
 - (a) en metod för att identifiera den enda väsentliga riskdrivaren för andra transaktioner än de som avses i punkt 3,
 - (b) en metod för att vid tillämpning av punkt 3 identifiera transaktioner med mer än en väsentlig riskdrivare och för att identifiera den väsentligaste av dessa riskdrivare.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 277a *Säkringsmängder*

1. Instituterna ska fastställa relevanta säkringsmängder för varje riskkategori i en nettningsmängd och hänföra varje transaktion till dessa säkringsmängder enligt följande:
 - (a) Transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare är denominerad i samma valuta.
 - (b) Transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare utgår från samma valutapar.
 - (c) Alla transaktioner som placerats in i kreditriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.
 - (d) Alla transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.

- (e) Transaktioner som placerats in i råvaruriskkategori ska hänföras till en av följande fem säkringsmängder på grundval av deras primära riskdrivare:
 - (i) Energi.
 - (ii) Metaller.
 - (iii) Jordbruksprodukter.
 - (iv) Klimatförhållanden.
 - (v) Övriga råvaror.
- (f) Transaktioner som placerats in i kategorin "övriga risker" ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare är identisk.

Vid tillämpning av led a ska sådana transaktioner som placerats in i ränteriskkategori som har en inflationsvariabel som primär riskdrivare hänföras till separata säkringsmängder, som inte är sådana säkringsmängder för transaktioner som placerats in i räntekategori som har en inflationsvariabel som sin primära riskdrivare. Dessa transaktioner ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare är denominerad i samma valuta.

- 2. Genom undantag från punkt 1 ska instituten fastställa separata individuella säkringsmängder i varje riskkategori för följande transaktioner:
 - (a) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren antingen är den marknadsimplícita volatiliteten eller den realiserade volatiliteten hos en riskdrivare eller korrelationen mellan två riskdrivare.
 - (b) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren är skillnaden mellan två riskdrivare som placerats in i samma riskkategori eller transaktioner som består av två betalningsben som är denominerade i samma valuta och för vilka en riskdrivare från samma riskkategori som den primära riskdrivaren ingår i det andra betalningsbenet än det som inbegriper den primära riskdrivaren.

Vid tillämpning av första stycket led a ska instituten endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategori om den primära riskdrivaren är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led b ska instituten endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategori om det riskdrivarpar hos dessa transaktioner, som avses i led b, är identiskt och om de två riskdrivarna i detta par har en positiv korrelation. I annat fall ska instituten hänföra transaktionerna i led b till en av de säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 1, på grundval av endast en av de två riskdrivare som avses i led b.

- 3. Institutet ska på begäran från behöriga myndigheter ge information om antalet säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 2 för varje riskkategori,

inbegripet den primära riskdrivaren eller riskdrivarparet för var och en av dessa säkringsmängder, och antalet transaktioner i var och en av dessa säkringsmängder.

Artikel 278

Potentiell framtida exponering

1. Institutet ska beräkna den potentiella framtida exponeringen (PFE) för en nettningsmängd på följande sätt:

$$PFE = \text{multiplikator} * \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

där

a = index som anger de riskkategorier som ingår i beräkningen av nettningsmängdens potentiella framtida exponering,

$\text{AddOn}^{(a)}$ = tillägget för riskkategori "a" beräknat i enlighet med artiklarna 280a–280f, beroende på vad som är tillämpligt,

multiplikator = multiplikatorn beräknad i enlighet med formeln i punkt 3.

Vid denna beräkning ska instituten inkludera tillägget för en viss riskkategori i beräkningen av en nettningsmängd potentiella framtida exponering om minst en transaktion i nettningsmängden har placerats in i den riskkategorin.

2. Den potentiella framtida exponeringen för flera nettningsmängder som omfattas av sådana marginalavtal som avses i artikel 275.3 ska beräknas som summan av alla enskilda nettningsmängder betraktade som om de inte omfattades av någon form av marginalavtal.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska multiplikatorn beräknas enligt följande:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 & \text{if } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Golv}_m + (1 - \text{Golv}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{annars} \end{cases}$$

där

Golv_m = 5 %,

y =

$$2 * (1 - \text{Golv}_m) * \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

z =

$$\begin{cases} CMV - NICA & \text{för de säkringsmänader som avses i artikel 275.1} \\ CMV - VM - NICA & \text{för de säkringsmänader som avses i artikel 275.2} \\ CMV_i - NICA_i & \text{för de säkringsmänader som avses i artikel 275.3} \end{cases}$$

$NICA_i$ = nettobeloppet av oberoende säkerheter beräknat endast för transaktioner som ingår i nettningsmängd 'i'. $NICA_i$ ska beräknas på handelsnivå eller nettningsmängdsnivå beroende på marginalavtalet.

Artikel 279 *Beräkning av riskpositioner*

Vid beräkning av riskkategoriernas tillägg, som avses i artiklarna 280a–280f ska instituten beräkna riskpositionen för varje transaktion i en nettningsmängd enligt följande:

$$RiskPosition = \delta \cdot AdjNot \cdot MF$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta beräknat i enlighet med formeln i artikel 279a,

$AdjNot$ = transaktionens justerade teoretiska belopp beräknat i enlighet med artikel 279b,

MF = transaktionens löptidsfaktor beräknad i enlighet med formeln i artikel 279c.

Artikel 279a *Regulatoriskt delta*

1. Institutet ska beräkna det regulatoriska deltat (δ) på följande sätt:

- (a) För köp- och säljoptioner som ger optionens köpare rätt att köpa eller sälja ett underliggande instrument vid ett positivt pris ett visst datum i framtiden, utom om dessa optioner placeras in i ränterisk kategorin, ska instituten använda följande formel:

$$\delta = tecken * N \left(typ * \frac{\ln(P/K) + 0.5 * \sigma^2 * T}{\sigma * \sqrt{T}} \right)$$

där

$tecken$ = $\begin{cases} -1 & \text{om transaktionen är en säljoption} \\ +1 & \text{om transaktionen är en köpoption} \end{cases}$

typ = $\begin{cases} -1 & \text{om transaktionen är en köpt option} \\ +1 & \text{om transaktionen är en såld option} \end{cases}$

$N(x)$ = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad

normalfördelad slumpvariabel, dvs. sannolikheten att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med "x",

P = avista- eller terminspriset på optionens underliggande instrument,

K = optionens lösenpris,

T = optionens förfallodag, som är det enda framtida datum då optionen kan utnyttjas; förfallodagen ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention,

σ = optionens regulatoriska volatilitet fastställd i enlighet med tabell 1 på grundval av transaktionens riskkategori och typen av underliggande instrument för optionen.

Tabell 1

Riskkategori	Underliggande instrument	Regulatorisk volatilitet
Valuta	Alla	15 %
Kredit	Instrument med ett enda namn	100 %
	Instrument med flera namn	80 %
Aktier	Instrument med ett enda namn	120 %
	Instrument med flera namn	75 %
Råvaror	Elektricitet	150 %
	Övriga råvaror (exklusive elektricitet)	70 %
Övrigt	Alla	150 %

Institut som använder terminspriset på en options underliggande instrument ska säkerställa att

i) terminspriset motsvarar optionens egenskaper,

ii) den relevanta räntenivå som råder vid rapporteringsdagen används vid beräkning av terminspriset,

iii) det underliggande instrumentets förväntade kassaflöden före optionens förfallodag är integrerade i terminspriset.

(b) För trancher i en syntetisk värdepapperisering ska instituten använda följande formel:

$$\delta = tecken * \frac{15}{(1 + 14 * A) * (1 + 14 * D)}$$

där

tecken = $\begin{cases} +1 & \text{om kreditskydd har erhållits genom transaktionen} \\ -1 & \text{om kreditskydd har tillhandahållits genom transaktionen} \end{cases}$

A = tranchens fästpunkt,

D = tranchens avskiljningspunkt.

(c) För andra transaktioner än de som avses i leden a och b ska instituten använda följande regulatoriska delta:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren} \\ -1 & \text{om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren} \end{cases}$$

2. För tillämpningen av detta avsnitt betyder en lång position i den primära riskdrivaren att transaktionens marknadsvärde ökar när värdet på den primära riskdrivaren ökar, och en kort position i den primära riskdrivaren betyder att transaktionens marknadsvärde minskar när den primära riskdrivaren ökar.

För de transaktioner som avses i artikel 277.3 ska en lång position avse en transaktion för vilken känslighetstecknet för den primära riskdrivaren är positivt, och en kort position ska avse en transaktion för vilken känslighetstecknet för den primära riskdrivaren är negativt. För andra transaktioner än de som avses i artikel 277.3 ska instituten fastställa huruvida dessa transaktioner är långa eller korta positioner i den primära riskdrivaren på grundval av objektiv information om dessa transaktioners struktur eller deras syfte.

3. Institutet ska fastställa huruvida en transaktion med mer än en väsentlig riskdrivare är en lång position eller en kort position i var och en av de väsentliga riskdrivarna genom samma tillvägagångssätt som för den primära riskdrivaren i punkt 2.
4. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- (a) den formel som instituten ska använda för att beräkna regulatoriskt delta för köp- och säljoptioner som placerats in i ränteriskkategorin och som är

tillämplig under marknadsförhållanden där räntor kan vara negativa samt den regulatoriska volatilitet som är lämplig för den formeln,

- (b) vilken objektiv information avseende strukturen och syftet med en transaktion som instituten ska använda för att bestämma om en transaktion annan än de som avses i artikel 277.2 är en lång eller kort position i sin primära riskdrivare.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 279b
Justerat teoretiskt belopp

1. Institutet ska beräkna det justerade teoretiska beloppet enligt följande:

- (a) För transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin eller i kreditriskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som en produkt av derivatkontraktets teoretiska belopp multiplicerat med den regulatoriska durationsfaktorn, som ska beräknas på följande sätt:

$$\text{regulatorisk durationsfaktor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

där

R = den regulatoriska diskonteringsräntan, R = 5 %;

S = startdatumet, som är det datum då en transaktion börjar fastställa eller genomföra betalningar, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal. Om transaktionen redan har fastställts eller genomfört betalningar vid rapporteringsdagen ska startdatumet vara lika med 0. Startdatumet ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Om en transaktion har ett eller flera framtida datum ska institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktssliga förfallodatum ska startdatumet vara lika med det först infallande av

- i) det datum eller det först infallande av flera framtida datum som institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktssliga förfallodatum,
- ii) det datum då transaktionen börjar fastställa eller genomföra betalningar, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktsevenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionen startdatum fastställas på grundval av det datum då det underliggande instrumentet tidigast börjar fastställa eller genomföra betalningar.

E = slutdatumet, som är det datum då värdet av transaktionen sista kontraktsevenliga betalning utväxlas mellan institutet och motparten. Slutdatumet ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktsevenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionen slutdatum fastställas på grundval av transaktionen underliggande instruments sista kontraktsevenliga betalning.

(b) För transaktioner som placerats in i valutarisk kategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på följande sätt:

- (i) Om transaktionen består av ett betalningsben ska det justerade teoretiska beloppet vara derivatkontraktets teoretiska belopp.
- (ii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet av ett betalningsben är denominerat i institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det andra betalningsbens teoretiska belopp.
- (iii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet av vart och ett av betalningsbenen är denominerat i en annan valuta än institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det största av de två betalningsbens teoretiska belopp efter omräkning till institutets rapporteringsvaluta till rådande avistakurs.

(c) För transaktioner som placerats in i aktierisk kategorin eller råvarurisk kategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som produkten av marknadspriset på en enhet av transaktionen underliggande instrument multiplicerat med antalet enheter i det underliggande instrument som transaktionen hänvisar till.

Instituten ska använda det teoretiska beloppet som det justerade teoretiska beloppet om en transaktion som placerats in i aktierisk kategorin eller råvarurisk kategorin enligt kontraktet uttrycks som ett teoretiskt belopp och inte som antalet enheter i det underliggande instrumentet.

2. Instituten ska vid beräkning av det justerade teoretiska belopp som avses i punkt 1 fastställa transaktionen teoretiska belopp eller antalet enheter i det underliggande instrumentet enligt följande:

(a) Om det teoretiska beloppet eller antalet enheter i en transaktions underliggande instrument inte är fastställt fram till transaktionen kontraktsevenliga förfallodag:

- (i) För deterministiska teoretiska belopp och antal enheter i ett underliggande instrument ska det teoretiska beloppet vara det vägda genomsnittet av alla deterministiska värden av teoretiska belopp eller antal enheter i det underliggande instrumentet, beroende på vad som är tillämpligt, fram till transaktionens kontraktsevenliga förfallodag, varvid vikterna är proportionen av den tidsperiod då vart och ett av värdena av teoretiska belopp är tillämpliga.
 - (ii) För stokastiska teoretiska belopp och antal enheter i det underliggande instrumentet ska det teoretiska beloppet vara det belopp som fastställs genom fastställande av aktuella marknadsvärden inom formeln för beräkning av framtida marknadsvärden.
- (b) För binära och digitala optioner ska det teoretiska beloppet vara det största värdet av optionens möjliga avkastningslägen vid optionens förfallodag.
- Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket ska instituten om ett möjligt avkastningsläge för optionen är stokastiskt använda metoden i led a ii för att fastställa det teoretiska beloppets värde.
- (c) För kontrakt där det teoretiska beloppet utväxlas vid flera tillfällen ska det teoretiska beloppet multipliceras med det antal betalningar som återstår i enlighet med kontrakten.
 - (d) För kontrakt i vilka det föreskrivs en multiplicering av kassaflödesbetalningar eller en multiplicering av kontraktets underliggande, ska institutet justera det teoretiska beloppet för att beakta multipliceringens effekter på kontraktens riskstruktur.

3. Instituterna ska konvertera en transaktions justerade teoretiska belopp till rapporteringsvalutan till rådande avistakurs om det justerade teoretiska beloppet beräknas enligt denna artikel utifrån ett kontraktsevenligt teoretiskt belopp eller ett marknadspris på antalet enheter i ett underliggande instrument som är denominerat i en annan valuta.

Artikel 279c
Löptidsfaktor

1. Instituterna ska beräkna löptidsfaktorn MF (*Maturity factor*) enligt följande:
- (a) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.1 ska instituten använda följande formel:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/OE\}, 1\}}$$

där

M = transaktionens återstående löptid, som är lika med den tidsperiod som behövs för avslutandet av alla transaktionens kontraktsskyldigheter. Härvidlag ska all eventuell optionalitet i ett derivatkontrakt anses vara en kontraktsskyldighet. Den återstående löptiden ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Om en transaktion har ett annat derivatkontrakt som underliggande instrument som kan ge upphov till ytterligare kontraktsskyldigheter utöver transaktionens kontraktsskyldigheter ska transaktionens återstående löptid vara lika med den tidsperiod som krävs för att avsluta alla kontraktsskyldigheter avseende det underliggande instrumentet.

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

- (b) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 definieras löptidsfaktorn enligt följande:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{EttRäkenskapsår}}$$

där

$MPOR$ = nettningsmängdens marginalriskperiod fastställd i enlighet med artikel 285.2–285.5.

Vid fastställande av marginalriskperioden för transaktioner mellan en kund och en clearingmedlem ska ett institut som agerar antingen som kund eller som clearingmedlem ersätta den minimiperiod som fastställs i artikel 285.2 b med fem bankdagar.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den återstående löptiden vara lika med tidsperioden fram till nästa justeringsdag för transaktioner som är så utformade att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att kontraktets marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum.

Artikel 280

Koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor

Vid beräkning av tillägget för en säkringsmängd, som avses i artiklarna 280a–280f ska säkringsmängdens regulatoriska faktorkoefficient ” ϵ ” vara följande:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{för de säkringsmängder som fastställs i artikel 275.1} \\ 5 & \text{för de säkringsmängder som fastställs i artikel 275.2 a} \\ 0.5 & \text{för de säkringsmängder som fastställs i artikel 275.2 b} \end{cases}$$

Artikel 280a
Tillägg för ränteriskkategorin

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för ränteriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

där

j = index som anger alla de ränterisksäkringsmängder som fastställts för nettningsmängden i enlighet med artikel 277a.1 a och 277a.2.

$AddOn_j^{IR}$ = tillägget för säkringsmängd ”j” i ränteriskkategorin beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Tillägget för säkringsmängd ”j” i ränteriskkategorin ska beräknas enligt följande:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd ”j” fastställd i enlighet med tillämpligt värde enligt artikel 280,

SF^{IR} = den regulatoriska faktorn för ränteriskkategorin med ett värde som är lika med 0,5 %,

$EffNot_j^{IR}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd ”j” beräknat i enlighet med punkterna 3 och 4.

3. Vid beräkning av det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd ”j” ska instituten först hänföra varje transaktion i säkringsmängden till lämplig undergrupp i tabell 2. De ska göra detta på grundval av varje transaktions slutdatum, som fastställs i enlighet med artikel 279b.1 a:

Tabell 2

Undergrupp	Slutdatum (år)
1	>0 och <=1
2	>1 och <= 5
3	> 5

Instituten ska sedan beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängden ”j” i enlighet med följande formel:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

där

l = index som anger riskpositionen,

$D_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet av undergrupp ”k” i säkringsmängd ”j” beräknat enligt följande:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Undergrupp } k} RiskPosition_l$$

Artikel 280b

Tillägg för valutarisken

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för valutariskskategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

där

j = index som anger alla de valutarisksäkringsmängder som fastställts för nettningsmängden i enlighet med artikel 277a.1 b och 277a.2,

$AddOn_j^{FX}$ = tillägget för säkringsmängd ”j” i valutariskskategorin beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Tillägget för säkringsmängd ”j” i valutariskskategorin ska beräknas i enlighet med följande:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd ”j” beräknas i enlighet med artikel 280,

SF^{FX} = den regulatoriska faktorn för valutariskskategorin med ett värde som är lika med 4 %,

$EffNot_j^{IR}$ = det faktiska teoretiska beloppet av säkringsmängd ”j” beräknat enligt följande:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in \text{Referensenhet avseende aktier } j} RiskPosition_l$$

Artikel 280c
Tillägg för kreditriskkategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende kredit för nettningsmängderna i enlighet med följande:

- (a) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje emittent av ett referensskuldinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som hänförs till kreditriskkategorin. Transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om det referensskuldinstrument som är underliggande till dessa transaktioner ges ut av samma utgivare.
- (b) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje grupp av skuldreferensinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som hänförs till kreditriskkategorin. Transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om den grupp av referensskuldinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kreditriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

där

j = index som anger alla de kreditrisksäkringsmängder som fastställts för nettningsmängden i enlighet med artikel 277a.1 c och 277a.2,

$AddOn_j^{Credit}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd ”j” beräknat i enlighet med punkt 2,

3. Institutet ska beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd ”j” enligt följande:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} * AddOn(Enhet_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Credit})^2 \right) * \left(AddOn(Enhet_j) \right)^2}$$

där

j = index som anger referensenheten avseende kredit för nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 1,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd ”j”, som fastställts i enlighet med artikel 280,

$AddOn(Enhet_j)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit ”j” fastställt i enlighet med punkt 4,

ρ_j^{Credit} = korrelationsfaktorn för enhet koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor. Om referensenheten avseende kredit ”j” har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $\rho_j^{Credit} = 50 \%$. Om referensenheten avseende kredit ”j” har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_j^{Credit} = 80 \%$.

4. Institutet ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit ”j” enligt följande:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

där

$EffNot_j^{Credit}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensenheten avseende kredit ”j” beräknat enligt följande:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in \text{Referensenhet avseende kredit } j} SF_{j,l}^{Credit} * RiskPosition_l$$

där

l = index som anger riskpositionen,

$SF_{j,l}^{Credit}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheten avseende kredit ”j” fastställd i enlighet med punkt 5.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska institutens beräkna den tillämpliga regulatoriska faktorn för referensenheten avseende kredit ”j” enligt följande:

(a) För referensenheten avseende kredit ”j” som fastställts i enlighet med punkt 1 a, ska $SF_{j,l}^{Credit}$ tilldelas en av de sex regulatoriska faktorerna i tabell 3 i denna artikel på grundval av en extern kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut för motsvarande enskilde utgivare. För en enskild utgivare för vilken en kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut inte är tillgänglig ska

(i) institut som använder metoden i avdelning II kapitel 3 placera in den enskilda utgivarens interna kreditvärdering i en av de externa kreditbedömningarna,

(ii) institut som använder metoden i avdelning II kapitel 2 tilldela $SF_{j,l}^{Credit} = 0,54 \%$ till denna referensenhet avseende kredit. Om ett institut

använder artikel 128 för att riskvikta motpartsriskexponeringen mot denna enskilda utgivare, ska den dock tilldelas $SF_{j,l}^{Credit} = 1,6 \%$.

- (b) För referensenheter avseende kredit ”j” som fastställts i enlighet med punkt 1 b ska följande gälla:
- (i) Om en position ”l” som tilldelats en referensenhet avseende kredit ”j” är ett kreditindex som noterats på en erkänd börs ska $SF_{j,l}^{Credit}$ tilldelas en av de två regulatoriska faktorer som anges i tabell 4 i denna artikel på grundval av majoriteten av kreditkvalitet hos dess enskilda beståndsdelar,
 - (ii) Om en position ”l” som hänförs till referensenheten avseende kredit ”j” inte omfattas av led i i denna punkt ska $SF_{j,l}^{Credit}$ vara det vägda genomsnittet av de regulatoriska faktorer som tilldelats till varje beståndsdel i enlighet med metoden i led a i denna punkt, varvid vikterna bestäms genom proportionen av beståndsdelarnas teoretiska belopp i den positionen.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	Regulatorisk faktor för transaktioner med ett enda namn
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabell 4

Dominerande kreditkvalitet	Regulatorisk faktor för noterade index
<i>Investment grade</i>	0,38 %
<i>Non-investment</i>	1,06 %

<i>grade</i>	
--------------	--

Artikel 280d
Tillägg för aktieriskskategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende aktier för nettningsmängden i enlighet med följande:

- (a) Det ska finnas en referensenhet avseende aktier för varje utgivare av ett referensaktieinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som tillhör aktieriskskategorin. Transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende aktier om det referensaktieinstrument som är underliggande till dessa transaktioner ges ut av samma utgivare.
- (b) Det ska finnas en referensenhet avseende aktier för varje grupp av referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som hänförs till aktieriskskategorin. Transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende aktier om den grupp av underliggande referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn, beroende på vad som är tillämpligt, till dessa transaktioner har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten för en given nettningsmängd beräkna tillägget för aktieriskskategorin enligt följande:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

där

j = det index som anger alla de kreditrisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 d och 277a.2 för nettningsmängden.

$AddOn_j^{Equity}$ = tillägg för säkringsmängd ”j” i kreditriskskategorin beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Institutet ska beräkna tillägget för aktieriskskategorin för säkringsmängd ”j” enligt följande:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j * \left[\left(\sum_j \rho_j^{Equity} * AddOn(Enhet_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Equity})^2 \right) * (AddOn(Enhet_j))^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

där

j = index som anger referensenheterna avseende aktier för

nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 1.

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd ”j” fastställd i enlighet med artikel 280,

$AddOn(Enhet_j)$ = tillägget för referensenheten avseende aktier ”j”, fastställt i enlighet med punkt 4,

ρ_j^{Equity} = korrelationsfaktorn för enhet ”j”. Om referensenheten avseende aktier ”j” har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $\rho_j^{Equity} = 50\%$. Om referensenheten avseende aktier ”j” har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_j^{Equity} = 80\%$.

4. Instituterna ska beräkna tilläggen för referensenheten avseende aktier ”j” enligt följande:

$$AddOn(Enhet_j) = SF_j^{Equity} * EffNot_j^{Equity}$$

där

SF_j^{Equity} = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheten avseende aktier, ”j”. Om referensenheten avseende aktier ”j” har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $SF_j^{Equity} = 32\%$, om referensenheten avseende aktier ”j” har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $SF_j^{Equity} = 20\%$.

$EffNot_j^{Equity}$ = det faktiska teoretiska beloppet av referensenheten avseende aktier ”j” beräknat enligt följande:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in \text{Referensenhet avseende aktier } j} RiskPosition_l$$

Artikel 280e
Tillägg för råvaruriskkategori

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för råvaruriskkategori för en given nettningsmängd enligt följande:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = index som anger de råvarusäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 e och 277a.2 för nettningsmängden.

$AddOn_j^{Com}$ = tillägget för råvaruriskkategori för säkringsmängd ”j” beräknat i enlighet med punkt 4.

2. Vid beräkning av tillägget för en råvarusäkringsmängd för en given nettningsmängd i enlighet med punkt 4 ska instituten fastställa relevanta råvarureferenstyper för varje säkringsmängd. Råvaruderivattransaktioner ska endast hänföras till samma råvarureferenstyp om det underliggande råvaruinstrumentet för dessa transaktioner är

av samma karaktär.

3. Genom undantag från punkt 2 får de behöriga myndigheterna begära att institut med stora och koncentrerade råvaruderivatportföljer beaktar ytterligare egenskaper, utöver det underliggande råvaruinstrumentets karaktär, när de fastställer råvarureferenstyperna för en råvarusäkringsmängd i enlighet med punkt 2.

EBA ska utveckla förslag till tekniska standarder för tillsyn för att i närmare detalj ange vad som avses med en stor och koncentrerad råvaruderivatportfölj enligt första stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [15 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Institutet ska beräkna tillägget för råvarukategorin för säkringsmängd ”j” enligt följande:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \left[\left(\rho^{Com} * \sum_k AddOn(Typ_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \sum_k (AddOn(Typ_k^j))^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

där

k = index som anger råvarureferenstyperna för nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 2.

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd ”j” beräknad i enlighet med artikel 280,

$AddOn(Typ_k^j)$ = tillägget för råvarureferenstyp ”k” beräknat i enlighet med punkt 5,

ρ^{Com} = råvaruriskkategoriens korrelationsfaktor med ett värde som är lika med 40 %.

5. Institutet ska beräkna tillägget för råvarureferenstyp ”k” på följande sätt:

$$AddOn(Typ_k^j) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

där

SF_k^{Com} = den regulatoriska faktor som är tillämplig på råvarureferenstyp ”k”.

Om råvarureferenstyp ”k” motsvarar transaktioner som tilldelats till den säkringsmängd som avses i artikel 277b.1 e i är $SF_k^{Com} = 40 \%$, annars är $SF_k^{Com} =$

18 %.

$EffNot_k^{Com}$ = det faktiska teoretiska beloppet av råvarureferenstyp "k" beräknat enligt följande:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in Råvarureferenstyp \quad k} RiskPosition_l$$

Artikel 280f
Tillägg för kategorin "övriga risker"

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kategorin "övriga risker" för en given nettningsmängd enligt följande:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

där

j = index som anger de säkringsmängder för övrig risk som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 f och 277a.2 för nettningsmängden.

$AddOn_j^{Other}$ = tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd "j" beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Institutet ska beräkna tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd "j" på följande sätt:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * |EffNot_j^{Other}|$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd "j" beräknad i enlighet med artikel 280,

SF^{Other} = den regulatoriska faktorn för kategorin "övriga risker" med ett värde som är lika med 8 %,

$EffNot_j^{Other}$ = det faktiska teoretiska beloppet av säkringsmängd "j" beräknat enligt följande:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in Säkringsmängd \quad j} RiskPosition_l$$

,,

- (66) I del tre ska avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 ändras på följande sätt:

”AVSNITT 4 FÖRENKLAD SCHABLONMETOD FÖR MOTPARTSRISK

Artikel 281

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet ska beräkna ett enda exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå i enlighet med avsnitt 3 i detta kapitel, om inte annat följer av punkt 2.
2. Exponeringsvärdet för en nettningsmängd ska beräknas i enlighet med följande krav:
 - (a) Institutet ska inte tillämpa den behandling som avses i artikel 274.6.
 - (b) Genom undantag från artikel 275.1 ska instituten tillämpa följande:

För sådana nettningsmängder som inte avses i artikel 275.2 ska instituten beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

- (c) Genom undantag från artikel 275.2 ska instituten tillämpa följande:

För nettningsmängder för transaktioner som handlas på erkända börser, nettningsmängder som clearas centralt av en central motpart som beviljats auktorisation i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänts i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 eller nettningsmängder för transaktioner för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, ska instituten beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för,

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

- (d) Genom undantag från artikel 275.3 ska instituten tillämpa följande:

För nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal ska instituten i det fall marginalavtalet gäller flera nettningsmängder beräkna ersättningskostnaden som summan av ersättningskostnaden för varje enskild nettningsmängd beräknad i enlighet med punkt 1, som om ingen marginalsäkerhet ställts.

- (e) Alla säkringsmängder ska fastställas i enlighet med artikel 277a.1.

- (f) Instituterna ska sätta multiplikatorn till 1 i den formel som används för att beräkna potentiell framtida exponering i artikel 278.1, enligt följande:

$$PFE = \sum_a Addon^{(a)} ;$$

- (g) Genom undantag från artikel 279a.1 ska instituten tillämpa följande:

Instituterna ska beräkna det regulatoriska deltat för alla transaktioner på följande sätt:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 & \text{where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases} ;$$

- (h) Den formel som används för att beräkna den regulatoriska durationsfaktorn i artikel 279b.1 ska se ut på följande sätt:

$$\text{regulatorisk durationsfaktor} = E - S ;$$

- (i) Den löptidsfaktor (MF) som avses i artikel 279c.1 ska beräknas på följande sätt:

- (iii) a) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.1 är MF = 1.

- a) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 är MF = 0,42.

- (j) Den formel som används för beräkning av det faktiska teoretiska beloppet av säkringsmängd ”j” i artikel 280a.3 ska se ut på följande sätt:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

- (k) Den formel som används för att beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd ”j” i kreditriskkategorin i artikel 280c.3 ska se ut på följande sätt:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_j |AddOn(Enhet_j)|$$

- (l) Den formel som används för att beräkna tillägget för aktieriskskategorin för säkringsmängd ”j” i aktieriskskategorin i artikel 280d.3 ska se ut på följande sätt:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_j |AddOn(Enhet_j)|$$

- (m) Den formel som används för att beräkna tillägget för råvaruriskskategorin för säkringsmängd ”j” i råvaruriskskategorin i artikel 280e.3 ska se ut på följande

sätt:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_j |AddOn(Typ_k^j)|$$

"

(67) I del tre ska avdelning II kapitel 6 avsnitt 5 ersättas med följande:

”AVSNITT 5
URSPRUNGLIG ÅTAGANDEMETOD

Artikel 282
Beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet får beräkna ett enskilt exponeringsvärde för alla transaktioner inom ett nettningsavtal om alla villkor i artikel 274.1 är uppfyllda. I annat fall ska instituten beräkna ett separat exponeringsvärde för varje transaktion som behandlas som dess egen nettningsmängd.
2. Exponeringsvärdet för en nettningsmängd eller transaktion ska vara produkten av 1,4 gånger summan av den aktuella ersättningskostnaden och den potentiella framtida exponeringen.
3. Den aktuella ersättningskostnad som avses i punkt 2 ska fastställas enligt följande:
 - (a) För nettningsmängder för transaktioner som handlas på erkända börser, eller nettningsmängder som clearas centralt av en central motpart som beviljats auktorisation i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänts i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, eller nettningsmängder för transaktioner för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, ska instituten beräkna ersättningskostnaden i punkt 2 i enlighet med följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för,

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

- (b) För alla övriga nettningsmängder eller enskilda transaktioner ska instituten beräkna den aktuella ersättningskostnad som avses i punkt 2 enligt följande:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

För att beräkna den aktuella ersättningskostnaden ska instituten uppdatera de aktuella

marknadsvärdena minst en gång per månad.

4. Institutet ska beräkna den potentiella framtida exponering som avses i punkt 2 enligt följande:

- (a) En nettningsmängds potentiella framtida exponering är summan av den potentiella framtida exponeringen av alla transaktioner i en nettningsmängd, enligt beräkningen i led b.
- (b) En enskild transaktions nettningsmängd är dess teoretiska belopp multiplicerat med
 - (i) produkten av 0,5 % multiplicerat med den transaktionens återstående löptid för räntekontrakt,
 - (ii) 4 % för kontrakt som avser valuta kontrakt,
 - (iii) 18 % för kontrakt som avser guldkontrakt,
- (c) det teoretiska belopp som avses i led b ska fastställas i enlighet med artikel 279b.1 a och b samt artikel 279b.2 och 279b.3, beroende på vad som är tillämpligt,
- (d) Nettningsmängdernas potentiella framtida exponering, som avses i punkt 3 a, ska multipliceras med 0,42.

Vid beräkning av potentiell exponering för räntekontrakt i enlighet med led b ii får instituten välja att använda kontraktens ursprungliga löptid i stället för den återstående löptiden.”.

(68) I artikel 283 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Ett institut ska använda de metoder som anges i avsnitt 3 eller 5 på alla OTC-derivattransaktioner och transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka institutet inte fått tillstånd enligt punkt 1 att använda metoden med interna modeller. Dessa metoder får användas på permanent basis inom en grupp.” .

(69) Artikel 298 ska ersättas med följande:

*”Artikel 298
Effekter av godkännande av nettning som riskreducerande*

Vid tillämpning av avsnitten 3 och 6 ska nettning godkännas enligt bestämmelserna i dessa avsnitt.”.

(70) I artikel 299 ska punkt 2 a utgå.

(71) Artikel 300 ska ändras på följande sätt:

- (a) Den första meningen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av detta avsnitt och del sju gäller följande definitioner:”.

(b) Följande led 5–11 ska läggas till:

”5) *kontanttransaktion*: transaktion i kontanter, skuldinstrument eller aktier samt valuta- och råvarutransaktioner till avistapris; repotransaktioner och transaktioner för värdepappers- eller råvarulån eller för inlåning av värdepapper och råvaror, räknas inte som kontanttransaktioner.

6) *indirekt clearingarrangemang*: ett arrangemang som uppfyller villkoren i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.

7) *kundstruktur med flera nivåer*: ett indirekt clearingarrangemang där clearingtjänster tillhandahålls ett institut av en enhet som inte är clearingmedlem utan som själv är kund till en clearingmedlem eller en kund på högre nivå.

8) *kund på högre nivå*: den enhet som tillhandahåller en kund på lägre nivå tjänster.

9) *kund på lägre nivå*: den enhet som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå.

10) *ofinansierade bidrag till obeståndsfond*: ett bidrag som ett institut som fungerar som clearingmedlem enligt avtal har åtagit sig att tillhandahålla en central motpart efter det att den centrala motparten har förbrukat sin obeståndsfond för att täcka de förluster som den ådragit sig till följd av att en eller flera clearingmedlemmar har fallerat.

11) *fullt ut garanterad ut- eller inlåningstransaktion*: en penningmarknadstransaktion för vilken fullständig säkerhet ställts där två motparter utväxlar insättningar och en central motpart står emellan dem för att säkerställa att motparterna genomför sina betalningsåtaganden.”.

(72) Artikel 301 ska ersättas med följande:

*”Artikel 301
Huvudsakligt tillämpningsområde*

1. Detta avsnitt gäller följande kontrakt och transaktioner så länge de är utestående hos en central motpart:

(a) Kontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.

(b) Transaktioner för värdepappersfinansiering och fullt ut garanterade ut- och inlåningstransaktioner.

(c) Transaktioner med lång avvecklingscykel.

Detta avsnitt gäller inte exponeringar som uppkommer från avveckling av kontanttransaktioner. Institutet ska tillämpa den behandling som föreskrivs i avdelning V i denna del för handelsexponeringar som uppstår från dessa

transaktioner och en riskvikt på 0 % för bidrag till obeståndsfonder som endast omfattar dessa transaktioner. Institutet ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för bidrag till obeståndsfonden som omfattar några av de kontrakt som förtecknas i första stycket, utöver kontanttransaktionerna.

2. Vid tillämpning av detta avsnitt gäller följande:

- (a) Den initiala marginalsäkerheten ska inte innehålla bidrag till en central motpart för inbördes förlustdelningssystem.
- (b) Den initiala marginalsäkerheten ska innehålla säkerheter som ställts av ett institut som fungerar som clearingmedlem eller av en kund, utöver det minibelopp som krävs av den centrala motparten respektive av institutet som agerar clearingmedlem, förutsatt att den centrala motparten eller institutet som fungerar som clearingmedlem i tillämpliga fall kan hindra det institut som fungerar som clearingmedlem eller kunden från att dra tillbaka en sådan alltför stor säkerhet.
- (c) Om en central motpart använder en initial marginalsäkerhet för att dela en förlust mellan sina clearingmedlemmar ska institutet som fungerar som clearingmedlem behandla denna initiala marginalsäkerhet som ett bidrag till obeståndsfonden.”.

(73) I artikel 302 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Institutet ska med hjälp av lämpliga scenarioanalyser och stresstester bedöma om storleken på den kapitalbas som de har för exponeringar mot en central motpart, inklusive potentiella framtida eller villkorade kreditexponeringar, exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden och, om institutet fungerar som en clearingmedlem, exponeringar som följer av avtalsmässiga arrangemang enligt artikel 304, på ett adekvat sätt står i relation till de risker som är förenade med dessa exponeringar.”.

(74) Artikel 303 ska ersättas med följande:

”Artikel 303

Behandling av clearingmedlemmars exponeringar mot centrala motparter

- 1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem, antingen för egen del eller som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, ska beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en central motpart enligt följande:
 - (a) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 306 för sina handelsexponeringar mot den centrala motparten.
 - (b) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för sina bidrag till obeståndsfonden till den centrala motparten.
- 2. Vid tillämpning av punkt 1 ska summan av institutets kapitalbaskrav för dess

exponeringar mot en kvalificerad central motpart till följd av handsexponering och bidrag till obeståndsfonden omfattas av ett tak som är lika med summan av de kapitalbaskrav som skulle gälla för samma exponeringar om den centrala motparten inte hade varit en icke-kvalificerad central motpart.”.

(75) Artikel 304 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem och i denna egenskap fungerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med kunden i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avsnitt 4 i denna avdelning och avdelning VI i denna del, beroende på vad som är tillämpligt.”.

(b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Om ett institut som fungerar som en clearingmedlem använder metoderna i avsnitt 3 eller 6 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar ska följande gälla:

(a) Genom undantag från artikel 285.2 får institutet använda en marginalriskperiod på minst fem bankdagar för sina exponeringar mot en kund.

(b) Institutet ska tillämpa en marginalriskperiod på minst tio bankdagar för sina exponeringar mot en central motpart.

(c) Om en nettningsmängd som ingår i beräkningarna uppfyller kraven i artikel 285.3 a får institutet, genom undantag från artikel 285.3, bortse från den gräns som anges i 285.3 a förutsatt att nettningsmängden inte uppfyller villkoren i 285.3 b och inte innehåller några omtvistade transaktioner.

(d) Om en central motpart håller en variationsmarginal mot en transaktion och institutets säkerheter inte är skyddade mot en central motparts insolvens ska institutet tillämpa en marginalriskperiod som är den kortare av ett år och transaktionens återstående löptid, men minst 10 bankdagar.

4. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 4 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får detta institut genom undantag från artikel 281.2 h använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning.

5. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 5 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får detta institut genom undantag från artikel 282.4 d använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning.”.

(c) Följande punkter 6 och 7 ska läggas till:

”6. Ett institut som fungerar som clearingmedlem får använda det minskade exponeringsbelopp som uppstår till följd av beräkningarna i punkterna 3, 4 och 5 vid beräkning av sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med avdelning VI.

7. Ett institut som fungerar som clearingmedlem som samlar in säkerheter från en kund för en motpartsrelaterad transaktion och för säkerheten vidare till den centrala motparten får räkna med denna säkerhet för att minska sin exponering mot klienten för denna motpartstransaktion.

Vid kundstrukturer med flera nivåer får den behandling som beskrivs i första stycket tillämpas på alla strukturens nivåer.”.

(76) Artikel 305 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut som är kund ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med sin clearingmedlem i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avdelning 4 i denna avdelning och avdelning VI i denna del, beroende på vad som är tillämpligt.”.

(b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Kunden har genomfört en tillräckligt genomgripande rättslig utredning, som den har hållit uppdaterad, som bestyrker att arrangemangen som säkerställer att villkoren i punkt b är uppfyllda är lagliga, giltiga, bindande och verkställbara enligt relevant lagstiftning i relevant jurisdiktion.”.

(c) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Ett institut får vid bedömningen av sin efterlevnad av villkoren i led b första stycket beakta alla tydliga precedensfall av överföringar av kundpositioner och motsvarande säkerheter hos en central motpart och eventuella avsikter från branschen att fortsätta med dessa förfaranden.”.

(d) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Om ett institut som är en kund inte lever upp till villkoren punkt 2 a i denna artikel på grund av att institutet inte är skyddat mot förluster för den händelse att clearingmedlemmen och en annan av clearingmedlemmens kunder gemensamt skulle falla, men alla andra villkor enligt led a och övriga led i den punkten är uppfyllda, får institutet genom undantag från punkt 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskraven för sina handelsexponeringar för motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artikel 306, förutsatt att den 2-procentiga riskvikten enligt artikel 306.1 a ersätts med en 4-procentig riskvikt.

4. Vid kundstrukturer med flera nivåer får ett institut som är en kund på lägre nivå som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå endast

tillämpa behandlingen i punkterna 2 och 3 om villkoren i dessa punkter uppfylls på alla nivåer i strukturen.”.

(77) Artikel 306 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Om institutet agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet inte är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle falla, får det sätta värdet av sin handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen till noll.”.

(b) I punkt 1 ska följande led d läggas till:

”d) Om ett institut agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle falla ska det tillämpa behandlingen i leden a och b, beroende på vad som är tillämpligt, på den handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen.”.

(c) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Genom undantag från punkt 1 får ett institut ange exponeringsvärdet noll för exponeringarna avseende motpartsrisken för de tillgångar som ställts som säkerhet till en central motpart eller en clearingmedlem vilka är konkursskyddade, om den centrala motparten, clearingmedlemmen eller en eller flera av clearingmedlemmens övriga kunder skulle bli insolventa.

3. Ett institut ska beräkna exponeringsvärden för sina handelsrelaterade exponeringar mot en central motpart i enlighet med avsnitt 1–8 i detta kapitel och kapitel 4 avsnitt 4 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.”.

(78) Artikel 307 ska ersättas med följande:

”Artikel 307

Kapitalbaskrav för bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut som fungerar som clearingmedlem ska tillämpa följande behandling på sina exponeringar som följer av dess bidrag till en central motparts obeståndsfond.

- (a) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts fonds obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 308.
- (b) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade och ofinansierade bidrag

till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 309.

- (c) Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 310.”.

(79) Artikel 308 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Ett institut ska beräkna kapitalbaskravet (K_i) för att täcka exponeringen till följd av sitt förfinansierade bidrag (DF_i) enligt följande:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

där

i = index som anger clearingmedlemmen,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_{CM} = summan av förfinansierade bidrag från den kvalificerade centrala motpartens alla clearingmedlemmar, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens förfinansierade finansiella medel, som denna rapporterat till instituten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet (K_{CMi}), fastställt i enlighet med punkt 2, multiplicerat med 12,5.”.

(b) Punkterna 4 och 5 ska utgå.

(80) Artikel 309 ska ersättas med följande:

”Artikel 309

Kapitalbaskrav för förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och för ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motpart

1. Ett institut ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet (K) för exponeringarna till följd av sina förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond (DF) och från ofinansierade bidrag (UC) till en sådan

central motpart:

$$K = DF + UC.$$

2. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts bidrag till den icke-kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet (K), fastställt i enlighet med punkt 1, multiplicerat med 12,5.”.

(81) Artikel 310 ska ersättas med följande:

”Artikel 310

Kapitalbaskrav för ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond

Instituten ska tillämpa en riskvikt på 0 % för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond.”.

(82) Artikel 311 ska ersättas med följande:

”Artikel 311

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter som inte längre uppfyller vissa villkor

3. Instituten ska tillämpa den behandling som föreskrivs i denna artikel om det har kommit till deras kännedom, till följd av ett offentligt tillkännagivande eller meddelande från den behöriga myndigheten för en central motpart som används av dessa institut eller från denna centrala motpart själv, att den centrala motparten inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller godkännande, beroende på vad som är tillämpligt.
4. Om villkoret i punkt 1 är uppfyllt ska instituten inom tre månader från uppkomsten av den omständighet som avses i den punkten, eller tidigare om institutens behöriga myndigheter så kräver, göra följande med avseende på sina exponeringar mot den centrala motparten:
 - (a) Tillämpa den behandling som anges i artikel 306.1 b på sina handelsrelaterade exponeringar mot den centrala motparten.
 - (b) Tillämpa den behandling som anges i artikel 309 på sina förfinansierade bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond och på sina ofinansierade bidrag till den centrala motparten.
 - (c) Behandla sina exponeringar – utöver dem som förtecknas i leden a och b – mot den centrala motparten som exponeringar mot ett företag i enlighet med den schablonmetod för kreditrisk som anges i kapitel 2 i denna avdelning.”.

(83) I del tre avdelning IV ska kapitel 1 ersättas med följande :

”Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 325

Metoder för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisker

1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisker för alla positioner i handelslagret och för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:
 - (a) Från och med den [första tillämpningsdag för denna förordning]: schablonmetoden i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning.
 - (b) Från och med den [första tillämpningsdag för denna förordning]: internmodellmetoden i enlighet med kapitel 1b i denna avdelning, endast för de positioner som har tilldelats till handlarbord för vilka institutet har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda denna metod, i enlighet med artikel 325ba.
 - (c) Efter den [första tillämpningsdag för denna förordning] får endast institut som uppfyller de villkor som anges i artikel 325a.1 använda den förenklade schablonmetod som avses i punkt 4 för att fastställa kapitalbaskrav för marknadsrisker.
 - (d) Till och med den [första tillämpningsdag för denna förordning]: den förenklade internmodellmetoden i enlighet med kapitel 5 i denna avdelning för de riskkategorier för vilka institutet har fått tillstånd enligt artikel 363 att använda denna metod. Efter den [första tillämpningsdag för denna förordning] får institut inte längre använda den förenklade internmodellmetoden i enlighet med kapitel 5 för att fastställa kapitalbaskrav för marknadsrisker.
2. Kapitalbaskrav för marknadsrisker, beräknat med den förenklade schablonmetod som avses i punkt 1 c, motsvarar summan av följande kapitalbaskrav, enligt vad som är tillämpligt:
 - (a) Kapitalbaskrav för positionsrisker enligt kapitel 2 i denna avdelning.
 - (b) Kapitalbaskrav för valutarisker enligt kapitel 3 i denna avdelning.
 - (c) Kapitalbaskrav för råvarurisk enligt kapitel 4 i denna avdelning.
3. Institut får använda en kombination av metoderna i punkt 1 a och 1 b på permanent basis inom en grupp, förutsatt att de kapitalbaskrav för marknadsrisker som beräknas enligt metoden i led a inte överstiger 90 % av de sammanlagda kapitalbaskraven för marknadsrisker. I annat fall ska instituten använda metoden i punkt 1 a för alla positioner som omfattas av kapitalbaskrav för marknadsrisker.
4. Institut får använda en kombination av metoderna i punkt 1 c och 1 d på permanent

basis inom en grupp i enlighet med artikel 363.

5. Institut får inte använda någon av metoderna i punkt 1 a och 1 b i kombination med metoden i punkt 1 c.
6. Institut får inte använda metoden i punkt 1 b för instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner eller positioner som ingår i korrelationshandelsportföljen enligt vad som anges i artikel 104.7–104.9.
7. Vid beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk med användning av den avancerade metoden i artikel 383 får institut fortsätta att använda den förenklade internmodellmetoden enligt kapitel 5 i denna avdelning efter den [första tillämpningsdag för denna förordning], då instituten ska upphöra att använda den metoden för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisker.
8. EBA ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange hur institut ska fastställa kapitalbaskrav för marknadsrisker för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med metoderna i punkt 1 a och 1 b.
EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325a

Villkor för att använda den förenklade schablonmetoden

1. Ett institut får beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisker med användning av metoden i artikel 325.1 c, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som genererar marknadsrisker är lika med eller lägre än följande trösklar baserat på en bedömning som görs varje månad:
 - (a) 10 % av institutets totala tillgångar.
 - (b) 300 miljoner EUR.
2. Instituterna ska beräkna storleken på den verksamhet inom och utanför balansräkningen som genererar marknadsrisker på ett givet datum i enlighet med följande krav:
 - (a) Alla positioner i handelslagret ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditriskexponeringar utanför handelslagret.
 - (b) Alla positioner utanför handelslagret som genererar valutarisk och råvarurisk ska räknas med.

- (c) Alla positioner ska värderas till marknadspris på den dagen, utom de positioner som avses i led b. Om en positions marknadspris inte finns tillgängligt på en viss dag ska instituten använda det senast kända marknadsvärdet för positionen i fråga.
 - (d) Alla positioner utanför handelslagret som genererar råvarurisk ska betraktas som en total nettoposition i valuta och värderas i enlighet med artikel 352.
 - (e) Alla positioner utanför handelslagret som genererar råvarurisk ska värderas enligt bestämmelserna i artiklarna 357–358.
 - (f) Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta positioner.
3. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskrav för marknadsrisker i enlighet med denna artikel.
 4. Om ett institut inte längre uppfyller något av villkoren i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
 5. Institutet ska upphöra att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med punkt 1 inom tre månader från det att något av följande gäller:
 - (a) Institutet uppfyller inte något av kraven i punkt 1 under tre månader i följd.
 - (b) Institutet uppfyller inte något av kraven i punkt 1 under mer än sex av de tolv senaste månaderna.
 6. Om ett institut upphör att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med punkt 1 ska det endast tillåtas att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med punkt 1 om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 har uppfyllts under en sammanhängande period på ett år.
 7. Institutet får inte ingå en position endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.

Artikel 325b

Beräkning av sammanställda kapitalbaskrav

1. Ett institut får, med förbehåll för punkt 2 och enbart i syfte att på gruppnivå beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning, avräkna positioner i ett institut eller företag mot positioner i ett annat institut eller företag.
2. Ett institut får endast tillämpa punkt 1 efter tillstånd av de behöriga myndigheterna och detta tillstånd ska utfärdas om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Det finns en tillfredsställande kapitalbasfördelning inom företagsgruppen.
 - (b) De ramar för institutens verksamhet som bestäms av förordningar, lagstiftning eller avtal är sådana att ömsesidigt ekonomiskt stöd inom gruppen garanteras.

3. Om företag är belägna i tredjeländer ska samtliga följande villkor vara uppfyllda, utöver dem som anges i punkt 2:
- (a) Företagen har auktoriserats i ett tredjeland och uppfyller antingen definitionen av kreditinstitut eller är erkända värdepappersföretag i tredjeland.
 - (b) Företagen uppfyller på individuell nivå kapitalbaskrav som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.
 - (c) Det finns inga föreskrifter i de berörda tredjeländerna som väsentligen påverkar kapitalöverföringen inom företagsgruppen.

Artikel 325c

Strukturella risksäkringar mot valutarisk

1. Positioner som ett institut avsiktligt har ingått för att säkra sig mot växelkursers negativa påverkan på dess kvoter i enlighet med artikel 92.1 får undantas från beräkningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk, efter tillstånd från de behöriga myndigheterna och förutsatt att följande villkor uppfylls:
- (a) Undantaget är begränsat till det största av följande belopp:
 - (i) Det belopp som är denominerat i utländsk valuta och som rör investeringar i anknutna enheter som inte är konsoliderade med institutet.
 - (ii) Det belopp som är denominerat i utländsk valuta och som rör investeringar i konsoliderade dotterföretag.
 - (b) Undantaget från beräkningen av kapitalbaskrav för marknadsrisker gäller för minst sex månader.
 - (c) Institutet har till de behöriga myndigheterna lämnat närmare upplysningar om positionen, styrkande av att positionen har ingåtts i syfte att helt eller delvis säkra sig mot växelkursers negativa påverkan på dess kvoter i enlighet med artikel 92.1 och de belopp i dessa positioner som ska undantas från kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt vad som avses i led a.
2. Om positioner undantas från kapitalbaskrav för marknadsrisker i enlighet med punkt 1 ska undantagen tillämpas konsekvent och under hela tillgångarnas eller posternas livstid.
3. De behöriga myndigheterna ska godkänna eventuella efterföljande ändringar som instituten gör av de belopp som ska undantas från kapitalbaskrav för marknadsrisker i enlighet med punkt 1.”
- (84) I del 3 avdelning IV ska följande kapitel 1a och 1b läggas till:

"Kapitel 1a Schablonmetoden

AVSNITT 1 ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 325d Schablonmetodens omfattning och upplägg

Institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisker enligt schablonmetoden för en portfölj av positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som genererar valutarisk och råvarurisk, som summan av följande tre komponenter:

- (a) Kapitalbaskrav enligt den känslighetsbaserade metod som anges i avsnitt 2 i detta kapitel.
- (b) Kapitalbaskrav för fallissemang i enlighet med avsnitt 5 i detta kapitel som bara gäller för de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.
- (c) Kapitalbaskrav för kvarstående risk i enlighet med avsnitt 4 i detta kapitel som bara gäller för de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.

AVSNITT 2 KAPITALBASKRAV ENLIGT DEN KÄNSLIGHETSBASERADE METODEN

Artikel 325e Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) *riskklass*: en av följande sju kategorier: (i) generell ränterisk, (ii) kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar, (ii) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen, (ii) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i korrelationshandelsportföljen, (v) aktierisk, (vi) råvarurisk, och (vii) valutarisk.
- (2) *känslighet*: den relativa förändringen i en positions värde som beräknas med institutets prissättningsmodell, till följd av en förändring i värdet för en av positionens relevanta riskfaktorer.
- (3) *undergrupp*: en underkategori av positioner inom en riskklass med liknande riskprofil, till vilken en riskvikt tilldelas enligt vad som anges i avsnitt 3 underavsnitt 1 i detta kapitel.

Artikel 325f Den känslighetsbaserade metodens komponenter

1. Instituterna ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt den

känslighetsbaserade metoden genom att lägga samman följande tre kapitalbaskrav i enlighet med artikel 325i:

- (a) Kapitalbaskrav för deltarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som inte rör volatilitet, och under antagande av en linjär prissättningsfunktion.
- (b) Kapitalbaskrav för vegarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som rör volatilitet.
- (c) Kapitalbaskrav för kurvrisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i de viktigaste riskfaktorerna som inte rör volatilitet och som inte omfattas av deltarisken.

2. För beräkningen enligt punkt 1 gäller följande:

- (d) För alla positioner i instrument med optionalitet ska de kapitalkrav som avses i punkt 1 a, b och c gälla.
- (e) För alla positioner i instrument utan optionalitet ska enbart de kapitalkrav som avses i punkt 1 a gälla.

Vid tillämpningen av detta kapitel avses med instrument med optionalitet bland annat köpoptioner, säljoptioner, caps, floors, swapoptioner, barriäroptioner och optioner av exotisk typ. Inbäddade optioner, till exempel i form av optioner kopplade till förtidsbetalning eller beteende, ska anses vara fristående optionspositioner vid beräkningen av kapitalkrav för marknadsrisker.

Vid tillämpningen av detta kapitel ska instrument vars kassaflöden kan uttryckas som en linjär funktion av det underliggandes teoretiska värde anses vara instrument utan optionalitet.

Artikel 325g

Kapitalbaskrav för delta- och vegarisker

- 1. Instituterna ska använda de delta- och vegariskfaktorer som beskrivs i avsnitt 3 underavsnitt 1 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.
- 2. Instituterna ska följa stegen i punkt 3–8 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.
- 3. För varje riskklass ska, för alla instrument som omfattas av kapitalbaskrav för delta- och vegarisk, instrumentens känslighet för var och en av de tillämpliga delta- och vegariskfaktorer som ingår i den riskklassen beräknas med användning av motsvarande formler i avsnitt 3 underavsnitt 2 i detta kapitel. Om ett instruments värde beror på flera olika riskfaktorer ska känsligheten fastställas separat för varje riskfaktor.
- 4. Känsligheter ska tilldelas till en av undergrupperna *b* inom varje riskklass.

5. Inom varje undergrupp b ska de positiva och negativa känsligheterna för samma riskfaktor kvittas, vilket ger nettokänsligheter (s_k) för varje riskfaktor k inom en undergrupp.
6. Nettokänsligheterna för varje riskfaktor (s_k) inom varje undergrupp ska multipliceras med motsvarande riskvikter (RW_k) som beskrivs i avsnitt 6, vilket ger viktade känsligheter (WS_k) för varje riskfaktor inom den undergruppen, med användning av följande formel:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

7. De viktade känsligheterna för olika riskfaktorer inom varje undergrupp ska läggas samman med användning av följande formel, där värdet av rotfunktionen inte får vara mindre än noll, vilket ger den undergruppspecifika känsligheten (K_b). Motsvarande korrelationer för viktade känsligheter inom samma undergrupp (ρ_{kl}), enligt vad som anges i avsnitt 6, ska användas.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

8. Den undergruppspecifika känsligheten (K_b) ska beräknas för varje undergrupp inom en riskklass i enlighet med punkt 5–7. När den undergruppspecifika känsligheten har beräknats för alla undergrupper ska viktade känsligheter för alla riskfaktorer över alla undergrupper läggas samman med användning av följande formel och motsvarande korrelationer γ_{bc} för viktade känsligheter i olika undergrupper enligt 6, vilket ger det riskklassspecifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk:

$$\text{Risk – class specific delta or vega own fund requirement} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

där $S_b = \sum_k WS_k$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och $S_c = \sum_k WS_k$ i undergrupp c . Om de värdena för S_b och S_c ger ett negativt tal för totalsumman av $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ ska institutet beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk med en annan specificering där $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ för alla riskfaktorer i undergrupp c .

Riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk ska beräknas för varje riskklass i enlighet med punkt 1–8.

Artikel 325h

Kapitalbaskrav för kurvrisk

1. Institutet ska följa stegen i punkt 2–6 för att beräkna kapitalbaskrav för kurvrisk.
2. Med användning av känsligheter som beräknats i enlighet med artikel 325g.4 för varje riskklass ska ett nettokrav CVR_k för kurvrisk beräknas för varje riskfaktor (k) som ingår i samma riskklass, med användning av följande formel:

$$CVR_k = -\min \left\{ \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(kurvrisk)})+} \right) - V_i(x_k) - RW_k^{(kurvrisk)} \cdot s_{ik} \right], \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(kurvrisk)})-} \right) - V_i(x_k) + RW_k^{(kurvrisk)} \cdot s_{ik} \right] \right\}$$

där

i = index som anger ett instrument som omfattas av kurvrisk som är kopplad till riskfaktorn k ,

x_k = aktuell nivå för riskfaktorn k ,

$V_i(x_k)$ = värdet av instrumentet i , uppskattat med användning av institutets prissättningsmodell med användning av aktuellt värde för riskfaktorn k ,

$V_i \left(x_k^{(RW^{(kurvrisk)})+} \right)$ och $V_i \left(x_k^{(RW^{(kurvrisk)})-} \right)$ = värdet på instrumentet i efter att x_k skiftas uppåt respektive nedåt, i enlighet med motsvarande riskvikter,

$RW_k^{(kurvrisk)}$ = riskvikten för kurvriskfaktorn k för instrumentet i , fastställd i enlighet med avsnitt 6

s_{ik} = känsligheten för deltarisk hos instrumentet i avseende den deltariskfaktor som motsvarar kurvriskfaktorn k

3. För varje riskklass ska nettokraven för kurvrisk CVR_k , beräknade i enlighet med punkt 2, tilldelas till en av undergrupperna (b) inom den riskklassen.
4. Samtliga nettokrav för kurvrisk CVR_k inom varje undergrupp b ska läggas samman med hjälp av nedanstående formel, där motsvarande föreskrivna korrelationer ρ_{kl} mellan parvisa riskfaktorer k, l inom varje undergrupp ska användas, vilket ger undergruppspecifika kapitalbaskrav för kurvrisk:

$$K_b = \sqrt{\max \left(0, \sum_k \max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} CVR_k CVR_l \psi(CVR_k, CVR_l) \right)}$$

där

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = en funktion som antar värdet 0 om CVR_k och CVR_l båda har

negativa tecken. I alla andra fall antar $\psi(CVR_k, CVR_l)$ värdet 1.

5. Nettokapitalbaskravet för kurvrisk ska läggas samman över undergrupper inom varje riskklass, med användning av nedanstående formel, där motsvarande föreskrivna korrelationer γ_{bc} för olika uppsättningar av nettokrav för kurvrisk som tillhör olika undergrupper ska användas. Detta ger det riskklassspecifika kapitalbaskravet för kurvrisk.

$$\begin{aligned} & \text{Riskklassspecifikt kapitalbaskrav för kurvrisk} \\ &= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)} \end{aligned}$$

där

$S_b = \sum_k CVR_k$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och $S_c = \sum_k CVR_k$ i undergrupp c ,

$\psi(S_b, S_c)$ är en funktion som antar värdet 0 om S_b och S_c båda har negativa tecken. I alla andra fall antar $\psi(S_b, S_c)$ värdet 1.

Om dessa värden för S_b och S_c ger ett negativt tall för totalsumman av $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$

ska institutet beräkna kapitalbaskravet för kurvrisk med en annan specificering där $S_b = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och $S_c = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ för alla riskfaktorer i undergrupp c .

6. Riskklassspecifika kapitalbaskrav för kurvrisk ska beräknas för varje riskklass i enlighet med punkt 2–5.

Artikel 325i

Sammanräkning av riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker

1. Institutet ska lägga samman riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker genom att följa stegen i punkt 2–5.
2. Stegen för att beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker som anges i artiklarna 325g och 325h ska utföras tre gånger per riskklass, och varje gång ska olika uppsättningar av korrelationsparametrarna ρ_{kl} (korrelation mellan riskfaktorer inom en undergrupp) och γ_{bc} (korrelation mellan undergrupper inom en riskklass) användas. Var och en av de tre uppsättningarna ska avse olika scenarier enligt följande:
 - (a) Scenario med medelhög korrelation, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} är desamma som de parametrar som anges i avsnitt 6.

- (b) Scenario med hög korrelation, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} som anges i avsnitt 6 enhetligt ska multipliceras med 1,25, och där ρ_{kl} och γ_{bc} har ett tak på 100 %.
 - (c) Scenario med låg korrelation, där motsvarande föreskrivna korrelationer som anges i avsnitt 6 enhetligt ska multipliceras med 0,75.
3. Alla riskklassspecifika kapitalbaskrav som ges av varje scenario ska läggas samman separat för delta-, vega- och kurvrisk, vilket ger tre olika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisk som är specifika för de olika scenarierna.
 4. De slutliga kapitalbaskraven för delta-, vega- och kurvrisk ska vara de högsta av de tre kapitalbaskraven för delta-, vega- och kurvrisk för de olika scenarierna, beräknade i enlighet med punkt 3.
 5. Kapitalbaskravet enligt den känslighetsbaserade metoden ska vara summan av de tre slutliga kapitalbaskraven för delta-, vega- och kurvrisk.

Artikel 325j

Behandling av indexinstrument och optioner med flera underliggande

1. Institutet ska använda genomlysning för indexinstrument och optioner med flera underliggande om alla ingående delar i indexet eller optionen har deltariskänsligheter med samma tecken. Känsligheterna för ingående riskfaktorer från indexinstrument och optioner med flera underliggande får utan förbehåll kvittas mot känsligheter för instrument med ett enda namn, utom för positioner i korrelationshandelsportföljen.
2. Optioner med flera underliggande med deltariskänsligheter med olika tecken ska undantas från delta- och vegarisk, men omfattas av tillägget för kvarstående risk som avses i avsnitt 4 i detta kapitel.

Artikel 325k

Behandling av företag för kollektiva investeringar

1. Institutet ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för en position i företag för kollektiva investeringar (fonder) med användning av en av följande metoder:
 - (a) Om institutet kan identifiera fondens eller indexinstrumentets underliggande investeringar dagligen ska det göra en genomlysning av de underliggande investeringarna och beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för denna position i enlighet med metoden i artikel 325j.1.
 - (b) Om dagliga priser för fonden är tillgängliga men institutet känner till fondens mandat, ska det betrakta positionen i fonden som ett aktieinstrument vid tillämpning av den känslighetsbaserade metoden.
 - (c) Om dagliga priser för fonden är tillgängliga men institutet inte känner till fondens mandat, ska det betrakta positionen i fonden som ett aktieinstrument

vid tillämpning av den känslighetsbaserade metoden och tilldela positionen en riskvikt som motsvarar undergruppen ”övriga sektorer” för aktierisk.

2. Institut får använda sig av följande tredje parter för att enligt de metoder som anges i detta kapitel beräkna och rapportera sina kapitalbaskrav för marknadsrisk för positioner i fonder:
 - (a) Fondens förvaringsinstitut, under förutsättning att fonden uteslutande investerar i värdepapper och deponerar samtliga dessa värdepapper hos det förvaringsinstitutet.
 - (b) För andra fonder, fondens förvaltningsföretag, under förutsättning att fondens förvaltningsföretag uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.
3. EBA ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilka riskvikter som ska tilldelas till positioner i sådana fonder som avses i punkt 1 b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [15 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325l *Emissionsgarantipositioner*

1. Institutet får använda förfarandet denna artikel för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisker för positioner i skuldinstrument eller aktieinstrument.
2. Institutet ska använda en av de relevanta multiplikationsfaktorer som anges i tabell 1 för nettokänsligheter för alla emissionsgarantipositioner i varje enskild emittent, förutom emissionsgarantipositioner som tecknats eller i sin tur garanterats av tredje part på grundval av uttryckligt avtal, och beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med metoden i detta kapitel på grundval av justerade nettokänsligheter.

Tabell 1

arbetsdag 0	100 %
arbetsdag 1	90 %
arbetsdag 2–3	75 %
arbetsdag 4	50 %
arbetsdag 5	25 %
efter arbetsdag 5	0 %

Vid tillämpning av denna artikel avses med *arbetsdag 0* den arbetsdag då institutet blir ovillkorligen bundet att motta en viss kvantitet av värdepapper till ett överenskommet pris.

3. Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om tillämpningen av förfarandet i denna artikel.

AVSNITT 3

DEFINITIONER AV RISKFAKTORER OCH KÄNSLIGHET

UNDERAVSNITT 1

DEFINITIONER AV RISKFAKTORER

Artikel 325m

Risikfaktorer för generell ränterisk

1. För alla risikfaktorer för generell ränterisk, däribland inflationsrisk och valutabasisrisk, ska det finnas en undergrupp per valuta, som var och en innehåller olika typer av risikfaktorer.

De deltarisikfaktorer för generell ränterisk som gäller för räntekänsliga instrument ska vara den relevanta risikfria räntan per valuta och per var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Institutet ska tilldela risikfaktorer till de bestämda punkterna genom linjär interpolering eller genom en metod som är mest förenlig med de prissättningsfunktioner som används av institutets oberoende riskkontrollfunktion när den rapporterar marknadsrisker eller vinst och förlust till den verkställande ledningen.

2. Institutet ska erhålla de risikfria räntorna per valuta från de penningmarknadsinstrument i institutets handelslager som har lägst kreditrisk, såsom OIS-kontrakt (overnight index swaps).
3. Om ett institut inte kan använda den metod som avses i punkt 2 ska den risikfria räntan baseras på en eller flera marknadsimplycita swapkurvor som institutet använder för att marknadsvärdera positioner, såsom swapkurvorna för interbankräntan vid försäljning.

Om data är otillräckliga för sådana marknadsimplycita swapkurvor som beskrivs i punkt 2 och i det första stycket i den här punkten, får den risikfria räntan härledas från den kurva för statspapper som är lämpligast för en given valuta.

Om institutet använder risikfaktorer som härletts från statspapper såsom anges i andra stycket i denna punkt får statspappren inte vara undantagna från kapitalbaskrav för kreditspreadrisk. I sådana fall, där det inte är möjligt att skilja den risikfria räntan från kreditspreadkomponenten, ska känsligheten för denna risikfaktor tilldelas både till klassen för generell ränterisk och för kreditspreadrisk.

4. När det gäller riskfaktorer för generell ränterisk ska varje valuta utgöra en separat undergrupp. Institutet ska tilldela olika riskvikt till riskfaktorer inom samma undergrupp, men med olika löptid, i enlighet med avsnitt 6.

Institutet ska tillämpa ytterligare riskfaktorer för inflationsrisk på skuldinstrument vars kassaflöden är en funktion av inflationstakten. Dessa ytterligare riskfaktorer ska utgöras av en vektor med marknadsimplicita inflationstakter för olika löptider per valuta. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet inflationstakter som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

5. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för den ytterligare riskfaktorn för inflationsrisk enligt vad som avses i punkt 4 som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska institutet behandla inflation som en enda riskfaktor, oberoende av antalet komponenter i varje vektor. Institutet ska kvitta alla inflationskänsligheter inom en undergrupp, beräknade enligt ovan, för att erhålla en enda nettokänslighet per undergrupp.
6. Skuldinstrument som ger upphov till betalningar i olika valutor ska också omfattas av valutabasisrisk mellan dessa valutor. Vid tillämpning av den känslighetsbaserade beräkningsmetoden ska de riskfaktorer som institutet använder vara valutabasisrisken för varje valuta i förhållande till antingen USD eller EUR. Institutet ska beräkna en valutabasis som varken avser basis i förhållande till USD eller basis i förhållande till EUR som antingen ”basis i förhållande till USD” eller ”basis i förhållande till EUR”.

Varje valutabasisriskfaktor ska utgöras av en vektor med valutabasis för olika löptider per valuta. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet valutabasisvariabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp.

Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för denna riskfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska det finnas två distinkta möjliga riskfaktorer: Basis i förhållande till EUR och basis i förhållande till USD oberoende av antalet komponenter i varje valutabasisvektor. Det får högst finnas två nettokänsligheter per undergrupp.

7. De vegariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för optioner med underliggande som är känsliga för generell ränterisk ska vara de relevanta riskfria räntornas implicita volatiliteter enligt vad som beskrivs i punkterna 2 och 3, vilka ska tilldelas

till undergrupper beroende på valuta, och placeras in under följande löptider inom varje undergrupp: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Det ska finnas en undergrupp per valuta.

För kvittningsändamål ska instituten utgå ifrån att implicita volatiliteter som är kopplade till samma riskfria ränta och inplacerade under samma löptid utgör samma riskfaktor.

När ett institut fördelar implicita volatiliteter till löptiderna enligt denna punkt ska följande gälla:

- (a) Om löptiden för optionen är i linje med löptiden för det underliggande ska en enda riskfaktor gälla, vilken ska placeras in i enlighet med den löptiden.
- (b) Om löptiden för optionen är kortare än löptiden för det underliggande ska riskfaktorer gälla enligt följande:
 - (i) Den första riskfaktorn ska placeras in i enlighet med löptiden för optionen.
 - (ii) Den andra riskfaktorn ska placeras in i enlighet med den återstående löptiden för optionens underliggande vid tidpunkten för optionens förfallodag.

- 8. De kurvriskfaktorer för generell ränterisk som ska tillämpas av instituten ska utgöras av en vektor med riskfria räntor, som motsvarar en specifik riskfri räntekurva, per valuta. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet olika löptider för riskfria räntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.
- 9. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk s_{ik} i enlighet med artikel 325h. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som motsvarar olika avkastningskurvor och som har olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma valuta. Institutet ska kvitta känsligheter för samma riskfaktor. Det får bara finnas en nettokänslighet per undergrupp.

Kapitalkrav ska inte gälla för kurvrisk avseende inflationsrisk och valutabasisrisk.

Artikel 325n

Riskfaktorer för kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

- 1. De deltariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på instrument som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara deras kreditspreadar för emittenter, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och inplacerade under var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5

år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Institutet ska tillämpa en riskfaktor per emittent och löptid, oberoende av om kreditspreadarna för emittenter är härledda från skuldinstrument eller kreditswappar. Undergrupperna ska vara de sektorsuppdelade grupper som anges i avsnitt 6, och varje undergrupp ska omfatta alla de riskfaktorer som tilldelats till den berörda sektorn.

2. De vegariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara de implicita volatiliteterna för det underliggandes kreditspreadar för emittenter, härledda enligt punkt 1, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.
3. De kurvriskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av institut på instrument som inte är värdepapperiseringar ska utgöras av en vektor med kreditspreadar, som motsvarar kreditspreadkurvan för en specifik emittent. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.
4. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk s_{ik} i enlighet med artikel 325h. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

Artikel 325o

Riskfaktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar

1. Institutet ska tillämpa de riskfaktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar i korrelationshandelsportföljen som avses i punkt 3 på värdepapperiseringspositioner som ingår i korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 104.7–104.9.
Institutet ska tillämpa de riskfaktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen som avses i punkt 5 på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 104.7–104.9.
2. De undergrupper som gäller för kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som ingår i korrelationshandelsportföljen ska vara samma undergrupper som för kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar enligt vad som avses i avsnitt 6.

De undergrupper som gäller för kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen ska vara specifika för denna riskklassgrupp enligt vad som avses i avsnitt 6.

3. De riskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten för värdepapperiseringspositioner som ingår i korrelationshandelsportföljen är följande:
 - (a) Deltariskfaktorerna ska vara alla relevanta kreditspreadar för emission av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och för var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - (b) De vegariskfaktorer som gäller för optioner med underliggande som utgörs av värdepapperiseringspositioner som ingår i korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för emission av de underliggande exponeringarna för värdepapperiseringspositionen, härledda enligt led a i denna punkt, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för motsvarande option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - (c) Kurvriskfaktorerna ska vara de relevanta avkastningskurvorna för kreditspread för emission av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, uttryckt som en vektor med kreditspreadar för olika löptider, härledda enligt led a i denna punkt. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.
4. Institutet ska beräkna värdepapperiseringspositionens känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk s_{ik} i enlighet med artikel 325h. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar och som har olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.
5. De riskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i korrelationshandelsportföljen ska avse spreaden för tranchen och inte spreaden för de underliggande instrumenten, och ska vara följande:
 - (a) Deltariskfaktorerna ska vara de relevanta kreditspreadarna för tranchen, inplacerade under följande löptider i enlighet med löptiden för tranchen: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - (b) De vegariskfaktorer som gäller för optioner med underliggande som utgörs av värdepapperiseringspositioner som inte ingår i korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för trancherna, som var och en ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

- (c) Kurvriskfaktorerna ska vara desamma som de som beskrivs i led a i denna punkt. En gemensam riskvikt ska tillämpas på alla dessa riskfaktorer, i enlighet med avsnitt 6.

Artikel 325p
Riskfaktorer för aktierisk

1. Undergrupperna för samtliga aktieriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som anges i avsnitt 6.
2. De deltariskfaktorer som ska tillämpas av instituten ska vara alla aktieavistakurser och alla räntor för aktieåterköpsavtal eller aktiereporäntor.

När det gäller aktierisk ska en specifik aktierepokurva utgöra en enda riskfaktor som uttrycks som en vektor med reporäntor för olika löptider. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet olika löptider för reporäntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

Instituten ska beräkna instrumentets känslighet för denna riskfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Instituten ska kvitta känsligheterna för reporänterisikfaktorn för samma aktierelaterade värdepapper oberoende av antalet komponenter i varje vektor.

3. De vegariskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som är känsliga för aktierisk ska vara de implicita volatiliteterna för aktieavistakurser, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Kapitalkrav ska inte gälla för vegarisk för aktiereporäntor.
4. De kurvriskfaktorer för aktierisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som är känsliga för aktierisk är alla aktieavistakurser, oberoende av de motsvarande optionernas löptid. Kapitalkrav ska inte gälla för kurvrisk för aktiereporäntor.

Artikel 325q
Riskfaktorer för råvarurisk

1. Undergrupperna för samtliga råvaruriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som anges i avsnitt 6.
2. De deltariskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på instrument som är känsliga för råvarurisk ska vara alla råvaruavistakurser per typ av råvara och per var och en av de två typerna av avtalsklass: grundläggande (basic) och normaltyp (par grade). Instituten ska bara utgå ifrån att två råvarupriser för samma typ av vara, med samma löptid och med samma typ av avtalsklass ska utgöra samma riskfaktor, om de rättsliga villkoren avseende leveransorten är identiska.

3. De vegariskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som är känsliga för råvarurisk ska vara de implicita volatiliteterna för råvarupriser per typ av råvara, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Instituterna ska utgå ifrån att känsligheter för samma typ av råvara som tilldelas till samma löptid utgör en enda riskfaktor som de sedan ska kvitta.
4. De kurvriskfaktorer för råvarurisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som är känsliga för råvarurisk ska vara en uppsättning råvarupriser med olika löptid per typ av råvara, uttryckt som en vektor. För varje instrument ska vektorn omfatta lika många komponenter som antalet priser för den råvaran som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Instituterna ska inte göra någon skillnad mellan råvarupriserna per typ av avtalsklass eller per leveransort.

Instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk s_{ik} ska beräknas i enlighet med artikel 325h. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer med olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma typ av råvara.

Artikel 325r
Riskfaktorer för valutarisk

1. De deltariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på instrument som är känsliga för valutarisk ska vara alla avistaväxelkurser mellan den valuta som instrumentet är uttryckt i och institutets rapportvaluta. Det ska finnas en undergrupp per valutapar, med en enda riskfaktor och en enda nettokänslighet.
2. De vegariskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som är känsliga för valutarisk ska vara de implicita volatiliteterna för växelkurser mellan de valutapar som avses i punkt 1. Växelkursernas implicita volatiliteter ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
3. De kurvriskfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande som är känsliga för valutarisk ska vara samma som de som avses i punkt 1.
4. Instituterna ska inte vara skyldiga att göra åtskillnad mellan onshore- och offshorevarianter av en valuta för alla delta-, vega- och kurvriskfaktorer för valutarisk.

UNDERAVSNITT 2
DEFINITIONER AV KÄNSLIGHET

Artikel 325s
Deltariskkänsligheter

1. Institutet ska beräkna deltarisk­känsligheter för generell ränterisk enligt följande:
- (a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor ska beräknas enligt följande:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

där

r_{kt} = räntan i en riskfri avkastningskurva k a med löptiden t ,

$V_i(.)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i ,

x, y = andra variabler i prissättningsfunktionen.

- (b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasisrisk (s_{x_j}) ska beräknas enligt följande:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

där

$\bar{x}_{ji}$ = en vektor med m komponenter som representerar den implicita inflationskurvan eller valutabasiskurvan för en given valuta j , där m är lika med antalet inflations- eller valutabasisrelaterade variabler som används i prissättningsmodellen för instrumentet i ,

$\bar{I}_m$ = enhetsmatrisen med dimensionen (1 x m),

$V_i(.)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i ,

y, z = andra variabler i prissättningsmodellen.

2. Institutet ska beräkna deltarisk­känsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner ($s_{cs_{kt}}$) enligt följande:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(cs_{kt} + 0.0001, x, y, \dots) - V_i(cs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

där

cs_{kt} = värdet på kreditspreaden för en emittent j vid löptiden t ,

$V_i(.)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i ,

x, y = andra variabler i prissättningsfunktionen.

3. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheterna för aktierisk enligt följande:

(c) Känsligheterna för riskfaktorer k (s_k) som utgörs av aktieavistakurser ska beräknas enligt följande:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0.01}$$

där

k är ett specifikt aktierelaterat värdepapper,

EQ_k är värdet på avistakursen för det aktierelaterade värdepappret, och

$V_i(.)$ är prissättningsfunktionen för instrumentet i .

x, y är andra variabler i prissättningsmodellen.

(d) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor ska beräknas enligt följande:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z, \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z, \dots)}{0.0001}$$

där

k = index som anger aktien,

$\bar{x}_{ki}$ = en vektor med m komponenter som representerar reporäntekurvan för en specifik aktie k , där m är lika med antalet reporäntor motsvarande olika löptider som används i prissättningsmodellen för instrumentet i ,

$\bar{I}_m$ = enhetsmatrisen med dimensionen $(1 \times m)$,

$V_i(.)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i ,

y, z = andra variabler i prissättningsmodellen för instrumentet i .

4. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheter för råvarurisk för varje riskfaktor k (s_k) enligt följande:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

där

k = en given råvaruriskfaktor,

CTY_k = värdet på riskfaktorn k ,

$V_i(.)$ = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k .

5. Institutet ska beräkna deltariskränsligheter för valutarisk för varje valutariskfaktor k (s_k) enligt följande:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

där

k = en given valutariskfaktor,

FX_k = värdet på riskfaktorn,

$V_i(.)$ = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k .

Artikel 325t *Vegariskränsligheter*

1. Institutet ska beräkna en options vegariskränsligheter för en given riskfaktor k (s_k) enligt följande:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

där

k = en specifik vegariskfaktor som utgörs av en implicit volatilitet,

vol_k = värdet av den riskfaktorn, uttryckt i procent,

x, y = andra variabler i prissättningsfunktionen.

2. När det gäller riskklasser där vegariskfaktorerna har en löptidsdimension, men där bestämmelserna om inplacering av riskfaktorerna inte är tillämpliga eftersom optionerna inte har en löptid, ska institutet placera in de riskfaktorerna under den längsta föreskrivna löptiden. Optionerna ska omfattas av tillägg för kvarstående risk.
3. När det gäller optioner som saknar lösenpris eller barriär, och optioner som har flera lösenpris eller barriärer, ska institutet tillämpa den inplacering under lösenpris och

löptid som används internt för att prissätta optionen. Dessa optioner ska också omfattas av tillägg för kvarstående risk.

4. Institutet ska inte beräkna vegarisk för värdepapperiseringstrancher som ingår i korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 104.7–104.9 och som inte har en implicit volatilitet. Delta- och kurvrisk ska beräknas för dessa värdepapperiseringstrancher.

Artikel 325u

Bestämmelser för känslighetsberäkningar

1. Institutet ska härleda känsligheter från den prissättningsmodell som de använder för sin resultatrapportering.
2. Institutet ska anta att den implicita volatiliteten är konstant vid beräkningen av deltakänsligheter för instrument som omfattas av optionalitet.
3. Institutet ska anta att optionens underliggande följer antingen en lognormal eller en normal fördelning i de prissättningsmodeller som känsligheterna härleds från vid beräkningen av vegarisk känslighet för generell ränterisk eller kreditspreadrisk. Institutet ska anta att det underliggande följer antingen en lognormal eller en normal fördelning i de prissättningsmodeller som känsligheterna härleds från vid beräkningen av vegarisk känslighet för aktierisk, råvarurisk eller valutarisk.
4. Institutet ska beräkna alla känsligheter utan kreditvärdighetsjusteringar.

AVSNITT 4

TILLÄGG FÖR KVARSTÅENDE RISK

Artikel 325v

Kapitalbaskrav för kvarstående risker

1. Utöver de kapitalbaskrav för marknadsrisk som anges i avsnitt 2 i detta kapitel ska institutet tillämpa extra kapitalbaskrav i enlighet med denna artikel för instrument som är exponerade för kvarstående risker.
2. Instrument är exponerade för kvarstående risker om de uppfyller något av följande villkor:
 - (a) De har ett underliggande av exotisk typ.
 - (b) De är exponerade för andra kvarstående risker.
3. Institutet ska beräkna de extra kapitalbaskrav som avses i punkt 1 som summan av teoretiska bruttobelopp för de instrument som avses i punkt 2, multiplicerad med följande riskvikter:
 - (a) 1,0 % för de instrument som avses i punkt 2 a.

- (b) 0,1 % för de instrument som avses i punkt 2 b.
4. Genom undantag från punkt 1 ska instituten inte tillämpa kapitalbaskrav för kvarstående risker när det gäller instrument som uppfyller något av följande villkor:
- (a) De är noterade på en erkänd börs.
 - (b) De är godtagbara för central clearing i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.
 - (c) De kompenserar fullständigt marknadsriskerna för en annan position i handelslagret, varvid de två positioner i handelslagret som helt matchar varandra ska undantas från kapitalbaskravet för kvarstående risker.
5. EBA ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera vad som avses med ett underliggande av exotisk typ och vilka instrument som är utsatta för andra kvarstående risker, för tillämpningen av punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA ta hänsyn till följande punkter:

- (d) Underliggande av exotisk typ ska inkludera exponeringar som inte omfattas av delta- vega- eller kurvriskberäkning enligt den känslighetsbaserade beräkningsmetod som beskrivs i avsnitt 2, eller av kapitalkravet för fallissemangsrisk som beskrivs i avsnitt 5. EBA ska åtminstone undersöka om livsfallsrisk, väder, naturkatastrofer och framtida realiserad volatilitet bör betraktas som underliggande exponeringar av exotisk typ.
- (e) För att fastställa vilka instrument som är exponerade för andra kvarstående risker ska EBA åtminstone undersöka instrument som uppfyller något av följande kriterier:
 - (i) Instrumentet omfattas av kapitalbaskrav för vega- och kurvrisk enligt den känslighetsbaserade beräkningsmetoden i avsnitt 2 och genererar avkastning som inte kan replikeras som en ändlig linjär kombination av klassiska optioner.
 - (ii) Instrumentet är en värdepapperiseringsposition som ingår i korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 104.7–104.9. Icke-värdepapperiseringar för risksäkringsändamål som ingår i korrelationshandelsportföljen ska inte beaktas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [femton månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 5

KAPITALKRAV FÖR FALLISSEMANGSRISK

Artikel 325w

Definitioner och allmänna bestämmelser

1. Kapitalbaskraven för fallissemangsrisk ska tillämpas på skuldinstrument och aktieinstrument, derivat med sådana instrument som underliggande tillgångar och derivat vars avkastning eller verkliga värde påverkas i händelse av fallissemang av en annan gäldenär än den som är motpart till derivatinstrumentet i sig. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk separat för var och en av följande typer av instrument: icke-värdepapperiseringar, värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen och värdepapperiseringar som ingår i korrelationshandelsportföljen. Institutets slutliga kapitalbaskrav för fallissemangsrisk ska vara summan av de tre komponenterna.
2. I detta avsnitt gäller följande definitioner:
 - (a) *kort exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en vinst för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.
 - (b) *lång exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en förlust för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.
 - (c) *bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (jump to default, JTD)*: uppskattad storlek på den förlust eller vinst som gäldenärens fallissemang skulle orsaka för en specifik exponering.
 - (d) *nettobelopp vid plötsligt fallissemang (jump to default, JTD)*: uppskattad storlek på den förlust eller vinst som gäldenärens fallissemang skulle orsaka för ett specifikt institut, efter kvittning mellan bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.
 - (e) *förlust vid fallissemang (loss given default, LGD)*: förlust vid fallissemang från gäldenärens sida på ett instrument som emitterats av samma gäldenär, uttryckt som andel av instrumentets teoretiska belopp.
 - (f) *fallissemangsriskvikter*: det procenttal som motsvarar de beräknade sannolikheterna för fallissemang för varje gäldenär, i enlighet med gäldenärens kreditvärdighet.

UNDERAVSNITT 1

KAPITALKRAV FÖR FALLISSEMANGSRISK FÖR ICKE-VÄRDEPAPPERISERINGAR

Artikel 325x

Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang

1. Institutet ska beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för varje lång exponering mot skuldinstrument enligt följande formel:

2. $JTD_{lång} = \max \{LGD \cdot V_{teoretiskt} + P\&L_{lång} + Justering_{lång}\}$
där

$V_{teoretiskt}$ = instrumentets teoretiska värde,

$P\&L_{lång}$ = en term som korregerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till på grund av förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den långa exponeringen. Vinster anges i formeln med positivt tecken, och förluster anges med negativt tecken.

$Justering_{lång}$ = det belopp som institutets förlust i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet. Ökningar anges i termen $Justering_{lång}$ med positivt tecken, och minskningar anges med negativt tecken.

3. Institutet ska beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för varje kort exponering mot skuldinstrument enligt följande formel:

4. $JTD_{kort} = \max \{LGD \cdot V_{teoretiskt} + P\&L_{kort} + Justering_{kort}\}$

där

$V_{teoretiskt}$ = instrumentets teoretiska värde, vilket anges i formeln med negativt tecken,

$P\&L_{kort}$ = en term som korregerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till på grund av förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den korta exponeringen. Vinster anges i formeln med positivt tecken, och förluster anges med negativt tecken.

$Justering_{kort}$ = det belopp som institutets vinst i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet. Minskningar anges i termen $Justering_{kort}$ med positivt tecken, och minskningar anges med negativt tecken.

5. Den förlust vid fallissemang för skuldinstrument som instituten ska tillämpa vid beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska vara följande:

- (a) Exponeringar mot lågprioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 100 %.
- (b) Exponeringar mot prioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 75 %.
- (c) Exponeringar mot säkerställda obligationer enligt artikel 129 ska ges ett LGD-

värde på 25 %.

6. För beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska teoretiskt värde när det gäller skuldinstrument vara instrumentets nominella värde. För beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska teoretiskt värde när det gäller derivatinstrument med ett underliggande räntebärande värdepapper vara det underliggande skuldinstrumentets nominella värde.

7. För exponeringar mot aktieinstrument ska instituten beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang enligt följande, i stället för vad som avses i punkterna 1 och 2:

$$JTDlång = \max \{ LGD \cdot V + P\&Llång + Justeringlång \}$$

$$JTDkort = \max \{ LGD \cdot V + P\&Lkort + Justeringkort \}$$

där

V = aktiens verkliga värde eller, när det gäller aktiederivat, det verkliga värdet på derivatinstrumentets underliggande aktie.

8. Institutet ska ge ett LGD-värde på 100 % till aktieinstrument, för beräkning enligt punkt 6.

9. När det gäller exponeringar mot fallissemangsrisk som härrör från derivatinstrument vars avkastning i händelse av fallissemang från gäldenärens sida inte är kopplad till det teoretiska värdet på ett visst instrument utfärdat av gäldenären, eller till LGD-värdet för gäldenären eller ett instrument som emitterats av samme gäldenär, ska instituten använda alternativa metoder för att beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang, som ska motsvara definitionen av bruttobelopp vid plötsligt fallissemang i artikel 325t.3.

10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange hur instituten ska beräkna belopp vid plötsligt fallissemang för olika typer av instrument i enlighet med denna artikel, och vilka alternativa metoder som instituten ska använda för att beräkna de bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som avses i punkt 7.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [15 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325y
Nettobelopp vid plötsligt fallissemang

1. Institutet ska beräkna nettobelopp vid plötsligt fallissemang genom att kvitta bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för korta och långa exponeringar. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar mot samma gäldenär där korta exponeringar har samma prioritet eller lägre än långa exponeringar.
2. Kvittning ska göras helt eller delvis, beroende på löptiden för de exponeringar som kvittas mot varandra:
 - (a) Kvittning ska göras helt om alla de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på ett år eller mer.
 - (b) Kvittning ska göras delvis om minst en av de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på mindre än ett år; i detta fall ska beloppet vid plötsligt fallissemang för varje exponering med en löptid på mindre än ett år skalas ned i enlighet med exponeringens löptid i förhållande till ett år.
3. Om kvittning inte är möjlig ska bruttobelopp vid plötsligt fallissemang vara lika med nettobelopp vid plötsligt fallissemang när det gäller exponeringar med en löptid på ett år eller mer. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang ska skalas ned för beräkningen av nettobelopp vid plötsligt fallissemang.

Den faktor som ska användas för att minska dessa exponeringar ska vara exponeringens löptid i förhållande till ett år, med ett golv på tre månader.
4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 gäller löptiderna för derivatkontrakt, och inte löptiderna för de underliggande tillgångarna. Cash equity-exponeringar ska ges en löptid på antingen ett år eller tre månader enligt institutets egen bedömning.

Artikel 325z
Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk

1. Oberoende av typ av motpart ska nettobelopp vid plötsligt fallissemang multipliceras med motsvarande fallissemangsriskvikt i enlighet med deras kreditkvalitet enligt vad som anges i tabell 2:

Tabell 2

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 1	0,5 %
Kreditkvalitetssteg 2	3 %
Kreditkvalitetssteg 3	6 %
Kreditkvalitetssteg 4	15 %

Kreditkvalitetssteg 5	30 %
Kreditkvalitetssteg 6	50 %
Ej kreditvärderad	15 %
Fallerad	100 %

- Exponeringar som skulle få en riskvikt på 0 % enligt schablonmetoden för kreditrisk i enlighet med del III avdelning II kapitel 2, ska ges en fallissemangsriskvikt på 0 % för kapitalbaskravet för fallissemangsrisk.
- Det viktade nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska tilldelas till följande undergrupper: företag, stater och lokala myndigheter/kommuner.
- Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp enligt följande formel:

$$\max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

där

i = index som anger ett instrument som tillhör undergrupp b ,

DRC_b = kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för undergrupp b ,

WtS = en kvot som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, och som beräknas enligt följande:

$$WtS = \frac{\sum net JTD_{long}}{\sum net JTD_{long} + \sum |net JTD_{short}|}$$

Summering av långa och korta positioner för beräkning av DRC_b och WtS ska göras för alla positioner i en undergrupp, oberoende av vilket kreditkvalitetssteg positionerna placeras in i, vilket leder till ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.

- Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar ska beräknas som en enkel summa av alla undergruppers specifika kapitalbaskrav.

UNDERAVSNITT 2

KAPITALKRAV FÖR FALLISSEMANGSRISK FÖR VÄRDEPAPPERISERINGAR SOM INTE INGÅR I KORRELATIONSHANDELSPORTFÖLJEN

Artikel 325aa *Belopp vid plötsligt fallissemang*

1. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska vara dessa exponeringars verkliga värden.
2. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan värdepapperiseringsexponeringar med samma underliggande tillgångsgrupp och som tillhör samma tranch. Kvittning ska inte vara tillåten mellan värdepapperiseringsexponeringar med olika underliggande tillgångsgrupper även om de har samma fästpunkt och avskiljningspunkt.
3. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga värdepapperiseringsexponeringar, går att perfekt replikera andra befintliga värdepapperiseringsexponeringar, fransett löptid, får de exponeringar som är resultatet av uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning istället för de ursprungliga exponeringarna.
4. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga exponeringar i underliggande namn, går att perfekt replikera hela tranchestrukturen för en befintlig värdepapperiseringsexponering, får de exponeringar som är resultatet av uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning. Om underliggande namn används på detta sätt ska de tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar.
5. Artikel 325y ska gälla för både ursprungliga och replikerade värdepapperiseringsexponeringar. De relevanta löptiderna ska vara löptiderna för värdepapperiseringstrancherna.

Artikel 325ab *Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar*

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska multipliceras med 8 % av den riskvikt som gäller för den berörda värdepapperiseringsexponeringen, inklusive STS-värdepapperiseringar, utanför handelslagret i enlighet med den rangordning av metoder som anges i avdelning II kapitel 5 avsnitt 3 och oberoende av typ av motpart.
2. En löptid på ett år ska tillämpas för alla trancher där riskvikterna beräknas i enlighet med intern och extern kreditvärderingsmetod för värdepapperisering (SEC-IRBA och

SEC-ERBA).

3. De riskvägda beloppen för plötsligt fallissemang för enskilda kontanta värdepapperiseringsexponeringar ska begränsas till positionens verkliga värde.
4. De riskvägda nettobeloppen vid plötsligt fallissemang ska tilldelas till följande undergrupper:
 - (a) En gemensam undergrupp för alla företag, oberoende av region.
 - (b) 44 olika undergrupper som motsvarar en undergrupp per region för var och en av de elva fastställda tillgångsklasserna. De elva tillgångsklasserna är tillgångsbaserade certifikat (ABCP), billån och billeasingavtal, värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet (RMBS), kreditkort, värdepapper med lån på kommersiella fastigheter som säkerhet (CMBS), CLO (Collateralised Loan Obligations), "CDO-squared" (Collateralised Debt Obligations), små och medelstora företag, studielån, övriga kundkrediter och övrig marknadsupplåning. De fyra regionerna är Asien, Europa, Nordamerika och övriga regioner.
5. För att placera in en värdepapperiseringsexponering i en undergrupp ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden. Institutet ska placera in varje värdepapperiseringsexponering i endast en av de undergrupper som anges ovan. Värdepapperiseringsexponeringar som institutet inte kan placera in under en typ eller region för det underliggande ska placeras in i kategorierna "övriga kundkrediter", "övrig marknadsupplåning" eller "övriga regioner".
6. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp på samma sätt som fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringsexponeringar, med användning av formeln i artikel 325z.4 vilket leder till ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.
7. Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar ska beräknas som en enkel summa av alla undergruppers specifika kapitalbaskrav.

UNDERAVSNITT 3

KAPITALKRAV FÖR FALLISSEMANGSRISK FÖR VÄRDEPAPPERISERINGAR SOM INGÅR I KORRELATIONSHANDELSPORTFÖLJEN

Artikel 325ac *Tillämpningsområde*

1. För korrelationshandelsportföljen ska kapitalkravet innefatta fallissemangsrisk för värdepapperiseringsexponeringar och för icke-värdepapperiseringar för risksäkringsändamål. Risksäkringarna ska tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar. Det ska inte finnas några diversifieringsvinster mellan kapitalkravet för fallissemangsrisk för icke-

värdepapperiseringar, fallissemangsrisk för värdepapperiseringar utanför korrelationshandelsportföljen och fallissemangsrisk för värdepapperiseringar i korrelationshandelsportföljen.

2. För omsatta kredit- och aktiederivat som inte är värdepapperiseringar ska beloppen vid plötsligt fallissemang per enskild ingående emitterande juridisk person fastställas med hjälp av en genomlysningsmetod.

Artikel 325ad

Belopp vid plötsligt fallissemang för korrelationshandelsportföljen

1. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar och icke-värdepapperiseringsexponeringar i korrelationshandelsportföljen ska vara dessa exponeringars verkliga värden.
2. Produkter som förfaller på n:te fallissemang ska behandlas som produkter som delats upp i trancher med *fästpunkt* och *avskiljningspunkt* enligt följande:

(a) $\text{Fästpunkt} = (N - 1) / \text{totalt antal namn}$

(b) $\text{Avskiljningspunkt} = N / \text{totalt antal namn}$

där "totalt antal namn" ska vara det sammanlagda antalet namn i den underliggande korgen eller poolen.

3. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar som i övrigt är identiska, utom när det gäller löptid. Kvittning ska endast vara möjlig i följande fall:

(a) För indexprodukter ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranche, med beaktande av specifikationerna i artikel 325y för exponeringar på mindre än ett år. Långa och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som är perfekta replikeringar får kvittas genom att de delas upp i exponeringar som motsvarar ett enda namn med användning av en värderingsmodell. För tillämpningen av denna artikel avses med uppdelning med användning av en värderingsmodell att ett ingående enda namn i en värdepapperisering värderas som skillnaden mellan värdepapperiseringens ovillkorade värde och det villkorade värdet, under antagande av att det enda namnet fallerar med ett LGD-värde på 100 %. I sådana fall ska summan av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för exponeringar som motsvarar ett enda namn och som erhålls genom uppdelning, vara lika med bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för den ej uppdelade exponeringen.

(b) Kvittning genom uppdelning enligt led a ska inte tillåtas för återvärdepapperiseringar.

(c) För index och indextrancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom

samma indexfamilj, serie och tranch genom replikering eller uppdelning. I denna artikel avses med

- (i) *replikering*: att enskilda trancher i indexvärdepapperiseringen kombineras så att de replikerar en annan tranch i samma indexserie, eller så att de replikerar en position i indexserien som inte är uppdelad i trancher,
- (ii) *uppdelning*: att ett index replikeras med en värdepapperisering där de underliggande exponeringarna i gruppen är identiska med de exponeringar som refererar till ett enda namn och som utgör indexet.

Om de långa och korta exponeringarna i övrigt är likvärdiga, med undantag för en restkomponent, ska kvittning tillåtas och nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska avspegla den resterande exponeringen.

- (d) Olika trancher i samma indexserie, olika serier av samma index och olika indexfamiljer får inte kvittas.

Artikel 325ae

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för korrelationshandelsportföljen

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med följande:
 - (a) För produkter som delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i artikel 348.1 och 348.2.
 - (b) För produkter som inte delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som avses i artikel 325y.1.
2. Riskvägda nettobelopp vid plötsliga fallissemang ska tilldelas till undergrupper som motsvarar ett index.
3. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp enligt följande formel:

$$DRC_b = \max \left\{ \left(\sum_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i \right) - WtS_{ctp} \cdot \left(\sum_{i \in \text{kort}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i| \right); 0 \right\}$$

där

i = ett instrument som ingår i undergrupp b ,

DRC_b = kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för undergrupp b ,

WtS_{ctp} = kvoten som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, beräknad i enlighet med formeln WtS i artikel 325z.4, men med användning av långa och korta positioner över hela korrelationshandelsportföljen och inte bara positionerna i den berörda undergruppen.

4. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för korrelationshandelsportföljen (DRC_{CTP}) med följande formel:

$$DRC_{CTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}), 0 \right\}$$

AVSNITT 6 RISKVIKTER OCH KORRELATIONER

UNDERAVSNITT 1 DELTARISKVIKTER OCH KORRELATIONER

Artikel 325af Riskvikter för generell ränterisk

1. För valutor som inte omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna i enlighet med artikel 325be.5, ska riskvikterna för den riskfria räntans riskfaktorer vara följande:

Tabell 3

Löptid	0,25 år	0,5 år	1 år	2 år	3 år
Riskvikt (procentenheter)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Löptid	5 år	10 år	15 år	20 år	30 år
Riskvikt (procentenheter)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

2. En gemensam riskvikt på 2,25 % ska gälla för alla riskfaktorer för inflationsrisk och valutabasisrisk.
3. För valutor som omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna i enlighet med artikel 325be.7 b, och för institutets inhemska valuta, ska riskvikterna för den riskfria räntans riskfaktorer vara de riskvikter som anges i tabell 3 i denna artikel dividerade med $\sqrt{2}$.

Artikel 325ag Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller generell ränterisk

1. Mellan ränteriskfaktorer inom samma undergrupp, med samma tilldelade löptid, men motsvarande olika kurvor, ska korrelationen ρ_{kl} vara 99,90 %.
2. Mellan ränteriskfaktorer inom samma undergrupp, motsvarande samma kurva, men

med olika löptid, ska korrelationen fastställas i enlighet med följande formel:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min \{T_k, T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

där

T_k (respektive T_l) = löptiden som gäller för den riskfria räntan,

$\theta = 3\%$.

3. Mellan ränterisikfaktorer inom samma undergrupp, motsvarande olika kurvor och med olika löptid, ska korrelationen ρ_{kl} vara lika med den korrelationsparameter som anges i punkt 2 multiplicerad med 99,90 %.
4. Mellan riskfaktorer för riskfri ränta och för inflation ska korrelationen vara 40 %.
5. Mellan riskfaktorer för valutabasisrisk och alla andra riskfaktorer för generell ränterisk, däribland andra riskfaktorer för valutabasisrisk, ska korrelationen vara 0 %.

Artikel 325ah

Korrelationer mellan olika undergrupper vad gäller generell ränterisk

Parametern $\gamma_{bc} = 50\%$ ska användas för att lägga samman riskfaktorer som tillhör olika undergrupper.

Artikel 325ai

Risikvikt för kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. Risikvikterna ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp.

Tabell 4

Undergrupp	Kreditkvalitet	Sektor	Risikvikt (procent)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i en medlemsstat	0,50 %
2	Kreditkvalitetssteg 1–3	Nationell regering, inklusive centralbanker, i tredjeländer, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 och 118	0,5 %
3		Delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ	1,0 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut som utgör en del av eller som upprättats av den nationella regeringen, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter och subventionerade långgivare	5,0 %

5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	3,0 %
7		Teknik, telekommunikation	2,0 %
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, tekniska aktiviteter	1,5 %
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna	2,0 %
10		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i tredjeländer	4,0 %
11	Kreditkvalitetssteg 4–6	Nationell regering, inklusive centralbanker, i tredjeländer, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 och 118	3,0 %
12		Delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ	4,0 %
13		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut som utgör en del av eller som upprättats av den nationella regeringen, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter och subventionerade långgivare	12,0 %
14		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	7,0 %
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	8,5 %
16		Teknik, telekommunikation	5,5 %
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, tekniska aktiviteter	5,0 %
18	Övriga sektorer		12,0 %

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska kreditinstituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter näringssektorer. Kreditinstitut ska placera in varje emittent i en enda undergrupp i tabellen i punkt 1. Riskpositioner kopplade till emittenter som kreditinstitut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 18.

Artikel 325aj

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för icke-

värdepapperiseringar

1. Mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:
2. $\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{namn})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$
där
 $\rho_{kl}^{(\text{namn})}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska, och 35 % i annat fall,
 $\rho_{kl}^{(\text{löptid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och 65 % i annat fall,
3. $\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och 99,90 % i annat fall.
4. Korrelationerna ovan gäller inte undergrupp 18 enligt artikel 325a i.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 18 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till undergrupp 18:

$$K_{b(\text{undergrupp 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325a k

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. Korrelationsparametern γ_{bc} som gäller för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska fastställas enligt följande:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$$

där

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ är lika med 1 om de två undergrupperna har samma kreditkvalitetskategori (antingen kreditkvalitetssteg 1–3 eller kreditkvalitetssteg 4–6), och 50 % i annat fall; i samband med denna beräkning ska undergrupp 1 anses ha samma kreditkvalitetskategori som de undergrupper som har kreditkvalitetssteg 1–3,

$\gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$ ska vara lika med 1 om de två undergrupperna avser samma sektor; i annat fall ska följande procentsatser gälla:

Tabell 5

Undergrupp	1, 2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9 och 10
------------	----------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

1, 2 och 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 och 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 och 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 och 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 och 15						25 %	5 %	15 %
7 och 16							5 %	20 %
8 och 17								5 %
9 och 10								

2. Kapitalkravet för undergrupp 18 ska läggas till kapitalet för den samlade riskklassnivån utan att några diversifierings- eller säkringseffekter gentemot någon annan undergrupp redovisas.

Artikel 325al
Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i
korrelationshandelsportföljen

Riskvikterna ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp.

Tabell 6

Undergrupp	Kreditkvalitet	Sektor	Riskvikt (procenter)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i unionens medlemsstater	4 %
2	Kreditkvalitetssteg 1–3	Nationell regering, inklusive centralbanker, i tredjeländer, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 och 118	4 %
3		Delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ	4 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut som utgör en del av eller som upprättats av den nationella regeringen, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter och subventionerade långgivare	8 %
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	5 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	4 %
7		Teknik, telekommunikation	3 %

8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, tekniska aktiviteter	2 %
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut som är etablerade i unionens medlemsstater	3 %
10		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i tredjeländer	6 %
11	Kreditkvalitetssteg 4–6	Nationell regering, inklusive centralbanker, i tredjeländer, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 och 118	13 %
12		Delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ	13 %
13		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut som utgör en del av eller som upprättats av den nationella regeringen, delstatliga regeringar eller lokala myndigheter och subventionerade långivare	16 %
14		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	10 %
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	12 %
16		Teknik, telekommunikation	12 %
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, tekniska aktiviteter	12 %
18	Övriga sektorer		13 %

Artikel 325am

Korrelationer vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i korrelationshandelsportföljen

1. Deltariskkorrelationen ρ_{kl} ska härledas i enlighet med artikel 325aj, förutom att $\rho_{kl}^{(basis)}$ vid tillämpningen av denna punkt ska vara lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och 99,00 % i annat fall.
2. Korrelationen γ_{bc} ska härledas i enlighet med artikel 325ak.

Artikel 325an

Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen

1. Riskvikterna ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp.

Tabell 7

Undergrupp	Kreditkvalitet	Sektor	Riskvikt (procentenheter)
------------	----------------	--------	---------------------------

1	Prioriterade och kreditkvalitetssteg 1–3	RMBS – prime	0,9 %
2		RMBS – mid-prime	1,5 %
3		RMBS – sub-prime	2,0 %
4		CMBS	2,0 %
5		ABS – studielån	0,8 %
6		ABS – kreditkort	1,2 %
7		ABS – billån	1,2 %
8		CLO utanför korrelationshandelsportföljen	1,4 %
9	Ej prioriterade och kreditkvalitetssteg 1–3	RMBS – prime	1,125 %
10		RMBS – mid-prime	1,875 %
11		RMBS – sub-prime	2,5 %
12		CMBS	2,5 %
13		ABS – studielån	1 %
14		ABS – kreditkort	1,5 %
15		ABS – billån	1,5 %
16		CLO utanför korrelationshandelsportföljen	1,75 %
17	Kreditkvalitetssteg 4–6	RMBS – prime	1,575 %
18		RMBS – mid-prime	2,625 %
19		RMBS – sub-prime	3,5 %
20		CMBS	3,5 %
21		ABS – studielån	1,4 %
22		ABS – kreditkort	2,1 %
23		ABS – billån	2,1 %
24		CLO utanför korrelationshandelsportföljen	2,45 %

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska kreditinstituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter näringssektorer. Kreditinstituten ska placera in varje tranche i en av sektorerna i tabellen i punkt 1. Riskpositioner kopplade till trancher som kreditinstitut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 25.

Artikel 325ao

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen

1. Mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranch})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{tranch})}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l omfattas av samma undergrupp och avser samma värdepapperiseringstranche (mer än 80 % överlappning i teoretiska termer), och 40 % i annat fall,

$\rho_{kl}^{(\text{löptid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och 80 % i annat fall,

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och 99,90 % i annat fall.

3. Ovanstående korrelationer gäller inte för undergrupp 25. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 25 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{b(\text{undergrupp 25})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ap

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern γ_{bc} ska gälla för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper och fastställas till 0 %.
2. Kapitalkravet för undergrupp 25 ska läggas till kapitalet för den samlade riskklassnivån utan att några diversifierings- eller säkringseffekter gentemot någon annan undergrupp redovisas.

Artikel 325aq
Riskvikter för aktierisk

1. Riskvikterna för känsligheterna för aktier och aktiereporäntor anges i nedanstående tabell:

Tabell 8

Undergrupp	Börsvärde	Typ av ekonomi	Sektor	Riskvikt för aktieavistakurs (procentenheter)	Riskvikt för aktiereporänta (procentenheter)
1	Högt	Tillväxtmarknad	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stødtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster	55 %	0,55 %
2			Telekommunikation, industri	60 %	0,60 %
3			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	45 %	0,45 %
4			Finansinstitut, däribland statsstödda finansinstitut, fastighetsverksamhet, teknik	55 %	0,55 %
5		Utvecklad ekonomi	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stødtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster	30 %	0,30 %
6			Telekommunikation, industri	35 %	0,35 %
7			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	40 %	0,40 %

8			Finansinstitut, däribland statsstödda finansinstitut, fastighetsverksamhet, teknik	50 %	0,50 %
9	Lågt	Tillväxtmarknad	Alla sektorer som anges i undergrupperna 1, 2, 3 och 4	70 %	0,70 %
10		Utvecklad ekonomi	Alla sektorer som anges i undergrupperna 5, 6, 7 och 8	50 %	0,50 %
11	Övriga sektorer			70 %	0,70 %

2. För tillämpningen av denna artikel ska EBA fastställa vad som avses med lågt börsvärde och högt börsvärde, i enlighet med artikel 325be.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger vad som avses med tillväxtmarknader och utvecklade ekonomier för tillämpningen av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [femton månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. För att placera in en riskexponering i en sektor ska kreditinstituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter näringssektorer. Kreditinstitut ska placera in varje emittent i en av sektorgrupperna i tabellen i punkt 1, och placera in alla emittenter från samma näringsgren i samma sektor. Riskpositioner kopplade till emittenter som kreditinstitut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 11. Om det rör sig om flera länder eller sektorer ska aktieemittenten placeras in i en viss undergrupp baserat på den mest betydande region eller sektor som den är verksam i.

Artikel 325ar

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller aktierisk

1. Korrelationsparametern för deltarisk ρ_{kl} ska vara 99,90% mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och båda avser

samma aktieemittentnamn.

2. I andra fall än de som avses i punkt 1 ska korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktieavistakurs inom samma undergrupp fastställas till följande:
 - (a) 15 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under *högt börsvärde* och *tillväxtmarknad* (undergrupperna 1, 2, 3 eller 4).
 - (b) 25 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under *högt börsvärde* och *utvecklad ekonomi* (undergrupperna 5, 6, 7 eller 8).
 - (c) 7,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under *lågt börsvärde* och *tillväxtmarknad* (undergrupp 9).
 - (d) 12,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under *lågt börsvärde* och *utvecklad ekonomi* (undergrupp 10).
3. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktiereporänta inom samma undergrupp ska fastställas i enlighet med punkt b.
4. Mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och känsligheterna avser olika aktieemittentnamn, ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas till de korrelationer som anges i punkt 2, multiplicerad med 99,90 %.
5. Ovanstående korrelationer gäller inte för undergrupp 11. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 11 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{b(\text{undergrupp 11})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325as

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller aktierisk

1. Korrelationsparametern c ska gälla för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper. Den är fastställd till 15 % där båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10.
2. Kapitalkravet för undergrupp 11 ska läggas till kapitalet för den samlade riskklassnivån utan att några diversifierings- eller säkringseffekter gentemot någon annan undergrupp redovisas.

Artikel 325at

Riskvikter för råvarurisk

Riskvikterna för känsligheterna för råvaror anges i nedanstående tabell:

Tabell 9

Undergrupp – nummer	Undergrupp – benämning	Riskvikt (procentenheter)
1	Energi – fasta bränslen	30 %
2	Energi – flytande bränslen	35 %
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter	60 %
4	Frakt	80 %
5	Oädla metaller	40 %
6	Gasformiga bränslen	45 %
7	Ädelmetaller (inklusive guld)	20 %
8	Korn och oljeväxtfrön	35 %
9	Djurhållning och mjölkproduktion	25 %
10	Jordbruksprodukter	35 %
11	Andra råvaror	50 %

Artikel 325au

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller råvarurisk

1. För beaktande av korrelation ska två råvaror anses som åtskilda om det på marknaden finns två avtal som endast skiljer sig åt vad gäller den underliggande råvara som ska levereras mot varje avtal.
2. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(råvara)} \cdot \rho_{kl}^{(löptid)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

där

$\rho_{kl}^{(råvara)}$ är lika med 1 om de två råvarorna för känsligheterna k och l är identiska, och till korrelationerna inom samma undergrupp enligt tabellen i punkt 3 i annat fall,

$\rho_{kl}^{(\text{löptid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k och l är identiska, och till 99 % i annat fall,

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ är lika med 1 om de två känsligheterna är identiska avseende både i) råvarans avtalsklass och ii) råvarans leveransort, och till 99,90% i annat fall.

3. Korrelationerna inom samma undergrupp $\rho_{kl}^{(\text{råvara})}$ är följande:

Tabell 10

Undergrupp – nummer	Undergrupp – benämning	Korrelation(_{råvara})
1	Energi – fasta bränslen	55 %
2	Energi – flytande bränslen	95 %
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter	40 %
4	Frakt	80 %
5	Oädla metaller	60 %
6	Gasformiga bränslen	65 %
7	Ädelmetaller (inklusive guld)	55 %
8	Korn och oljeväxtfrön	45 %
9	Djurhållning och mjölkproduktion	15 %
10	Jordbruksprodukter	40 %
11	Andra råvaror	15 %

Artikel 325av

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller råvarurisk

Korrelationsparametern γ_{bc} gäller för sammanräkning av känsligheterna mellan olika undergrupper och ska fastställas till

- (a) 20 % där båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10.
- (b) 0 % där någon av de båda undergrupperna är nummer 11.

Artikel 325aw

Riskvikter för valutarisk

- 1. En riskvikt på 30 % ska gälla för alla känsligheter för valutarisk.

2. Riskvikten för valutkursriskfaktorerna avseende valutapar som består av EUR och valutan i en medlemsstat som deltar i den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen ska vara den riskvikt som avses i punkt 1 delad med $\sqrt{2}$.
3. Riskvikten för valutariskfaktorerna som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen enligt vad som avses i artikel 325be.7 c ska vara den riskvikt som avses i punkt 1 delad med $\sqrt{2}$.

Artikel 325ax
Korrelationer för valutarisk

En generell korrelationsparameter γ_{bc} på 60% ska gälla för de sammanräknade känsligheterna för valutarisk.

UNDERAVSNITT 2
RISKVIKTER OCH KORRELATIONER FÖR VEGARISK OCH KURVRISK

Artikel 325ay
Riskvikter för vegarisk och kurvrisk

1. De undergrupper för deltarisk som anges i underavsnitt 1 ska tillämpas på vegariskfaktorer.
2. Riskvikten för en given vegariskfaktor k (RW_k) ska fastställas som en andel av det aktuella värdet av riskfaktorn k , vilket uttrycker den implicita volatiliteten för ett underliggande, såsom beskrivs i avsnitt 3.
3. Den andel som avses i punkt 2 ska bero på den antagna likviditeten för varje typ av riskfaktor i enlighet med följande formel:

$$RW_k = (\text{Värde på riskfaktorn } k) \times \min \left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{riskklass}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right]$$

där

RW_σ ska vara 55 %,

$LH_{riskklass}$ är den förskrivna likviditetshorisont som ska användas vid bestämning av varje vegariskfaktor k . $LH_{riskklass}$ ska fastställas i enlighet med följande tabell:

Tabell 11

Riskklass	$LH_{risk\ class}$
Generell ränterisk	60
Kreditpreadrisk värdepapperiseringar	120

Kreditspreadrisk värdepapperiseringar (korrelationshandelsportfölj)	120
Kreditspreadrisk värdepapperiseringar (ej korrelationshandelsportfölj)	120
Aktier (høgt börsvärde)	20
Aktier (lågt börsvärde)	60
Råvaror	120
Valuta	40

4. De undergrupper som används i samband med deltarisk i underavsnitt 1 ska användas i samband med kurvrisk, om inget annat anges i detta kapitel.
5. För kurvriskfaktorer för valutarisk ska kurvriskvikterna vara relativa skift som är lika med de deltariskvikter som avses i underavsnitt 1.
6. För kurvriskfaktorer för generell ränterisk, kreditspreadrisk och råvarurisk ska kurvriskvikten vara ett parallellskift av alla punkter för varje kurva baserat på den högsta föreskrivna deltariskvikten i underavsnitt 1 för varje riskklass.

Artikel 325az

Korrelationer för vegarisk och kurvrisk

7. Mellan vegarisk känsligheter inom samma undergrupp till riskklassen generell ränterisk ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(\text{löptid option})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{löptid underlig gande})}; 1 \right]$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{löptid option})}$ ska vara lika med $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$ där α ska vara 1 % och T_k och T_l ska vara löptiderna för de optioner som vegakänsligheterna härleds för, uttryckt i antal år,

$\rho_{kl}^{(\text{löptid underliggande})}$ är lika med $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, där α ska vara 1 % och T_k^U och T_l^U är löptiderna för de underliggande till de optioner som vegakänsligheterna härleds för, minus löptiderna för motsvarande optioner, i båda fallen uttryckt i antal år.

8. Mellan vegarisk känsligheter inom samma undergrupp till andra riskklasser ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} = \min[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(löptid\ option)}; 1]$$

där

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ ska vara lika med den deltakorrelation inom undergruppen som motsvarar den undergrupp till vilken vegariskfaktorerna k och l skulle tilldelas,

$\rho_{kl}^{(löptid\ option)}$ ska definieras som i punkt 1.

9. Vad gäller vegarisk känsligheter mellan olika undergrupper inom en riskklass (generell ränterisk och andra) ska samma korrelationsparametrar för γ_{bc} användas i samband med vegarisk som de som är angivna för deltakorrelationer för varje riskklass i avsnitt 4.
10. Diversifierings- eller säkringsvinster mellan vega- och deltariskfaktorer ska inte beaktas i schablonmetoden. Vega- och deltarisker ska läggas samman genom enkel summering.
11. Kurvriskkorrelationerna ska vara kvadraten av motsvarande deltariskkorrelationer ρ_{kl} and γ_{bc} enligt vad som avses i underavsnitt 1.

Kapitel 1b

Internmodellmetoden

AVSNITT 1

TILLSTÅND OCH KAPITALBASKRAV

Artikel 325ba

Tillstånd att använda interna modeller

1. Efter att ha kontrollerat att instituten uppfyller kraven i artiklarna 325bi–325bk ska de behöriga myndigheterna ge dem tillstånd att beräkna kapitalbaskrav med användning av interna modeller i enlighet med artikel 325.bb för portföljen med alla de positioner som förvaltas av handlarbord som uppfyller följande krav:
 - (a) Handlarbordet har inrättats i enlighet med artikel 104b.
 - (b) Handlarbordet har uppfyllt kravet på resultatanalys enligt artikel 325bh under de närmast föregående tolv månaderna.
 - (c) Handlarbordet har uppfyllt kraven på efterhandskontroller enligt 325bg.1 under de närmast föregående 250 bankdagarna.
 - (d) För handlarbord som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bm ska handlarbordet uppfylla kraven i 325bn för den interna modellen för fallissemangsrisk.

2. Institut som har fått tillstånd enligt punkt 1 att använda interna modeller för varje handlarbord ska till de behöriga myndigheterna rapportera följande:
 - (a) Det oinskränkta *expected shortfall*-måttet UES_t per vecka, beräknat i enlighet med punkt 6 för alla handlarbordets positioner som ska rapporteras till de behöriga myndigheterna på månadsbasis.
 - (b) Kapitalbaskrav för marknadsrisk per månad, beräknat i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning, som om institutet inte hade fått tillstånd enligt punkt 1, och genom att betrakta samtliga de positioner som förvaltas av handlarbordet var för sig som separata portföljer. Dessa beräkningar ska rapporteras till de behöriga myndigheterna på månadsbasis.
3. Institut med tillstånd enligt punkt 1 ska omedelbart underrätta sina behöriga myndigheter om något av de krav som anges i punkt 1 inte längre uppfylls av ett av dess handlarbord. Institutet ska då inte längre få tillämpa detta kapitel på någon av de positioner som förvaltas av det handlarbordet, och det ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den metod som anges i kapitel 1a för alla positioner som förvaltas av handlarbordet vid det närmast förestående rapporteringstillfället och fram till dess att det kan visa för de behöriga myndigheterna att handlarbordet återigen uppfyller alla kraven i punkt 1.
4. Genom undantag från punkt 3 får de behöriga myndigheterna i exceptionella fall tillåta att ett institut fortsätter att använda interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för ett handlarbord som inte längre uppfyller kraven i punkt 1 b eller 1 c. Om de behöriga myndigheterna utnyttjar denna möjlighet ska de underrätta EBA och motivera sitt beslut.
5. För positioner som förvaltas av handlarbord för vilka ett institut inte har fått tillstånd enligt punkt 1, ska kapitalbaskrav för marknadsrisk beräknas av institutet i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning. Vid denna beräkning ska samtliga positioner betraktas var för sig som separata portföljer.
6. För ett visst handlarbord ska det oinskränkta *expected shortfall*-måttet enligt punkt 2 a vara det oinskränkta *expected shortfall*-måttet beräknat i enlighet med artikel 325bc för alla positioner som förvaltas av det handlarbordet, betraktade var för sig som separata portföljer. Genom undantag från artikel 325bd ska instituten beakta följande när de beräknar det oinskränkta *expected shortfall*-måttet för varje handlarbord:
 - (a) Den stressperiod som används för beräkningen av det partiella *expected shortfall*-värdet PES_t^{FC} för ett visst handlarbord ska vara den stressperiod som identifierats i enlighet med artikel 325bd.1 c för att bestämma PES_t^{FC} för alla handlarbord som institutet har tillstånd för i enlighet med punkt 1.
 - (b) För att beräkna de partiella *expected shortfall*-värdena PES_t^{RS} och PES_t^{RC} för ett

visst handlarbord ska scenarierna med framtida störningar endast tillämpas på modellerbara riskfaktorer för positioner som förvaltas av handlarbordet, vilka ingår i det urval av modellerbara riskfaktorer som institutet har identifierat i enlighet med artikel 325bd.1 för att bestämma PES_t^{RS} för alla handlarbord som institutet har tillstånd för i enlighet med punkt 1.

7. Väsentliga ändringar i användningen av interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda, utvidgning av användningen av interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda och väsentliga ändringar i institutens urval av modellerbara riskfaktorer enligt vad som avses i artikel 325bd.2, ska kräva separat godkännande av den behöriga myndigheten.

Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla övriga utvidgningar och ändringar avseende användningen av de interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:
 - (a) Villkoren för att bedöma väsentligheten när det gäller utvidgningar av och ändringar i användningen av interna modeller och ändringar i urvalet av modellerbara riskfaktorer enligt vad som avses i artikel 325bd.
 - (b) Den bedömningsmetod som de behöriga myndigheterna ska använda för att kontrollera att ett institut uppfyller kraven i artikel 325bi–370.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [två år efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att precisera närmare de exceptionella fall då behöriga myndigheter får tillåta att ett institut fortsätter att använda interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för ett handlarbord som inte längre uppfyller kraven i punkt 1 b eller 1 c.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bb

Kapitalbaskrav när interna modeller används

1. Ett institut som använder en intern modell ska beräkna kapitalbaskrav för portföljen av alla positioner som förvaltas av handlarbord för vilka institutet har tillstånd enligt

artikel 325ba.1 som summan av följande:

(a) Det högre av följande värden:

- (i) Institutets *expected shortfall*-riskmått från föregående dag, beräknat i enlighet med artikel 325bc (ES_{t-1}).
- (ii) Ett genomsnitt av de dagliga *expected shortfall*-riskmåttarna beräknade i enlighet med artikel 325bc för samtliga föregående sextio bankdagar (ES^{avg}), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (m_c) i enlighet med artikel 325bg.

(b) Det högre av följande värden:

- (i) Institutets riskmått med stressscenarier från föregående dag, beräknat i enlighet med avsnitt 5 i denna avdelning (SS_{t-1}).
- (ii) Ett genomsnitt av de dagliga riskmåttarna med stressscenarier beräknade i enlighet med avsnitt 5 i denna avdelning för samtliga föregående sextio bankdagar (SS^{avg}).

2. Institut som innehar positioner i omsatta skuld- och aktieinstrument som omfattas av den interna modellen för fallissemangsrisk och som förvaltas av handlarbord enligt vad som avses i punkt 1, ska uppfylla ett ytterligare kapitalbaskrav som uttrycks som det högsta av följande värden:

- (a) Det mest aktuella kapitalbaskravet för fallissemangsrisk, beräknat i enlighet med avsnitt 3.
- (b) Genomsnittet av det belopp som avses i led a under de föregående 12 veckorna.

AVSNITT 2

ALLMÄNNA KRAV

Artikel 325bc

Expected shortfall-riskmått

1. Instituterna ska beräkna *expected shortfall*-riskmättet " ES_t " enligt vad som avses i artikel 325bb.1 a för en given dag " t " och för en given portfölj med positioner i handelslagret i enlighet med följande:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

där

i = index som anger de fem övergripande riskfaktorskategorier som förtecknas i första kolumnen i tabell 13 i artikel 325be,

UES_t = det oinskränkta *expected shortfall*-måttet, beräknat enligt följande:

$$UES_t = PES_t^{RS} * \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = det oinskränkta *expected shortfall*-måttet för en övergripande riskfaktorkategori ”i”, beräknat enligt följande:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = regulatorisk korrelationsfaktor över övergripande riskkategorier: $\rho = 50\%$,

PES_t^{RS} = det partiella *expected shortfall*-värde som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bd.2,

PES_t^{RC} = det partiella *expected shortfall*-värde som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bd.3,

PES_t^{FC} = det partiella *expected shortfall*-värde som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bd.4,

$PES_t^{RS,i}$ = det partiella *expected shortfall*-värde för en övergripande riskfaktorkategori ”i” som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bd.2,

$PES_t^{RC,i}$ = det partiella *expected shortfall*-värde för en övergripande riskfaktorkategori ”i” som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bd.3,

$PES_t^{FC,i}$ = det *expected shortfall*-värde för en övergripande riskfaktorkategori ”i” som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bd.4

2. Institutet ska endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det specifika urval modellerbara riskfaktorer som gäller för varje partiellt *expected shortfall*-värde i enlighet med artikel 325bd när de fastställer varje partiellt *expected shortfall*-värde för beräkningen av *expected shortfall*-riskmåttet i enlighet med punkt 1.
3. Om minst en transaktion i portföljen har minst en modellerbar riskfaktor som ligger inom den övergripande riskkategorin ”i” i enlighet med artikel 325be ska instituten beräkna det oinskränkta *expected shortfall*-måttet för den övergripande riskfaktorkategorin ”i” och ta med det i formeln för *expected shortfall*-riskmåttet enligt vad som avses i punkt 2.

Artikel 325bd

Beräkningar av partiell "expected shortfall"

1. Institutet ska beräkna alla de partiella *expected shortfall*-värden som avses i artikel 325bc.1 enligt följande:

- (a) Daglig beräkning av de partiella *expected shortfall*-värdena.
- (b) Ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall.
- (c) För en given portfölj av positioner i handelslagret ska institutet beräkna det partiella *expected shortfall*-värdet ES_t vid tidpunkten "t" enligt följande formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

j = index som anger de fem likviditetshorisonter som förtecknas i första kolumnen i tabell 1,

LH_j = likviditetshorisonternas längd j , uttryckt i dagar enligt tabell 1,

T = Bastidshorisonten där $T = 10$ dagar,

$PES_t(T)$ = det partiella *expected shortfall*-värde som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorizont på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som avses i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt *expected shortfall*-värde enligt artikel 325bc.2.

$PES_t(T, j)$ = det partiella *expected shortfall*-värde som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorizont på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som avses i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt *expected shortfall*-värde enligt artikel 325bc.2, och där den effektiva likviditetshorisonten, fastställd i enlighet med artikel 325be.2, är lika med eller längre än LH_j .

Tabell 1

Likviditetshorizont	Längden av likviditetshorizont j
j	(dagar)
1	10
2	20
3	40

4	60
5	120

2. För beräkning av de partiella *expected shortfall*-värdena PES_t^{RS} och $PES_t^{RS,i}$ enligt vad som avses i artikel 325bc.2 ska instituten utöver de krav som anges i punkt 1 även uppfylla följande krav:

- (a) Vid beräkning av PES_t^{RS} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på ett antal modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som institutet har valt ut och som har godkänts av de behöriga myndigheterna, så att följande villkor uppfylls vid tiden t , och där summan beräknas över de föregående 60 bankdagarna:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Om ett institut inte längre uppfyller kravet enligt det första stycket i denna punkt ska det omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och uppdatera urvalet av modellerbara riskfaktorer inom två veckor så att det uppfyller kravet. Om institutet efter två veckor fortfarande inte uppfyller kravet ska det återgå till metoden i kapitel 1a för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisker för vissa handlarbord, till dess att det kan styrka för de behöriga myndigheterna att de uppfyller kravet enligt det första stycket i denna punkt.

- (b) Vid beräkning av $PES_t^{RS,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på de modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som institutet har valt ut för tillämpningen av punkt a och som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325be.
- (c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i punkterna a och b ska kalibreras mot historiska data från en sammanhängande 12-månadersperiod av finansiell stress som ska fastställas av institutet för att maximera värdet av PES_t^{RS} . Institutet ska se över fastställandet av denna stressperiod minst en gång i månaden och underrätta de behöriga myndigheterna om resultatet av översynen. För att fastställa stressperioden ska instituten använda en observationsperiod som sträcker sig minst från den 1 januari 2007 och som godkänns av de behöriga myndigheterna.
- (d) De modellindata som används för $PES_t^{RS,i}$ ska kalibreras mot den tolv månaders stressperiod som institutet har fastställt för tillämpningen av punkt c.

3. För beräkning av de partiella *expected shortfall*-värdena PES_t^{RC} och $PES_t^{RC,i}$ enligt vad som avses i artikel 325bc.2 ska instituten utöver de krav som anges i punkt 1

även uppfylla följande krav:

- (a) Vid beräkning av PES_t^{RC} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som avses i punkt 3 a.
- (b) Vid beräkning av $PES_t^{RC,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som avses i punkt 3 b.
- (c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i punkterna a och b ska kalibreras mot historiska data från den föregående 12-månadersperioden. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden.

4. För beräkning av de partiella *expected shortfall*-värdena PES_t^{FC} och $PES_t^{FC,i}$ enligt vad som avses i artikel 325bc.2 ska instituten utöver de krav som anges i punkt 1 även uppfylla följande krav:

- (a) Vid beräkning av PES_t^{FC} ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner.
- (b) Vid beräkning av $PES_t^{FC,i}$ ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325be.
- (c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i punkterna a och b ska kalibreras mot historiska data från den föregående 12-månadersperioden. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden. Om prisvolatiliteten ökar på ett betydande sätt för ett väsentligt antal modellerbara riskfaktorer för institutets portfölj, vilka inte ingår i det urval av riskfaktorer som avses i punkt 2 a, får de behöriga myndigheterna kräva att institutet använder historiska data från en kortare period än den föregående 12-månadersperioden, men denna kortare period ska inte vara kortare än den föregående 6-månadersperioden. De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om alla beslut där de kräver att ett institut använder historiska data från en kortare period än 12 månader, och motivera sitt beslut.

5. Vid beräkning av ett givet partiellt *expected shortfall*-värde enligt artikel 325bc.2 ska instituten bibehålla värdena för de modellerbara riskfaktorer för vilka de inte enligt punkterna 2, 3 och 4 måste tillämpa scenarier med framtida störningar för detta partiella *expected shortfall*-värde.

6. Genom undantag från punkt 1 a får institut besluta att beräkna de partiella *expected shortfall*-värdena $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ och $PES_t^{FC,i}$ veckovis.

Artikel 325be

Likviditetshorisonter

1. Institutet ska placera in varje riskfaktor för positioner som tilldelats till sådana handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325ba.1, eller som de håller på att beviljas ett sådant tillstånd för, i en av de övergripande riskfaktorkategorier som förtecknas i tabell 2, samt i en av de övergripande riskfaktorkategoriernas underkategorier som också förtecknas i tabellen.
2. Likviditetshorisonen för en riskfaktor för de positioner som avses i punkt 1 ska vara likviditetshorisonen för motsvarande underkategori till en övergripande riskfaktorkategori som den har placerats in i.
3. Ett institut får, genom undantag från punkt 1, för ett givet handlarbord besluta att ersätta likviditetshorisonen för en underkategori till en övergripande riskfaktorkategori enligt tabell 2 med en av de längre likviditetshorisonerna i tabell 1. Om ett institut fattar ett sådant beslut ska den längre likviditetshorisonen gälla för alla modellerbara riskfaktorer för de positioner som tilldelats till detta handlarbord och som har placerats i denna underkategori till en övergripande riskfaktorkategori i samband med beräkning av partiella *expected shortfall*-värden i enlighet med artikel 325bd.1 c.

Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om vilka handlarbord och underkategorier till övergripande riskfaktorkategorier som de beslutar att behandla enligt vad som anges i första stycket.

4. För beräkning av partiella *expected shortfall*-värden i enlighet med artikel 325bd.1 c ska den effektiva likviditetshorisonen "EffektivLH" för en given modellerbar riskfaktor för en given position i handelslagret beräknas enligt följande:

$$EffektivLH = \begin{cases} SubCatLH & \text{if } Mat > LH_6 \\ \min \left(SubCatLH, \min_j \{ LH_j / LH_j \geq Mat \} \right) & \text{if } LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & \text{if } Mat < LH_1 \end{cases}$$

där

Mat = löptiden för positionen i handelslagret,

SubCatLH = likviditetshorisontens längd för den modellerbara riskfaktor som fastställs i enlighet med punkt 1,

$\min_j \{ LH_j / LH_j \geq Mat \}$ = längden på en av de likviditetshorisoner som förtecknas i tabell ... som ligger närmast över löptiden för positionen i handelslagret

5. Valutapar som består av EUR och valutan i en medlemsstat som deltar i den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen ska ingå i underkategorin för de

mest likvida valutaparen i den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.

6. Instituterna ska minst en gång i månaden kontrollera att inplaceringen enligt punkt 1 är lämplig.
7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:
 - (a) Hur instituten ska placera in positioner i handelslagret i de övergripande riskfaktorkategorierna och deras underkategorier för tillämpningen av punkt 1.
 - (b) Vilka valutor som ingår i underkategorin för de mest likvida valutorna som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för ränterisk i tabell 2.
 - (c) Vilka valutapar som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.
 - (d) Definition av högt och lågt börsvärde för underkategorierna för pris och volatilitet som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för aktierisk i tabell 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Tabell 2

Övergripande riskfaktorkategorier	Undergrupper till de övergripande riskfaktorkategorierna	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisontens längd (dagar)
Ränta	De mest likvida valutorna och inhemsk valuta	1	10
	Andra valutapar (utom de mest likvida valutaparen)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andra	4	60
Kreditspread	Nationell regering, inklusive	2	20

	centralbanker, i unionens medlemsstater		
	Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut som är etablerade i unionens medlemsstater (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög avkastning)	3	40
	Företag (hög kreditvärdighet)	3	40
	Företag (hög avkastning)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andra	5	120
Aktier	Aktiekurs (högt börsvärde)	1	10
	Aktiekurs (lågt börsvärde)	2	20
	Volatilitet (högt börsvärde)	2	20
	Volatilitet (lågt börsvärde)	4	60
	Andra	4	60
Valutakurs	De mest likvida valutaparen	1	10
	Andra valutapar	2	20

	(utom de mest likvida valutaparen)		
	Volatilitet	3	40
	Andra	3	40
Råvaror	Pris på energi och pris på koldioxidutsläpp	2	20
	Pris på ädla metaller och pris på andra metaller än järn	2	20
	Andra råvarupriser (utom pris på energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	4	60
	Volatilitet i energi och koldioxidutsläpp	4	60
	Volatilitet i ädla metaller och andra metaller än järn	4	60
	Andra råvaruvolatiliteter (utom volatilitet i energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	5	120
	Andra	5	120

Artikel 325bf
Bedömning av riskfaktors modellerbarhet

1. Institutet ska varje månad bedöma om alla riskfaktorerna är modellerbara för de positioner som tilldelats till handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325ba.1, eller som de håller på att beviljas ett sådant tillstånd för.
2. Ett institut ska betrakta en riskfaktor för en position i handelslagret som modellerbar om alla följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Institutet har identifierat minst 24 kontrollerbara priser som innehöll riskfaktorn under de föregående tolv månaderna.
 - (b) Det är högst en månads mellanrum mellan två på varandra följande observationer av kontrollerbara priser som har identifierats av institutet i enlighet med led a.
 - (c) Det finns ett tydligt och klart samband mellan värdet på riskfaktorn och varje kontrollerbart pris som har identifierats av institutet i enlighet med led a.
3. För tillämpningen av punkt 2 avses med *kontrollerbart pris* något av följande:
 - (a) Marknadspriset för en faktisk transaktion där institutet var en av parterna.
 - (b) Marknadspriset för en faktisk transaktion som ingåtts av tredje parter och där information om pris och handelsdag är allmänt tillgänglig eller har lämnats av en tredje part.
 - (c) Det pris som erhållits från ett fast bud från en tredje part.
4. För tillämpning av punkt 3 b och c får institutet betrakta ett pris eller ett fast bud från en tredje part som ett kontrollerbart pris, förutsatt att den tredje parten samtycker till att på begäran lämna bevis på transaktionen eller det fasta budet till den behöriga myndigheten.
5. Institutet får fastställa ett kontrollerbart pris för tillämpningen av punkt 2 a för mer än en riskfaktor.
6. Institutet ska betrakta riskfaktorer som modellerbara om de är härledda från en kombination av modellerbara riskfaktorer.
7. Om ett institut anser att en riskfaktor är modellerbar i enlighet med punkt 1 får det använda andra data än de kontrollerbara priser som det använder för att visa att riskfaktorn är modellerbar i enlighet med punkt 2, för att beräkna de scenarier med framtida störningar som tillämpas på denna riskfaktor för beräkningen av det partiella *expected shortfall* som avses i artikel 365, så länge som dessa indata uppfyller de tillämpliga krav som anges i artikel 325bd.
8. Institutet ska betrakta en riskfaktor som icke modellerbar om den inte uppfyller alla

villkoren i punkt 2, och beräkna kapitalbaskraven för den riskfaktorn i enlighet med artikel 325bl.

9. Institutet ska betrakta riskfaktorer som icke modellerbara om de är härledda från en kombination av modellerbara och icke modellerbara riskfaktorer.
10. Genom undantag från punkt 2 får de behöriga myndigheterna tillåta att ett institut betraktar en riskfaktor som uppfyller alla villkoren i punkt 2 som icke modellerbar under en period på mindre än ett år.

Artikel 325bg

Krav avseende föreskrivna utfallstest och multiplikationsfaktorer

1. Ett instituts handlarbord uppfyller kraven avseende utfallstest enligt artikel 325ba.1 under en given dag om antalet överskridanden enligt punkt 2 för det handlarbordet under de senaste 250 bankdagarna inte är fler än
 - (a) 12 överskridanden av *Value-at-Risk*-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,
 - (b) 12 överskridanden av *Value-at-Risk*-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde,
 - (c) 30 överskridanden av *Value-at-Risk*-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,
 - (d) 30 överskridanden av *Value-at-Risk*-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde,
2. För tillämpningen av punkt 1 ska instituten dagligen beräkna överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska och faktiska förändringar i värdet på portföljen bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet. Med överskridande avses en endagsförändring i portföljens värde som ligger över motsvarande *Value-at-Risk*-värde som beräknats genom institutets interna modell i enlighet med följande krav:
 - (a) En innehavsperiod på en dag.
 - (b) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bh.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325bf.
 - (c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras mot

historiska data från den föregående tolv månaders perioden. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden.

- (d) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets interna modell baseras på samma modelleringsantaganden för modellen som de som används för att beräkna *expected shortfall*-riskmättet enligt artikel 325bb.1 a.
3. Institutet ska räkna de dagliga överskridanden som avses i punkt 2 i enlighet med följande:
- (a) Utfallstest med avseende på hypotetiska förändringar av portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och, under antagande om oförändrade positioner, dess värde vid slutet av påföljande dag.
 - (b) Utfallstest med avseende på faktiska förändringar av portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och dess faktiska värde vid slutet av påföljande dag, exklusive avgifter, provisioner och nettoränteintäkter.
 - (c) Ett överskridande ska räknas varje dag som institutet inte kan bedöma portföljens värde eller inte kan beräkna det *Value-at-Risk*-värde som avses i punkt 1.
4. Ett institut ska beräkna, i enlighet med punkterna 5 och 6, den multiplikationsfaktor (m_c) som avses i artikel 325bb för portföljen med alla positioner som förvaltas av handlarbord som institutet har beviljats tillstånd för enligt artikel 325ba.1. Beräkningen ska uppdateras minst en gång i månaden.
5. Multiplikationsfaktorn (m_c) ska vara summan av värdet 1,5 och ett tillägg på mellan 0 och 0,5 i enlighet med tabell 3. För den portfölj som avses i punkt 4 ska detta tillägg beräknas genom det antal överskridanden som har inträffat under de senaste 250 bankdagarna, enligt vad som konstaterats genom institutets utfallstest av *Value-at-Risk*-värdet beräknat i enlighet med led a i denna punkt i enlighet med följande:
- (a) Med överskridande avses en endagsförändring i portföljens värde som ligger över motsvarande *Value-at-Risk*-värde som beräknats genom institutets interna modell i enlighet med följande:
 - (i) En innehavsperiod på en dag.
 - (ii) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.
 - (iii) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bh.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325bf.
 - (iv) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras mot historiska data från den föregående

tolvmånadersperioden. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden.

- (v) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets interna modell baseras på samma modelleringsantaganden som de som används för att beräkna *expected shortfall*-riskmålet enligt artikel 325bb.1 a.
- (b) Antalet överskridanden ska vara lika med det större av antalet överskridanden på grundval av hypotetiska respektive faktiska förändringar i portföljens värde.
- (c) Vid beräkningen av dagliga överskridanden ska instituten tillämpa bestämmelserna i punkt 3.

Tabell 3

Antal överskridanden	Tillägg
Färre än 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Fler än 9	0,50

- 6. De behöriga myndigheterna får begränsa tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar, om antalet överskridanden på grundval av utfallstest av faktiska förändringar inte är ett resultat av brister i den interna modellen.
- 7. De behöriga myndigheterna ska kontrollera att den multiplikationsfaktor som avses i punkt 4 är lämplig eller att ett handlarbord uppfyller kraven på utfallstest enligt punkt 1. Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna snarast, och under alla omständigheter senast inom fem arbetsdagar efter det att ett överskridande ägt rum, om alla överskridanden som konstateras genom deras utfallstestprogram, och förklara dessa överskridanden.
- 8. Genom undantag från punkterna 2 och 5 får de behöriga myndigheterna tillåta att ett institut inte räknar ett överskridande, om en endagsförändring i värdet på dess portfölj som överskrider motsvarande *Value-at-Risk*-värde beräknat med institutets interna modell beror på en icke modellerbar riskfaktor. För detta syfte ska institutet

bevisa för de behöriga myndigheterna att riskmålet med ett stressscenario som beräknas i enlighet med artikel 325bl för denna icke modellerbara riskfaktor är högre än den positiva skillnaden mellan värdet på institutets portfölj och motsvarande *Value-at-Risk*-värde.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera de tekniska komponenter som ska ingå i de faktiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett instituts portfölj för tillämpningen av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bh *Krav avseende resultatanalys*

1. Ett instituts handlarbord uppfyller kraven avseende resultatanalys för tillämpningen av artikel 325ba.1 för en given månad om det uppfyller kraven i denna artikel.
2. Kraven avseende resultatanalys ska säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj, utifrån institutets riskberäkningsmodell, är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, utifrån institutets prissättningsmodell.
3. När ett institut följer kraven avseende resultatanalys ska detta, för varje position hos ett givet handlarbord, leda till fastställande av en precis lista över riskfaktorer som bedöms lämpliga för att kontrollera att institutet uppfyller de krav avseende utfallstest som anges i artikel 325bg.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:
 - (a) Mot bakgrund av utvecklingen av internationella regler: de tekniska kriterierna för att säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, för tillämpningen av punkt 2.
 - (b) De tekniska komponenter som ska ingå i de teoretiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbords portfölj för tillämpningen av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som

avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bi
Krav avseende riskmätning

1. Institut som använder en intern riskmättningsmodell för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt artikel 325bb ska säkerställa att modellen uppfyller samtliga följande krav:
 - (a) Den interna riskmättningsmodellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, som ska omfatta minst de riskfaktorer som avses i kapitel 1a avsnitt 3 underavsnitt 1, såvida inte institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att utelämnandet av dessa riskfaktorer inte har någon väsentlig inverkan på resultatet av kravet avseende resultatanalys enligt artikel 325bh. Ett institut ska kunna förklara för de behöriga myndigheterna varför en riskfaktor ingår i dess prissättningsmodell men inte i dess interna riskberäkningsmodell.
 - (b) Den interna riskmättningsmodellen ska fånga upp icke-linjära egenskaper hos optioner och andra produkter samt korrelationsrisker och basisrisker. För proxyvariabler som används för riskfaktorer ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den faktiska position som innehas.
 - (c) Den interna riskmättningsmodellen ska omfatta en uppsättning riskfaktorer som motsvarar räntorna i varje valuta i vilken institutet har räntekänsliga positioner, i eller utanför balansräkningen. Institutet ska basera sina avkastningskurvor på en allmänt vedertagen metod. För väsentliga ränteriskexponeringar i de viktigaste valutorna och på de viktigaste marknaderna ska avkastningskurvan delas upp i minst sex löptidssegment för att fånga upp variationer i räntornas volatilitet utmed avkastningskurvan, och antalet riskfaktorer som används för att modellera avkastningskurvan ska stå i proportion till hur institutets handelsstrategier är beskaffade och hur komplexa de är. Modellen ska också fånga upp risken för rörelser mellan olika avkastningskurvor som inte är fullständigt korrelerade.
 - (d) Den interna riskmättningsmodellen ska omfatta riskfaktorer som hänför sig till guld och de enskilda utländska valutor som institutets positioner är denominerade i. I fråga om fonder ska de aktuella valutapositionerna för fonden tas med i beräkningen. Institutet får använda sig av tredje parts rapporter om valutapositionerna för fonden, om rapportens riktighet kan säkerställas på lämpligt sätt. Valutapositioner för en fond som institutet inte känner till ska lyftas ut ur internmodellmetoden och behandlas i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning.
 - (e) Den interna riskmättningsmodellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner. Modellberäkningstekniken ska vara så sofistikerad som är

proportionerligt med tanke på hur väsentlig institutets verksamhet på aktiemarknaderna är. Modellen ska omfatta minst en riskfaktor som fångar upp förändringar i aktiekurser på systemnivå och beroendet mellan denna riskfaktor och varje aktiemarknads enskilda riskfaktorer. För väsentliga exponeringar mot aktiemarknader ska modellen omfatta minst en idiosynkratisk riskfaktor för varje aktieexponering.

- (f) Den interna riskberäkningsmodellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner, såvida inte institutets sammanräknade råvaruposition är liten jämfört med dess totala handelsverksamhet, då en separat riskfaktor för varje övergripande råvarutyp är godtagbart. För väsentliga exponeringar mot råvarumarknader ska modellen fånga upp risken för rörelser som inte är fullständigt korrelerade mellan liknande, men inte identiska, råvaror, exponering mot förändringar i terminspriser som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider och *convenience yield* mellan derivatpositioner och kontantpositioner.
- (g) Proxyvariabler ska vara tillräckligt försiktiga och endast användas om tillgängliga data är otillräckliga, inklusive under en stressperiod.
- (h) För väsentliga exponeringar mot volatilitetsrisker i instrument med optionalitet ska den interna riskmättningsmodellen fånga upp beroendet av implicit volatilitet över inlösenpriser och optionernas löptider.

2. Institutet får använda empiriska korrelationer inom övergripande riskfaktorkategorier och, för beräkning av det oinskränkta *expected shortfall*-mättet UES_t enligt artikel 325bc.1, över övergripande riskfaktorkategorier, endast om institutets metod för att mäta sådana korrelationer är sund, överensstämmer med tillämpliga likviditetshorisonter och genomförs med integritet.

Artikel 325bj
Kvalitativa krav

1. Interna riskmättningsmodeller som används enligt detta kapitel ska vara begreppsmässigt sunda och genomföras med integritet samt uppfylla samtliga följande kvalitativa krav:
 - (a) Interna riskmättningsmodeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisker ska vara väl integrerade i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om riskexponering till den verkställande ledningen.
 - (b) Institutet ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handlarenheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen. Enheten ska ha ansvar för utformning och tillämpning av alla interna riskmättningsmodeller. Enheten ska genomföra inledande och fortlöpande validering av alla interna modeller som används enligt detta kapitel och ha ansvar för det övergripande riskhanteringssystemet. Enheten ska

utarbета och analysera dagliga rapporter om resultaten av alla interna modeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisker, och om lämpligheten hos åtgärder som ska vidtas avseende handelslimiter.

- (c) Institutets ledningsorgan och verkställande ledning ska ta aktiv del i riskkontrollprocessen, och de dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter för att kunna genomdriva minskningar i de positioner som enskilda handlare ingår och minskningar i institutets totala riskexponering.
- (d) Institutet ska ha tillräckligt många anställda som är tillräckligt kvalificerade i förhållande till hur sofistikerade de interna riskmättningsmodellerna är, och med kunskaper inom handel, riskkontroll, revision och affärsadministration (back-office).
- (e) Institutet ska ha inrättat en uppsättning dokumenterade interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för att övervaka och säkerställa att hela verksamheten är i linje med alla interna riskmättningsmodeller.
- (f) För alla interna riskmättningsmodeller ska det vara dokumenterat att de tidigare har gett en rimlig exakthet i sina riskmätningar.
- (g) Institutet ska frekvent genomföra ett rigoröst program för stresstest, inklusive omvända stresstester, som ska omfatta alla interna riskmättningsmodeller. Resultaten av dessa stresstester ska granskas av den verkställande ledningen minst en gång i månaden och vara förenliga med de riktlinjer och limiter som godkänts av institutets ledningsorgan. Institutet ska vidta lämpliga åtgärder om resultaten av dessa stresstester visar alltför stora förluster i samband med institutets handelsverksamhet under vissa omständigheter.
- (h) Institutet ska genomföra en oberoende översyn av alla interna riskmättningsmodeller, antingen som ett led i sin normala internrevisionsprocess, eller genom att uppdra till ett utomstående företag att genomföra denna översyn, på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna.

För tillämpning av punkt h avses med *utomstående företag* ett företag som tillhandahåller revisions- eller konsulttjänster till institut, och som har personal som är tillräckligt kvalificerad vad gäller marknadsrisker i handelsverksamhet.

2. Den översyn som avses i punkt 1 h ska inbegripa både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Åtminstone en gång om året ska institutet se över sin riskhanteringsprocess i dess helhet. I översynen ska följande bedömas:
 - (a) Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och riskhanteringsprocessen är samt hur väl riskkontrollenheten är organiserad.
 - (b) Integreringen av riskmätningen i den dagliga riskhanteringen och integriteten i

ledningens informationssystem.

- (c) Den process institutet använder för att godkänna riskvärderingsmodeller och värderingssystem som används av personalen inom handelsavdelningar och affärsadministrationsavdelningar (front-office och back-office).
 - (d) Omfattningen av de risker som fångas upp genom modellen, graden av riktighet och lämplighet i riskmätningssystemet och valideringen av betydande förändringar i den interna riskmätningssmodellen.
 - (e) Graden av riktighet och fullständighet i positionsdata, graden av riktighet och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation, graden av riktighet i värdering och beräkningar av riskkänslighet samt graden av riktighet och lämplighet för att generera proxyvariabler om tillgängliga data är otillräckliga för att uppfylla kraven i detta kapitel.
 - (f) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera hur konsistenta, aktuella och tillförlitliga de datakällor är som används i alla dess interna riskmätningssmodeller, inbegripet dessa datakällors oberoende.
 - (g) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera kraven avseende utfallstest och resultatanalys som genomförs för att bedöma noggrannheten i de interna riskmätningssmodellerna.
 - (h) Om översynen görs av ett utomstående företag i enlighet med punkt 1 h: kontrollen av att det interna valideringsförfarandet enligt artikel 325bk uppfyller sina syften.
3. Institutet ska uppdatera de tekniker och metoder som de använder för de interna riskmätningssmodellerna enligt detta kapitel, i linje med nya tekniker och bästa praxis som kommer fram när det gäller de interna riskmätningssmetoderna.

Artikel 325bk
Intern validering

- 1. Institutet ska ha infört processer för att säkerställa att alla interna riskmätningssmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel har validerats tillfredsställande av parter med lämpliga kvalifikationer och fristående från utvecklingsprocessen, för att säkerställa att alla sådana modeller är begreppsmässigt sunda och i tillräcklig utsträckning fångar upp alla väsentliga risker.
- 2. Institutet ska genomföra den validering som avses i punkt 1 under följande omständigheter:
 - (a) När en intern riskmätningssmodell utvecklats för första gången och när väsentliga ändringar görs av den.
 - (b) Regelbundet, men särskilt när det har inträffat sådana väsentliga strukturella förändringar på marknaden eller i sammansättningen av portföljen som kan leda till

att den interna riskmättningsmodellen inte längre fungerar tillfredsställande.

3. Valideringen av ett instituts interna riskmättningsmodell ska inte begränsas endast till krav avseende utfallstest och resultatanalys, utan omfatta åtminstone följande:
- (a) Tester för att kontrollera om antaganden inom den interna modellen är lämpliga och inte innebär en underskattning eller överskattning av riskerna.
 - (b) Egna valideringstest av den interna modellen, inklusive utfallstest utöver de föreskrivna programmen för utfallstest, för risker och strukturer i institutets portföljer.
 - (c) Användningen av hypotetiska portföljer för att säkerställa att den interna riskmättningsmodellen kan fånga upp vissa särskilda strukturella inslag som kan uppkomma, exempelvis väsentliga basisrisker och koncentrationsrisker eller risker förknippade med användning av proxyvariabler.

Artikel 325bl

Beräkning av ett riskmått med stressscenario

1. Vid tidpunkten t ska institutet beräkna ett riskmått med stressscenario för alla icke modellerbara riskfaktorer för positioner i handelslagret i en given portfölj på följande sätt:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

där

m = index som anger alla de icke-modellerbara riskfaktorer för

positioner i portföljen som representerar en idiosynkratisk risk som har placerats in i den övergripande riskfaktorkategorin för kreditspread i enlighet med artikel 325be.1, och för vilken det har visats, på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna, att dessa riskfaktorer är okorrelerade,

l = index som betecknar alla andra icke modellerbara riskfaktorer för positioner i portföljen, än de som betecknas med "m"

$ICSS_t^m$ = riskmåttet med stressscenario, fastställt i enlighet med punkterna 2 och 3, för den icke modellerbara riskfaktorn "m"

SS_t^l = riskmåttet med stressscenario, fastställt i enlighet med punkterna 2 och 3, för den icke modellerbara riskfaktorn "l"

2. Riskmåttet med stressscenario för en given icke modellerbar riskfaktor innebär den förlust som uppstår i alla portföljens positioner i handelslagret som inkluderar den icke modellerbara riskfaktorn när ett extremt scenario med framtida störningar

tillämpas på den riskfaktorn.

3. Instituterna ska, på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna, fastställa lämpliga extrema scenarier med framtida störningar för alla modellerbara riskfaktorer.
4. EBA ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:
 - (a) Hur instituten ska fastställa det extrema scenario med framtida störningar som ska tillämpas på icke modellerbara riskfaktorer, och hur de ska tillämpa det extrema scenariot med framtida störningar på dessa riskfaktorer.
 - (b) Ett regulatoriskt extremt scenario med framtida störningar för varje underkategori till de övergripande riskfaktorkategorierna i tabell 2 i artikel 325be som instituten kan använda när de inte kan fastställa ett extremt scenario med framtida störningar i enlighet med led a, eller som de behöriga myndigheterna får kräva att instituten tillämpar när myndigheterna inte kan godta det extrema scenario med framtida störningar som institutet har fastställt.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA ta hänsyn till att nivån på kapitalbaskrav för marknadsrisk för en icke modellerbar riskfaktor enligt denna artikel ska vara lika hög som den nivå på kapitalbaskrav för marknadsrisker som skulle ha beräknats enligt detta kapitel om riskfaktorn hade varit modellerbar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 2

INTERN MODELL FÖR FALLISSEMANGSRISK

Artikel 325bm

Räckvidd för den interna modellen för fallissemangsrisk

5. Institutets samtliga positioner som har tilldelats till handlarbord för vilka det har tillstånd enligt artikel 325ba.1 ska omfattas av ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk om positionerna omfattar minst en riskfaktor som har placerats in i de övergripande riskkategorierna ”aktier” eller ”kreditspread” i enlighet med artikel 325be.1. Kapitalbaskravet, som tillkommer utöver de risker som fångas upp av kapitalbaskraven i artikel 325bb.1, ska beräknas med institutets interna modell för fallissemangsrisk och modellen ska uppfylla kraven i detta avsnitt.
6. Det ska finnas en emittent av omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument som är kopplad till minst en riskfaktor för var och en av de positioner som anges i punkt 1.

Artikel 325bn
Tillstånd att tillämpa en intern modell för fallissemangsrisk

1. De behöriga myndigheterna ska ge ett institut tillstånd att använda en intern modell för fallissemangsrisk för att beräkna kapitalbaskraven enligt artikel 325bb.2 för alla positioner i handelslagret enligt artikel 325bm som tilldelats till ett visst handlarbord, under förutsättning att den interna modellen för fallissemangsrisk uppfyller kraven i artikel 325bo, 325bp 325bq, 325bj och 325bk för det handlarbordet.
2. EBA ska utfärda riktlinjer för kraven i artiklarna 325bo, 325bp och 325bq senast den [två år efter denna förordnings ikraftträdande].
3. Om ett instituts handlarbord, som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bm, inte uppfyller kraven i punkt 1, ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla handlarbordets positioner beräknas i enlighet med metoden i kapitel 1a.

Artikel 325bo
Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk

1. Instituterna ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk med en intern modell för fallissemangsrisk för portföljen med samtliga de positioner som avses i artikel 325bm enligt följande:
 - (a) Kapitalbaskravet ska motsvara ett *Value-at-Risk*-värde som mäter potentiella förluster i portföljens marknadsvärde, till följd av fallissemang hos emittenter som är kopplade till de positionerna, inom ett konfidensintervall på 99,9 % över en tidshorisont på ett år.
 - (b) Med *potentiella förluster* i led a avses en direkt eller indirekt förlust i positionens marknadsvärde till följd av fallissemang hos emittenterna och som tillkommer utöver alla förluster som redan har beaktats i den löpande värderingen av positionen. Fallissemang hos emittenter för aktiepositioner ska utgöras av att emittenternas aktiekurser sjunker till noll.
 - (c) Instituterna ska fastställa fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter med hjälp av en begreppsmässigt sund metod och med användning av objektiva historiska data för kreditspreddar och aktiekurser från en tidsperiod på minst tio år, där en stressperiod som fastställts av institutet i enlighet med artikel 325bd.2 ingår. Beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter ska kalibreras till en ettårig tidshorisont.
 - (d) Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på ett antagande om konstanta ettåriga positioner.
2. Instituterna ska beräkna kapitalbaskravet för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk i enlighet med punkt 1 minst en gång per vecka.

3. Genom undantag från punkt 1 a och c får ett institut ersätta tidshorisonten på ett år med en tidshorisont på 60 dagar för beräkningen av fallissemangsrisk för aktiepositioner, och i så fall ska beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och sannolikheter för fallissemang överensstämja med en tidshorisont på 60 dagar, och beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och obligationskurser med en tidshorisont på ett år.

Artikel 325bp

Erkännande av risksäkringar för den interna modellen för fallissemangsrisk

1. Institutet får inkludera risksäkringar i sin interna modell för fallissemangsrisk, och ”netta” positioner om långa och korta positioner avser samma finansiella instrument.
2. Institutet får i sin interna modell för fallissemangsrisk bara erkänna säkrings- eller diversifieringseffekter kopplade till långa och korta positioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär, liksom även långa och korta positioner mot olika emittenter, med explicit modellering av de långa och korta bruttopositionerna i de olika instrumenten, inklusive modellering av basisrisker mellan olika emittenter.
3. I sin interna modell för fallissemangsrisk ska instituten fånga upp väsentliga risker som kan förverkligas under tiden mellan löptiden för risksäkringen och tidshorisonten på ett år, samt möjligheten för väsentliga basisrisker inom säkringsstrategier avseende produktslag, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern kreditvärdering, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader mellan deras instrument. Institutet ska endast erkänna risksäkringar i den utsträckning som de kan upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

Artikel 325bq

Särskilda krav för interna modeller för fallissemangsrisk

1. Den interna modell för fallissemangsrisk som avses i artikel 325bn.1 ska kunna modellera såväl fallissemang hos enskilda emittenter som samtida fallissemang hos flera emittenter, och beakta fallissemangens effekter på marknadsvärdet av de positioner som omfattas av modellen. För detta ändamål ska fallissemang hos varje enskild emittent modelleras med användning av minst två typer av systematiska riskfaktorer och minst en idiosynkratisk riskfaktor.
2. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta konjunkturcykeln, inklusive beroendeförhållandet mellan återvinningsgrad och de systematiska riskfaktorer som avses i punkt 1.
3. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta icke-linjära effekter av

optioner och andra positioner med i väsentlig utsträckning icke-linjärt beteende vad gäller prisförändringar. Institutet ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modellrisker som är förenade med värdering och skattning av prisrisker i som hänger samman med sådana produkter.

4. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på objektiva och aktuella data.
5. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av sannolikhet för fallissemang uppfylla följande krav:
 - (a) Den undre gränsen för sannolikheter för fallissemang ska vara 0,03 %.
 - (b) Sannolikheter för fallissemang ska baseras på en ettårig tidshorisont, om inte annat anges i detta avsnitt.
 - (c) Sannolikheter för fallissemang ska mätas med användning, enbart eller i kombination med aktuella marknadspriser, av historiska fallissemangsdata från en tidsperiod på minst fem år. Sannolikheter för fallissemang ska inte härledas enbart från aktuella marknadspriser.
 - (d) Institut som har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med del 3 avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges i del 3 avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 för att beräkna sannolikheter för fallissemang.
 - (e) Institut som inte har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med del 3 avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta sannolikheter för fallissemang. I båda fallen ska skattningarna av sannolikheter för fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.
6. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av förlust vid fallissemang uppfylla följande krav:
 - (a) Den undre gränsen för skattningarna av förlust vid fallissemang ska vara 0 %.
 - (b) Skattningarna av förlust vid fallissemang ska avspegla förmånsrätten för varje position.
 - (c) Institut som har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med del 3 avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges i del 3 avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 för att beräkna skattningar av förlust vid fallissemang.
 - (d) Institut som inte har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med del 3 avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller

använda externa källor för att skatta förlust vid fallissemang. I båda fallen ska skattningarna av förlust vid fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.

7. Som en del av den oberoende översynen och valideringen av sina interna modeller enligt detta kapitel, inklusive riskmätningssystemet, ska instituten vidta alla följande steg:
 - (a) Kontrollera att deras modelleringsansats för korrelationer och prisförändringar är lämplig för deras portfölj, även i fråga om val och viktning av modellens systematiska riskfaktorer.
 - (b) Genomföra ett antal olika stresstester, däribland känslighetsanalys och scenarieanalys, för att bedöma om den interna modellen för fallissemangsrisk är kvalitativt och kvantitativt rimlig, särskilt i fråga om behandling av koncentrationer. Dessa tester ska inte enbart begränsas till de typer av händelser som tidigare har inträffat.
 - (c) Tillämpa lämplig kvantitativ validering, inklusive relevanta referensvärden för interna modeller.
 8. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska på ett lämpligt sätt beakta koncentrationer av emittenter och koncentrationer som kan uppstå inom och över produktklasser i stressituationer.
 9. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara förenlig med institutets interna riskhanteringsmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.
 10. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och processer för att fastställa antagandena om fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter i enlighet med artikel 325bo.2.
 11. Institutet ska dokumentera sina interna modeller, så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra modelleringsantaganden.
 12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kraven på ett instituts interna metoder eller externa källor för uppskattning av sannolikheter för fallissemang och förlust vid fallissemang i enlighet med punkterna 5 e och 6 d.
EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [15 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.
- (85) Rubriken på kapitel 2 i del tre avdelning IV ska ersättas med följande:

”Kapitel 2
Kapitalbaskrav för positionsrisker enligt den förenklade
schablonmetoden”.

- (86) Rubriken på kapitel 3 i del tre avdelning IV ska ersättas med följande:

”Kapitel 3
Kapitalbaskrav för valutarisker enligt den förenklade
schablonmetoden”.

- (87) Rubriken på kapitel 4 i del tre avdelning IV ska ersättas med följande:

”Kapitel 4
Kapitalbaskrav för råvarurisker enligt den förenklade
schablonmetoden”.

- (88) Rubriken på kapitel 5 i del tre avdelning IV ska ersättas med följande:

”Kapitel 5
Kapitalbaskrav med användning av den förenklade
internmodellmetoden”.

- (89) Det inledande stycket i artikel 384.1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut som inte beräknar sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk för sina motparter i enlighet med artikel 383 ska beräkna ett portföljkapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk för varje motpart enligt följande formel, med hänsyn till risksäkringar för kreditvärdighetsjusteringsrisk som är godtagbara enligt artikel 386”

- (90) Definitionen av EAD_i^{total} i artikel 384.1 ska ersättas med följande:

” EAD_{itotal} = det sammanlagda värdet av kreditriskexponeringen för motparten "i" (summerat över dess nettningsmängder), i tillämpliga fall inbegripet effekten av säkerheter i enlighet med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6 för beräkning av kapitalbaskrav för motpartsrisk för motparten i fråga.”.

- (91) Artikel 390 ska ersättas med följande:

”Artikel 390
Beräkning av exponeringsvärdet

1. Exponeringarna mot en grupp av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna mot enskilda kunder i den gruppen.
2. De sammanlagda exponeringarna mot enskilda kunder ska beräknas genom att lägga

samma exponeringarna i handelslagret och exponeringarna utanför handelslagret.

3. För exponeringar i handelslagret får instituten

- (a) kvitta sina långa och korta positioner i samma finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, där nettopositionen i vart och ett av de olika instrumenten beräknas enligt metoderna i del tre avdelning IV kapitel 2,
- (b) kvitta sina långa och korta positioner i olika finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, men endast om den korta positionen är efterställd den långa positionen eller om positionerna har samma förmånsrätt.

För tillämpningen av leden a och b får värdepapper placeras in i undergrupper baserat på olika grader av förmånsrätt i syfte att bestämma positionernas rangordning.

4. Instituterna ska beräkna exponeringar som följer av sådana kontrakt som avses i bilaga II och kreditderivatkontrakt som ingåtts direkt med en kund, i enlighet med någon av metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–5, efter vad som är tillämpligt.

Exponeringar som följer av dessa kontrakt vilka ingår i handelslagret ska även uppfylla kraven i artikel 299.

5. Till exponeringarna mot en kund ska instituten lägga de exponeringar som följer av sådana kontrakt som avses i bilaga II och kreditderivatkontrakt som inte ingåtts direkt med kunden men som ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden.

6. Exponeringar omfattar inte följande:

- (a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två arbetsdagar efter betalning.
- (b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under de fem arbetsdagar som följer efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepappren har levererats, beroende på vilket som inträffar först.
- (c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.
- (d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster: intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.

- (e) Exponeringar som har dragits av från poster i kärnprimärkapital eller övrigt primärkapital i enlighet med artiklarna 36 och 56 eller andra avdrag från de poster som minskar den kapitaltäckningsgrad som offentliggjorts i enlighet med artikel 437.
- 7. För att fastställa den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning med avseende på kunder mot vilka institutet har exponeringar genom sådana transaktioner som avses i artikel 112 m och 112 o eller genom andra transaktioner, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, ska institutet utvärdera sina underliggande exponeringar med beaktande av den ekonomiska substansen i transaktionens struktur och riskerna i samband med själva transaktionens struktur, i syfte att fastställa huruvida den utgör en ytterligare exponering.
- 8. EBA ska ta fram utkast till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
 - (a) de villkor och metoder som ska användas för att bestämma den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning för de typer av exponeringar som avses i punkt 7,
 - (b) de villkor enligt vilka transaktionernas struktur enligt punkt 7 inte utgör en ytterligare exponering.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- 9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera, för tillämpningen av punkt 5, hur man fastställer exponeringar som följer av sådana kontrakt som avses i bilaga II och kreditderivatkontrakt som inte ingåtts direkt med kunden men som ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden, för medtagande av dessa exponeringar bland exponeringarna mot kunden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [nio månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

- (92) I artikel 391 ska följande stycke läggas till:

”För tillämpningen av första stycket får kommissionen genom genomförandeakter

anta ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2.”.

- (93) Artikel 392 ska ersättas med följande:

*”Artikel 392
Definition av stor exponering*

Ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska anses som en stor exponering när värdet uppgår till minst 10 % av institutets primärkapital.”.

- (94) Artikel 394 ska ersättas med följande:

*”Artikel 394
Rapporteringskrav*

1. Instituterna ska till sina behöriga myndigheter rapportera följande information för varje stor exponering som de innehar, inklusive stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

- (a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.
- (b) Exponeringsvärdet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- (c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.
- (d) Exponeringsvärdet efter att man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

Institut som omfattas av del tre avdelning II kapitel 3 ska till sina behöriga myndigheter rapportera sina 20 största exponeringar på gruppnivå, med undantag för exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1.

Instituterna ska också till sina behöriga myndigheter rapportera exponeringar med ett värde på 300 miljoner EUR eller mer, men mindre än 10 % av institutets primärkapital.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska instituterna rapportera följande uppgifter till de behöriga myndigheterna när det gäller de tio största exponeringarna på gruppnivå mot institut och skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

- (a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.

- (b) Exponeringsvärdet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
 - (c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.
 - (d) Exponeringsvärdet efter att man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.
3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska rapporteras till de behöriga myndigheterna enligt följande:
- (a) Små institut enligt definitionen i artikel 430a ska rapportera en gång om året.
 - (b) Övriga institut ska rapportera halvårsvis eller oftare om inte annat följer av punkt 4.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera
- (a) enhetliga format för rapportering enligt punkt 3, åtföljda av instruktioner,
 - (b) intervall och datum för rapporteringen enligt punkt 3,
 - (c) it-lösningar för rapporteringen enligt punkt 3.

De rapporteringskrav som specificeras i förslagen till tekniska standarder för genomförande ska stå i proportion till institutens storlek och komplexitet, samt typen av risk som verksamheten är exponerad för och dess nivå.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för att identifiera sådana skuggbankenheter som avses i punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder rörande skuggbanksektorn och överväga om

- (a) förhållandet till en enskild enhet eller en grupp av enheter kan medföra risker för institutets solvens eller likviditet,
- (b) enheter som omfattas av solvens- eller likviditetskrav liknande dem som föreskrivs i detta direktiv och förordning (EU) nr 1093/2010 ska undantas, helt eller delvis, från de rapporteringskrav som avses i punkt 2 avseende skuggbankenheter.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [ett år efter ändringsförordningens ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för

tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(95) Artikel 395 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning, vars värde överstiger 25 % av institutets primärkapital. Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets primärkapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av institutets primärkapital, får värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till institutets primärkapital. Detta gränsvärde ska fastställas av instituten och vara förenligt med de riktlinjer och förfaranden som avses i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU för att åtgärda och kontrollera koncentrationsrisker. Gränsvärdet får inte överstiga 100 % av institutets primärkapital.

De behöriga myndigheterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR och ska informera EBA och kommissionen om detta.

Genom undantag från första stycket får ett institut som har identifierats som globalt systemviktigt i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU inte ådra sig en exponering mot ett annat institut som har identifierats som globalt systemviktigt, vars värde, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, överstiger 15 % av dess primärkapital. Ett institut ska efterleva detta gränsvärde senast inom tolv månader efter det att det har identifierats som globalt systemviktigt institut.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De gränsvärden som fastställs i denna artikel får överskridas för exponeringar i institutets handelslager, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning överskrider inte det gränsvärde som fastställs i punkt 1, vilket beräknas med hänvisning till primärkapitalet, så att överskridandet till sin helhet härrör från handelslagret.
- (b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalbaskrav för den del av exponeringen som överskrider det gränsvärde som fastställs i punkt 1, vilket beräknas i

enlighet med artiklarna 397 och 398.

- (c) Om tio eller färre dagar har förflutit efter det att det överskridande som avses i punkt b uppkom, får de exponeringar som härrör från handelslagret gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning inte överstiga 500 % av institutets primärkapital.
- (d) Överskridande som har förelegat i mer än tio dagar får sammanlagt inte överskrida 600 % av institutets primärkapital.

Varje gång gränsvärdet har överskridits ska storleken av överskridandet och namnet på berörd kund och, i tillämpliga fall, namnet på gruppen av kunder med inbördes anknytning, utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna.”.

(96) Artikel 396 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

(i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Om det belopp på 150 miljoner EUR som avses i artikel 395.1 är tillämpligt får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till institutets primärkapital överskrids.”.

(ii) Följande stycke ska läggas till:

”Om en behörig myndighet, i de undantagsfall som avses i första och andra stycket, tillåter att ett institut överskrider det gränsvärde som anges i artikel 395.1 under en längre period än tre månader, ska institutet lägga fram en plan som kan godtas av den behöriga myndigheten för hur det inom lämplig tid åter ska kunna efterleva gränsvärdet, och genomföra denna plan inom den tid som överenskommits med den behöriga myndigheten. De behöriga myndigheterna ska övervaka genomförandet av planen och vid behov kräva en snabbare efterlevnad.”.

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3:

”3. För tillämpningen av punkt 1 ska EBA utfärda riktlinjer som specificerar

- (a) de undantagsfall då den behöriga myndigheten får tillåta att gränsvärdet överskrids i enlighet med punkt 1,
- (b) den tid som anses rimlig för att åter efterleva kraven,
- (c) de åtgärder som ska vidtas av behöriga myndigheter för att säkerställa att institutet åter efterlever kraven inom lämplig tid.

Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(97) I artikel 397 tabell 1 kolumn 1 ska termen ”det godtagbara kapitalet” ersättas med termen ”primärkapitalet”.

(98) Artikel 399 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut ska använda en kreditriskreducerande metod vid beräkning av en exponering när det har använt en sådan metod för att beräkna kapitalkrav för kreditrisk i enlighet med del tre avdelning II, och under förutsättning att det uppfyller de villkor som anges i denna artikel.

Vid tillämpningen av artiklarna 400–403 ska *garanti* inkludera kreditderivat som erkänns enligt del tre avdelning II kapitel 4, med undantag för kreditlänkade obligationer.”.

(b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Om ett institut använder schablonmetoden för kreditriskreducerande ändamål ska artikel 194.3 a inte gälla vid tillämpningen av denna punkt.”.

(c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kreditriskreducerande metoder som endast är tillgängliga för institut som använder en internmetod ska inte vara godtagbara för att reducera exponeringsvärden för stora exponeringar, utom för exponeringar som är säkrade av fastigheter i enlighet med artikel 402.”.

(99) Artikel 400 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första stycket ändras på följande sätt:

(iii) Led j ska ersättas med följande:

”j) Handelsexponeringar och bidrag till obeståndsfonden för kvalificerade centrala motparter.”.

(iv) Följande led ska läggas till som led l:

”l) Resolutionsenheters innehav av de instrument och kvalificerade kapitalbasinstrument som avses i artikel 45.3 g i direktiv 2014/59/EU som emitterats av andra enheter som ingår i samma resolutionsgrupp.”.

(b) I punkt 2 ska led k utgå.

(c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna ska informera EBA om huruvida de avser att använda något av de undantag som anges i punkt 2 i enlighet med leden a och b i den här punkten och förse EBA med en motivering till användningen av undantagen.”.

(d) Följande punkt ska införas som punkt 4:

”4. Mer än ett undantag enligt punkterna 1 och 2 får inte tillämpas samtidigt på samma exponering.”.

(100) Artikel 401 ska ersättas med följande:

”Artikel 401

Beräkning av effekten av användningen av kreditriskreducerande metoder

1. För beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 får ett institut tillämpa ”fullständigt justerat exponeringsvärde” (E*), beräknat enligt del tre avdelning II kapitel 4, med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans enligt vad som avses i del tre avdelning II kapitel 4.
2. Vid tillämpningen av första stycket ska instituten använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, oavsett vilken metod som används för att beräkna kapitalbaskraven för kreditrisk.
3. Vid beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 ska instituten genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

De periodiska stresstester som avses i första stycket ska gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden vilka kan få negativa konsekvenser för institutets kapitaltäckning, och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

De stresstester som utförs ska vara tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

I institutens strategier för att hantera koncentrationsrisker ska följande ingå:

- (a) Strategier och processer för att hantera risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet för dessa.
 - (b) Strategier och processer för koncentrationsrisker till följd av tillämpningen av metoder för reducering av kreditrisker, särskilt vid stora indirekta kreditexponeringar, exempelvis mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet.
4. Om ett institut minskar en exponering mot en kund på grund av en godtagbar kreditriskreducerande metod i enlighet med artikel 399.1 ska det behandla den del som exponeringen mot kunden har reducerats med som om den gällde mot utfärdaren av kreditkyddet snarare än mot kunden.”.

(101) I artikel 403.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Om en exponering gentemot en kund garanteras av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part, ska ett institut”.

(102) I del sex ska rubriken på avdelning I ersättas med följande:

DEFINITIONER OCH LIKVIDITETSKRAV

(103) Artikel 411 ska ersättas med följande:

*”Artikel 411
Definitioner*

I denna del gäller följande definitioner:

1) *finansiell kund*: en kund, även en finansiell kund som ingår i icke-finansiella företagsgrupper, som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller är något av följande:

- (a) Ett kreditinstitut.
- (b) Ett värdepappersföretag.
- (c) Ett specialföretag för värdepapperisering.
- (d) Ett företag för kollektiva investeringar (fond).
- (e) En fond med fast andelskapital.
- (f) Ett försäkringsföretag.
- (g) Ett återförsäkringsföretag.
- (h) Ett finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag med blandad verksamhet.
- (i) Ett finansiellt institut.

2) *inlåning från allmänheten*: en skuld till en fysisk person eller till ett litet eller medelstort företag, om ett sådant litet eller medelstort företag skulle kunna hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk, eller en skuld till ett företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 och där de sammanlagda insättningarna till ett sådant litet eller medelstort företag eller ett sådant företag som är berättigad till behandling enligt artikel 153.4 på basis av en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen i artikel 4.1.39 inte överstiger 1 miljon EUR.

3) *privat investeringsbolag*: ett företag eller en fond vars ägare eller verkliga ägare antingen är en fysisk person eller en grupp av nära anknutna fysiska personer som inrättats med det enda syftet att förvalta ägarnas förmögenhet och som inte bedriver någon annan kommersiell, industriell eller professionell verksamhet. Syftet med ett privat investeringsbolag kan inkludera andra underordnade verksamheter, som att avskilja ägarnas tillgångar från bolagets tillgångar, främja överföringen av tillgångar

inom en familj eller förhindra en delning av tillgångarna efter ett dödsfall i familjen, under förutsättning att dessa verksamheter är förknippade med huvudsyftet att förvalta ägarnas förmögenhet.

4) *inlåningsförmedlare*: en fysisk person eller ett företag som placerar inlåning från tredje parter, däribland inlåning från allmänheten och företag, men exklusive inlåning från finansiella institut, hos kreditinstitut i utbyte mot en avgift.

5) *ointecknade tillgångar*: tillgångar som inte omfattas av några rättsliga, kontraktsenliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar institutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller repor.

6) *icke-obligatoriskt övervärde i säkerhetsmassan*: alla tillgångar som institutet inte är skyldigt att koppla till en emission av säkerställda obligationer enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav eller kontraktsenliga förpliktelser eller av marknadsdisciplinskäl, särskilt när

(a) tillgångarna tillhandahålls utöver miniminivån enligt rättsliga, lagstadgade eller tillsynsmässiga krav avseende övervärde i säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer enligt nationell lagstiftning i en medlemsstat eller ett tredjeland,

(b) tillgångarna enligt metodologin hos ett utsett externt kreditvärderingsinstitut inte är nödvändiga för att de säkerställda obligationerna ska behålla sina nuvarande kreditvärdering,

(c) tillgångarna inte är nödvändiga för väsentlig kreditförstärkning.

7) *tillgångstäckningskrav*: kvoten tillgångar mot skulder som bestämts i kreditförstärkningssyfte avseende säkerställda obligationer enligt nationell lagstiftning i en medlemsstat eller ett tredjeland.

8) *marginallån*: lån med säkerhet till kunder i syfte att ta handelspositioner med hög belåning.

9) *derivatkontrakt*: derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.

10) *stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett instituts solvens- eller likviditetsposition på grund av förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som leder till en betydande risk för att institutet inte kan uppfylla sina åtaganden när de löper ut inom nästföljande 30 kalenderdagar.

11) *tillgångar på nivå 1*: tillgångar med extremt hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket.

12) *tillgångar på nivå 2*: tillgångar med hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket. Tillgångar på nivå 2 indelas ytterligare i tillgångar på nivå 2A och nivå 2B i enlighet med avdelning II kapitel 2 i delegerad förordning

(EU) 2015/61.

13) *likviditetsbuffert*: beloppet av tillgångar på nivå 1 och nivå 2 som institutet innehar i enlighet med avdelning II i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61.

14) *nettolikviditetsutflöden*: det belopp som kvarstår efter avdrag av ett instituts likviditetsinflöden från dess likviditetsutflöden.

15) *rapportvaluta*: den valuta som ska användas för rapportering till de behöriga myndigheterna av de likviditetsposter som avses i avdelningarna II, III och IV i denna del, i enlighet med artikel 415.1.”.

(104) Artikel 412 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Institutet ska inte räkna dubbla likviditetsutflöden, likviditetsinflöden och likvida tillgångar.”.

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Bestämmelserna i avdelning II ska uteslutande tillämpas för att närmare fastställa de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415 för värdepappersföretag som inte är systemviktiga värdepappersföretag.”.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”4a. Den delegerade akt som avses i artikel 460 ska tillämpas på kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag.”.

(105) Artikel 413 ska ersättas med följande:

*”Artikel 413
Krav på stabil finansiering*

1. Institutet ska säkerställa att långsiktiga skyldigheter tillgodoses på ett tillfredsställande sätt med hjälp av en uppsättning stabila finansieringsinstrument, både under normala förhållanden och i stressituationer.
2. Bestämmelserna i avdelning III ska uteslutande gälla i samband med specificeringen av de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415 för värdepappersföretag som inte är systemviktiga värdepappersföretag och för alla institut, fram till dess att de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415 för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionen.
3. Bestämmelserna i avdelning IV ska gälla i samband med specificeringen av kravet på stabil finansiering enligt punkt 1 och rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 415

för kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag.

4. Innan bindande minimistandarder för kraven på stabil nettofinansiering enligt punkt 1 blir tillämpliga får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser i fråga om krav på stabil finansiering.”.

(106) Artikel 414 ska ersättas med följande:

*”Artikel 414
Uppfyllande av likviditetskraven*

Ett institut som inte uppfyller, eller som förväntar sig att inte uppfylla, de krav som anges i artikel 412 eller i artikel 413.1, även under stressperioder, ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och utan onödigt dröjsmål lägga fram en plan för de behöriga myndigheterna över hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kraven i artikel 412 eller artikel 413.1, beroende på vad som är tillämpligt. Till dess att institutet åter uppfyller kraven ska det rapportera de poster som avses i avdelning II, III eller IV, beroende på vad som är tillämpligt, dagligen i slutet av varje dag, såvida inte den behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporteringsfrekvens och en längre svarstid för rapportering. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja dessa tillstånd med utgångspunkt i ett instituts enskilda situation och med beaktande av omfattningen av och komplexiteten i institutets verksamhet. De behöriga myndigheterna ska övervaka genomförandet av återställningsplanen och vid behov kräva en snabbare återställning.”.

(107) I artikel 415 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag ska till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelning IV i en enda valuta som ska vara valutan i den medlemsstat där deras huvudkontor är beläget, oberoende av den faktiska valutan för dessa poster. Fram till dess att rapporteringskrav och rapporteringsformat för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionen ska kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelning III i en enda valuta som ska vara valutan i den medlemsstat där deras huvudkontor är beläget, oberoende av den faktiska valutan för dessa poster.

Värdepappersföretag som inte är systemviktiga värdepappersföretag ska till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelningarna II och III och bilaga III och ingående delar, inklusive sammansättningen av sina likvida tillgångar i enlighet med artikel 416, i en enda valuta som ska vara valutan i den medlemsstat där deras huvudkontor är beläget, oberoende av den faktiska valutan för dessa poster.

Rapporter ska lämnas minst en gång i månaden för de poster som avses i avdelning II och bilaga III och minst en gång per kvartal för de poster som avses i avdelningarna III och IV.

2. Ett institut ska rapportera separat till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten i rapportvalutan de poster som avses i avdelningarna II, III och

IV samt i bilaga III, beroende på vad som är tillämpligt, angivna i en valuta enligt följande:

- (a) Om institutet har samlade skulder i en annan valuta än rapportvalutan som uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppens totala skulder, exklusive lagstadgat kapital och poster utanför balansräkningen.
- (b) Om institutet har en betydande filial i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU i en värdmedlemsstat som använder en annan valuta än rapportvalutan.
- (c) I rapportvalutan, om det sammanlagda beloppet av skulder i andra valutor än rapportvalutan uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppen totala skulder, exklusive lagstadgat kapital och poster utanför balansräkningen.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera

- (a) Enhetliga format och it-lösningar med tillhörande instruktioner för frekvens och referens- och överföringsdatum. Rapporteringsformat och rapporteringsfrekvenser ska stå i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i institutens olika verksamheter och ska omfatta den rapportering som krävs enligt punkterna 1 och 2.
- (b) Ytterligare likviditetsövervakningsmått som krävs för att de behöriga myndigheterna ska få en heltäckande bild av likviditetsriskprofilen, och som står i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i ett instituts verksamhet.

EBA ska till kommissionen överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande avseende de delar som anges i led a senast den [ett år efter ändringsförfordningens ikraftträdandet], och avseende de delar som anges i led b senast den 1 januari 2014.

Innan bindande likviditetskrav införts fullt ut får de behöriga myndigheterna fortsätta att samla information genom övervakningsverktyg i syfte att övervaka efterlevnaden av befintliga nationella likviditetsstandarder.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(108) Artikel 416 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I enlighet med punkt 1 ska instituten som likvida tillgångar endast rapportera de tillgångar som uppfyller följande villkor:

a) De är oinbetecknade eller tillgängliga inom grupper av säkerheter som ska användas för att erhålla ytterligare finansiering inom ramen för beviljade men ännu ej finansierade kreditramar som är tillgängliga för institutet.

b) De är inte emitterade av institutet självt eller dess moderinstitut eller dotterinstitut eller något annat dotterföretag till institutets moderinstitut eller finansiella moderholdingföretag.

c) Deras pris är föremål för en allmän överenskommelse mellan marknadsdeltagare och kan lätt observeras på marknaden eller deras pris kan fastställas med en formel som är lätt att beräkna på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter och är inte beroende av antaganden vilket brukar vara fallet för strukturerade eller exotiska produkter.

d) De är noterade på en erkänd börs eller de är överlåtbara genom direkt försäljning eller via en enkel repa på repomarknader. Dessa kriterier ska bedömas separat för varje marknad.

De villkor som avses i första stycket c och d ska inte gälla för de tillgångar som avses i punkt 1 e.”.

(b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Aktier eller andelar i fonder får behandlas som likvida tillgångar upp till ett absolut belopp på 500 miljoner EUR av varje enskilt instituts portfölj av likvida tillgångar, under förutsättning att kraven i artikel 132.3 är uppfyllda och att fonden, utöver derivat för att reducera ränterisk, kreditrisk eller valutarisk, enbart investerar i likvida tillgångar i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

En fonds användning eller potentiella användning av derivatinstrument för att säkra risker i tillåtna placeringar ska inte hindra fonden från att godtas. När fondens aktier eller andelar inte regelbundet marknadsvärderas av sådana tredje parter som avses i artikel 418.4 a och b och den behöriga myndigheten inte är övertygad om att institutet har utvecklat robusta metoder och processer för sådana värderingar i enlighet med artikel 418.4 första meningen, ska aktier eller andelar i fonden inte behandlas som likvida tillgångar.

(c) 6. Om en likvid tillgång upphör att vara godtagbar i reserven av likvida tillgångar får ett institut ändå fortsätta att betrakta den som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 kalenderdagar. Om en likvid tillgång i en fond upphör att vara godtagbar för den behandling som anges i punkt 5, kan aktier eller andelar i fonden ändå betraktas som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar, förutsatt att dessa tillgångar inte överskrider 10 % av fondens samlade tillgångar.”.

(d) Punkt 7 ska utgå.

(109) Artikel 419 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det motiverade behovet av likvida tillgångar mot bakgrund av kravet i artikel 412 överskrider tillgängligheten av dessa likvida tillgångar i en valuta ska ett eller flera av följande undantag tillämpas:

a) Genom undantag från artikel 417 f får den likvida tillgångens valuta avvika från fördelningen per valuta av likviditetsutflöden efter avdrag för likviditetsinflöden.

b) För valutor i medlemsstater eller tredjeländer får de likvida tillgångar som krävs ersättas med kreditfaciliteter från centralbanken i medlemsstaten eller tredjelandet som enligt avtal oåterkalleligen lämnas för de närmaste 30 dagarna till ett rimligt pris, oberoende av det belopp som för närvarande utnyttjas, förutsatt att medlemsstatens eller tredjelandets behöriga myndigheter gör detsamma och att medlemsstaten eller tredjelandet har jämförbara rapporteringskrav.

c) Om det finns ett underskott av tillgångar på nivå 1 får ytterligare tillgångar på nivå 2A innehåsa av institutet och eventuella tak som är tillämpliga på dessa tillgångar enligt artikel 17 i delegerad förordning (EU) 2015/61 få ändras.”.

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de undantag som avses i punkt 2, inbegripet villkoren för tillämpningen av dessa.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [sex månader efter ändringsförordningens ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(110) Artikel 422 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De tjänster i samband med clearing, förvaring, betalningshantering eller andra motsvarande tjänster som avses i punkt 3 a och d ska endast gälla sådana tjänster i den utsträckning som tjänsterna utförs inom ramen för en etablerad relation som insättaren i väsentlig grad är beroende av. Tjänsterna ska inte enbart bestå i korrespondentbankverksamhet eller *prime brokerage*-tjänster och instituten ska ha belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas.

I väntan på en enhetlig definition av etablerad operativ relation enligt punkt 3 c ska instituten själva fastställa kriterier för vad som betecknar en etablerad operativ relation för vilken de har belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas, och rapportera kriterierna till de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna får i avsaknad

av en enhetlig definition tillhandahålla generell vägledning som instituten ska följa när de identifierar inlåning som bibehålls av insättaren inom ramen för en etablerad operativ relation.

(b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Behöriga myndigheter får tillåta att en lägre utflödesprocentandel tillämpas från fall till fall på de skulder som avses i punkt 7, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Motparten är
 - (i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag,
 - (ii) knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,
 - (iii) ett institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7,
 - (iv) det centrala institutet eller medlem i ett nätverk i enlighet med artikel 400.2 d.
- (b) Det finns skäl att förvänta sig ett lägre utflöde under de närmaste 30 dagarna även vid ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stressscenario.
- (c) Ett motsvarande symmetriskt eller mer konservativt inflöde tillämpas av motparten genom undantag från artikel 425.
- (d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.”.

(111) I artikel 423 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Ett institut ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla avtal som det har ingått vilkas avtalsvillkor, inom 30 dagar efter en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, leder till likviditetsutflöden eller ytterligare behov av att ställa säkerheter. Om de behöriga myndigheterna anser dessa avtal väsentliga i förhållande till institutets potentiella likviditetsutflöden, ska de kräva att institutet lägger till ett ytterligare likviditetsutflöde för dessa avtal, som ska motsvara de ytterligare behoven att ställa säkerheter som följer av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, t.ex. genom att dess externa kreditvärdering sänks med tre steg. Institutet ska regelbundet se över omfattningen av denna väsentliga försämring mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått, och anmäla resultatet av sin översyn till de behöriga myndigheterna.

3. Institutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som ska motsvara de behov att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, om de är väsentliga.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar under

vilka villkor begreppet *väsentlighet* får tillämpas och som specificerar metoderna för att mäta ytterligare utflöde.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [sex månader efter ändringsförordningens ikraftträdande].

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”.

(112) I artikel 424 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Det beviljade beloppet för en likviditetsfacilitet som har tillhandahållits ett specialföretag för värdepapperisering i syfte att göra det möjligt för det specialföretaget att förvärva andra tillgångar än värdepapper från kunder som inte är finansiella kunder ska multipliceras med 10 %, i den mån det beviljade beloppet överstiger summan av nuvarande tillgångar förvärvade från kunder och om det högsta belopp som kan tas ut är avtalsenligt begränsat till summan av de nuvarande förvärvade tillgångarna.”.

(113) I artikel 425.2 c ska led c ersättas med följande:

”c) Lån med obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med ett 20-procentigt inflöde, förutsatt att institutet enligt avtalet har rätt att ta ut och begära betalning inom 30 dagar.”.

(114) I del sex ska följande nya avdelning IV läggas till efter artikel 428:

”AVDELNING IV STABIL NETTOFINANSIERINGSKVOT

KAPITEL 1 Stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428a Tillämpning på gruppnivå

Om den stabila nettofinansieringskvot som avses i denna avdelning tillämpas på gruppnivå i enlighet med artikel 11.4, ska följande gälla:

- (a) Om ett dotterföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella lagstiftningen om krav på stabil nettofinansiering gäller högre procentsatser för de faktorer som appliceras vid beräkningen av stabil finansiering än vad som anges i kapitel 4 i denna avdelning, ska kravet på stabil nettofinansiering på gruppnivå anpassas till de högre procentsatserna i det berörda tredjelandets lagstiftning.
- (b) Om ett dotterföretag har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella lagstiftningen om tillgänglig nettofinansiering gäller lägre procentsatser för de faktorer som tillämpas vid beräkningen av stabil finansiering än vad som anges i kapitel 3 i denna avdelning, ska kravet på stabil nettofinansiering på gruppnivå anpassas till de lägre procentsatserna i det berörda tredjelandets lagstiftning.
- (c) Tillgångar i tredjeland vilka uppfyller kraven i avdelning II i delegerad förordning (EU) 2015/61 och innehas av ett dotterbolag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland ska inte anses vara likvida tillgångar på gruppnivå om de inte uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt det berörda tredjelandets nationella lagstiftning om likviditetstäckningskrav.
- (d) Med undantag för systemviktiga värdepappersföretag ska värdepappersföretag inom gruppen omfattas av artikel 428b på gruppnivå och av artikel 413 både enskilt och på gruppnivå. Om inget annat anges i denna punkt ska andra värdepappersföretag än systemviktiga värdepappersföretag omfattas av de närmare krav på stabil nettofinansiering som anges i berörda medlemsstaters nationella lagstiftning.

Artikel 428b Stabil nettofinansieringskvot

1. Det närmare krav på stabil nettofinansiering som avses i artikel 413.1 ska beräknas så som kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 i denna avdelning och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 4 i denna avdelning, mätt över en period på ett år och uttryckt i procent. Institutet ska beräkna sin stabila nettofinansieringskvot enligt följande formel:

$$\frac{\text{Tillgänglig stabil finansiering}}{\text{Krav på stabil finansiering}} = \text{Stabil nettofinansieringskvot (\%)}$$

2. Institutet ska bibehålla en stabil nettofinansieringskvot på minst 100 %.
3. Om den stabila nettofinansieringskvoten för ett institut i något skede sjunker till under 100 % eller rimligen kan förväntas göra det ska kravet i artikel 414 tillämpas. Institutet ska då sträva efter att återställa sin stabila nettofinansieringskvot till den nivå som anges i punkt 2. Innan de behöriga myndigheterna, i tillämpliga fall, vidtar tillsynsåtgärder ska de utvärdera orsakerna till att den nivå som anges i punkt 2 inte uppnåtts.
4. Institutet ska, avseende alla transaktioner oavsett den faktiska valutan, beräkna och övervaka sin stabila nettofinansieringskvot i rapportvalutan, samt separat för transaktioner i var och en av de valutor som omfattas av separat rapportering enligt artikel 415.2.
5. Institutet ska säkerställa att fördelningen av deras skulder i fråga om valuta väl återspeglar fördelningen mellan valutor på tillgångssidan. Där så är lämpligt får de behöriga myndigheterna, genom att fastställa gränser för andelen av den obligatoriska stabila finansieringen i en viss valuta som får täckas genom tillgänglig stabil finansiering som är angiven i en annan valuta, kräva att instituten begränsar sina valutaobalanser. Denna begränsning får bara tillämpas på valutor som ska rapporteras separat enligt artikel 415.2.

För att bestämma nivån på begränsningar av valutaobalanser som tillämpas i kraft av denna artikel ska de behöriga myndigheterna åtminstone ta hänsyn till

- (a) huruvida institutet har möjlighet att överföra tillgänglig stabil finansiering mellan olika valutor, jurisdiktioner och juridiska personer inom gruppen, valutaväxla och anskaffa medel i utländsk valuta under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten,
- (b) vilken inverkan ogynnsamma växelkursrörelser har på befintliga obalanserade valutapositioner och på effektiviteten hos eventuella åtgärder för valutasäkring som vidtagits.

Alla begränsningar av valutaobalanser enligt denna artikel ska betraktas som likviditetskrav för specifika institut enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2

Allmänna regler för beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428c

Beräkning av stabil nettofinansieringskvot

1. Om inget annat anges i denna avdelning ska instituten utgå från bruttobeloppen för tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen.
2. För att beräkna stabil nettofinansieringskvot ska instituten använda sig av de faktorer för stabil nettofinansiering som anges i kapitel 3 och 4 i denna avdelning, och tillämpa den faktor som är lämplig på de bokförda värdena av sina tillgångar, skulder respektive poster utanför balansräkningen, om inte annat anges i denna avdelning.
3. Instituterna ska inte göra dubbla beräkningar för obligatorisk stabil finansiering respektive tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428d

Derivatkontrakt

1. Instituterna ska tillämpa denna artikel vid beräkningen av värdet för obligatorisk stabil finansiering i samband med derivatkontrakt i enlighet med kapitel 4 i denna avdelning.
2. Genom undantag från artikel 428c.1 ska instituten ta upp det bokförda värdet av derivatpositioner som nettobelopp i de fall dessa positioner ingår i samma nettningsmängd, vilken uppfyller kraven i artiklarna 295, 296 och 297. I övriga fall ska instituten ta upp det bokförda värdet av derivatpositioner som bruttobelopp, och dessa positioner ska betraktas som separata nettningsmängder vid tillämpningen av kapitel 4 i denna avdelning.
3. Vid tillämpningen av denna avdelning ska *nettningsmängdens marknadsvärde* anses vara lika med summan av marknadsvärdena av alla de transaktioner som ingår i nettningsmängden.
4. Alla derivatkontrakt som det hänvisas till i bilaga II punkt 2 a–e och där hela kapitalbeloppet överförs på samma dag ska beräknas netto för samtliga valutor, inklusive för rapportering i valutor som ska rapporteras separat enligt artikel 415.2 och även om dessa transaktioner inte ingår i samma nettningsmängd som uppfyller kraven i artiklarna 295, 296 och 297.
5. Likvida medel som mottagits som säkerhet för att minska den exponering som en derivatposition utgör ska betraktas som en säkerhet, och inte som en insättning som omfattas av kapitel 3 i denna avdelning.
6. Behöriga myndigheter får, efter godkännande från den berörda centralbanken, besluta att undanta effekterna av derivatkontrakt vid beräkningen av den stabila

nettofinansieringskvoten – bland annat genom de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering och de värden på avsättningar och förluster man fastställer – förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Kontrakten har en återstående löptid på mindre än sex månader.
- (b) Motparten är ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
- (c) Derivatkontrakten bidrar till den monetära politik som förs av ECB eller en centralbank i en medlemsstat.

Om ett dotterföretag med huvudkontor i ett tredjeland åtnjuter det undantag som anges i första stycket i kraft av det berörda tredjelandets nationella lagstiftning om stabil nettofinansieringskvot, ska undantaget så som det är utformat i den lagstiftningen tas med i beräkningen på gruppnivå. Dotterföretaget i tredjeland ska i annat fall inte åtnjuta detta undantag.

Artikel 428e

Nettning av utlåningstransaktioner täckta av säkerhet och kapitalmarknadstransaktioner

Genom undantag från artikel 428c.1 ska tillgångar och skulder som härrör från utlåningstransaktioner täckta av säkerhet och kapitalmarknadstransaktioner som faller inom definitionerna i artikel 192.2 och 192.3 och där det finns en enda motpart beräknas netto, förutsatt att tillgångarna och skulderna i fråga uppfyller villkoren för nettning i artikel 429b.4.

Artikel 428f

Inbördes beroende tillgångar och skulder

1. Efter godkännande från de behöriga myndigheterna får ett institut räkna en tillgång och en skuld som inbördes beroende, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Institutet agerar endast som en *pass through*-enhet som kanaliserar finansiering från den skuld till den tillgång som är inbördes beroende av varandra.
 - (b) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende går att identifiera tydligt och uppgår till samma kapitalbelopp.
 - (c) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende har i stort sett samma löptid, det vill säga förfaller med högst 20 dagars mellanrum.
 - (d) Den berörda skulden följer av ett åtagande enligt lag, förordning eller avtal, och används inte för att finansiera andra tillgångar.
 - (e) De huvudsakliga betalningsflödena från tillgången används inte för några andra ändamål än för att återbetala den skuld av vilken tillgången är inbördes beroende.

- (f) Motparten är inte densamma för den tillgång och den skuld som är inbördes beroende.
2. Tillgångar och skulder som är direkt kopplade till följande produkter eller tjänster ska anses uppfylla kraven i punkt 1 och alltså räknas som inbördes beroende:
- (a) Centraliserat, reglerat sparande, där institut är skyldiga enligt lag att överföra medel från den reglerade inlåningen till en central fond som inrättas och kontrolleras av medlemsstatens statsförvaltning och har till uppgift att bevilja lån för att främja mål av allmänt intresse, förutsatt att överföringarna av insättningar till den centrala fonden sker minst en gång i månaden.
 - (b) Subventionerade lån och kredit- och likviditetsfaciliteter som uppfyller villkoren i artikel 31.9 i delegerad förordning (EU) 2015/61, i fråga om institut som enbart fungerar som mellanhänder och inte själva tar på sig någon finansieringsrisk.
 - (c) Obligationer som är säkerställda enligt villkoren i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.
 - (d) Säkerställda obligationer som uppfyller kraven för att kunna behandlas enligt artikel 129.4 eller 129.5, beroende på vilket som är tillämpligt, om de underliggande lånen matchas helt och hållet av de säkerställda obligationer som emitterats eller där löptiden för de säkerställda obligationerna på givna villkor förlängs automatiskt med ett år eller mera fram till slutet av de underliggande lånens löptid, i det fall refinansiering inte visat sig möjlig i slutet av den säkerställda obligationens ursprungliga löptid.
 - (e) Derivat som används vid clearing för kunders räkning, förutsatt att institutet inte ställer några garantier till kunderna avseende de resultat som uppnås av den centrala motparten, och alltså inte exponeras för någon finansieringsrisk.

Artikel 428g

Insättningar i institutionella skyddssystem och kooperativa nätverk

Om ett institut ingår i ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7, i ett nätverk som uppfyller villkoren för undantag enligt artikel 10 eller i ett kooperativt nätverk i en medlemsstat ska den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet och som behandlas som likvida tillgångar för det institut som gör insättningen i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2015/61 omfattas av följande krav:

- (a) Den faktor som ska tillämpas inom ramen för kapitel 4 avsnitt 2 i denna avdelning i fråga om beräkning av kravet på stabil finansiering för det institut som gör insättningen ska vara fastställd på en lämplig nivå, beroende på om avistainlåningen utgör tillgångar på nivå 1, nivå 2A eller 2B enligt artikel 16 i delegerad förordning (EU) 2015/61 samt beroende på de nedsättningar som eventuellt tillämpas på denna avistainlåning vid beräkning av likviditetstäckningskvoten.
- (b) En symmetrisk faktor ska tillämpas för beräkning av tillgänglig stabil finansiering för

det centrala institut som tar emot insättningen.

Artikel 428h

Förmånsbehandling inom en grupp eller ett institutionellt skyddssystem

1. De behöriga myndigheterna får, genom undantag från artikel 428g och från kapitel 3 och 4 i denna avdelning, från fall till fall bevilja en högre faktor för beräkningen av den tillgängliga stabila finansieringen eller en lägre faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar, skulder eller beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Motparten är något av följande:
 - (i) Institutets moder- eller dotterföretag.
 - (ii) Ett annat dotterföretag till samma moderföretag.
 - (iii) Knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.
 - (iv) En medlem i ett sådant institutionellt skyddssystem som det hänvisas till i artikel 113.7, där även det berörda institutet är medlem.
 - (v) Det centrala institutet i, eller en medlem av, ett nätverk eller en kooperativ grupp som avses i artikel 10 i denna förordning.
 - (b) Det är rimligt att förvänta sig att skulden eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som tagits emot utgör en stabilare källa till finansiering eller att tillgången eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som beviljats kräver en lägre nivå av stabil finansiering över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten än en motsvarande skuld, tillgång eller beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet gentemot en annan motpart.
 - (c) Motparten tillämpar en högre faktor i fråga om kravet på stabil finansiering, i symmetri med den högre faktorn för tillgänglig stabil finansiering, eller en lägre faktor för tillgänglig stabil finansiering i symmetri med den lägre faktorn för kravet på stabil finansiering.
 - (d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.
2. Om institutet och motparten är etablerade i olika medlemsstater får de behöriga myndigheterna göra undantag från villkoret i punkt 1 d, förutsatt att nedan angivna kriterier – utöver kriterierna i punkt 1 – också är uppfyllda:
 - (a) Enheterna inom gruppen har ingått rättsligt bindande överenskommelser och åtaganden om den berörda tillgången, skulden eller kredit- eller likviditetsfaciliteten.
 - (b) Den som bidrar med finansieringen har en låg riskprofil med avseende på

finansieringsrisk.

- (c) Finansieringsriskprofilen hos den part som tar emot finansieringen har bedömts med tillräcklig noggrannhet som ett led i hanteringen av likviditetsrisk hos den part som bidrar med finansieringen.

Vid bedömningen av huruvida de ytterligare kriterierna i denna punkt är uppfyllda ska de behöriga myndigheterna samråda inbördes i enlighet med artikel 20.1 b

KAPITEL 3

Tillgänglig stabil finansiering

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 428i

Beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering

Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och det lagstadgade kapitalet med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och lagstadgat kapital.

Artikel 428j

Återstående löptid för en skuld eller lagstadgat kapital

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sitt lagstadgade kapital när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2 i detta kapitel.
2. Vid beräkningen av återstående löptid på skulder och lagstadgat kapital ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att investerare kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.
3. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2 i detta kapitel, ska instituten – i fråga om skulder som har en övergripande återstående löptid på ett år eller mera – emellertid betrakta andelar av skulden som har en kortare återstående löptid än sex månader såsom

skulder med kortare löptid än sex månader, och andelar med en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år räknas som skulder med återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år.

AVSNITT 2

FAKTORER FÖR BERÄKNING AV TILLGÄNGLIG STABIL FINANSIERING

Artikel 428k

Faktorn 0 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i artiklarna 428l–428o ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:

- (a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.
- (b) Minoritetsintressen, som ska behandlas enligt villkoren för det enskilda instrumentet.

För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen ska en av följande faktorer gälla:

- (i) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än sex månader.
- (ii) 50 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är minst sex månader men mindre än ett år.
- (iii) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.

2. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla.

- (a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.
- (b) Skulder som är inbördes beroende av en viss tillgång enligt artikel 428f.
- (c) Skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader, där långivaren är någon av följande:
 - (i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.

- (ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - (iii) Finansiella kunder.
 - (d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i artiklarna 428l–428o.
3. Institutet ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelsen, om den är negativ, mellan summan av marknadsvärdena av alla nettningsmängder med positivt marknadsvärde och summan av alla nettningsmängder med negativt marknadsvärde, beräknat enligt artikel 428d i denna förordning.
- För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler gälla:
- (a) Variationsmarginaler som institut tar emot från sina motparter ska räknas av från marknadsvärdet av en nettningsmängd med positivt marknadsvärde om den säkerhet som tagits emot uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt avdelning II i delegerad förordning (EU) 2015/61, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f i delegerad förordning (EU) 2015/61, förutsatt att institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att återanvända säkerheterna.
 - (b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från marknadsvärdet av nettningsmängder med ett negativt marknadsvärde.

Artikel 428l

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Genom undantag från artikel 428k ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla för följande skulder:

- (a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i artikel 27 i delegerad förordning (EU) 2015/61.
- (b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:
 - (i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.
 - (v) Ett sådant kreditinstitut som avses i artikel 10.1 e i delegerad förordning

(EU) 2015/61.

- (vi) Icke-finansiella företagskunder.
 - (vii) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att skulderna inte omfattas av led a.
- (c) Skulder med en återstående avtalsenlig löptid på minst sex månader men mindre än ett år, där långivaren är:
- (i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - (ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - (iii) Finansiella kunder.
- (d) Alla övriga skulder som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, och som inte tas upp i artiklarna 428m–428o.

Artikel 428m

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Genom undantag från artikel 428k ska avistainlåning och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller kriterierna i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2015/61 omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428n

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Genom undantag från artikel 428k ska avistainlåning och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller kriterierna i artikel 24 i delegerad förordning (EU) 2015/61 omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428o

Faktorn 100 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Genom undantag från artikel 428k ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

- (a) Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.
- (b) Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster.

- (c) De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den förväntade löptiden till under ett år.
- (d) Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den förväntade löptiden till under ett år.
- (e) Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428k–428n.

KAPITEL 4

Krav på stabil finansiering

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 428p

Beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas enligt avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.
2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom utlåningstransaktioner täckta av säkerhet eller kapitalmarknadstransaktioner enligt definitionerna i artikel 192.2 och 192.3, som tas upp i deras balansräkning men för vilka de inte är förmånstagare ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.
3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom utlåningstransaktioner täckta av säkerhet eller kapitalmarknadstransaktioner, som tas upp i deras balansräkning och för vilka de förblir förmånstagare ska räknas som intecknade tillgångar vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel, och ska vara föremål för omräkning genom lämpliga faktorer enligt avsnitt 2 i detta kapitel när kravet på stabil finansiering ska beräknas. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.
4. Följande tillgångar ska räknas som icke intecknade:
 - (a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för

att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditramar, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditramar. Dessa tillgångar ska innefatta tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos det centrala institutet i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Institutet ska anta att tillgångar i poolen är intecknade respektive likvida i stigande grad enligt den klassificering av likviditet som anges i kapitel 2 i delegerad förordning (EU) 2015/61, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.

- (b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finansieringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.
 - (c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.
5. Institutet ska från alla övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel exkludera tillgångar kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artiklarna 428k.3 b och 428ag.3 b, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428af a och b, för att undvika att samma tillgång tas upp två gånger.
6. Institutet ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Institutet ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering exkludera finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.
7. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att institutet bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas inom den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutens anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. Vid rapporteringen ska myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428q
Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 i detta kapitel ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.
2. När det gäller intecknade tillgångar ska den löptid som används för att fastställa faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i detta kapitel vara antingen tillgångens återstående löptid eller löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är intecknad, varav den löptid som slutar senare i tiden ska gälla. En tillgång som förblir intecknad under mindre än sex månader framåt ska omfattas av samma faktor vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i detta kapitel som skulle ha tillämpats om samma tillgång inte hade varit intecknad.
3. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med säkerställda utlåningstransaktioner eller kapitalmarknadstransaktioner enligt definitionerna i artikel 192.2 och 192.3, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den återstående löptiden för den transaktion genom vilken tillgången har inlånats och som ska ligga till grund för fastställandet av den faktor som används vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i detta kapitel anses vara lika med den återstående löptiden för den transaktion genom vilken tillgången har återanvänts eller åter pantsatts.
4. Institutet ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i linje med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara intecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra tillgången eller använda den vid ett utbyte samt löptiden för de skulder gentemot institutets kunder som orsakar att tillgången måste behandlas som separerad.
5. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska instituten också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten kommer att utnyttja varje option att förlänga löptiden. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att lösa in ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som

kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att instituten ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

6. I fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år ska delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i detta kapitel.

AVSNITT 2

FAKTORER FÖR BERÄKNING AV KRAVET PÅ STABIL FINANSIERING

Artikel 428r

Faktorn 0 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:
- (a) Icke intecknade tillgångar som godtas som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt artikel 10 i delegerad förordning (EU) 2015/61, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i punkt 1 f i samma artikel, oavsett om de uppfyller de operativa kraven i artikel 8 i samma förordning.
 - (b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning med 0 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 a i delegerad förordning (EU) 2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.
 - (c) Alla centralbanksreserver som hålls av ECB eller av en centralbank i en medlemsstat eller ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.
 - (d) Alla fordringar på ECB eller på en centralbank i en medlemsstat eller i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.
 - (e) Fordringar som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från försäljning av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror, och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.

(f) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld enligt artikel 428f.

2. Genom undantag från punkt 1 c i denna artikel får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna minimikraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt den nationella lagstiftningen om krav på stabil nettofinansiering, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

Artikel 428s

Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

- (a) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 5 % vid beräkning av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 b i delegerad förordning (EU) 2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.
- (b) Tillgångar som har en återstående löptid på mindre än sex månader och som härrör från säkerställda utlåningstransaktioner eller kapitalmarknadstransaktioner – så som de definieras i artikel 192.2 och 192.3 – med kunder inom finanssektorn, om dessa tillgångar är säkrade med tillgångar som uppfyller kraven för nivå 1 enligt avdelning II i delegerad förordning (EU) 2015/61, exklusive sådana säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f i samma delegerade förordning, och där instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att återanvända dessa tillgångar under transaktionernas livstid, oavsett om säkerheterna redan har återanvänts. Om artikel 428e.1 i den här förordningen är tillämplig ska instituten ta upp dessa tillgångar till nettovärde.
- (c) Den outnyttjade delen av beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter som är oåterkalleliga eller får återkallas på vissa villkor, och som det hänvisas till i artikel 31.1 i delegerad förordning (EU) 2015/61.
- (d) Produkter som avses i artikel 111.1 och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.

Artikel 428t

Faktorn 7 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enligt artikel 10.1 i delegerad förordning (EU) 2015/61 ska en faktor på 7 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428u

Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:
 - (a) Tillgångar som har en återstående löptid på mindre än sex månader och som härrör från säkerställda utlåningstransaktioner eller kapitalmarknadstransaktioner med finansiella kunder, så som dessa transaktioner definieras i artikel 192.2 och 192.3 och förutsatt att de inte omfattas av artikel 428s b. Om artikel 428e.1 är tillämplig ska dessa tillgångar tas upp till nettovärde.
 - (b) Tillgångar som har en återstående löptid på mindre än sex månader och som härrör från transaktioner med andra finansiella kunder än dem som avses i 428s b eller i led a i denna artikel.
 - (c) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsposter inom balansräkningen och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.
 - (d) Produkter som avses i artikel 111.1 och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år.
2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt som inte omfattas av sådana marginalavtal som innebär att instituten ställer variationsmarginaler till sina motparter, ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 10 % på det absoluta marknadsvärdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt marknadsvärde.

Artikel 428v

Faktorn 12 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 12 % vid beräkning av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 c i delegerad förordning (EU) 2015/61 ska en faktor på 12 % tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428w
Faktorn 15 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 15 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- (a) Icke intecknade tillgångar som uppfyller villkoren för att räknas som tillgångar på nivå 2A enligt artikel 11 i delegerad förordning (EU) 2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.
- (b) Produkter som avses i artikel 111.1 och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst ett år.

Artikel 428x
Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 20 % vid beräkning av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 d i delegerad förordning (EU) 2015/61 ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.
2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt som omfattas av marginalavtal som innebär att instituten ställer variationsmarginaler till sina motparter, ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 20 % på det absoluta marknadsvärdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt marknadsvärde.
3. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt som omfattas av marginalavtal som innebär att instituten ställer variationsmarginaler till sina motparter får det enskilda institutet ersätta det krav på stabil finansiering som anges i punkt 2 med ett krav på stabil finansiering som uttrycks i ett absolut belopp och som motsvarar skillnaden mellan följande:
 - (a) I fråga om nettningsmängder som, beräknade till bruttobelopp utan hänsyn till eventuella säkerheter, har ett negativt marknadsvärde och omfattas av marginalavtal som innebär att instituten ställer variationsmarginaler till sina motparter: summan av alla tillägg för riskkategori^(a) som beräknats i enlighet med artikel 278.1.
 - (b) I fråga om nettningsmängder som, beräknade till bruttobelopp utan hänsyn till eventuella säkerheter, har ett positivt marknadsvärde och omfattas av

marginalavtal som innebär att instituten tar emot variationsmarginaler från sina motparter: summan av alla tillägg för riskkategori ^(a) som beräknats i enlighet med artikel 278.1.

Vid denna beräkning, och vid fastställandet av riskpositionen för de derivatkontrakt som ingår i de nettningsmängder som avses i första stycket, ska instituten ersätta den löptidsfaktor som beräknas enligt artikel 279c.1 b med antingen en löptidsfaktor som beräknas enligt artikel 279c.1 a eller med faktorn 1.

4. Institut som använder metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 eller 5 för att fastställa exponeringsvärdet för sina derivatkontrakt ska inte tillämpa det krav på stabil finansiering som anges i punkt 2 i denna artikel på nettningsmängder bestående av derivatkontrakt som omfattas av marginalavtal som innebär att instituten ställer variationsmarginaler till sina motparter, i de fall den berörda nettningsmängden har ett negativt marknadsvärde.

Artikel 428y

Faktorn 25 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På sådana icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B som avses i artikel 13.14 a i delegerad förordning (EU) 2015/61 ska en faktor på 25 % tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering, oavsett om dessa tillgångar uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428z

Faktorn 30 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 30 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- (a) Icke intecknade säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt artikel 12.1 e i delegerad förordning (EU) 2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.
- (b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 30 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 e i delegerad förordning (EU) 2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428aa

Faktorn 35 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 35 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- (a) Icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt artikel 13.14 b i förordning

2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

- (b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning med 35 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 f i delegerad förordning (EU) 2015/61, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428ab

Faktorn 40 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning med 40 % vid beräkning av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 g i delegerad förordning (EU) 2015/61 ska en faktor på 40 % tillämpas även vid beräkningen av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428ac

Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- (a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2015/61, exklusive sådana värdepapperiseringar och säkerställda obligationer av hög kvalitet i kategori 2B som avses i artikel 12.1 a och e i samma förordning, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.
- (b) Tillgångar som institutet håller som insättning vid ett annat finansiellt institut, och som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt artikel 27 i delegerad förordning (EU) 2015/61.
- (c) Tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, som härrör från transaktioner med någon av följande:
 - (i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - (iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.
 - (v) Ett sådant kreditinstitut som avses i artikel 10.1 e i delegerad förordning (EU) 2015/61.

- (vi) Stora företag utanför finanssektorn, hushåll eller små och medelstora företag.
- (vii) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag och kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att tillgångarna inte omfattas av led b i detta stycke.
- (d) Tillgångar som har en återstående löptid på minst sex månader och som härrör från transaktioner med någon av följande:
 - (i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - (ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - (iii) Finansiella kunder.
- (e) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år.
- (f) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artiklarna 428ad–428ag i denna förordning om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den sistnämnda högre faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering tillämpas.
- (g) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428r–428ab i denna förordning.

Artikel 428ad

Faktorn 55 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 55 % vid beräkning av likviditetstäckningskvoten enligt artikel 15.2 h i delegerad förordning (EU) 2015/61 ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i artikel 8 respektive 17 i samma förordning.

Artikel 428ae

Faktorn 65 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 65 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- (a) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning säkrad genom panträtt i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd i enlighet med artikel 129.1 e, förutsatt att lånet har en återstående löptid på minst ett år och har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

- (b) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån enligt artiklarna 428r–428ac, förutsatt att dessa lån har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Artikel 428af

Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- (a) Alla tillgångar, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428ag om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den sistnämnda högre faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering tillämpas.
- (b) Alla tillgångar, inklusive kontanter, som använts som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428ag om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den sistnämnda högre faktorn för beräkning av stabil finansiering tillämpas.
- (c) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån som avses i artiklarna 428r–428ae, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar och har åsatts en riskvikt på över 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.
- (d) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.
- (e) Icke intecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år och som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt artiklarna 10–13 i delegerad förordning (EU) 2015/61.
- (f) Icke intecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2015/61.
- (g) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.

Artikel 428ag

Faktorn 100 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:
- (a) Alla tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.

- (b) Alla andra tillgångar än dem som avses i artiklarna 428r–428af, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande lån, poster som dragits av från det lagstadgade kapitalet, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.

- 2. Genom undantag från punkt 1 a får tillgångar som förblir intecknade under minst ett år omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering om de avser icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller en centralbank i en medlemsstat i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller exceptionella makroekonomiska utmaningar.

De behöriga myndigheterna ska, med godkännande från den berörda centralbanken, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende dessa intecknade tillgångar, vilken inte får vara lägre än den faktor som skulle ha tillämpats om dessa tillgångar inte hade varit intecknade enligt bestämmelserna i detta avsnitt.

- 3. Instituterna ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelserna, om den är positiv, mellan summan av marknadsvärdena av alla nettningsmängder med positivt marknadsvärde och summan av marknadsvärdena av alla nettningsmängder med negativt marknadsvärde, beräknat enligt artikel 428d.

Följande regler ska gälla för den beräkning som avses i första stycket:

- (a) Variationsmarginaler som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från marknadsvärdet av en nettningsmängd med positivt marknadsvärde om den säkerhet som tagits emot som tilläggsmarginälsäkerhet är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt avdelning II i delegerad förordning (EU) 2015/61, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f i samma förordning, förutsatt att instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja säkerheterna på nytt.
- (b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från marknadsvärdet av nettningsmängder med ett negativt marknadsvärde.”

- (115) Del sju ska ersättas med följande:

”DEL SJU BRUTTOSOLIDITET

Artikel 429

Beräkning av bruttosoliditetsgraden

1. Institutet ska beräkna sin bruttosoliditetsgrad enligt den metod som anges i punkterna 2–4 i denna artikel.
2. Bruttosoliditetsgraden ska beräknas som ett instituts kapitalmått dividerat med institutets totala exponeringsmått och ska uttryckas i procent.
Institutet ska beräkna bruttosoliditetsgraden vid referensdatumet för rapportering.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska kapitalmåttet vara primärkapitalet.
4. Vid tillämpning av punkt 2 ska vidare det totala exponeringsmåttet vara summan av exponeringsvärdena för

- (a) tillgångar, exklusive de kontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat och sådana positioner som definieras i artikel 429e, beräknade enligt artikel 429b.1,
- (b) kontrakt som finns förtecknade i bilaga II samt kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artiklarna 429c och 429d,
- (c) tillägg för motpartsrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering, inklusive sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artikel 429e,
- (d) poster utanför balansräkningen, exklusive kontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och sådana positioner som definieras i artiklarna 429d och 429g, beräknade enligt artikel 429f,
- (e) avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling, beräknade enligt artikel 429g.

Institutet ska behandla transaktioner med lång avvecklingscykel enligt de bestämmelser i led a–d som är tillämpliga i det enskilda fallet.

Institutet får från den summa som avses i första stycket subtrahera totalbeloppet för alla allmänna kreditriskjusteringar av poster på eller utanför balansräkningen, varvid den lägsta slutsumma som godtas är 0.

5. Genom undantag från punkt 4 d ska följande gälla:
 - (a) Ett derivatinstrument som räknas som en post utanför balansräkningen enligt punkt 4 d men som behandlas som ett derivat enligt den tillämpliga redovisningsramen ska behandlas i enlighet med punkt 4 b.
 - (b) Om en kund till ett institut som fungerar som clearingmedlem deltar i en

derivattransaktion med en central motpart direkt, och institutet garanterar resultaten av de handelsexponeringar gentemot den centrala motparten som kunden tar på sig som en följd av denna transaktion, ska institutet beräkna sin exponering till följd av garantin i enlighet med punkt 4 b, på samma sätt som om transaktionen skett direkt mellan institutet och kunden, också med avseende på mottagna eller ställda variationsmarginaler.

Ett institut som fungerar som kund på högre nivå och som garanterar resultaten av sin kunds handelsexponeringar ska behandlas på samma sätt som i första stycket b.

Vid tillämpningen av första stycket b och andra stycket får instituten bara räkna en anknuten enhet som kund om enheten i fråga ligger utanför den lagstadgade konsolideringen på den nivå där kravet enligt artikel 92.3 d tillämpas.

6. Vid tillämpningen av punkt 4 e i denna artikel och av artikel 429g ska *avistaköp eller avistaförsäljning* avse ett köp eller en försäljning av ett värdepapper enligt ett kontrakt som kräver att värdepapperet ska levereras inom den tidsram som generellt tillämpas enligt lag eller praxis på den berörda marknaden.

Artikel 429a

Exponeringar som får undantas från exponeringsmåttet

1. Genom undantag från artikel 429.4 a får ett institut undanta följande typer av exponeringar från exponeringsmåttet:
 - (a) Belopp som avräknas från kärnprimärkapitalposter i enlighet med artikel 36.1 d.
 - (b) Tillgångar som räknas av vid beräkningen av det kapitalmätt som avses i artikel 429.3.
 - (c) Exponeringar som åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 113.6.
 - (d) Om institutet är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: exponeringar till följd av fordringar på delstatliga självstyrelseorgan, lokala myndigheter eller offentliga organ i samband med offentliga investeringar.
 - (e) Exponeringar som följer av att institutet på *pass through*-basis vidarebefordrar ett subventionerat lån till ett annat kreditinstitut, som sedan beviljar det subventionerade lånet till mottagaren.
 - (f) De garanterade delarna exponeringar till följd av exportkrediter, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
 - (i) Garantin är utfärdad av ett exportkreditorgan eller en nationell regering.
 - (ii) En riskvikt på 0 % gäller för den garanterade delen av exponeringen enligt artikel 114.4 eller artikel 116.4.

- (g) Om institutet är clearingmedlem för en kvalificerad central motpart: detta instituts handsexponeringar, förutsatt att de clearas med samma kvalificerade centrala motpart och uppfyller villkoren i 306.1 c.
- (h) Om institutet är en kund på hög nivå i en kundstruktur med flera nivåer: handsexponeringar mot clearingmedlemmen eller mot en enhet som är kund på en högre nivå än institutet självt, förutsatt att villkoren i artikel 305.2 är uppfyllda och att institutet inte är skyldigt att ersätta sin klient för eventuella förluster till följd av att clearingmedlemmen eller den kvalificerade centrala motparten fallerar.
- (i) Förvaltningstillgångar som uppfyller samtliga följande villkor:
 - (i) De ska tas upp i institutets balansräkning i linje med nationell god redovisningssed, med stöd av artikel 10 i direktiv 86/635/EEG.
 - (ii) De uppfyller kriterierna för icke-upptagande i balansräkningen enligt internationell redovisningsstandard (IAS) 39, i enlighet med förordning nr 1606/2002.
 - (iii) De uppfyller i tillämpliga fall kriterierna för icke-konsolidering enligt *International Financial Reporting Standard* (IFRS) 10, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.
- (j) Exponeringar som uppfyller samtliga följande villkor:
 - (i) Det rör sig om exponeringar mot ett offentligt organ.
 - (ii) De behandlas enligt artikel 116.4.
 - (iii) De avser insättningar som institutet är rättsligt skyldigt att överföra till det offentliga organ som avses i led i, och syftar till att finansiera investeringar av allmänt intresse.
- (k) De medel i överskjutande säkerhet som deponerats hos en trepartsagent och som inte har lånats ut.
- (l) En mottagbar tillgång, förutsatt att en variationsmarginal som betalats kontant till motparten redovisas som mottagbar tillgång enligt den gällande redovisningsramen och att villkoren i artikel 429c.3 a–e är uppfyllda.
- (m) Värdepapperiserade exponeringar som följer av traditionell värdepapperisering som uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 243.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 d ska med ett offentligt utvecklingskreditinstitut avses ett kreditinstitut som uppfyller samtliga följande villkor:

- (a) Det har etablerats enligt offentlig rätt av centralregeringen eller av regionala eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i en medlemsstat.

- (b) Dess verksamhet är begränsad till att på icke-konkurrensutsatt basis bidra till specifika offentliga politiska mål av finansiell, ekonomisk eller social karaktär, i enlighet med de lagar som gäller för institutet; för dessa syften kan offentliga politiska mål omfatta finansiering av marknadsföringsåtgärder eller utveckling av specifika ekonomiska sektorer eller geografiska områden inom den berörda medlemsstaten.
 - (c) Institutets mål är inte att maximera vinst eller marknadsandelar.
 - (d) Med förbehåll för reglerna om statligt stöd är den nationella regeringen eller berörda regionala eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter skyldiga att skydda kreditinstitutets bärkraft eller att direkt eller indirekt skydda minst 90 % av institutets kapitalbaskrav, finansieringsbehov eller exponeringar.
 - (e) Institutet är förhindrat att ta emot garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU eller i nationell lagstiftning som har antagits av medlemsstaterna i syfte att genomföra det direktivet.
3. Institutet får inte tillämpa den behandling som anges i punkt 1 g och h om inte villkoret i artikel 429.5 sista stycket är uppfyllt.

Artikel 429b

Beräkning av exponeringsvärdet för tillgångar

1. Institutet ska fastställa tillgångars exponeringsvärde utan att räkna med kontrakt som finns förtecknade i bilaga II, kreditderivat eller sådana positioner som definieras i artikel 429e, och i enlighet med följande principer:
 - (a) Med tillgångars exponeringsvärden avses exponeringsvärden så som de definieras i artikel 111.1 första meningen.
 - (b) Fysisk eller finansiell säkerhet, garantier eller kreditriskreducering som köpts får inte användas för att minska tillgångarnas exponeringsvärde.
 - (c) Tillgångar får inte nettas mot skulder.
 - (d) Transaktioner för värdepappersfinansiering får inte nettas.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska poolningssystem för kontanta medel som ett institut ställer till förfogande inte anses stå i strid med villkoret i samma punkt, förutsatt att systemet uppfyller båda följande villkor:
 - (a) Institutet som ställer poolningssystemet till förfogande sammanför kredit- och debetsaldona från ett antal enskilda konton som tillhör enheter som ingår i poolningssystemet ("ursprungliga konton") till ett enda separat konto, på så sätt att saldona på de ursprungliga kontona nollställs.
 - (b) Institutet vidtar de steg som anges i led a dagligen.
3. Genom undantag från punkt 2 ska ett poolningssystem för kontanta medel som inte

uppfyller villkoret i punkt 2 b, men däremot villkoret i punkt 2 a, inte anses stå i strid med punkt 1 c om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Institutet har laglig rätt att i vilket skede som helst räkna av saldona på de ursprungliga kontona genom att överföra dem till ett enda konto.
- (b) Det finns inga löptidsobalanser mellan saldona på de ursprungliga kontona.
- (c) Institutet betalar eller uppbär ränta på grundval av det kombinerade saldot av alla de ursprungliga kontona.
- (d) Den myndighet som är behörig för institutet bedömer att saldona från de ursprungliga kontona sammanförs med lämpliga tidsintervall, så att det räcker att ta upp det kombinerade saldo som fastställs genom poolningssystemet för kontanta medel när man ska beräkna institutets exponeringsmått för bruttosoliditetsgrad.

4. Genom undantag från punkt 1 d får instituten beräkna exponeringsvärdet för kontantfordringar och kontantskulder inom ramen för en transaktion för värdepappersfinansiering med samma motpart på nettobasis, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- (a) Transaktionerna har samma explicita sista avvecklingsdag.
- (b) Det är en laglig rätt att kvitta det belopp som skulden till motparten uppgår till mot det belopp som motparten är skyldig i samtliga följande situationer:
 - (i) Vid normala affärsförhållanden.
 - (ii) I händelse av obestånd, insolvens eller konkurs.
- (c) Om motparterna avser att avveckla netto eller avveckla samtidigt, eller om transaktionerna är föremål för en avvecklingsmekanism som leder till en funktionell motsvarighet till en nettoavveckling.

5. Vid tillämpning av punkt 4 c får instituten endast dra slutsatsen att en avvecklingsmekanism leder till en funktionell motsvarighet till nettoavveckling i de fall nettoresultatet för kassaflödena avseende transaktionerna enligt denna mekanism, på avvecklingsdagen, är likvärdigt med det enda nettobeloppet enligt nettoavvecklingen, och förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Transaktionerna avvecklas inom samma avvecklingssystem.
- (b) Avvecklingssystemen understöds genom kontantfaciliteter eller intradagskrediter som garanterar att avvecklingen fullbordas senast i slutet av handelsdagen.
- (c) Eventuella problem som beror på värdepapperskomponenten inom en

transaktion för värdepappersfinansiering inverkar inte på nettoavvecklingen av kontantfordringarna och kontantskuldena.

Villkoret i första stycket c ska anses vara uppfyllt endast om effekten på avvecklingsmekanismen när en transaktion för värdepappersfinansiering inte kan genomföras är begränsad till en eventuell försening av motsvarande kontantkomponent eller eventuellt ger upphov till en förpliktelse för avvecklingsmekanismen, till vilken en kreditfacilitet i så fall ska vara kopplad.

Om värdepapperskomponenten i en transaktion för värdepappersfinansiering som ingår i avvecklingsmekanismen inte har fullbordats vid utgången av avvecklingsperioden, ska instituten avskilja denna transaktion och dess motsvarande kontantkomponent från nettningsmängden och i stället behandla den på bruttobasis.

6. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska med ett *poolningssystem för kontanta medel* avses ett system genom vilket kredit- och debetsaldona för ett antal enskilda konton sammanförs för att underlätta betalningshantering eller likviditetsförvaltning.

Artikel 429c

Beräkning av exponeringsvärdet för derivat

1. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet för kontrakt som finns förtecknade i bilaga II och för kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, i enlighet med den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3.

Vid fastställandet av exponeringsvärdet får instituten beakta effekterna av kontrakt om novation och andra nettningsavtal i enlighet med artikel 295. Institutet får inte ta upp belopp på grundval av produktövergripande nettnings, men får däremot netta inom den produktkategori som anges i artikel 272.25 c samt med kreditderivat om dessa omfattas av sådana avtal om produktövergripande nettnings som avses i artikel 295 c.

Institutet ska inkludera sålda optioner i exponeringsmättet även om optionernas exponeringsvärde kan fastställas till noll enligt artikel 274.5.

2. Om tillhandahållandet av säkerhet med anknytning till derivatkontrakt minskar mängden tillgångar enligt den tillämpliga redovisningsramen ska instituten omvända denna minskning.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 får instituten – när de beräknar ersättningskostnaden för derivatkontrakt i enlighet med artikel 275 – enbart ta upp säkerheter som erhållits i kontanter från motparten så som variationsmarginal i den mening som avses i artikel 275, i fall där variationsmarginalen i fråga inte redan har redovisats som en minskning av exponeringsvärdet enligt den tillämpliga redovisningsramen, och förutsatt att följande villkor uppfylls:
 - (a) Vad gäller transaktioner som inte clearats genom en kvalificerad central motpart avskiljs inte de kontanter som den mottagande motparten erhåller.

- (b) Variationsmarginalen beräknas och växlas minst dagligen, på grundval av marknadsvärderingen av derivatpositioner.
- (c) Den variationsmarginal som tagits emot är ställd i en valuta som anges i derivatkontraktet, i det styrande ramavtalet om nettning eller i kreditstödbilagan till det kvalificerade ramavtalet om nettning eller i något annat avtal om nettning som slutits med en kvalificerad central motpart.
- (d) Den variationsmarginal som tagits emot utgör det hela belopp som skulle krävas för att helt och hållet utsläcka marknadsexponeringen för derivatkontraktet, med förbehåll för de tröskelvärden och minsta transfereringsbelopp som gäller för motparten.
- (e) Derivatkontraktet och variationsmarginalen mellan institutet och motparten för detta kontrakt omfattas av ett enda nettningssavtal som institutet kan hantera som riskreducerande i enlighet med artikel 295.

Vid tillämpningen av första stycket ska ett institut, när det ställer en kontant säkerhet till en motpart och denna säkerhet uppfyller villkoren i leden a–e i samma stycke, betrakta denna säkerhet som den variationsmarginal som ställs till motparten och räkna in den vid beräkningen av ersättningskostnaden.

Ett institut ska anses ha uppfyllt villkoret i första stycket b om variationsmarginalen växlas på morgonen den handelsdag som följer på den handelsdag då derivatkontraktet ingås, förutsatt att variationsmarginalen växlas enligt det värde på kontraktet som gäller i slutet av den handelsdag då kontraktet ingås.

Vid tillämpningen av första stycket d får instituten, i fall där det uppstår en tvist om marginalsäkerheten, ta upp den del av säkerheten som växlats och som inte berörs av tvisten.

- 4. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten, då de beräknar NICA så som den definieras i artikel 272.12a, bortse från alla eventuella säkerheter som tagits emot, utom om säkerheterna gäller derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.
- 5. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten fastställa den multiplikator som ska användas vid beräkning av potentiell framtida exponering enligt artikel 278.1 till värdet 1, utom i fråga om derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.
- 6. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten använda den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 eller 5 för att fastställa exponeringsvärdet för kontrakt som finns förtecknade i punkterna 1 och 2 i bilaga II uteslutande om de också använder denna metod för att fastställa exponeringsvärdet för dessa kontrakt i syfte att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.

Om ett institut tillämpar en av de metoder som anges i första stycket ska det inte

minska exponeringsmåttet med det belopp det har mottagit i marginal.

Artikel 429d

Ytterligare bestämmelser om beräkningen av exponeringsvärdet för skriftliga kreditderivat

1. Utöver den behandling som anges i artikel 429c ska instituten i fråga om skriftliga kreditderivat i exponeringsvärdet inbegripa de effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i de skriftliga kreditderivaten, minus eventuella negativa förändringar av det verkliga värdet som har införlivats i primärkapitalet med avseende på dessa skriftliga kreditderivat.

Instituten ska beräkna de effektiva teoretiska beloppen för skriftliga kreditderivat genom att justera de teoretiska beloppen för dessa derivat så att de speglar den verkliga exponeringen för derivatkontrakt med hävstång eller andra uppväxlingseffekter som transaktionen genom sin struktur ger upphov till.

2. Instituten får minska värdet på en exponering som beräknats enligt punkt 1 med hela eller delar av det effektiva teoretiska beloppet av köpta kreditderivat, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Det köpta kreditderivatets återstående löptid är likvärdig med eller överstiger det skriftliga kreditderivatets återstående löptid.
- (b) De materiella villkoren för det köpta derivatet ska vara minst lika strikta ur försiktighetssynpunkt som dem som gäller för det motsvarande skriftliga kreditderivatet.
- (c) Det köpta kreditderivatet får inte vara köpt av en motpart som skulle exponera institutet för en specifik korrelationsrisk enligt definitionen artikel 291.1 b.
- (d) Om det effektiva teoretiska beloppet av det skriftliga kreditderivatet minskas vid eventuella negativa förändringar av det verkliga värde som har införlivats i institutets primärkapital ska det effektiva teoretiska värdet av det köpta derivatet minskas vid eventuella positiva förändringar av det verkliga värde som har införlivats i primärkapitalet.
- (e) Det köpta derivatet ingår inte i någon transaktion som institutet har clearat för en kunds räkning eller som institutet har clearat i egenskap av kund på högre nivå i en kundstruktur med flera nivåer och där det effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i det motsvarande skriftliga kreditderivatet undantas från exponeringsmåttet i enlighet med artikel 429a g eller h, beroende på vilket som är tillämpligt.

Vid beräkningen av den potentiella framtida exponeringen enligt artikel 429c.1 får instituten från värdet av nettningsmängden undanta den del av ett skriftligt kreditderivat som inte har kvittats enligt första stycket i denna punkt och för vilket det effektiva teoretiska beloppet ingår i exponeringsvärdet.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 b ska *materiella villkor* avse alla egenskaper hos kreditderivatet som är relevanta för dess värdering, inklusive efterställningsnivå, optionalitet, kredithändelser, underliggande referensenheter eller pool av referensenheter, underliggande referensförpliktelse eller pool av referensförpliktelser, men exklusive kreditderivatets teoretiska belopp och återstående löptid.
Vid tillämpningen av första stycket ska två referensnamn behandlas som ett och samma endast om de syftar på samma juridiska person.
4. Genom undantag från punkt 2 b får instituten använda sig av köpta kreditderivat avseende en pool av referensnamn för att kvitta skriftliga kreditderivat avseende enskilda referensnamn som ingår i samma pool, förutsatt att poolen av referensenheter och efterställningsnivån är densamma för båda transaktionerna.
5. Institutet ska inte minska det skriftliga kreditderivatets effektiva teoretiska belopp när de köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswap och redovisar de mottagna nettobetalningarna som nettointkomst, men inte redovisar någon motsvarande värdeminskning avseende det skriftliga kreditderivat som ingår i primärkapitalet.
6. Vad gäller köpta kreditderivat avseende en pool av referensförpliktelser får instituten minska det effektiva teoretiska beloppet för skriftliga kreditderivat som avser individuella referensförpliktelser med det effektiva teoretiska beloppet för köpta kreditderivat enligt punkt 2 endast under förutsättning att det skydd som köpts är ekonomiskt likvärdigt med att köpa skydd separat för var och en av de individuella förpliktelserna i poolen.
7. Vid tillämpningen av denna artikel ska *skriftligt kreditderivat* avse alla former av finansiella instrument som innebär att institutet tillhandahåller ett effektivt kreditriskskydd genom bland annat creditswappar, totalavkastningsswappar och sådana optioner som innebär att institutet är skyldigt att tillhandahålla kreditriskskydd enligt villkoren i optionsavtalet.

Artikel 429e

Tillägg för motpartsrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering

1. Utöver beräkningen av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, även sådana som ligger utanför balansräkningen i enlighet med artikel 429b.1, ska instituten i exponeringsmättet inkludera ett tillägg för motpartsrisk som fastställs enligt punkt 2 eller 3 i denna artikel, beroende på vilket som är tillämpligt.
2. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som inte täcks av något ramavtal om netting som uppfyller kraven i artikel 206 (E_i^*) ska tilläggen beräknas

separat för varje transaktion enligt följande formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

där

i = det index som betecknar transaktionen

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten som en del av transaktionen i ;

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som en del av transaktionen i ;

Instituten får fastställa värdet på E_i^* till noll om E_i motsvarar kontantbelopp som lånats ut till motparten och den därtill kopplade kontantfordran inte uppfyller villkoren för nettning enligt artikel 429b.4.

3. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som täcks av ett ramavtal om nettning som uppfyller kraven i artikel 206 (E_i^*) ska tilläggen beräknas för varje avtal enligt följande formel:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

där

i = det index som anger avtalet om nettning,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten för de transaktioner som täcks av ramavtalet om nettning i ;

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som en del av ramavtalet om nettning i ;

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska termen motpart även omfatta trepartsagenter som tar emot en säkerhet i form av en insättning och som förvaltar denna säkerhet vid eventuella trepartstransaktioner.
5. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten tillämpa metoden i artikel 222 vid beräkningen av tillägg för transaktioner för värdepappersfinansiering, inklusive sådana som ligger utanför balansräkningen, dock med en riskvikt på minst 20 %. Instituten får bara använda denna metod om de också använder den vid beräkningen av exponeringsvärdet för dessa transaktioner med avseende på kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 a–c.
6. Om försäljningsredovisning görs av en repa enligt tillämplig redovisningsram ska instituten omvända alla försäljningsrelaterade bokföringsposter.
7. Om ett institut fungerar som agent mellan två parter i en transaktion för

värdepappersfinansiering, inklusive en transaktion som ligger utanför balansräkningen, ska följande gälla vid beräkningen av institutets exponeringsmått:

- (a) Om institutet tillhandahåller en av parterna i transaktionen för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, och denna ersättning eller garanti är begränsad till eventuella skillnader i värde mellan det värdepapper eller belopp i kontanter som parten har lånat ut och värdet på den säkerhet som låntagaren har ställt, ska institutet i exponeringsmålet bara ta med det tillägg som beräknas enligt punkt 2 eller 3, beroende på vilket som är tillämpligt
- (b) Om institutet inte tillhandahåller någon av parterna någon ersättning eller garanti ska transaktionen inte tas med i exponeringsmålet.
- (c) Om institutet har en ekonomisk exponering mot det underliggande värdepapperet eller mot kontantbeloppet inom transaktionen som överstiger den exponering som täcks av tillägget, ska institutet i exponeringsmålet även ta med hela beloppet av det värdepapper eller det belopp i kontanter mot vilket det är exponerat.
- (d) Om institutet, när det fungerar som agent mellan två parter, tillhandahåller båda parterna i en transaktion för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, ska det beräkna sitt exponeringsmått i enlighet med leden a–c separat för var och en av parterna i transaktionen.

Artikel 429f

Beräkning av exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen

1. Institutet ska beräkna exponeringsvärden för poster utanför balansräkningen i enlighet med artikel 111.1, utom om exponeringarna gäller kontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering eller positioner som definieras i artikel 429d.

Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande ska den lägre av de två konverteringsfaktorerna för det enskilda åtagandet användas, i enlighet med artikel 166.9.

2. Genom undantag från punkt 1 får institutet minska det belopp som motsvarar kreditriskexponering i fråga om en post utanför balansräkningen med motsvarande belopp i specifika kreditriskjusteringar. Resultatet av subtraktionen får inte understiga noll.
3. Genom undantag från punkt 1 ska institutet tillämpa en konverteringsfaktor på 10 % på sådana lågriskposter utanför balansräkningen som avses i artikel 111.1 d.

Artikel 429g

Beräkning av exponeringsvärde för avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling

1. Institutet ska behandla kontanta medel kopplade till avistaförsäljning och

värdepapper kopplade till avistaköp som kvarstår på balansräkningen fram till avvecklingsdagen som tillgångar enligt artikel 429.4 a

2. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen använder handelsdagsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska omvända all kvittning mellan kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning och kontantskulder kopplade till avistaköp som väntar på avveckling, trots att sådan kvittning i sig är tillåten enligt samma redovisningsram. Efter att de har omvändat all sådan kvittning i redovisningen får de emellertid kvitta dessa kontantfordringar och kontantskulder mot varandra när både den avistaförsäljning och det avistaköp det gäller har avvecklats genom leverans mot betalning.
3. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen använder avvecklingsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska låta det fulla nominella värdet av de åtaganden att betala som följer av avistaköpen ingå i exponeringsmättet.

Vid tillämpningen av första stycket får instituten endast kvitta det fulla nominella värdet av åtaganden kopplade till avistaköp mot det fulla nominella värdet av kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning i väntan på avveckling om både avistaköpen och avistaförsäljningarna i fråga avvecklas genom leverans mot betalning.

Artikel 430 *Rapporteringskrav*

1. Institutet ska i rapporter till de behöriga myndigheterna redovisa hur de uppfyllt kraven på bruttosoliditetsgrad enligt denna del. Om inget annat anges i punkt 2 ska institut som definieras som små institut enligt artikel 430a lägga fram sina rapporter om bruttosoliditetsgrad på årsbasis, medan övriga institut ska rapportera antingen på årsbasis eller oftare.
2. Med avseende på rapporteringskravet i punkt 1 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande genom vilka det anges enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner för användning av mallarna, frekvenser och tidpunkter för rapporteringen samt it-lösningar.

De rapporteringskrav som preciseras i förslagen till tekniska standarder för genomförande ska stå i proportion till de berörda institutens storlek och komplexitet, typen av verksamhetsrisk och nivån på risken.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast [tolv månader efter ikraftträdandet].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

(116) Del åtta ska ersättas med följande:

”DEL ÅTTA INSTITUTENS OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION AVDELNING I ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 430a Definitioner

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna del samt av artiklarna 13, 99, 100, 394 och 430 ska följande definitioner gälla:

1. *stort institut*: ett institut som uppfyller något av följande villkor:

- (a) Det har identifierats som globalt systemviktigt institut enligt artikel 131.1 och 131.2 i direktiv 2013/36/EU.
- (b) Det har identifierats som annat systemviktigt institut enligt artikel 131.1 och 131.3 i direktiv 2013/36/EU.
- (c) Det hör till de tre största instituten i den medlemsstat där det är etablerat, räknat i sammanlagt värde på tillgångarna.
- (d) Det sammanlagda värdet på institutets tillgångar, på grundval av den konsoliderade situationen, är lika med eller högre än 30 miljarder euro.
- (e) Det sammanlagda värdet på institutets tillgångar är lika med eller högre än 5 miljarder euro, och detta värde har under de fyra år som föregår den aktuella årliga offentliggörandeperioden motsvarat i genomsnitt 20 % eller mera av BNP i den medlemsstat där institutet är etablerat.

2) *stort dotterföretag*: ett dotterföretag som definieras som stort institut enligt punkt 1.

3) *ej börsnoterat institut*: ett institut som inte har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.

4) *små institut*: ett institut för vilket det sammanlagda värdet på tillgångarna varit lika med eller mindre än 1,5 miljarder euro i genomsnitt under de fyra år som föregår den aktuella årliga offentliggörandeperioden.

Artikel 431 Krav och policy för offentliggörande av information

1. Instituterna ska offentliggöra den information som avses i avdelningarna II och III i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning, med förbehåll för de undantag som anges i artikel 432.

2. Institutet ska offentliggöra tillstånd som beviljats av de behöriga myndigheterna enligt del tre med avseende på instrument och metoder som avses i avdelning III.
3. Ledningsorganet eller den verkställande ledningen för ett institut ska anta en formell policy för uppfyllandet av kraven på offentliggörande i denna del och ha interna processer, system och kontrollrutiner på plats för att kunna bedöma om den information som institutet offentliggör är lämplig och uppfyller kraven i denna del. Minst en medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen för ett institut ska skriftligen intyga att institutet i fråga har fullgjort kraven på offentliggörande i denna del, i enlighet med den policy och de system och kontrollrutiner som avses i denna punkt. Det skriftliga intygande som avses i denna punkt ska offentliggöras tillsammans med den övriga informationen.

Varje institut ska också ha en policy på plats för att kontrollera att den information det offentliggör ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av institutets riskprofil. Om ett institut bedömer att den information som ska offentliggöras enligt bestämmelserna i denna del inte är tillräcklig för att ge en sådan heltäckande bild, ska det offentliggöra ytterligare information utöver den som är obligatorisk enligt denna del. Trots vad som anges ovan ska instituten i enlighet med artikel 432 bara vara skyldiga att offentliggöra information som är väsentlig, som inte utgör företagshemligheter eller är konfidentiell.

4. Kvantitativ information som offentliggörs ska alltid åtföljas av kvalitativ och annan kompletterande information som kan behövas för att användarna ska förstå den kvantitativa informationen, och det ska särskilt anges om det finns väsentliga skillnader jämfört med när motsvarande information senast offentliggjordes.
5. Institutet ska på begäran förklara sina beslut om riskklassificering för små och medelstora företag och andra företag som ansöker om lån och på begäran göra detta i skriftlig form. Institutens administrativa kostnader för detta ska stå i proportion till lånets storlek.

Artikel 432

Icke väsentlig information, företagshemligheter eller konfidentiell information

1. Institutet får utelämna en eller flera av de upplysningar som förtecknas i avdelningarna II och III om den information som tillhandahålls genom sådana upplysningar inte anses vara väsentlig, med undantag för de upplysningar som föreskrivs i artiklarna 435.2 c, 437 och 450.

Information ska för detta ändamål anses väsentlig om ett utelämnande eller en förvrängning av den skulle kunna förändra eller påverka bedömningar eller beslut hos en användare som förlitar sig på informationen för att fatta ekonomiska beslut.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för hur instituten ska bedöma väsentlighet i förhållande till kraven på

offentliggörande i avdelningarna II och III.

2. Institutet får också utelämna en eller flera av de uppgifter som anges i avdelningarna II och III om dessa uppgifter omfattar information som betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information enligt denna punkt, med undantag för upplysningar som föreskrivs i artiklarna 437 och 450.

Information ska betraktas som ett instituts företagshemligheter om ett offentliggörande av den skulle undergräva institutets konkurrensställning. Företagshemligheter kan omfatta information om produkter eller system, som – om den sprids till konkurrenterna – skulle göra att institutets investeringar i dem blir mindre värdefulla.

Information ska betraktas som konfidentiell om det finns förpliktelser gentemot kunder eller andra motpartsförbindelser som gör att institutet måste behandla informationen konfidentiellt, eller – undantagsvis och förutsatt att den behöriga myndigheten i förväg har godkänt detta – om ett offentliggörande av informationen väsentligt skulle påverka institutets konkurrenskraft.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för hur instituten ska bedöma företagshemligheter och konfidentialitet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

3. I de undantagsfall som avses i punkt 2 ska de berörda instituten ange i den offentliggjorda informationen att vissa specifika uppgifter inte offentliggörs samt skälet till detta; de ska också offentliggöra mer allmän information om föremålet för kravet på offentliggörande, förutom i fall där föremålet för kravet på offentliggörande i sig utgör en företagshemlighet eller konfidentiell information.

Artikel 433

Frekvens för offentliggörande av information och informationens innehåll

Institutet ska offentliggöra den information som krävs enligt avdelningarna II och III på det sätt som anges i artiklarna 433a–433c.

Information som offentliggörs på årsbasis ska göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sin årsredovisning eller så snart som möjligt därefter.

Information som offentliggörs på halvårs- eller kvartalsbasis ska där så är tillämpligt göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sin finansiella redovisning för samma period, eller så snart som möjligt därefter.

Om informationen enligt denna del offentliggörs senare än den finansiella redovisningen för den berörda perioden ska fördröjningen däremellan, för att kunna godtas, vara rimlig och i varje inte gå utöver den tidsram som de behöriga myndigheterna fastställt i enlighet med artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 433a

Stora instituts offentliggörande av information

1. Stora institut ska offentliggöra den information som anges nedan åtminstone med följande frekvens:
 - (a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.
 - (b) På halvårsbasis: den information som avses i artikel 439 e och f, 442.1 e och 442.3, artikel 444 e, artikel 448 a och b, artikel 449 k–m, artikel 451 a och b, artikel 451a.2 och 3, artikel 452 f, artikel 453 f och artikel 455.2 a.
 - (c) På kvartalsbasis: den information som avses i artikel 437 a, 438 c, artikel 442 c samt de nyckeltal som anges i artikel 447.
2. Genom undantag från punkt 1 ska stora institut som inte tillhör kategorin globala systemviktiga institut och som ej är börsnoterade offentliggöra den information som anges nedan åtminstone med följande frekvens:
 - (a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.
 - (b) På halvårsbasis: de nyckeltal som anges i artikel 447.
3. Stora institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra den information som krävs enligt artikel 437a på halvårsbasis, med undantag för nyckeltalen i artikel 447 h.

Artikel 433b

Små instituts offentliggörande av information

1. Små institut ska offentliggöra den information som anges nedan åtminstone med följande frekvens:
 - (a) På årsbasis:
 - (i) Den information som avses i artikel 435.1 a, e och f.
 - (ii) Den information som avses i artikel 435.2 a, b och c.
 - (iii) Den information som avses i artikel 450.
 - (iv) I tillämpliga fall den information som avses i artikel 437a a, artikel 438 c, artikel 439 e och f, artikel 442.1 c och e och 442.3, artikel 444 e, artikel 448 a och b, artikel 449 k–m, artikel 451 a och b, artikel 451a.2 och 451a.3, artikel 452 f, artikel 453 f och artikel 455.2 a.
 - (b) På halvårsbasis: de nyckeltal som anges i artikel 447.
2. Genom undantag från punkt 1 ska små, ej börsnoterade institut offentliggöra den information som anges nedan, åtminstone på årsbasis.
 - (a) Den information som avses i artikel 435.1 a, e och f.

- (b) Den information som avses i artikel 435.2 a, b och c.
- (c) Den information som avses i artikel 450.
- (d) De nyckeltal som anges i artikel 447.

Artikel 433c

Övriga instituts offentliggörande av information

1. Institut som inte omfattas av artiklarna 433a eller 433b ska offentliggöra den information som anges nedan, åtminstone med följande frekvens:
 - (a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.
 - (b) På halvårsbasis: de nyckeltal som anges i artikel 447.
2. Genom undantag från punkt 1 ska andra ej börsnoterade institut offentliggöra den information som anges nedan, åtminstone med följande frekvens:
 - (a) På årsbasis: den information som avses i artiklarna 435 och 450, artikel 437 a, artikel 438 c, artikel 439 e och f, artikel 442.1 c och e och 442.3, artikel 444 e, artikel 448 a och b, artikel 449 k–m, artikel 451 a och b, artikel 451a.2 och 451a.3, artikel 452 f, artikel 453 f och artikel 455.2 a.
 - (b) På halvårsbasis: de nyckeltal som anges i artikel 447.

Artikel 434

Metoder för offentliggörande

1. Instituterna ska offentliggöra all den information som krävs enligt avdelningarna II och III på elektronisk väg via samma medium eller på samma plats. Kravet på offentliggörande via samma medium eller på samma plats ska innefatta att tillsynsinformationen görs lätt tillgänglig för användarna i ett sammanhållet och fullständigt dokument eller i ett särskilt avsnitt som ingår i eller är bifogat institutets finansiella redovisning eller finansiella rapportering, och där all information som omfattas av kraven på offentliggörande finns med, och lätt kan identifieras av användarna.
2. Varje institut ska lagra den information det offentliggjort i enlighet med kraven i denna del, och hålla den fortsatt tillgänglig på sin webbplats eller – om institutet saknar webbplats – på annat lämpligt ställe. Den lagrade informationen ska förbli tillgänglig för minst lika lång tid som föreskrivs för lagring av innehållet i institutets finansiella rapporter enligt den gällande nationella lagstiftningen.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska *finansiell rapportering* förstås i samma

mening som termen *redovisning* enligt artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG³⁰.

Artikel 434a

Enhetliga format för offentliggörande av information

1. Med avseende på kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, samt instruktioner för detta.

Dessa enhetliga format ska utformas så att användarna ges tillräckligt uttömmande och jämförbar information för att bedöma varje instituts riskprofil samt hur väl institutet uppfyller kraven i del ett till sju i förordningen. I fråga om formaten för offentliggörande av information ska de tekniska standarderna för genomförande syfta till största möjliga enhetlighet i förhållande till internationella standarder, för att göra det lättare att jämföra information.

Där så är lämpligt ska informationen offentliggöras i tabellformat.

2. EBA ska till kommissionen överlämna de förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 senast [den 30 juni 2019].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING II TEKNISKA KRITERIER FÖR TRANSPARENS OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

Artikel 435

Offentliggörande av riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy

1. Institut ska offentliggöra riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy för varje enskild riskkategori, inbegripet de risker som avses i denna avdelning, på det sätt som fastställs i artiklarna 433a, 433b och 433c. Informationen ska omfatta följande:
 - (a) Strategier och processer för att hantera dessa riskkategorier.
 - (b) Den relevanta riskhanteringsfunktionens struktur och organisation, inbegripet information om grunden för dess behörighet, dess befogenheter och dess ansvar enligt institutets stiftelseurkund eller styrdokument.

³⁰

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- (c) Riskrapporterings- och riskmätningssystemens omfattning och karaktär.
 - (d) Policy för risksäkring och riskreducering, och strategier och processer för övervakning av de risksäkrande och riskreducerande åtgärdernas fortlöpande effektivitet.
 - (e) En deklaration godkänd av ledningsorganet om att det relevanta institutets arrangemang för riskhantering är tillfredsställande, där det försäkras att de riskhanteringssystem som införts är ändamålsenliga i förhållande till institutets profil och strategi.
 - (f) En kortfattad riskförklaring godkänd av ledningsorganet, där det ges en kort beskrivning av institutets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin. Riskförklaringen ska innehålla
 - (i) nyckeltal och siffror som ger externa intressenter en heltäckande bild av institutets riskhantering, inbegripet hur riskprofilen samverkar med den risktolerans som ledningsorganet har fastställt,
 - (ii) information om gruppinterna transaktioner och transaktioner med närstående parter som kan ha en väsentlig inverkan på den konsoliderade gruppens riskprofil.
2. Institut ska offentliggöra följande information om företagsstyrningen, samt regelbundna uppdateringar minst en gång om året, på det sätt som fastställs i artiklarna 433a, 433b och 433c.
- (a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.
 - (b) Rekryteringspolicy för medlemmar i ledningsorganet och deras faktiska kunskaper, kvalifikationer och sakkunskap.
 - (c) Mångfaldspolicy när det gäller utnämning av medlemmar till ledningsorganet, dess syften och eventuella mål som ska uppnås enligt policyn, samt i vilken utsträckning dessa syften och mål har uppnåtts.
 - (d) Huruvida institutet har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt.
 - (e) Beskrivning av informationsflödet avseende risk till ledningsorganet.

Artikel 436 *Offentliggörande av tillämpningsområde*

Instituten ska offentliggöra följande information om tillämpningsområdet för kraven i denna förordning:

- (a) Namnet på det institut på vilka kraven i denna förordning ska tillämpas.
- (b) En avstämning mellan den konsoliderade redovisning som upprättats i enlighet med

gällande redovisningsregler och den konsoliderade redovisning som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitt 2 och 3. Avstämningen ska visa skillnaderna mellan konsolideringen enligt redovisningsreglerna och konsolideringen enligt tillsynskraven samt vilka juridiska personer som ingår i respektive konsolidering. Av beskrivningen av vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynsreglerna ska framgå om dessa juridiska personer ingår helt eller i proportionerlig grad i konsolideringen och om innehaven i dessa juridiska personer dragits av från kapitalbasen.

- (c) Eventuella nuvarande eller förväntade praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till sina dotterföretag.
- (d) Det totala belopp med vilket den faktiska kapitalbasen understiger kravet i alla de dotterföretag som inte ingår i konsolideringen och namnet eller namnen på dessa dotterföretag.
- (e) I tillämpliga fall, under vilka omständigheter undantaget i artikel 7 eller den individuella konsolideringsmetoden i artikel 9 utnyttjas.

Artikel 437
Offentliggörande av kapitalbas

Instituten ska offentliggöra följande information om sin kapitalbas:

- (a) En fullständig avstämning mellan kärnprimärkapitalposter, primärkapitaltillskottsposter, supplementärkapitalposter samt filter och avdrag som tillämpats på institutets kapitalbas enligt artiklarna 32–35, 36, 56 och 66, och balansräkningen i institutets reviderade årsredovisning.
- (b) En beskrivning av huvuddragen hos kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument som emitterats av institutet.
- (c) De fullständiga villkoren för samtliga kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument.
- (d) Separat information om följande i fråga om beskaffenhet och belopp:
 - (i) Varje filter som har tillämpats enligt artiklarna 32–35.
 - (ii) Varje avdrag som har gjorts enligt artiklarna 36, 56 och 66.
 - (iii) Poster som inte har dragits av i enlighet med artiklarna 47, 48, 56, 66 och 79.
- (e) En beskrivning av samtliga begränsningar som har tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument, filter och avdrag som dessa begränsningar ska tillämpas på.

- (f) En uttömmande förklaring av på vilken grund kapitalrelationer beräknas om dessa beräknas utifrån delar av kapitalbasen som fastställs på annan grund än den som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 437a

Offentliggörande av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

Institut som omfattas av artiklarna 92a eller 92b ska offentliggöra följande information om kapitalbas och kvalificerade skulder:

- (a) Kapitalbasens och de kvalificerade skuldernas sammansättning, löptid och huvuddrag.
- (b) Kvalificerade skulders rangordning i borgenärshierarkin.
- (c) Det totala värdet av varje emission av de kvalificerade skulder som avses i artikel 72b och det värde av emissionerna som ingår i kvalificerade skuldposter upp till de tak som fastställs i artikel 72b.3.
- (d) Det totala värdet av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2.

Artikel 438

Offentliggörande av kapitalbaskrav och riskvägda exponeringsbelopp

Institut ska offentliggöra följande information om huruvida de uppfyller kraven i artikel 92 i denna förordning och artikel 73 i direktiv 2013/36/EU:

- (a) En sammanfattning av hur de bedömer om det interna kapitalet är tillräckligt för nuvarande och framtida verksamhet.
- (b) Sammansättningen hos de krav på ytterligare primärkapitaltillskott som är en följd av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.
- (c) På den relevanta behöriga myndighetens begäran, resultatet av institutets interna bedömning av kapitaltäckningen.
- (d) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet och motsvarande totala kapitalbaskrav som fastställts i enlighet med artikel 92, indelat i de olika riskkategorier som anges i del tre och, i tillämpliga fall, en förklaring av effekten på beräkningen av kapitalbas och riskvägt exponeringsbelopp av tillämpningen av kapitalgolv och att inga poster dras av från kapitalbasen.
- (e) De riskvägda exponeringsbeloppen för varje kategori av specialutlåning som anges i tabell 1 i artikel 153.5 och för de kategorier av aktieexponeringar som beskrivs i artikel 155.2.
- (f) Exponeringsvärde och riskvägt exponeringsbelopp för innehav av kapitalbasinstrument i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag som instituten inte drar av från kapitalbasen i enlighet med

artikel 49 vid beräkning av sina kapitalkrav på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå.

- (g) Det extra kapitalbaskrav och den kapitaltäckningsgrad för ett finansiellt konglomerat som beräknas i enlighet med artikel 6 i direktiv 2002/87/EG och bilaga I till det direktivet om metoderna 1 eller 2 i den bilagan tillämpas.
- (h) De variationer vad gäller riskvägda exponeringsbelopp för innevarande rapporteringsperiod jämfört med den omedelbart föregående rapporteringsperioden som blir följden av användning av interna modeller, samt en beskrivning av de viktigaste orsakerna till dessa variationer.
- (i) För institut med tillstånd att använda interna modeller, de hypotetiska riskvägda exponeringsbelopp som skulle bli följden om den tillämpliga schablonmetoden användes för de relevanta exponeringarna.

Artikel 439

Offentliggörande av exponeringar för motpartsrisk

Ett institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för den motpartsrisk som avses i del tre avdelning II kapitel 6:

- (a) En beskrivning av den metod som används för att fastställa internt kapital och kreditlimiter för exponeringar för motpartsrisk, inbegripet metoder för fastställa sådana limiter för exponeringar mot centrala motparter.
- (b) En beskrivning av policyn när det gäller garantier och andra riskreduceringsmetoder, t.ex. policyn för att ta emot säkerheter och upprätta kreditreserver.
- (c) En beskrivning av policyn när det gäller den korrelationsrisk som definieras i artikel 291.
- (d) Värdet på separerade och oseparerade säkerheter som tagits emot och ställts, fördelat på typ av säkerheter och därefter på säkerheter använda för derivat respektive transaktioner för värdepappersfinansiering, samt värdet på säkerheter som institutet skulle behöva ställa om dess kreditbetyg sänktes.
- (e) Verkligt positivt bruttovärde av derivatkontrakt och kontrakt som avser transaktioner för värdepappersfinansiering, nettningsvinster, aktuell kvittad kreditexponering, säkerheter som innehas och nettokreditexponering för derivat, fördelat på typ av derivattransaktion och transaktion för värdepappersfinansiering. Vid tillämpning av detta led ska aktuell kvittad kreditexponering vara kreditexponeringen mot derivat och transaktioner för värdepappersfinansieringstransaktioner sedan hänsyn tagits till såväl vinsterna från rättsligt bindande nettningsöverenskommelser som till säkerhetsordningar.
- (f) Mått för derivattransaktioner, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6, beroende på vilken metod som är tillämplig, fördelat mellan ersättningskostnad och

potentiella framtida komponenter enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, 4 och 5.

- (g) För transaktioner för värdepappersfinansiering, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 4 och kapitel 6, beroende på vilken metod som används.
- (h) Kreditderivatsäkringars teoretiska värde och den aktuella kreditexponeringens fördelning på typer av kreditexponering.
- (i) Kreditderivattransaktioners teoretiska och verkliga värden. Kreditderivattransaktioner ska fördelas på kreditderivat som används i institutens egna kreditportföljer och kreditderivat som används för förmedlingsändamål, samt på produkttyper. Inom varje produkttyp ska kreditderivattransaktioner vidare fördelas på köpt respektive sålt kreditriskskydd.
- (j) Skattning av alfa om institutet har fått tillstånd av behöriga myndigheter att använda sin egen skattning av alfa i enlighet med artikel 284.9.
- (k) För institut som använder metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4–5, storleken på deras derivatverksamhet i och utanför balansräkningen, beräknat enligt artikel 273a.1 och 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 440

Offentliggörande av konjunkturutjämnande kapitalbuffertar

Institut ska offentliggöra följande information om sitt uppfyllande av kravet på den konjunkturutjämnande kapitalbuffert som avses i avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU:

- (a) Den geografiska fördelningen av de riskvägda exponeringsbelopp avseende deras kreditexponeringar som används som underlag för beräkning av deras konjunkturutjämnande kapitalbuffert.
- (b) Värdet på deras institutspecifika konjunkturutjämnande kapitalbuffert.

Artikel 441

Offentliggörande av indikatorer för global systemvikt

Institut som har identifierats som globala systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU ska årligen offentliggöra information om värden avseende de indikatorer som används för att bestämma institutens poäng enligt identifieringsmetoden i den artikeln.

Artikel 442

Offentliggörande av exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk

Institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk;

- (a) Vilka definitioner de använder vid redovisning av begreppen *förfallen* och *nedskriven*.
- (b) En beskrivning av tillvägagångssätt och metoder som har antagits för att fastställa specifika och allmänna kreditriskjusteringar.
- (c) Information om värde och kvalitet på säkra och osäkra exponeringar samt exponeringar som varit föremål för anståndsåtgärder, inbegripet ackumulerade nedskrivningar, avsättningar och negativa förändringar av verkligt värde till följd av kreditrisk och värdet på mottagna säkerheter och finansiella garantier.
- (d) En förfalloanalys av redovisningen av förfallna exponeringar.
- (e) Bokförda brutto- och nettovärden för både fallerade och icke-fallerade exponeringar, ackumulerade särskilda och allmänna kreditriskjusteringar och ackumulerade nedskrivningar som gjorts avseende dessa exponeringar och deras geografiska fördelning och fördelning över branscher.
- (f) Eventuella förändringar av bruttovärdet för fallerade exponeringar, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen, inbegripet åtminstone information om ingående och utgående saldon avseende dessa exponeringar, bruttovärdet för någon av dessa exponeringar som återgått till icke-fallerad status eller varit föremål för nedskrivning, samt fördelning av lån och räntebärande värdepapper på återstående löptid.

Artikel 443

Offentliggörande av intecknade och ointecknade tillgångar

Institut ska offentliggöra information om intecknade och ointecknade tillgångar. De ska för detta ändamål utgå från det bokförda värdet per exponeringsklass fördelat på tillgångskvalitet och den totala andel av det bokförda värdet som är intecknat respektive ointecknat. Akut likviditetsstöd som beviljats av ECBS:s centralbanker ska inte ingå i informationen om intecknade och ointecknade tillgångar.

Artikel 444

Offentliggörande av användning av schablonmetoden

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 ska offentliggöra följande information för var och en av exponeringsklasserna i artikel 112:

- (a) Namn på utsedda externa ratinginstitut och exportkreditorgan och skäl till eventuella ändringar av dessa under offentliggörandeperioden.
- (b) Exponeringsklasser för vilka varje externt ratinginstitut och exportkreditorgan används.
- (c) Beskrivning av den process som används för att överföra emittentbetyg och kreditbetyg för emissioner till poster som inte är inkluderade i handelslagret.

- (d) Sambandet mellan kreditbetyg från varje utsett externt ratinginstitut eller exportkreditorgan och riskvikterna som motsvarar kreditkvalitetsskalan i del tre avdelning II kapitel 2, varvid hänsyn ska tas till att denna information inte behöver offentliggöras om instituten följer den inplacering som offentliggjorts av EBA.
- (e) Exponeringsvärden och exponeringsvärden efter kreditriskreducerande åtgärder för varje kreditkvalitetssteg som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 2 samt de exponeringsvärden som dragits av från kapitalbasen.

Artikel 445

Offentliggörande av exponeringar för marknadsrisk enligt schablonmetoden

Institut som beräknar sina egna kapitalbaskrav i enlighet med del tre avdelning IV kapitel 1a ska offentliggöra information om totalt kapitalkrav, kapitalkrav för måtten i känslighetsbaserade metoder, kapitalkrav för fallissemangsrisk och kapitalbaskrav för kvarstående risk för följande instrument:

- (a) Andra finansiella instrument än värdepapperiseringsinstrument som hålls i handelslagret, fördelat på typ av risk och separat fastställande av kapitalkrav för fallissemangsrisk.
- (b) Värdepapperiseringsinstrument som inte hålls i korrelationshandelsportföljen, med separat fastställande av kapitalkravet för kreditspreadrisken och kapitalkravet för fallissemangsrisk.
- (c) Värdepapperiseringsinstrument som hålls i korrelationshandelsportföljen, med separat fastställande av kapitalkravet för kreditspreadrisken och kapitalkravet för fallissemangsrisk.

Artikel 446

Offentliggörande av operativ riskhantering

Institut ska offentliggöra bl.a. följande information om sin hantering av operativ risk:

- (a) Totala förluster som uppstått till följd av operativ risk under de senaste tio åren, med historiska förluster fördelade på år och med separat fastställande av förluster som överstiger 1 miljon EUR.
- (b) Antal förluster som överstiger 1 miljon EUR, dessa förlusters totalbelopp under de senaste tre åren och de fem största förlusternas totalbelopp.
- (c) Indikatorer och komponenter för beräkning av kapitalbaskrav, fördelat över relevant verksamhetsindikator.

Artikel 447

Offentliggörande av nyckeltal

Institut ska offentliggöra information om följande nyckeltal i tabellformat:

- (a) Sammansättning av kapitalbas och kapitalbaskravet beräknat i enlighet med artikel 92.
- (b) Total riskexponering beräknad i enlighet med artikel 3.
- (c) Om tillämpligt, det kärnprimärkapital som instituten är skyldiga att hålla i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.
- (d) Deras kombinerade buffertkrav, vilka instituten är skyldiga att hålla i enlighet med kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.
- (e) Deras bruttosoliditetsgrad beräknad i enlighet med artikel 429.
- (f) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av deras likviditetstäckningsgrad för varje kvartal av den relevanta offentlighöörandeperioden, där likviditetstäckningsgraden beräknas i enlighet med delegerad förordning (EU) nr 2015/61 på grundval av månatliga siffror.
- (g) Deras stabila nettofinansieringskvot, beräknad i enlighet med artikel 428b.
- (h) Deras krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, beräknat i enlighet med artiklarna 92a och 92b, i tillämpliga fall fördelat på enskild resolutionskoncern.

Artikel 448

Offentlighöörande av exponering för ränterisk för positioner som inte ingår i handelslagret

1. Från och med [två år efter CRR-ändringsförordningens ikraftträdande] ska institut offentliggöra följande kvantitativa och kvalitativa information om de risker till följd av de potentiella ränteförändringar som avses i artikel 84 och artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som påverkar både det ekonomiska värdet av eget kapital och nettoränteintäkterna från verksamhet utanför handelslagret.
 - (a) Förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital, beräknade för de sex chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentlighöörandeperioder.
 - (b) Förändringar av nettoränteintäkterna, beräknade för de sex chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentlighöörandeperioder.
 - (c) En beskrivning av andra grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden än de som avses i punkt 2 i denna artikel och i artikel 98.5a b i direktiv 2013/36/EU, vilka används för att beräkna de förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter som krävs enligt a och b i denna punkt.
 - (d) En förklaring av innebörden av de riskmått som ska offentliggöras enligt led a och b i denna punkt och av eventuella betydande variationer i dessa riskmått sedan föregående rapporteringsdag.

- (e) En beskrivning av hur institut definierar, mäter, minskar och begränsar ränterisker i sin verksamhet utanför handelslagret för behöriga myndigheters granskning i enlighet med artikel 84 i direktiv 2013/36/EU, däribland följande:
- (i) En beskrivning av de särskilda riskmått som instituten använder för att värdera förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter.
 - (ii) En beskrivning av grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden i institutens interna mätsystem, om de skiljer sig från de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som avses i artikel 98.5a i direktiv 2013/36/EU och punkt 2 i denna artikel, som används vid beräkning av förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter i de sex chockscenarierna, samt av skälen till dessa skillnader.
 - (iii) En beskrivning av de räntechockscenarier som institut använder för att skatta dessa ränterisker.
 - (iv) Redovisning av effekten av säkringar mot dessa ränterisker, inbegripet interna säkringar som uppfyller kraven i artikel 106.3 i denna förordning.
 - (v) En beskrivning av hur ofta dessa ränterisker värderas.
- (f) En beskrivning av allmänna riskhanterings- och riskreduceringsstrategier.
2. Genom undantag från punkt 1 ska kraven i punkt 1 led c och e i–e iv inte tillämpas på institut som använder den schablonmetod som avses i artikel 84.1 i direktiv 2013/36/EU.
3. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som institut ska beakta i sina beräkningar av de nettoränteintäkter som avses i punkt 1 led b.
- EBA ska överlämna detta förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast [två år efter ändringsförordningens ikraftträdande].

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 449

Offentliggörande av exponeringar för värdepapperiseringspositioner

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5 eller kapitalbaskrav enligt artikel 337 eller 338 ska offentliggöra följande information separat för handelslager respektive övrig verksamhet:

- (a) En beskrivning av deras värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, inbegripet riskhanterings- och investeringsmål i samband med denna verksamhet, deras roll i värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringstransaktioner och i vilken utsträckning de använder dessa transaktioner för att överföra kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna på tredje part.
- (b) Typen av risker som de är exponerade för i sin värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, fördelat på de relevanta värdepapperiseringspositionernas förmånsrätt, varvid åtskillnad ska göras mellan
 - (i) kvarvarande risk i transaktioner där instituten själva är originatorer,
 - (ii) risk som instituten ådragit sig i samband med transaktioner där tredje parter är originatorer.
- (c) En beskrivning av deras policy för användning av risksäkring och obetalt skydd för att reducera risker som är förenade med behållna värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner, inbegripet redovisning av viktiga risksäkringsmotparter per relevant slag av riskexponering.
- (d) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som de tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, inbegripet de slag av värdepapperiseringspositioner på vilka varje metod tillämpas.
- (e) En förteckning över specialföretag för värdepapperisering som tillhör någon av följande kategorier, med en beskrivning av deras typer av exponeringar i och utanför balansräkningen mot dessa specialföretag för värdepapperisering:
 - (i) Specialföretag för värdepapperisering som förvärvar exponeringar i vilka instituten varit originatorer.
 - (ii) Specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.
 - (iii) Specialföretag och andra juridiska personer för vilka instituten tillhandahåller värdepapperiseringsrelaterade tjänster, t.ex. rådgivning och tillgångsförvaltning.
 - (iv) Specialföretag för värdepapperisering som ingår i institutens regulatoriska konsolidering.
- (f) En förteckning över juridiska personer som instituten enligt den information som de har offentliggjort har gett stöd i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5.
- (g) En förteckning över juridiska personer som är anknutna till instituten och som investerar i värdepapperiseringar i vilka instituten är originatorer eller i värdepapperiseringspositioner som emitteras av specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.

- (h) En sammanfattning av deras redovisningsprinciper för värdepapperiseringsverksamhet, i relevanta fall med åtskillnad mellan värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner.
- (i) Namnen på de externa ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de typer av exponeringar som varje ratinginstitut används för.
- (j) I tillämpliga fall en beskrivning av internmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 5, inklusive den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och det relevanta externa ratinginstitutets externa värderingar, vilka har offentliggjorts i enlighet med led i, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen, med en redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, typer av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning.
- (k) Följande information redovisad separat för handelslager respektive övrig verksamhet:
 - (i) Bokfört värde för de utestående exponeringar som värdepapperiserats av institutet, fördelat på traditionella och syntetiska värdepapperiseringar, samt värdepapperiseringar i vilka institutet endast är medverkande institut. För att undanröja tvivel ska hänvisningen till värdepapperiserade exponeringar i detta led endast omfatta värdepapperiserade exponeringar genom vilka instituten har överfört en betydande kreditrisk i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5.
 - (ii) Aggregerat belopp för tillgångar för vilka värdepapperisering förbereds.
 - (iii) Belopp för värdepapperiserade exponeringar och redovisad vinst eller förlust på försäljning för innevarande period.
- (l) Följande information redovisad separat för handelslager respektive övrig verksamhet:
 - (i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner som behållits eller förvärvats och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering och på värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall för varje utnyttjad metod för fastställande av kapitalkrav.
 - (ii) Belopp för värdepapperiseringspositioner som behållits eller förvärvats, fördelat på traditionella och syntetiska transaktioner och mellan värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar som dras av från kapitalbasen eller riskvägs till 1 250 %.
- (m) För exponeringar som värdepapperiserats av institutet utanför handelslagret: belopp

för värdepapperiserade nedskrivna/förfallna tillgångar och institutets bokförda förluster under innevarande period, i båda fallen fördelat på exponeringsslag.

Artikel 450

Offentliggörande av ersättningspolicy

1. Institut ska på det sätt som fastställs i artiklarna 433a, 433b och 433c offentliggöra följande information om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis för personalkategorier vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil:
 - (a) Information om den beslutsprocess genom vilken ersättningspolicyn fastställs samt antal möten som hålls i det organ som är huvudansvarigt för övervakning av ersättningar under räkenskapsåret, i tillämpliga fall inbegripet information om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, den externa konsult som anlitats för utarbetandet av ersättningspolicyn samt relevanta intressenters roll.
 - (b) Information om eventuella kopplingar mellan personalens lön och resultat.
 - (c) Ersättningssystemets viktigaste kännetecken, bl.a. information om kriterier för resultatmätning och riskjustering, policy för uppskjuten ersättning och intjäningskriterier.
 - (d) Förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 94.1 g i direktiv 2013/36/EU.
 - (e) Information om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.
 - (f) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande system med rörliga lönedelar och andra, icke-kontanta förmåner.
 - (g) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på affärsenhet.
 - (h) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på den verkställande ledningen och den personal som väsentligt kan påverka institutens riskprofil, med angivande av följande:
 - (i) Ersättningsbelopp under räkenskapsåret, fördelat på fast ersättning med en beskrivning av fasta lönedelar och rörlig ersättning, samt antal mottagare.
 - (ii) Rörliga ersättningsbelopp och former av rörlig ersättning, fördelat på kontant ersättning, aktier och aktierelaterade instrument och andra typer separat för den del som betalas ut direkt och den uppskjutna delen.
 - (iii) Uppskjutna ersättningsbelopp under föregående resultatperioder, fördelat på del där äganderätten övergår under räkenskapsåret och den

del där äganderätten övergår påföljande år.

- (iv) Uppskjutna ersättningsbelopp där äganderätten övergår och betalas ut under räkenskapsåret, reducerat genom resultatjusteringar.
 - (v) Garanterad rörlig ersättning under räkenskapsåret och antal mottagare av sådan ersättning.
 - (vi) Avgångsvederlag som beviljats under föregående perioder och betalats ut under räkenskapsåret.
 - (vii) Avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret, fördelat på den del som betalats ut direkt och den del som har skjutits upp, antal mottagare av sådana betalningar och den största utbetalning som har gjorts till en enskild person.
- (i) Antal personer som har fått ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, med ersättning mellan 1 miljon EUR och 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 500 000 EUR, och med ersättning på minst 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 1 miljon EUR.
 - (j) På begäran av den relevanta medlemsstaten eller behöriga myndigheten, den totala ersättningen för varje medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen.
 - (k) Information om huruvida institutet omfattas av ett undantag enligt artikel 94.3 i direktiv 2013/36/EU.

Vid tillämpning av led k ska institut som omfattas av ett sådant undantag ange om det är på grundval av artikel 94.3 a och/eller b i direktiv 2013/36/EU. De ska även ange för vilken av ersättningsprinciperna som de tillämpar undantaget/undantagen, antal anställda som omfattas av undantaget/undantagen och deras totala ersättning, fördelat på fast respektive rörlig ersättning.

2. För stora institut ska även kvantitativ information om ersättning till det kollektiva ledningsorgan i institut som avses i denna artikel offentliggöras, fördelat på arbetande och icke-arbetande styrelseledamöter.

Institut ska uppfylla kraven i denna artikel på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation och deras verksamheters art, omfattning och komplexitetsgrad, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG.

Artikel 45I

Offentliggörande av bruttosoliditetsgraden

1. Instituterna ska offentliggöra följande information om sin bruttosoliditetsgrad beräknad i enlighet med artikel 429 och om sin hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet:

- (a) Bruttosoliditetsgraden och information om hur institutet tillämpar artikel 499.2 och 499.3.
 - (b) En uppdelning av det sammanlagda exponeringsmåttet samt en avstämning av det sammanlagda exponeringsmåttet mot den relevanta information som lämnas i offentliggjorda årsredovisningar.
 - (c) I tillämpliga fall summan av förvaltningsposter som har tagits bort från balansräkningen i enlighet med artikel 429a.1 h.
 - (d) En beskrivning av vilka åtgärder som vidtas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.
 - (e) En beskrivning av de faktorer som har påverkat bruttosoliditetsgraden under den period som den offentliggjorda bruttosoliditetsgraden avser.
2. Offentliga utvecklingskreditinstitut enligt definitionen i artikel 429a.2 ska offentliggöra bruttosoliditetsgraden utan de justeringar av exponeringsmåttet för bruttosoliditetsgraden som fastställs i enlighet med artikel 429.8.

Artikel 451a

Offentliggörande av likviditetskrav för kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag

1. Kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag ska offentliggöra information om likviditetstäckningsgraden, den stabila nettofinansieringskvoten och hanteringen av likviditetsrisk i enlighet med denna artikel.
2. Kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag ska offentliggöra följande information avseende sin likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61³¹:
 - (a) Genomsnittet eller genomsnitten av deras likviditetstäckningsgrad, beroende på vad som är tillämpligt, för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, på grundval av månatliga siffror.
 - (b) Det totala beloppet, efter relevanta nedsättningar, av de högkvalitativa likvida tillgångar som ingår i likviditetsbufferten i enlighet med avdelning II i delegerad förordning (EU) 2015/61 och en beskrivning av denna likviditetsbufferts sammansättning.
 - (c) En översikt av likviditetsutflödena och -inflödena samt nettolikviditetsutflödena, beräknade i enlighet med avdelning III i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61.
3. Kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag ska offentliggöra följande

³¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 11.17.1, 2015, s. 1).

information avseende sin stabila nettofinansieringskvot, beräknad i enlighet med del sex avdelning IV i denna förordning:

- (a) Kvartalssiffror över den stabila nettofinansieringskvoten, beräknade i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 2 i denna förordning för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - (b) En översikt av behovet av stabil finansiering, beräknad i enlighet med del 6 avdelning IV kapitel 4 i denna förordning.
 - (c) En översikt av den tillgängliga stabila finansieringen, beräknad i enlighet med del 6 avdelning IV kapitel 3 i denna förordning.
4. Kreditinstitut och systemviktiga värdepappersföretag ska offentliggöra de arrangemang, system, processer och strategier som inrättats för att identifiera, mäta, hantera och övervaka likviditetsrisk i enlighet med artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AVDELNING III

KRAV SOM ÄR VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV SÄRSKILDA INSTRUMENT ELLER METODER

Artikel 452

Offentliggörande av användning av internmetoden för kreditrisk

1. Institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen med metoden för intern riskklassificering (internmetoden) ska offentliggöra följande information:
 - (a) De behöriga myndigheternas godkännande av metod eller övergångsordning.
 - (b) För var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147: procentandelen av det totala exponeringsvärdet för varje exponeringsklass som är föremål för schablonmetoden i del tre avdelning II kapitel 2 eller för internmetoden i del tre avdelning II kapitel 3 samt den del av varje exponeringsklass som omfattas av en genomförandeplan. Om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de separat offentliggöra procentandelen av det totala exponeringsvärdet av varje exponeringsklass som omfattas av tillståndet. Instituterna ska vid tillämpningen av detta led använda de exponeringsvärden som anges i artikel 166.
 - (c) En förklaring och översikt av
 - (i) de interna riskklassificeringssystemens struktur och metoderna för dem, huvuddragen i de godkända modellerna och förhållandet mellan intern och extern rating,
 - (ii) institutens användning av interna skattningar för andra ändamål än beräkning av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3,
 - (iii) metoden för att hantera och godkänna system för kreditriskreducerande åtgärder,
 - (iv) de uppgifter som funktioner som är involverade i utveckling, godkännande och senare ändringar av kreditriskmodellerna har,
 - (v) omfattning och huvudsakligt innehåll i rapporteringen avseende kreditriskmodeller.
 - (d) I tillämpliga fall, följande information avseende var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147
 - (i) Deras exponeringsvärden i balansräkningen,
 - (ii) Deras exponeringsvärden utanför balansräkningen före och efter

tillämpning av relevant konverteringsfaktor.

- (iii) Deras exponeringsvärden i och utanför balansräkningen efter tillämpning av relevanta kreditreducerande åtgärder.
 - (iv) Om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp: de exponeringsvärden som avses i leden i, ii och iii som omfattas av tillståndet,
- (e) En beskrivning av alla modellparametrar eller indata som är av relevans för förståelsen för riskviktningen för ett tillräckligt antal riskklasser.
- (f) En beskrivning av de faktorer som påverkade förlusterna under den närmast föregående offentliggörandeperioden.
- (g) Institutens skattningar jämfört med faktiska resultat under en längre period, med separat offentliggörande av följande:
- (i) Skattningar av förluster jämfört med faktiska förluster inom varje exponeringsklass av fallerade och icke-fallerade exponeringar, med tillräcklig information om den observationsperiod som används för utfallstester och de mått som används för att fastställa de faktiska förlusterna. Den information som avses i detta led ska offentliggöras för varje kategori av hushållsexponeringar som avses i punkt 2 d under en period som är tillräckligt lång för att en meningsfull bedömning av de interna klassificeringsförfarandena för varje kategori ska kunna göras.
 - (ii) Skattningar av PD-värde i förhållande till den faktiska andelen fallissemang för varje exponeringsklass, med separat offentliggörande av variationsvidden för PD-värden, antal gäldenärer i slutet av närmast föregående offentliggörandeperiod, och under offentliggörandeperioden, antal fallerade gäldenärer inbegripet nya fallerade gäldenärer samt årlig genomsnittlig historisk andel fallissemang.
 - (iii) För institut som använder egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer: utfallen av LGD och konverteringsfaktorerna i förhållande till skattningarna från offentliggörandena av kvantitativ riskbedömning, enligt denna artikel.
2. Den information som avses i punkt 1 c ska offentliggöras separat för följande exponeringsklasser:
- (a) Nationella regeringar och centralbanker.
 - (b) Institut.
 - (c) Företag, däribland små och medelstora företag, specialutlåning och förvärvade

företagsfordringar.

- (d) Hushållsexponeringar, för var och en av de exponeringskategorier som de olika korrelationerna i artikel 154.1–154.4 svarar mot.
- (e) Aktier.

Artikel 453

Offentliggörande av användning av kreditriskreducerande metoder

De institut som använder kreditriskreducerande metoder ska offentliggöra följande information:

- (a) Riktlinjerna och metoderna för nettning i och utanför balansräkningen samt upplysningar om i vilken utsträckning sådan nettning utnyttjas.
- (b) Information om bedömning och hantering av godtagbara säkerheter.
- (c) En beskrivning av de viktigaste typer av säkerheter som institutet accepterar.
- (d) För garantier och kreditderivat som används som kreditskydd: information om de huvudsakliga typerna av garantigivare och motparter för kreditderivat och deras kreditvärdighet.
- (e) Information om vilket kreditskydd som använts och en analys av alla koncentrationer som kan hindra kreditskyddet från att fungera effektivt.
- (f) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller internmetoden: det totala exponeringsvärdet som inte omfattas av något godtagbart kreditskydd och det totala exponeringsvärdet som omfattas av godtagbart kreditskydd efter volatilitetsjusteringar. Informationen i detta led ska offentliggöras separat för varje exponeringsklass och för var och en av metoderna för den aktieexponeringsklass som anges i artikel 155.
- (g) För institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen enligt schablonmetoden eller internmetoden: det exponeringsbelopp med säkerhet som omfattas av godtagbart kreditskydd. Informationen i detta led ska offentliggöras separat för varje exponeringsklass.
- (h) Den konverteringsfaktor och den kreditreduceringsmetod som hänger samman med exponeringen samt förekomst av kreditreducerande metoder med och utan substitutionseffekt.
- (i) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet och kvoten mellan det riskvägda exponeringsbeloppet och det exponeringsvärde efter tillämpning av den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med den exponeringen. Informationen i detta led ska offentliggöras separat för varje exponeringsklass.

- (j) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet före och efter redovisning av de kreditriskreducerande effekterna av kreditderivat. Om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de lämna den information som föreskrivs i denna punkt separat för de exponeringsklasser som omfattas av detta tillstånd.

Artikel 454

Offentliggörande av användning av internmättningsmetoder för operativ risk

Institut som använder de internmättningsmetoder som anges i artiklarna 321–324 för beräkning av kapitalbaskraven för operativ risk ska offentliggöra en beskrivning av användningen av försäkringar och andra former av risköverföring för att reducera sådana risker.

Artikel 455

Användning av interna modeller för marknadsrisk

1. Institut som i enlighet med artikel 325ba av sina behöriga myndigheter har fått tillstånd att använda interna modeller för att beräkna sina kapitalbaskrav för marknadsrisk ska offentliggöra omfattningen, huvuddragen och de viktigaste modelleringsvalen för de olika internmetoder som används för att beräkna riskexponeringsbeloppen för de huvudmodeller som används på gruppnivå i enlighet med del ett avdelning II. Dessa institut ska förklara i vilken utsträckning de interna modellerna representerar alla modeller som används på gruppnivå.
2. Om så är tillämpligt i enlighet med artikel 104b ska instituten offentliggöra följande information för vart och ett av de viktigaste handlarborden och på aggregerad basis för övriga handlarbord:
 - (a) Det högsta och lägsta värdet samt medelvärdet under rapportperioden för
 - (i) oinskränkta *expected shortfall*-mått, enligt artikel 325ba.2 a,
 - (ii) kapitalbaskraven för marknadsrisker, som beräknas i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning, om instituten inte har beviljats tillstånd att använda sina interna modeller för relevanta handlarbord, enligt artikel 325ba.2 b.
 - (b) För *expected shortfall*-modeller:
 - (i) antal överskridanden av gränsvärden de senaste 250 bankdagarna enligt utfallstester,
 - (ii) antal underkända resultatanalystester de senaste 12 månaderna,
3. Institutet ska separat offentliggöra följande delar av kapitalbaskravet enligt artikel 325bb:

- (a) Det oinskränkta *expected shortfall*-måttet för de senaste riskmåten.
 - (b) Det genomsnittliga riskmåten för de närmast föregående tolv veckorna för var och en av följande:
 - (i) *Expected shortfall*-riskmålet.
 - (ii) Riskmålet med ett stressscenario för riskfaktorer som inte kan modelleras.
 - (iii) Kapitalbaskravet för fallissemangsrisk.
 - (iv) Delsumma för måten i leden i, ii och iii för tolvveckorsgenomsnittet, inbegripet tillämplig multiplikator.
 - (v) Det totala kapitalkravet.”.
- (117) I artikel 456 ska följande led k läggas till:
- ”k) Ändringar av de krav på offentliggörande som föreskrivs i del åtta avdelningarna II och III för att ta hänsyn till utveckling eller ändringar av internationella standarder för offentliggörande av information.”.
- (118) Artikel 460 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att i detalj specificera det allmänna krav som anges i artikel 412.1. Den delegerade akt som antas i enlighet med den här punkten ska grundas på de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning II och bilaga III, och ska specificera under vilka omständigheter behöriga myndigheter ska ålägga instituten specifika in- och utflödesnivåer för att fånga upp de specifika risker som de är exponerade för samt respektera de tröskelvärden som anges i punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra och ersätta kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 för tillämpning av artiklarna 8.3, 411, 412, 413, 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428k–428n, 428p, 428r, 428s, 428t, 428v–428ad, 428af, 428ag och 451a i den här förordningen.”.
 - (b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra förteckningen över produkter eller tjänster i artikel 428f.2, om den bedömer att tillgångar och skulder som är direkt kopplade till andra produkter eller tjänster uppfyller kraven i artikel 428f.1.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast [tre år efter den dag då den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning

IV, börjar tillämpas].”.

(119) Följande nya artikel 473a ska införas efter artikel 473:

*”Artikel 473a
Införandet av IFRS 9*

1. Fram till [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 5 år] får institut som upprättar sin redovisning i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder antagna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002 till sitt kärnprimärkapital lägga det belopp som beräknats i enlighet med punkt 2 i denna artikel multiplicerat med tillämplig faktor i punkt 3.
2. Det belopp som avses i punkt 1 ska beräknas som de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställda i enlighet med punkt 5.5.5 i kommissionens förordning (EU) nr / 2016⁽³²⁾ och beloppet av förlustreserven för finansiella instrument som är lika med de förväntade förlusterna under instrumentets hela löptid (*lifetime expected loss*), fastställda i enlighet med punkt 5.5.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr / 2016 (1).
3. Vid beräkning av de belopp som avses i punkt 1 ska följande faktorer tillämpas:
 - (a) 1 under perioden från och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas] till och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 1 år – 1 dag]
 - (b) 0,8 under perioden från och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 1 år] till och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 2 år – 1 dag].
 - (c) 0,6 under perioden från och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 2 år] till och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 3 år – 1 dag].
 - (d) 0,4 under perioden från och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 3 år] till och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 4 år – 1 dag].
 - (e) 0,2 under perioden från och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 4 år] till och med [dagen då denna artikel börjar tillämpas + 5 år – 1 dag].

Instituten ska i informationen om kapitalbas inkludera det belopp som läggs till deras kärnprimärkapital i enlighet med punkt 1.”.

(120) Artikel 493 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska den första meningen ersättas med följande:

³² Kommissionens förordning (EU) nr/2016 av den 2016 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L , , s.).

Bestämmelserna om stora exponeringar, som anges i artiklarna 387–403, ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5–7 samt 9–11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet.”.

(b) Följande punkter 4 och 5 ska läggas till:

”4. Genom undantag från artikel 395 får behöriga myndigheter tillåta institut att ådra sig en av exponeringarna i artikel 400.1 a, c, d och e, denominerad och finansierad i någon av medlemsstaternas valutor upp till följande värden, efter det att hänsyn tagits till effekterna av kreditriskreducerande åtgärder enligt artiklarna 399–403:

(a) 100 % av institutens kärnprimärkapital till och med den 31 december 2018.

(b) 75 % av institutens kärnprimärkapital till och med den 31 december 2019.

(c) 50 % av institutens kärnprimärkapital till och med den 31 december 2020.

5. De exponeringar som avses i artikel 400.1 a, c, d och e som är denominerade och finansierade i någon av medlemsstaternas valutor och som instituten ådragit sig före den 22 november 2016 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.”.

(121) Artikel 494 ska ersättas med följande:

”Artikel 494

Övergångsbestämmelser – krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Under perioden 1 januari 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 92a, ett institut som försatts i resolution och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant, vid varje tidpunkt uppfylla följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

(a) En riskbaserad kvot på 16 % som motsvarar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder i procent av det totala riskexponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

(b) En icke riskbaserad kvot på 6 % som motsvarar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder i procent av det totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4.

2. Under perioden 1 januari 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 72b.3, den omfattning i vilken sådana kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 får inkluderas i kvalificerade skulder motsvara 2,5 % av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

(122) Följande artikel 494a ska införas efter artikel 494:

”Artikel 494a

Tillämpning av äldre regler avseende emissioner via specialföretaget för värdepapperisering

1. Genom undantag från artikel 52 ska sådana kapitalinstrument som inte givits ut direkt av instituten räknas som kärnprimärkapitalinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Villkoren i artikel 52.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.
 - (b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.
 - (c) Inkomsterna är omedelbart och utan begränsning tillgängliga för detta institut och i en form som uppfyller villkoren i denna punkt.
 2. Genom undantag från artikel 63 ska sådana kapitalinstrument som inte ges ut direkt av instituten räknas som kärnprimärkapitalinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Villkoren i artikel 63.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.
 - (b) Instrumenten har givits ut eller de efterställda lånen tas upp, beroende på vad som är tillämpligt, av en enhet som ingår i gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.
 - (c) Inkomsterna är omedelbart och utan begränsning tillgängliga för detta institut och i en form som uppfyller villkoren i denna punkt.”.
- (123) Artikel 497 ska ersättas med följande:

”Artikel 497

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter

1. Om en central motpart från tredjeland ansöker om godkännande i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 får instituten betrakta denna centrala motpart som en kvalificerad central motpart från och med det datum då den lämnade in sin ansökan om godkännande till Esma, till och med ett av följande datum:
 - (a) Om kommissionen redan har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad och denna akt har trätt i kraft: två år efter dagen då ansökan lämnades in.
 - (b) Om kommissionen ännu inte har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad eller om denna akt ännu inte har trätt i kraft: det av följande datum som infaller först:

(i) Två år efter dagen för genomförandeaktens ikraftträdande.

(ii) Fem år efter dagen då ansökan lämnades in.

2. Om en sådan central motpart som avses i punkt 1, fram till utgången av den tidsfrist som anges i den punkten varken har en obeståndsfond eller något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den vore förfinansierade bidrag, ska institutet ersätta formeln för beräkningen av kapitalbaskravet (K_i) i artikel 308.2 med följande formel:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i \right\}$$

där

i = det index som anger clearingmedlemmen,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten i ,

IM = det totala värde av den initiala marginalsäkerhet som den centrala motparten rapporterat till institutet i enlighet med artikel 89.5a i förordning (EU) nr 648/2012.”.

- (124) I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Bestämmelserna om kapitalbaskrav i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av direktiv 93/22/EEG.”.

- (125) Artikel 499.3 ska utgå.

- (126) Artikel 501 ska ersättas med följande:

”Artikel 501

Justeringar för exponeringar mot små och medelstora företag

1. Riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot små och medelstora företag ska justeras i enlighet med följande formler:

(iv) om $E' \leq \text{EUR } 1\,500\,000$, $RW^* = RW \cdot 0,7612$;

(v) om $E' > \text{EUR } 1\,500\,000$, $RW^* = \min \{RW; \text{EUR } 1\,500\,000\} \cdot 0,7612 + \max \{0; RW - 1\,500\,000\} \cdot 0,85$;

där

RW* = justerat riskvägt exponeringsbelopp för en exponering mot ett litet eller medelstort företag,

E' = det totala skuldbeloppet till institutet och moder- och dotterföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, för den kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenärer, men exklusive anspråk som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter,

RW = riskvägda exponeringsbelopp för en exponering mot ett litet eller medelstort företag beräknat i enlighet med del II avdelning II och föreliggande artikel.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

- (a) Exponeringen mot ett litet eller medelstort företag inkluderas i hushålls- eller företagsklassen eller är säkrad genom panträtt i fast egendom. Fallerande exponeringar ska vara uteslutna.
- (b) Små och medelstora företag ska definieras i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag³³. Bland de kriterier som förtecknas i artikel 2 i bilagan till den rekommendationen ska enbart årsomsättningen beaktas.”

(127) Följande artiklar ska införas som artiklarna 501a, 501b och 501c:

”Artikel 501a

Justeringar av kapitalkraven för kreditrisken för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster

- 1. Kapitalkrav för kreditrisk som beräknas i enlighet med del III avdelning II ska multipliceras med en faktor på 0,75 förutsatt att exponeringen uppfyller samtliga följande kriterier:
 - (a) Exponeringen ingår antingen i tillgångsklassen *gemensamma tillgångar* eller i tillgångsklassen *specialutlåning*, med undantag för fallerande tillgångar.
 - (b) Exponeringen är mot en enhet som är särskilt inrättad för att finansiera eller driva fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster.
 - (c) Den huvudsakliga finansieringskällan för återbetalningen av lånet är den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet.

³³ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

- (d) Gäldenären kan fullgöra sina finansiella åtaganden även under starkt stressade förhållanden, som är relevanta för projektets risk.
- (e) Gäldenärens kassaflöden är förutsägbara och täcker alla framtida låneåterbetalningar under lånets löptid.
- (f) Exponeringens återfinansieringsrisk är låg eller har reducerats på lämpligt sätt.
- (g) De avtalsmässiga arrangemangen ger långivarna ett omfattande skydd, inbegripet följande:
 - (i) Om gäldenärens inkomster inte utgörs av betalningar från ett stort antal användare ska de avtalsmässiga arrangemangen innehålla bestämmelser som effektivt skyddar långivare mot förluster som uppstår till följd av att projektet avslutas av den part som åtagit sig att köpa de varor eller tjänster som gäldenären tillhandahåller.
 - (ii) Gäldenären har tillräckliga reservfonder helt i kontanter eller andra finansiella arrangemang med högt rankade garantigivare för att täcka kraven på reserver för oförutsedda utgifter och rörelsekapital under hela livslängden för de tillgångar som avses i led b i denna punkt.
 - (iii) Långivarna har betydande kontroll över tillgångarna och den inkomst som gäldenären genererar.
 - (iv) Långivarna har, i den omfattning som tillämplig lagstiftning medger, säkerheter i tillgångar och avtal som är kritiska för infrastrukturbranschen eller alternativa mekanismer för att säkra sina positioner.
 - (v) Eget kapital ställs som säkerhet till långivarna så att de har möjlighet att ta kontroll över enheten om den fallerar.
 - (vi) Användningen av nettokassaflöden från den löpande verksamheten efter obligatoriska betalningar från projektet i andra syften än att betala skulder är begränsad.
 - (vii) Det finns kontraktsmässiga begränsningar avseende gäldenärens möjligheter att bedriva verksamhet som kan vara till nackdel för långivaren, inbegripet begränsningar som innebär att nya skuldinstrument inte får emitteras utan befintliga kreditgivares medgivande.
- (h) Förpliktelsen är prioriterad före alla andra fordringar utom lagstadgade fordringar och fordringar från motparter för derivat.
- (i) Om gäldenären befinner sig i konstruktionsfasen ska följande kriterier uppfyllas av investeraren, och om det finns mer än en investerare ska följande kriterier uppfyllas av en grupp av investerare som helhet:

- (i) Investerarna har tidigare framgångsrikt övervakat infrastrukturprojekt samt har finansiell styrka och relevant sakkunskap.
 - (ii) Investerarna har en låg fallissemangsrisk, alternativt föreligger en låg risk för betydande förluster för gäldenären om investerarna fallerar.
 - (iii) Det finns lämpliga mekanismer för att sammanjämka investerarnas och långivarnas intressen.
- (j) Gäldenären har tillräckliga garantier för att säkerställa att projektet slutförs i enlighet med specifikationer, budget och datum för slutförande, inbegripet starka slutförandegarantier.
- (k) Om driftsriskerna är betydande är de korrekt hanterade.
- (l) Gäldenären använder beprövad teknik och konstruktion.
- (m) Alla nödvändiga tillstånd och godkännanden har erhållits.
- (n) Gäldenären använder endast derivat i riskreduceringssyfte.
2. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de kassaflöden som genereras endast anses förutsägbara om en betydande del av inkomsterna uppfyller följande kriterier:
- (a) Ett av följande kriterier är uppfyllt:
- (i) Intäkterna är tillgänglighetsbaserade.
 - (ii) Intäkterna omfattas av en avkastningsreglering.
 - (iii) Intäkterna omfattas av ett *take-or-pay*-avtal.
 - (iv) Nivån på produktionen eller användningen och prisnivån ska var och en för sig uppfylla följande kriterier:
 - De ska vara reglerade.
 - De ska vara fastställda i avtal.
 - De ska till följd av låg efterfrågerisk vara tillräckligt förutsägbara.
- (b) Om gäldenärens intäkter inte hänför sig till ett stort antal användare ska den part som åtar sig att köpa de varor eller tjänster som gäldenären tillhandahåller vara en av följande:
- (i) En nationell regering, regional regering eller en lokal myndighet.
 - (ii) Ett offentligt organ som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 1–3.

- (iii) Ett företag som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 1–3.
 - (iv) En enhet som kan ersättas utan att det leder till en betydande förändring av intäktsnivåerna eller till en betydande ändring av tidpunkten för intäkterna.
- 3. Institutet ska var sjätte månad rapportera till de behöriga myndigheterna om det totala exponeringsbeloppet mot infrastrukturprojekt, beräknat i enlighet med denna artikel.
- 4. Kommissionen ska senast [tre år efter ikraftträdandet] rapportera om hur de kapitalbaskrav som fastställs i denna förordning har påverkat utlåning till infrastrukturprojekt och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.
- 5. Vid tillämpning av punkt 4 ska EBA förelägga kommissionen följande:
 - (a) En analys av utvecklingen av trender och villkor på marknaderna för infrastrukturutlåning och projektfinansiering under den period som avses i punkt 4.
 - (b) En analys av den effektiva risken hos de enheter som avses i punkt 1 b under en fullständig konjunkturcykel.
 - (c) Uppgifter om hur kapitalbaskravet i denna förordning överensstämmer med resultaten av analysen enligt leden a och b.

Artikel 501b
Kapitalbaskrav för marknadsrisk

- 1. Fram till [dagen för tillämpning + 3 år] ska institut som använder metoderna i del tre avdelning IV kapitlen 1a och 1b för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk multiplicera sitt kapitalbaskrav för marknadsrisk beräknat enligt dessa metoder med en faktor på 65 %.
- 2. EBA ska övervaka att en lämplig nivå hålls på de kapitalbaskrav för marknadsrisk som institut inom EU beräknat i enlighet med metoderna i del tre avdelning IV kapitlen 1a och 1b, och, senast [dagen för tillämpning + 2 år], till kommissionen lämna in en rapport om möjligheterna att ändra eller kalibrera dessa metoder. Denna rapport ska åtminstone bedöma följande:
 - (a) För de vanligaste finansiella instrumenten i handelslagren hos institut inom EU: huruvida nivån på de kapitalbaskrav för marknadsrisk som institut inom EU beräknat i enlighet med metoderna i del tre avdelning IV kapitel 1a är alltför hög jämfört med kapitalbaskraven för marknadsrisk som instituten beräknat i enlighet med metoden i artikel 325.1 a.

- (a) För de vanligaste finansiella instrumenten i handelslagren hos institut inom EU: huruvida nivån på de kapitalbaskrav för marknadsrisk som institut inom EU beräknat i enlighet med metoderna i del tre avdelning IV kapitel 3 är alltför hög jämfört med kapitalbaskraven för marknadsrisk som instituten beräknat i enlighet medmetoden i del tre avdelning IV kapitel 7.
 - (b) För de vanligaste finansiella instrumenten i handelslagren hos institut inom EU: huruvida nivån på det kapitalbaskrav för marknadsrisk som institut inom EU beräknat i enlighet med metoderna i del tre avdelning IV kapitel 2 är alltför hög jämfört med nivån på kapitalbaskravet för marknadsrisk som instituten beräknat i enlighet medmetoden i del tre avdelning IV kapitel 3.
3. Kommissionen ska inom tre år från dagen då metoderna i del tre avdelning IV kapitlen 1a och 1b börjar tillämpas ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 i denna förordning för att förlänga tillämpningen av den behandling som avses i punkt 1 eller ändra den faktor som avses i den punkten om detta bedöms lämpligt, med beaktande av den rapport som avses i punkt 2, utvecklingen av internationella regler och särdragen hos de finansiella marknaderna och kapitalmarknaderna inom EU.
4. I det fall ingen sådan delegerad akt som avses i föregående stycke antas inom den angivna tidsramen ska den behandling som anges i punkt 1 upphöra att gälla.

Artikel 501c

Undantag för värdepappersföretag som inte är systemviktiga värdepappersföretag

Värdepappersföretag som inte är systemviktiga värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.139 får fortsätta att tillämpa bestämmelserna i denna förordning i deras lydelse [dagen före ändringsförordningens ikraftträdande] förutsatt att dessa värdepappersföretag senast den [fastställt datum – före tillämpningen] meddelar relevant behörig myndighet sin avsikt att tillämpa den här artikeln.

Artikel 501d

Undantag från rapporteringskrav

Genom undantag från artiklarna 99, 100, 101, 394, 415 och 430 får instituten under perioden mellan dagen då denna förordning börjar tillämpas och det första överföringsdatumet, som anges i var och en av de tekniska standarder som avses i dessa artiklar, välja att inte rapportera information i det format som fastställts i mallarna i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, om dessa mallar inte har uppdaterats för att återspegla bestämmelserna i denna förordning.”.

(128) Artikel 507 ska ersättas med följande:

*”Artikel 507
Stora exponeringar*

EBA ska övervaka tillämpningen av undantagen i artiklarna 390.6, 400.1 och 400.2 och senast den [ett år efter ändringsförordningens ikraftträdande] lämna in en rapport till kommissionen med en bedömning av vilken kvantitativ påverkan ett upphävande eller en begränsning av dessa undantag skulle ha. Rapporten ska för vart och ett av undantagen i dessa artiklars särskilt bedöma

- (a) antalet stora exponeringar i varje medlemsstat som omfattas av undantaget,
- (b) antalet institut i varje medlemsstat som använder undantaget,
- (c) det aggregerade exponeringsbelopp som undantas i varje medlemsstat.”.

(129) I artikel 510 ska följande punkter 4–7 läggas till:

”4. EBA ska kontrollera det belopp av stabil finansiering som täcker den finansieringsrisk som hänger samman med de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten, i synnerhet den framtida finansieringsrisken för dessa kontrakt enligt artiklarna 428u.2 och 428x.2–428x.4, och senast [två år efter det att den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning IV, börjar tillämpas] lämna in en rapport till kommissionen om möjligheten att anta en mer riskkänslig metod. Denna rapport ska åtminstone bedöma följande:

- (a) Lämpligheten i att använda schablonmetoden vid mätning av motpartsriskexponeringar, som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3, eller delar av metoden för att beräkna den framtida finansieringsrisken hos derivatkontrakt.
- (b) Möjligheten att skilja mellan derivatkontrakt med respektive utan ställda marginalsäkerheter.
- (c) Möjligheten att upphäva och ersätta kraven i artikel 428u.2 och artikel 428x.2–428x.4.
- (d) Möjligheten att på ett mer övergripande sätt ändra behandlingen av derivatkontrakt vid beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten, enligt artiklarna 428d, 428k.3, 428u.2, 428x.2–428x.4, 428af a–b och 428ag.3, för att bättre fånga upp den finansieringsrisk som är förbunden med dessa kontrakt under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.
- (e) De föreslagna ändringarnas påverkan på beloppet av stabil finansiering som krävs för institutens derivatkontrakt.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra behandlingen av derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om

den bedömer detta lämpligt med tanke på befintlig behandling av institutens stabila nettofinansieringskvot och för att bättre ta hänsyn till den finansieringsrisk som hänger samman med dessa transaktioner under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. I detta syfte ska kommissionen beakta den rapport som avses i punkt 4, eventuella internationella standarder som tas fram av internationella forum samt EU:s banksektors mångfald.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast [tre år efter det att den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning IV, börjar tillämpas].

I det fall ingen sådan delegerad akt som avses i första stycket antas, eller om kommissionen bekräftar riktigheten i behandlingen av derivatkontrakten i bilaga II och av kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringsgraden senast [tre år efter det att den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning IV, börjar tillämpas] ska kraven i artikel 428x.2 i denna förordning gälla för alla institut och alla derivatkontrakt i bilaga II och för kreditderivat oavsett deras egenskaper, och bestämmelserna i artiklarna 428u.2, 428x.3 och 428x.4 ska upphöra att gälla.

6. EBA ska kontrollera den stabila finansiering som krävs för att täcka finansieringsrisken i utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner, inbegripet finansieringsrisken kopplad till de tillgångar som mottagits eller givits i dessa transaktioner, och till transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, och senast [två år efter det att den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning IV, börjar tillämpas] lämna in en rapport till kommissionen om hur lämplig denna behandling är. Denna rapport ska åtminstone bedöma

- (a) möjligheten att tillämpa högre eller lägre stabila nettofinansieringsfaktorer på utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner med finansiella kunder och på transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid kortare än sex månader med finansiella kunder, för att bättre ta hänsyn till deras finansieringsrisk under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv och till potentiella spridningseffekter mellan finansiella kunder,
- (b) möjligheten att tillämpa behandlingen i artikel 428s b på utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner för vilka säkerhet ställts i form av andra typer av tillgångar,
- (c) möjligheten att tillämpa stabila finansieringsfaktorer på poster utanför balansräkningen som används i utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner som ett alternativ till behandlingen artikel 428q.3,
- (d) lämpligheten i den asymmetriska behandlingen mellan av skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader, som omfattas av en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % i enlighet med artikel 428k.2 c, och

tillgångar som uppstår från transaktioner med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder som omfattas av ett krav på en faktor för stabil finansiering på 5 % eller 10 % i enlighet med artiklarna 428s.b och 428u a–b,

- (e) den effekt som införandet av högre eller lägre faktorer för stabil finansiering för utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner, i synnerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, har på marknadslikviditeten för de tillgångar som erhållits som säkerhet i dessa transaktioner, särskilt för stats- och företagsobligationer,
- (f) den effekt som de föreslagna ändringarna har på det stabila finansieringsbeloppet hos dessa instituts transaktioner, särskilt för utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder där statsobligationer erhålls som säkerhet i dessa transaktioner.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra behandlingen av utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner, inbegripet de tillgångar som erhållits eller givits i dessa transaktioner, samt behandlingen av utlåning mot säkerhet med en kortare löptid än sex månader med finansiella kunder, för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den bedömer detta lämpligt med tanke på effekten av befintlig behandling av institutens stabila nettofinansieringskvot och för att bättre ta hänsyn till finansieringsrisken i dessa transaktioner under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv. I detta syfte ska kommissionen beakta den rapport som avses i punkt 6, eventuella internationella standarder framtagna av internationella forum samt mångfalden inom EU:s banksektor.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast [tre år efter det att den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning IV, börjar tillämpas].

Om ingen sådan delegerad akt som avses i första stycket antas, eller om kommissionen bekräftar riktigheten i behandlingen av utlåning mot säkerhet och kapitalmarknadsdrivna transaktioner, inbegripet behandlingen av de tillgångar som erhållits eller givits i dessa transaktioner samt av utlåning mot säkerhet med en kortare löptid än sex månader med finansiella kunder senast [tre år efter det att den stabila nettofinansieringskvoten, som anges i del sex avdelning IV, börjar tillämpas] ska de faktorer för stabil finansiering som tillämpats på de transaktioner som avses i artiklarna 428s b och 428u a–b höjas till 10 % respektive 15 %.

(130) Artikel 511 ska utgå.

(131) Följande artikel 519a ska införas:

”Artikel 519a
Kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. EBA ska senast [fem år efter denna förordnings ikraftträdande] till kommissionen rapportera om lämpligheten hos
 - (a) de metoder som instituten använder för att beräkna känsligheter för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk med schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a,
 - (b) användningen av den förenklade schablonmetoden, som avses i artikel 325.1 c i del tre avdelning IV, för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk,
 - (c) bedömningen av modellerbarheten av riskfaktorer, som avses i artikel 325bf,
 - (d) villkoren i artikel 325bg som definierar uppfyllelse av krav på utfallstest.

På grundval av detta förslag kommer kommissionen att lämna in ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.
2. Rapporten i punkt 1 a ska beakta följande:
 - (a) I vilken omfattning användningen av känsligheter utgör en källa till variation i de kapitalbaskrav för marknadsrisk som beräknas med schablonmetoden av instituten.
 - (b) I vilken omfattning ytterligare specifikationer när det gäller prissättningsmodellantaganden vid beräkning av känsligheter skulle vara fördelaktigt för att säkerställa lämpligheten i kapitalbaskraven för marknadsrisk.
3. Den rapport som avses i punkt 1 b ska beakta
 - (a) huruvida den förenklade schablonmetoden kan behållas och omkalibreras för att uppnå en kapitalbaskravsnivå som är jämförbar med de metodernas.
 - (b) huruvida den förenklade schablonmetoden kan ersättas av en ny förenklad metod för beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk, mot bakgrund av utvecklingen när det gäller internationella regler, samtidigt som det säkerställs att eventuella nya förenklade metoder för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk inte skapar onödig komplexitet för de institut som kan använda dem.
4. Rapporten i punkt 1 c ska beakta de villkor som avses i 325bf.1 b och ta hänsyn till huruvida de ligger i linje med riskfaktorns likviditetshorisont.
5. Rapporten i punkt 1 d ska beakta följande:
 - (a) I vilken omfattning VaR-värdet kan ersättas med ett lämpligare riskmått för att utfallstesta det riskmått som beräknats för modellerbara riskfaktorer och hur multiplikationsfaktorn i så fall kan omdefinieras baserat på det lämpligare riskmättet.

(b) Huruvida det undantag som avses i artikel 325bg.8 är lämpligt.”.

(132) I del tio ska följande avdelning IIa läggas till:

”Avdelning IIa Genomförande av regler

”Artikel 519b Verktyg för efterlevnad

1. EBA ska utveckla ett elektroniskt verktyg vars syfte ska vara att förenkla institutens efterlevnad av denna förordning och av direktiv 36/2013/EU samt av sådana tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antagits för genomförandet av denna förordning och direktiv 36/2013/EU.
 2. Det verktyg som avses i punkt 1 ska åtminstone göra det möjligt för instituten att
 - (a) snabbt identifiera de bestämmelser som är relevanta för institutet med tanke på dess storlek och affärsmodell,
 - (b) följa de ändringar som görs i lagstiftningen och i relaterade genomförandebestämmelser, riktlinjer och mallar.”.
- (133) Bilaga II ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2 Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 50a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En central motpart ska beräkna sitt hypotetiska kapital (K_{CCP}) på följande sätt:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

där

i = index som anger clearingmedlemmen,

EAD_i = den centrala motpartens exponeringsbelopp mot clearingmedlem i , inbegripet clearingmedlemmens egna transaktioner med den centrala motparten, kundtransaktioner som garanteras av clearingmedlemmen och värdet av alla säkerheter som ställts till den centrala motparten, inbegripet clearingmedlemmens förfinansierade bidrag, mot dessa transaktioner, till obeståndsfonden, med avseende på värderingen vid slutet av tillsynsrapporteringperioden innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats.

RW = en riskvikt på 20 %,

kapitalrelation = 8 %,”

- (2) Artikel 50b ska ersättas med följande:

*”Artikel 50b
Allmänna regler för beräkning av K_{CCP}*

Vid beräkning av K_{CCP} enligt artikel 50a.2 ska följande gälla:

- (a) Centrala motparter ska beräkna värdet av de exponeringar den har mot sina clearingmedlemmar på följande sätt:
- (i) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 a och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet i enlighet med de metoder som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3 i den förordningen genom att använda en marginalriskperiod på 10 bankdagar.
 - (ii) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 b i förordning 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet (EAD_i) i enlighet med följande formel:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

där

i = index som anger clearingmedlemmen,

$EBRM_i$ = exponeringsvärdet före riskbegränsning, vilket är lika med den centrala motpartens exponeringsvärde mot clearingmedlem i till följd av alla kontrakt och transaktioner med denna clearingmedlem, beräknat utan beaktande av den säkerhet som ställts av denna clearingmedlem,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten i ,

DF_i = clearingmedlem i :s förfinansierade bidrag till obeståndsfonden.

Alla värden i formeln i första stycket i detta led avser värderingen innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats.

- (iii) Vid sådana situationer som avses i artikel 301.1 andra stycket sista meningen i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet för de transaktioner som avses i första meningen i det stycket i enlighet med formeln i led a ii i den här artikeln, och fastställa $EBRM_i$ i enlighet med del tre avdelning V i ovannämnda förordning.

Undantaget i artikel 285.3 a i förordning (EU) nr 575/2013 gäller inte vid tillämpning av led a i och a ii i denna artikel.

Vid tillämpning av led a ii i denna artikel ska den centrala motparten använda den metod som anges i artikel 223 i förordning (EU) nr 575/2013 med de schabloniserade volatilitetsjusteringar som anges i artikel 224 i den förordningen för att beräkna

exponeringsvärdet.

- (b) Nettningsmängderna för institut som omfattas av (EU) nr 575/2013 är de samma som dem som definieras i artikel 272.4 i den förordningen.
 - (c) En central motpart som har exponeringar mot en eller flera centrala motparter ska behandla dessa exponering som om den vore exponeringar mot clearingmedlemmar och ta med eventuella förfinansierade bidrag som erhållits från dessa centrala motparter i beräkningen av K_{CCP} .
 - (d) En central motpart som har ett bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska vid beräkningen enligt punkt 1 betrakta denna initiala marginalsäkerhet som förfinansierade bidrag och inte som en initial marginalsäkerhet.
 - (e) Om en säkerhet hålls för ett konto som innehåller mer än en typ av de kontrakt och transaktioner som avses i artikel 301.1 ska de centrala motparterna allokera den initiala marginalsäkerhet som tillhandahållits av deras clearingmedlemmar eller kunder, beroende på vad som är tillämpligt, proportionerligt i förhållande till de fallerade exponeringarna för respektive typ av kontrakt och transaktioner som beräknats i enlighet med led a, utan att ta med den initiala marginalsäkerheten i beräkningen.
 - (f) Centrala motparter som har mer än en obeståndsfond ska utföra beräkningen för var och en av obeståndsfonderna separat.
 - (g) Om en clearingmedlem tillhandahåller kundclearingtjänster, och clearingmedlemmens transaktioner och säkerheter hålls på separata underkonton för clearingmedlemmens verksamhet ska den centrala motparten utföra beräkningen för EAD_i för varje underkonto separat, och beräkna clearingmedlemmens totala EAD_i som summan av fallerade exponeringar på kundens underkonton och fallerade exponeringar på underkonton i förhållande till clearingmedlemmens affärsverksamhet.
 - (h) Om DF_i inte är delat mellan kundens underkonton och clearingmedlemmens underkonton för den egna affärsverksamheten ska de centrala motparterna, vid tillämpning av led f, allokera DF_i per underkonto enligt respektive del som den initiala marginalsäkerheten för det underkontot har i förhållande till den totala initiala marginalsäkerhet som clearingmedlemmen ställt eller som ställts för clearingmedlemmens räkning.
 - (i) Centrala motparter får inte utföra beräkningarna enligt artikel 50a.2 om obeståndsfonderna endast omfattar kontanttransaktioner.”.
- (3) I artikel 50c.1 ska leden d och e utgå.
 - (4) I artikel 50d ska led c utgå.

- (5) I artikel 89 ska punkt 5a ersättas med följande:

“5a Under den övergångsperiod som anges i artikel 497 i förordning (EU) 575/2013 ska en central motpart som avses i den artikeln, i den information som den ska rapportera i enlighet med artikel 50c.1 i den här förordningen rapportera det totala värdet av den initiala marginalsäkerhet, enligt definitionen i artikel 4.1.140 i förordning 575/2013, som den har erhållit från sina clearingmedlemmar, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

- (a) Den centrala motparten har ingen obeståndsfond.
- (b) Den centrala motparten har inte något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller delar av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från dessa clearingmedlemmar som om den vore förfinansierade bidrag.”.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med [två år efter dagen för ikraftträdande], med följande undantag:
 - (a) Bestämmelserna om införande av nya krav på kapitalbas och kvalificerade skulder i leden 4 b, 7–9 och 12–40, som ska gälla från och med den 1 januari 2019.
 - (b) Bestämmelserna i led 119 avseende ändringar av artikel 473a i förordning (EU) nr 575/2013, som ska gälla från och med denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande